

Alte Drucke

**ANTO. DE BVTRIO || IN QVINQVE LIBROS DECRE=||TALIVM
COMMENTARIA ... Summarijs ... Flori || de Sura Lugdunen[sis]
... || ... ||**

... || SVPER PRIMA PARTE SECVNDI || DECRETALIVM. || CLARISSIMI IVRIS ||
VTRIVSQVE DOCTORIS DOMINI || Antonij de Butrio super Prima parte || secundi
Decretalium accuratissime || excusa, ... || ... ||

Antonius <de Butrio>

Lugduni, 1532

De iudicijs. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150676

In nomine patris et filij spiritus sancti Amen.

Celeberrimi ac consummatissimi viri iuris vtriusque monarche domini Antonij de Butrio super secundo libro decretalium.

De iudicijs. Rubrica.

Iudicium quoduplex est.

Liber secundus qui difficilis est. Rubrica continuatur per Sof fre. sic. Expeditis preparatorijs iudiciorum ad iudicia veniamus. Vel secundo: Utiis instrumentis quibus iudicant iudices scilicet legibus et constitutionibus ac consuetudinibus: visis etiam iudicij potestates et modis creandi potestates et quibusdam preiudicijs ad iudicia excludenda: et aliquibus ad illa concludenda vel ordinanda restabat videre de iudicijs et partibus eorum: quas partes et actus in iudicio interuenientes: totus hic liber insequitur. Ideo post librum precedentem ponit istam. Ad materiam facit. h. q. i. z. v. q. iij. xij. q. i. xv. q. vij. xvi. q. vi. xxx. q. vlti. h. his ita. vlt. ad h. Et repetitur in sexto. z. clemen. ¶ Quero primo circa rubricam que supponit plura fore iudicia quoduplex est iudiciu: dic iudicium aliquando sumitur pro discretionem. ff. de iudi. l. pretor. iij. q. vij. c. infamis. §. tria. furiosus caret iudicio id est discretionem. Quandoque pro instantia cause. C. de iudicijs. l. propterandum. Quandoque pro deliberatione. seu examinatione. lit. dist. c. i. Quandoque pro autoritate. l. xij. dist. c. i. Quandoque pro pena. l. dist. c. i. vt purgabit. de hoc per Hostien. hic in summa. per glo. institu. qui non est permis. fa. testa. §. ij. per archidia. ly. dist. precepta. ¶ Quero secundo sumpto iudicio pro instantia cause discutiende. et partibus eius vt hic sumitur. Quoduplex est iudicium: dic quod diuiditur in respectu ad materiam ibi discutiedam. Et dicimus quod iudicium aliud temporale. quod de re temporali tractat: aliud spirituale. quod de re spirituali tractat infra. c. exhibita. z. c. venerabilis. Nec dicimus quod sit dare annectum propter ius patronatus: quia illud est spirituale secundum suam naturam originariam. quamque ex accidenti dispensatione ecclesie cadat in laicum: Ideo dicitur quod temporaliter habetur. de iure patronatus. nobis. z. c. iij. z. c. quia clerici. eo. titu. z. ab aliquibus appellatur annectum. vt in. c. quanto. secundum Hostien. hic in summa. An autem possessorium iudicium super re spirituali spirituale dicatur: not. i. eo. c. si. per docto. z. dicam cum glo. in. c. literas. de iuramen. cal. Iudicia autem hec temporalia et spiritualia diuiduntur: quia quedam civilia: quedam criminalia: et quedam mixta: et quamque varient glo. ponendo penam pecuniariam pro civili. aliquando pro criminali. vt colligitur ex glo. in. l. pretor. in princip. ff. de sepul. viola. in. l. i. c. quando civilis ac. preiudi. crimi. l. obseruare. §. proficisci. ff. de offic. pro consu. C. de episco. z. cleri. l. si qua per calumniam. ff. de iniuri. l. lex cornelia. C. de sepul. viola. qui sepulchra. Non adhibita differentia inter pecuniariam et civilem. Causa civilis cuius finis est comodum partis et interesse priuatum. Causa criminalis cuius finis est interesse publicum et vindicta publica. Causa mixta que participat de vtroque. i. eo. examinata. z. in pluribus capitulis huius tituli. De secundo. i. c. at si clerici. z. c. cum non ab homine. De tertio de procuratione. et quod pena pecuniaria fisco applicanda criminalis sit: tenet Innocen. de accu. qualiter el. ij. in princip. secunde glo. z. alleg. ff. de preuari. l. iij. §. primo: quia intenditur vindicta diuidere per penam pecuniariam sicut corporis vel fame. Causa ergo fiscalis prius non agitur ad vindictam: sed pro interesse fisci civilis dicitur. l. i. c. de his qui. vt indig. l. differre. et quasi per totum. ff. de iure fisci. Diuiditur secundo principaliter ex parte forme. z. sic dicitur iudicium ordinarium: quia tractatur via ordinaria. Aliud extraordinarium vt iudicium notorium. de iure iuran. ad nostram. Iudicium inquisitionis de accusa. inquisitionis. z. c. qualiter. z. iudicium denuntiationis. i. c. nouit. z. ij. q. vi. in summa. in specu. de preparato. iudi. in princip. ¶ Quid summariu de quo vide. in de. dispendiosam. de iudi. de verbo. significat. c. si. Altero respectu dicitur ordinarium: quia coram iudice ordinario. Extraordinarium: quia coram iudice delegato. vel arbitro. glo. in verbo. ordinarium. de proba. quoniam contra. iun. cto textu. xij. q. i. continua. lege. h. q. vi. c. a iudicibus. §. quod de arbitris. ¶ Subdiuiduntur ex parte quantitatis: quia aliud vniuersale: aliud particulare z. c. sed hoc potius est diuidere actionem quam iudicium. de hoc per glo. in. l. i. ff. de eden. z. j. de lib. obla. c. j. per Innocen. de offi. ordi. c. conquerente. z. in. c. cum ad sedem. de restitut. spo. liat. de sepul. certificari. de offi. ordi. c. dilecto. aliud. de sepul. In nostra. dic vt ibi. z. bec pro modo sufficiant. de ceteris dic vt hic per summas. secundum Hostien. et Hostien. z. vide in spe. de prepa. iudi. in principio. z. ponitur hic pro discussione iuris: quia causa est cum ponitur z. de verbo. significat. forus.

¶ Pactum de respondendo coram iudice non suo in presentia iudicis et iudice acceptante in actu paciscentem iurisdictioni iudicis an submittat indistincte vt contra illum non admittatur presentia. nu. 37. magis vbi iuramentum interuenit. nu. 40.

- 2 Nomen aliquando sumitur ex verbo et prepositione simul: et quandoque ex verbi et nominis signo desiderato innominato vt de quos uult deo.
- 3 Nominis proprii allusio vel etymologia necessario non infert nec etiam probat vt quia imponitur ad libitum non autem ad necessitatem.
- 4 Aduersarius dicitur ille qui in lite mihi aduersatur.
- 5 Statuta que repellunt aduersarium ab accusando intelliguntur etiam de eo qui in lite mihi aduersatur.
- 6 Iudex potest recusari in alia lite tanquam suspectus per partes cum quibus alias habuit processum.
- 7 Testis potest recusari vt suspectus ab eo contra quem producitur vbi alias cum illo habuit processum.
- 8 Citatio facta propria partis autoritate et absque iudicis licentia non valet nec contra imo vtriusque ad eius validitatem requiritur consensus.
- 9 Fallit in debitore fugitivo et alijs casibus expressis in nu. 21. z. 23.
- 10 Iudicialiter nulli proponere permittitur absque audientia.
- 11 Citatus nisi quis fuerit quomodo compellatur in iudicio respondere vt in iudicio casualiter inuentus pro citato habeatur sine agatur ciuili aut criminaliter. nu. 30.
- 12 Causa episcoporum et clericorum quomodo hodie in synodo tractari possunt. nu. 30.
- 13 Exceptiones declinatorie fori non admittuntur lite contestata unde si reus petens forum declinare interrogetur an velit litigare aut respondere et dicit quod sic non admittitur ad declinatoriam. numero. 34. z. 36.
- 14 Iudex potest in qualibet iudicij parte partes interrogare ad facti veritatem erucendam.
- 15 Contumax reputatur citatus comparens et illicentiatu recedens vbi actus ad quem est citatus non est expeditus etiam in termino propter factum partis citare facientis vt quia non comparuit nam tunc iudex debet in alteram diem differre vel vbi est citatus ad actum successum.
- 16 Fallit quando impedimentum est tale quod excusaret absentes vt quod superuenit morbus vel aliud. nu. 28.
- 17 Excommunicatus etiam pro offensa manifesta licet secundum antiqua tempora non possit absolui ante cause exitum hodie tamen absoluitur ad cautelam satisfacto per eum vel cum cautione quando est excommunicatus pro contumacia. nu. 41.
- 18 Absolutio esse non censetur excommunicatus sola satisfactione nisi absolutio actualiter intercedat.
- 19 Iudex de facto supplet in his in quibus non solum pars offendit sed et decor iudicis et contumaciam punit parte non petente.
- 20 Sententia non potest etiam in manifestum contumacem in criminali ad finem depositionis lite non contestata et non liquitata causa.
- 21 Contumax potest mulctari ex antiqua contumacia absque noua citatione ad actum mulcte imponende.
- 22 Excommunicatus licet priuatur fructibus sui beneficii non tamen priuatur titulo nisi excommunicatio surregerit a causa priuante ipso iure.
- 23 Citari an quis possit verbaliter ad preueniendum iurisdictionem in causa fuge suspicionis sine licentia legitima vt possit iudex postea contra ipsum agentem procedere. et quando videatur permessa citatione realis absque iudicis licentia maxime quando litigans est certus de exceptione sibi competenti. nu. 23.
- 24 Delinques et in flagranti crimine repertus potest capi propria autoritate et ad iudicem adduci sine tamen licentia iudicis.
- 25 Citationis actus seu ipsa citatio an possit parti committi. nu. 26.
- 26 Executo: an possit dari vt possit autoritate propria exequi.
- 27 Contumax verus quomodo quis potest dici per vnicam citationem vt possit excommunicationis pena mulctari non requisita alia citatione in foro ecclesiastico idem et in alijs iudicijs vt quando agitur de pena contumacie commissa in conspectu iudicis circa quam nulla cadit excusatio vel allegatio.
- 28 Fallit quando absenti citato potest aliqua excusatio suffragari tunc in pena imponenda requiritur alia citatio.
- 29 Citationem vnicam an et quando potest quis dici verus contumax vt in pena sibi declaranda non requiratur alia citatio.
- 30 Episcopus in quibus videtur synodum sibi iudicem posse habere siue contra eum agatur ciuili vel criminaliter vocato archiepiscopo vel non vocato. nu. seq.
- 31 Archiepiscopus vel legatus iudicat solus episcopum quando agitur de alia pena quam depositionis a dignitate episcopali vocato tamen suo capitulo: in quantum vero ageretur de pena depositionis tunc sunt omnes episcopi prouinciales vocandi quando agitur ad depositionem ordinis. secus ergo si agatur ad beneficii depositionem que est solius pape.
- 32 Matrimoniale vinculum ecclesie solus papa dissoluit.
- 33 Excommunicatio an videatur inducta per hec verba nullus communicez tali.

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

- 33 Mala gramatica non vitiat actum seu instrumentū aut rescriptū ubi potest saluari per figuram.
- 35 Concilium cui papa preest ut iudex non potest tanquam suspectum recusari nisi agatur de sua causa et quid si agatur de inferiori concilio an recusari possit in totū ubi caput est suspectū vel aliq. de concilio ut videatur omnes suspecti vel alter tantum.
- 36 Iudex sicut post litem contestatā potest recusari ut suspectus ex nota causa superueniente ita et post pactū de respondendo quod iudex approbatur.
- 37 Penitentia reintegrari ubi admittitur in quibus etiam ante litem contestatam post pactum vel contractum admittatur et etiam in quibus nō ubi agitur de iurisdictione proroganda etiam quando quis simpliciter respondere promittit vbi cūq. conuenietur vel in quocūq. foro. nu. 39.
- 38 Verba que liberam voluntatem denotare videantur; et que boni viri arbitrio submittantur.
- 39 Forum qui ratione contractus sortitus est an possit penitere et ubi etiam iuramentum interuenit an compellatur ad obseruantiam; numero seq. et 37.
- 40 Iuramenti ratione an quis compellatur precise ad contractus aut pacti obseruantiam ubi alias potest agi ad interesse per non obseruantiam.
- 41 Pactum de non vendendo aut declinando iuramento an precise possit quis compelli ad illud ut non liberetur soluendo interesse.
- 42 Episcopus quando ratione contumacie potest episcopatus dignitate priuari post annum et ratione dilapidationis sibi administratio interdici et quando ipso iure priuatus videatur.
- 43 Excommunicatus an ipso iure beneficio dicatur indistincte priuatus ratione excommunicationis.

Quoniam deo. Diuiditur in duas. Pri-

- mo ponitur factum. et contumacia puni-
tio. in secunda repellitur accusatoris in multa pe-
nitio. secunda ibi. Nam adiui. Vel secundum
De. diuiditur in tres. In prima ponitur fa-
cti narratio. In secunda iuris positio. In ter-
tia incidentis questionis decisio. Secunda
ibi. placuit. Tertia ibi. nam. Pactum de nō
declinando a iudice alias suo qui exceptione repellit potest esse irre-
uocabile. hoc dicit secundum glossam secundum aliū intellectum.
- 1 **¶** Pactum de respondendo coram iudice nō suo in presentia iudi-
cis. et iudice acceptante inito actu: paciscentem iurisdictioni iudi-
cis submittit: ideo postea non admittitur penitentia. hoc dicit. La-
sus coram. Concilio quidam de quoniam deo accusatus comparuit:
et quia poterat recusare concilium provinciale. vel papam eligere:
nec sic declinare posset: fuit a concilio interrogatus. an vellet expe-
riri et iudicium ingredi coram concilio: respondit quod sic. Altera
die recessit: illi iurisdictionis propositum fuit in concilio generali ut
hic damnaretur et deponeretur. Papa respondit: procedit ut in
litera patet. de quoniam deo. Sunt due partes. prepositio: deest per
se: quoniam deo: est casus ablatiui et regitur a verbo placuit: vel tota
est vna pars. et casus datiu. et regitur a verbo communicet. **¶** Nota
primo quod nomen aliquando sumitur ex verbo et prepositione
simul. et quandoq. sumitur sic: ex verbo et nominis signo desiderato
innominato. ut de quoniam deo: quasi ex hoc velit dei voluntatem.
sicut de nomine deodato. de simo. c. ij. in superscriptione. et deus de
dit. eo. titu. tanta. **¶** Nominis tamen proprii allusio. vel et bimor-
logia necessario non infert: nec etiam probat: ut quia imponuntur
ad libitum. et non ad necessitatem. ut. l. si quis in fundi vocabulo. ff.
de lega. i. de quo. in. l. sint facta. §. si in danda. ff. ad trebel. et de prebē.
cum secundum. et per Barto. in rubrica. infortiati. et aliquid. §. subij-
ciam. **¶** Nota secundo aduersarium mihi dici: qui in lite aduersa-
tur. et quod nō. propter statuta repellentia aduersarios ab accusan-
do. et habes glo. que de iure dicit. aduersarius litis posse etiam in
iudicem partis cui aduersatur in alia lite recusari. de officio delega.
cum super abbata. que in hoc est bona glo. etiam in quantum dicit
quod se opponens in lite. neduz propria: sed ecclesie opponitur ad
quod eo. titu. insinante. **¶** In teste autem dicit Joan. andree in
rubrica. de teste. §. opponitur. in additionibus specu. verfi. est scien-
dum: ibi sexto de his. quod ex hoc non repellitur de iure testifican-
do: quia aliquam causam cum eo habuerit: sed loquitur in preteritū:
tum: per quod non dicit quid de habente in presenti. alleg. insiti. de
excusa. tuto. §. item propter. in auten. de testi. §. si vero odiosus. pu-
to hoc per iudicem arbitrandum. argu. ff. de testi. l. ij. §. i. quanta fi-
des adhibenda sit: ex hoc tamen ex toto non puto repellendum.
Unde si sit odiosus ex lite criminali repellitur. in auten. de testi. §.
si vero odiosus: et in auten. si vero odiosus. vbi Barto. C. eodē titu.
ad hoc quod nota. in. l. ij. ff. de testi. et idem si esset questio de omni-
bus bonis. vel maiori parte. ff. de excusa. tuto. propter litem. de re-
stitutione. spolia. frequens. li. vj. **¶** Nota. ij. practica citandi: qd ante

omnia debet a iudice de citando licentia peti. nam propria autori-
tate non potest. ad hoc. ff. de iudi. ad peremptorium. vide Barto.
lū. in. l. ij. §. preter. ff. de damno infecto. Item non debet citare iu-
dex absq. petitione partis: ideo in citationibus dicitur ad petiti-
onem talis. l. ij. §. hoc autem iudicium. ff. de damno infecto. et vide
per specu. in titu. de cita. §. sequitur. verficu. illud autem. Mo. quod
citatio. ut tenet Barto. citationem nullam: si non est facta ad peti-
tionem partis: quia iste est ordo a iure requisitus. ut precedat peti-
tio. ut dicta lege ad peremptorium. et facit. l. ij. §. hoc autem. quod
not. In dubio tamen. si apparet citationem descriptam. et citatio-
nis commissionem. et relationem. presumi debet requisitionem pre-
cessisse: quia omnia solenniter acta presumuntur. argu. eorum que
no. doctien. et Joan. and. post eum. de litis contesta. c. i. super. i. glo.
in suppletionem magna. verficu. quid si inneniatur. per. l. scienduz. ff.
de verbo. obligatio. institui. de fideiussio. §. si. et de inuti. stipulatio. §.
si ita scriptum. et quod no. Bar. in. l. si quis in aliquo. C. de edē. et no.
per ea que scripsi. de probatio. quoniam contra falsam. Et tenet hoc
Sui. de suz. ff. de iudi. l. ad peremptorium. Ad hoc optime lege se-
cunda. cum glo. sua. C. de dotis promissione. et quod scribit Barto.
in lege qui aliena. in princip. ff. de acquirenda hereditate. et per hoc
concluditur ad illud dubium: an citationis actus possit parti com-
mitti. vel executoris officium. de quo dicaz alibi: licet consueuerim
ponere hic dicā forte de concessio. preben. cum nostris. vbi glo. In
nocen. tangit. **¶** Nota quarto quem proponere non debere nisi
audientia concessa secundum Vincen. ad hoc allegat. xj. distinctio
ne. nunc autem. **¶** Nota quinto quem non compelli in iudicio re-
spondere: nisi ad hoc fuerit citatus. et vocatus casualiter enim in iu-
dicio inuentus non compellitur. v. q. ij. capit. vocatio ad synodum.
11 de quo aliquid infra. **¶** Nota sexto quod secundum hoc tempora
cause clericorum. et episcoporum tractabantur in synodo: de quo de
preben. grane. secundum Innocen. xv. questione. vij. in summa. ver-
ficu. Si autem. et c. felix. **¶** Nota septimo vtilem practicam exclu-
dendi reum a facultate proponendi declinatoriam contra iudicem
ut ante omnia interrogetur: an velit coram illo iudice respondere:
quia si respondet quod sic: non potest amplius declinare. et sic cites
riori actu litis contestationi via precluditur ad declinatorias de quo
per Barto. ff. de re iudi. l. quidam. et lege prima. ff. de iudi. per alios.
et lege si conuenerit. de iurisdictione omnium iudicum. et infra de sen-
tentia et re iudi. inter monasterium. **¶** Nota octavo iudicem pos-
se in qualibet parte iudicij interrogare partem ad veritatem facti
eruendam: ac etiam ad iudicij preparationem. et dicunt docto. quod
circa principalem questionem interrogat in. vi. casibus. qui not. de
interro. actio. lege prima. Extra principalem autem questionem in-
terrogat in. vi. casibus: vbi cūq. equitas iudicantis suadet. et an pri-
conduxisti hospitium. vel lectum. vel quando fuisti citatus. vel vis
litigare sub nobis. immo talem interrogationem etiam ad declara-
tionem dubie probationis potest iudex facere post conclusionem
in causaz que licet alijs actibus excludat aditum. de fide instrumen-
cum dilectus. de procur. auditis. no. hec. de fide instrumen. cum Jo-
annes heremita. et sic declaratur. l. vbi cūq. ff. de interro. actio.
xxx. questione. v. iudicantem. et hoc ante litem contesta. et post: quā-
quam post litis contestā. pleniorē habeat iudex potestatem ut pat-
tet. ff. de edilitio edicto. l. ediles. §. item sciendum. et de appellatio. si
gnificante. secundum Joannem Andree. et licet quidam dicant in-
terrogationem fieri posse ad declarandam demum probationem
post conclusionem in causa. consuli quod etiam ad fundandam.
per legem generaliter. §. i. C. de re. credi. et glo. in. l. vbi cūq. de in-
terroga. actio. quod not. **¶** Nota nono citatum comparentem il-
licentiatum recedentem. dici contumacem. ad hoc. xj. questione. ij.
certum. et hoc additur inter alios modos contumacie infra ut lite
non contesta. lege quoniam. §. porro. in verbo. impedit. ad finē glo.
et satis puto ip sum dici verum contumacem. si personaliter se pres-
sentauit in tribunali. Immo si in publico potest dici manifestus co-
tumax: quia notorie constito de comparitione. constat notorie de
recessu nimis tempestive. et maxime si recesserit contra promissio-
nem de respondendo: quia talia iudicialia non possunt non esse ma-
nifesta. Ad hoc glo. de sentē. excommu. venerabilis. §. secus. in ver-
bo. in iudicio. et quod not. in specu. de cita. §. sequitur. verficulo sed
nunquid. et per Joannem andree. in specu. de contu. §. i. in additio.
magna. de dolo et contumacia cle. si ante. **¶** Circa secundam par-
tem. nota primo quod per hec verba. nullus communiter tali pro-
mulgari videtur excommunicationis sententia. de quo aliquid in-
fra. **¶** Nota secundo excommunicatum pro manifesta contuma-
cia non absolui antequam satisfaciatur. Idem si pro non manifesta
contumacia ut hic. **¶** Nota tertio excommunicatum donec satis-
faciat non liberari sola satisfactione. nisi actualis intercedat abso-
lutio: patet ibi satisfactione premissa et c. est optimus textus pro
his que nota. Innocenti. de etate et qualitate cum bone. de quo. de
matri. contracto. cap. fina. et glo. de officio ordi. presenti. libro sexto.
In verbo. quousq. et de cens. exigit. in eodem verbo. et per Inno-
centium. de cobabi. cleri. sicut. de simo. per tuas. et de etate et qualita.
cum bone.

- 17 cum bone. Archidiaconus. xxiij. distinctione. §. verum. ¶ Nota quarto. quod in his in quibus non solus pars offenditur: sed et de cor iudicis. iudex de facto supplet: ideo punit contumaciam parte non petente. vel aliquid petente: sic multat iudex partem ex officio. ¶ Nota quinto quod in criminali ad finem depositionis lite non contesta. et non liquidata causa non proceditur ad sententiam: etiam in manifestum contumacem. ad hoc infra de dolo. veritatis. vbi per gl. ij. q. ij. c. absens. §. nisi. secus si ageretur civiliter propter non residentiam. vt lit. non contesta. tue. de clerici. non res. den. ex tue. ¶ Nota contumacem posse multari ex antiqua contumacia absque noua citatione ad actum multe imponende. vide Barto. in l. ex quacumq. ff. si quis in ius vocatus non ierit. et quod notat post Frederic. de senis infra vt lite non contesta. quoniam. §. porro. super principi. glo. magne. ¶ Nota sexto quod exitis cause datur in conclusionem illa liquidata. et probatione facta debito ordine obseruato. ¶ Nota septimo excommunicatum non priuari titulu. beneficij quamquam priuatur de redditibus beneficij: et vide de hoc. de appella. pastoralis. nisi excommunicatio surrexerit a causa priuante ipso iure. de here. excommunicamus. ¶ Examinemus aliqua notabilia de pñctis. primo videtur quod quis possit propria auctoritate citari. lege ait pretor. §. si quis debitorem. de his que in fraudem credito. infra de appellat. cum sit romana. ff. de operis noni nuntia. lege de pupillo. §. si quis ipsi pretori. Solutio dic citationis via non potest pars partem propria auctoritate citare nisi hoc petat et obtineat a iudice vt hic. et lege ad peremptoriuz ff. de iudi. vide Barto. qui hoc firmat. in l. neminem. C. de accusa. alleg. l. cum clericis. C. de epis. et cleri. et lege omnes. et hoc dicit veritas etiam si sit nuntius generalis ad citationes: quia commissio gñalis non sufficit. l. i. C. de iure do. impe. vbi idem Bar. quicquid senserit. In no. de pba. quoniam contra. in verb. citationes. sufficit tamen vt ibi dicit Innocen. quod habeant literam commissionis sigillatam si gillo iudicis: quia talis commissio si fiat ante iudicium non est de actis. ideo non oportet ad acta describi. Si tamen appareat citationem factam per nuntium. et non appareat de commissione. tenet Guil. commissionem presumi. in lege ad peremptorium. ff. de iudi. secundum Guil. de suz. Barto. dicit contra. in lege sciendum. de verbo. obliga. quia hec est solennitas que preuenit actum. l. i. C. de iure si lib. x. Fallit in casu debitoris fugientis. vbi potest priuata auctoritate realiter. ¶ An verbaliter. posset in casu suspitionis fuge citare ad preueniendam iurisdictionem vt sic posset postea iudex contra ipsum agentem procedere: non credo: quod citatio in preueniendo licentia exigitur legitima. vt in capitulo proposuisti. de foro competen. quod hic non est. Item citatio realis permittitur: quia per illam etiam vt puri facti prouidetur citanti: sed quo ad effectus verbalis illa communiter consistit in iuris effectum. citationem autem iuris facere non potest: ex quo non habet iudicis licentiam. Fallit secundo quando citat per viam appellationis extra iudicialis. bene possunt facere partes cum causa legitima. et grauiamine precedente infra de appella. cum sit romana. et c. bone. et in clemen. causam. de elect. et sic tempera et intellige glo. in verbo. nec solent. que ad hoc est bona glossa. de appellatio. cum sit romana.
- 23 ¶ Fallit tertio secundum Bart. in dicta lege neminem. inuenio in fragranti crimine lege raptos. de episcopali audietia. C. de raptu. virgi. lege. i. ff. de fur. si quis in seruitute. et lege interdum. §. qui furem. C. de malef. ff. de adulte. capite quinto. plus dicit glo. realiter licere cuius malefactorem capere: vt ducat ad iudicem. glo. C. de iude. lege nullus. ¶ An autem citatio possit parti committi per Lynum in lege dotis. C. soluto matrimo. per Barto. ff. de acquir. possessio. lege iuste. et in l. meminerint. C. vnde vi. per Lynum in penulti. qñe per text. et glo. ff. de reg. iur. non est singularis. in quibus etiam tractatur de alijs actibus. An possit parti dari executor vt propria auctoritate exequatur. de quo ultimo dicam. vbi tangit Innocen. de concef. preben. cum nostris. in glo. magna. versicu. vel aliter ultra medium. ¶ Citationis autem actus an parti possit committi: specu. in titu. de cita. §. sequitur. versicu. quandoq. citatio fit per partem: parum post principi. §. super petitionibus. versicu. Item videtur. in vi. colum. tenet citationem committi posse. et valere: sed aduersarius citanti credere non arctatur. vt lite non contestata accedens. de probationibus. ex literis. cum si. et per hoc dicit quod quis non tenetur credere dicenti se contra eum extrajudicialiter appellasse. cum appellatio vim citationis habeat. de appella. cum sit romana. de quo in specu. de appella. §. qualiter autem. versicu. tantus. et ideo Joannes and. ibi remittit ad cle. causam. de electio. si tamen habeat literas publicas iudicis ei credendum est: et citationi parum tenet. vt lege. i. et ij. C. de seru. fugi. et ibi Barto. in versicu. precedenti dicit specu. citationem posse committi notario. et quod plus est: poterit idem scribere relationem propriam et sibi credetur. allegat ff. de adoptio. lege si pater. §. i. et lege si consul. Contra quod facit qñ scribit Joannes andree. de proba. quoniam. vbi dicit notarium non posse scribere commissionem que datur testium examinatori: et hoc

verius puto. partem tamen asserente se citasse non creditur aduersa parte negante nisi aliter probetur: quia non debet esse testis in causa propria. iij. q. ij. §. testes quos quamquam. alias nuntio referen

27 te aliquando credatur. vt no. de appella. cum parati. ¶ Oppo. ij. quem compelli in iudicio respondere: licet non sit vocatus. si enim est presens in iudicio potest a iudice moneri. l. ij. C. quomodo et quando in. cum glo. sua. de offi. delega. consuluit. glo. in verbo peremptorium. Item certus certiorari non debet. de regu. iur. enz qui certus. cum concor. Si ergo presens est ex necessitate non est citandus. glo. tangit. v. q. ij. vocatio. xj. q. ij. certum. Guil. de cu. et Barto. tangit hoc. in l. i. ff. de in ius vocan. Bart. et butrica. ante eum. in autenti. si omnes. C. si vt se ab here. absti. et idem Barto. in Rubrica. de in ius vocan. absque dubio absens a iudicio. quamquam presens in loco non arctatur venire. nisi sit citatus. et in absentem citatio est de substantia. Sed an in presentem videtur quod non arctetur. Et quod citatio etiam sit de substantia iudicij et inter cetera sub substantia iudicij numeratur. vt in c. quoniam contra. de probatio. et est glo. de libel. obla. c. i. et in specu. de prepara. iud. in prin. §. q. i. in summa. et in l. prolata. C. de senten. de constitu. ecclesia sancte marie. Et iura non distinguunt inter absentem et presentem. Item non sufficit facto fieri. nisi ad hoc sint adhibiti. lege heredes palam. ad si. ff. de here. institu. l. ij. de condi. et demon. l. pretor. §. docere. ff. vi bono. rap. Item libelli oblatio non habet vim citationis. lege. j. et lege libertus. ff. de in ius vocan. ¶ Duo videnda sunt an si presens est et voluntarie respondeat: valeat iudicij: secundo. an presens respondere compellatur. ¶ Ad primum habet communis opinio quod in presentem valeat iudicium absque citatione. Primo quia certiorari et vt supra. Secundo quia eo quod se in iudicio representauit citatus presumitur: quia omnia presumuntur solenniter acta et est tex. de hoc cum dicto petri de san. de electio. bone. el primo quod dictum recitat et sequitur Archidia. in c. proposuisti. xxiij. distin. ad hoc. alleg. Guil. de cu. per locum a speciali per. l. hac lege. C. de prepo. sacro. scri. lib. xij. et lege hac lege. C. de princip. agen. in re. qui hoc tenet. Et idem bu. et Barto. et archi. in locis preallegatis. et hoc tenet Joannes Andree et latissime disputat. de elec. c. fina. lib. vi. in verbo. alias. ver. sed quidam in nouella. et concludit idem. allegat legem que solam presentiaz exigunt. de accusa. qualiter. §. debet. ff. de re iudi. lege de vnoquoque C. quomodo et quando iudex. in rubro. et lege si vt proponis. ij. vbi citato reo ad vnum locum in alio valet processus eo presente vbi citatus non fuit. allegat legem. j. §. fina. ff. de libe. agno. et quod de canonico dicitur: quia sufficit presentem esse: licet non fuerit vocatus. de electio. quia propter. allegat. de electio. cle. causam: vbi non exigitur intimatio quoniam in presentia appellatio est interposita. Idem tenet post Buidonem de suza. in addi. specu. in titu. de senten. prola. §. vt autem que premisimus. versicu. et no. in si. iij. colum. ad hoc. Regula qui tacet. de reg. iur. lib. vi. et est casus in lege in cause. §. causa cognita. ff. de mino. Sed si est presens et non velit respondere. Archidia. in dicto ca. proposuisti. tenet euz arctandum. quia vocatus presumitur per dictum. c. bone. Guil. tenet contra. in. d. l. j. de in ius vocan. allegat. l. ij. §. omnes. ff. de iudi. puto si interrogatus an velit respondere respondeat annuendo quod respondere arctatur vt hic. si non fuerit interrogatus. vel fuit: et respondit se nolle respondere. dic si alias fuit in iudicio et tunc presens declinet ad actum: qui non uiter exercetur. et potuit esse deliberatus quod respondere compellitur. Si tamen respondere non vellet: statim recederet. non debet iudex procedere nisi eum moneat. et sic intellige gl. in lege. ij. C. quomodo et quando in. et glo. in c. consuluit. Si tamen eo non monito presens staret. et non recederet. valeret quod agitur: quia sola sufficit presentia. vt dicto. §. causa cognita. Et cum tamen dixi processum valere in presentem non citatum. dic hoc esse verum. quando a iudice certioratus est de eo quod contra eum agendum est. alias presens non diceretur. de verbo. signifi. coram. et no. glo. de electi. vt circa. lib. vi. in verbo coram. In dubio autem ex quo non apparet eum citatum. dicit Barto. quod non presumitur certioratus nisi pro eo lata esset sententia: secus si contra eum. et hoc ponit in lege furioso ff. de re iudica. alleg. ad hoc dictum. §. in testamentis. iuncta. lege si filiis fami. §. inuitus. ff. de procura. hoc puto si casualiter esset in iudicio et non obstabat si dicatur ex quo venit presumitur citatus: vt dicto. c. bone. quia id non est sic simpliciter intelligendum. sed quando venit de longinquo: quando enim est de ciuitate cum multis casibus in iudicio se offerat: etiam causam non habens: non presumitur citatus. Item textus ille procedit: quando misit nuntium ad causam: quia bene tunc concluditur citatus. et cum hoc temperio intelligo dictum Pet. de san. et archi. in locis alleg. quod dictum sequuntur domini de rota sua conclusi. cclxv. vbi plus dicunt quod testes eo quod se representant ad testificandum presumuntur citati et requisiti: et ad hoc optime. d. §. in testamentis. in l. heredes palam. Si autem nunquam plus fuit in iudicio et modo representat in iudicio et non apparet citatus non compellitur respondere. Aduerte tamen quomodo allegat: si pretendit defectum citationis et per hoc denegat

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

respondere: ex hoc non excusatur: quia sufficit quod sit presens: si pre-
tendat defectum deliberationis: ipse auditur nec compellitur respon-
dere: ut dicto. c. vocatio. v. q. 9. n. 1. C. anere tamen debet de respon-
dendo. lege. ij. §. si agant. ff. de iudi. 2. §. sed si dubitetur. 2. sic dicit hic
Archidia. servari in curia romana. 2. hoc tenet Guil. de cu. in dicta
lege. ij. §. de in ius vocan. Item plus dicit specu. in titu. de libel. c. 6.
cep. §. sequitur. versicu. Item dicunt quidam quod compellitur res-
pondere libellum: qd no. qd satis puto: quia non est de actis. cu. ante
citationem potrigatur. ut no. Bar. in rubrica. C. de in ius vo. Ad
hoc. l. miles. §. seraginta. ff. de adult. vbi libellus potrigi potest die
feriata. 2. hec procedunt vbi non est vniuersaliter deliberatus aliter
respondere compellitur: ad hoc. §. de dila. exposuit. Et hoc tene. l. 3.
archi. in. d. c. proposuisti. concludat eum indistincte compelli ad res-
pondendum: quod non puto: nec video in hoc differentiam an ciui-
liter: an criminaliter agatur: licet Jo. hanc facere velit differentiam
ut in ciuili cogatur non in criminali: ut. d. c. vocatio. v. q. ij. nisi quia fa-
cilis deliberatur in ciuili quam forte in criminali: vel ibi in causis
28 que aguntur in consiliis. ¶ Oppo. iij. quod citatus illicentius
recedens non sit contumax. xi. q. iij. certum. xvij. di. quoniam. 2. c. si
quis autem. Solu. si actus ad quem quis vocatur est expeditus: re-
cedere potest quia tacite videtur licentius ut in contrarium. Si
actus non est expeditus: 2. inter terminum non expeditur propter factu
partis citare facientis quia non comparuit recedere non debet quia in-
dex potest differre in alteram diem: 2. si recedit contumax est: de offi.
dele. consulti 2. ibi Innoc. 2. condemnabitur in expensis altero possi-
ea veniente: 2. de aliquo iusto impedimento docente. si a alter non ve-
nerit nulla erit pena: quam incantum fuerit recedere ante licentia
habitam: licet sit lapsus citationis terminus hoc ponit ibi Innoc.
cen. in verbo expectare. in princ. 2. vers. super eo. Si non expeditur
propter factum iudicis: q. abest a loco vtriusque pars licite recedere
potest absque aliqua licentia: quia cum alibi querere non debet. ij. q.
vi. biduum. dum tamen expectent in sequentem diem termini: per
dictum. c. consulti. dicit Innocen. in dicto ca. consulti. in dicta
glo. in fi. vers. finantem iudex. secunnum hoc ergo ut pars euitet co-
tumaciam data absentia partis citantis debet expectare etiam post
terminum et ultra diem. Si iudex abest solum ad diem sequentem
non video rationem diuersitatis: sed totum stat in isto: an citatus
ad diem certam arctetur ad comparandum: vel persistendum post
diem: 2. quanto tempore expectare debeat post diem: quod exami-
nat Pan. de liaz. de dolo. finem: cuius verba ponam. co. titu. cum
dilecti. 2. videtur quod semper donec licentietur vel circunducatur
edictum: quia duo sunt mandata de comparando: et ad diem com-
parendo. de dolo. cum dilecti. argu. ff. de arbit. cessus: pnto quod si
citatus est ad actum successuum: vel ad plures successus exercen-
dos: vel dies est assignata ut terminus ex quo procedi debeat etiam
lapso die termini contumax sit: recedens post lapsum diem termi-
ni non licentius sic loquitur capituli cum dilecti. de dolo. 2. con-
tuma. Item si sit citatus ad actum momentaneum ut sententiam
tali die proferendam. vel postea quandoque placuit. ut dicit Guid.
de suz. in lege properandum. §. si quidem. C. de iudi. qui consulti
citationem si fieri debere: si citatus est ad diem vel actum momen-
taneum illa die expediendum: si actus est talis qui per iudicem ex-
pediri possit iudicis officio non obstante absentia alterius partis:
2. altera parte non prosequente: nec instante debet expectare et non
recedere illicentius. alias posset contumacia puniri. Nota gl. de
electio. cupientes. §. quod si per viginti: in glo. in verbo. opponen-
tes. si actus est talis qui expediri possit parte demum instante text.
videtur quod terminus sit diffusus id est extinctus in lege secunda
§. si quis in iudicio. ff. si quis cautio. iubet iudicium esse diffusum:
sed glo. destruit. id est dicit differendum. et hoc sentit Guil. in loco
preallegato. tex. in capi. consulti. de officio delega. dicit iudicium
ex equitate posse differri ad alteram diem: puta si iudex differt diez
intra terminum planum comparentem illicentiatum recedentem
fore contumacem: sed si non est dies dilata dubitauit Innocen. de
dolo cum dilecti. si dubitatur an citatus teneatur comparere: hoc
tangit Innocen. in dicto capi. cum dilecti. 2. ponit duas opiniones
in verbo presentare. 2. illud ibi decidam: quia non agimus hic de non
comparente. Si dubitatur de comparente: an possit recedere termi-
ni lapsus: si nullum subest impedimentum: nec in iudice: nec in par-
te. Innocen. residet quod non circunducitur edictum: nisi licentietur
a iudice: ideo recedens condemnaretur in expensis: absente post
diem comparente: quia citatus videtur ut compareat ad diem: de-
bet ergo expectare post diem antequam recedat: nisi licentietur nec
sufficit accusatio contumacie: quia non sufficit comparere nisi expe-
ctet in toto termino vel licentietur. ff. de iudi. lege post edictum: et
colligitur. ff. de re iudi. lege questum. secundum Barto. in lege si fi-
nita. §. in lia. ff. de damno infecto. 2. per hoc sentire videtur qd suffi-
cit expectatio vsq. ad terminum: si subest impedimentum ex parte
iudicis: ut quia facto impeditur propter absentiam: non plus expe-
ctabit ultra diem sequentem: quia cum sit absens non est ibi licentius:

ideo propria possunt autoritate recedere: quia licentiatum ex termini
lapso. Sed si iudicis infirmitate non potest procedi: tunc debent re-
quirere iudicem ut licentietur: vel diem proroget: 2. si non valet his in-
tendere lapso termino possunt recedere: quamquam non licentiatum
ex quo iudex non valet intendere et alteram citationem expectare
ff. de arbit. lege arbit. kalend. licentiatum enim tunc intelliguntur a
iure: quando non possunt hoc a iudice obtinere: quia non adest: vel
sic est infirmus quod predictis non valet intendere. si impeditur pro-
pter contumaciam partis aduersae citantis ante terminum recede-
re non potest: post terminum Bart. tenet qd recedere possit. dic qd
ex quo habet iudicem debet petere licentiam nec sufficit excusatio
contumacie ut dicit Barto. ff. de damno infecto si finita. §. iul. In-
nocen. in ca. consulti. tenet qd sufficit ut in diem sequentem. Pri-
mum tutius verius. Si impedimentum est ex parte persone compa-
rentis: quia illa die procedi non possit: tunc dic ut per Joan. mo. et
gar. 2. Guil. de electio. cupientes. per archi. 2. Joan. and. de electio.
post §. libro. vi. vbi Joan. and. in nouella. in verbo licentia. 2. per ar-
chi. xi. q. iij. certum. in verbo abire: quia si impedimentum superue-
niens est tale: quod a principio ipso iure excusaret a comparando:
2. qd ipso iure diem differt: ut morbum sentiens. ff. de re iudi. l. que-
situm. ff. si quis cautio. l. ij. §. si quis: 2. impune recedit: quia ipso iure
licentius videtur a iure: debet tamen dimittere procuratorem qui
excusationem iudici alleget. vel causam prosequatur: vbi impedi-
tus comparere debet per procuratorem. de quo de procurat. quere-
lam. Si tale sic perueniat impedimentum qd ipso iure non excusat
dat tamen facultatem petendi licentiam a iudice: ut quia non excu-
fasset a principio ipso iure a comparando: tunc non excusatur si li-
centiam non petat. ff. de iudi. lege. ij. §. sed si quis. 2. eo. titulo si quis
ex aliena. hoc verum si copiam iudicis habere potuit. alias potest
si magnum periculum sit in mora premissis protestationibus recede-
re: dimisso tamen procuratore ut supra dixi. Impedimento tamen
cessante redire compellitur de appella. cum cessante. de electio. cu-
pientes. libro. vi. vers. hec insuper: hec omnia procedunt. vbi com-
paruit et recessit illicentius. Sed si non compareat actus gestus
in contumacem ita demum tenet si est gestus in termino quo cita-
tus est. Si enim altera die vel hora fieret non valeret actus. ut. l. qui
aliter. in princ. 2. l. fina. in fine. ff. qd vi aut clam. et ibi Barto. quod
29 no. ¶ Oppo. iij. qd dato qd sit contumax: non possit excommuni-
cari anteq. citetur vel moneatur. Et prima enim citatione purifica-
ta est contumacia: 2. causa promulgande sententie exigitur ergo ci-
tatio pro solennitate sententie. argu. de senten. excom. sacro. Item
video quod data contumacia si iudex mulctare velit: habet necesse
iterato citare ut veniat ad se defendendum: quare non debeat mul-
ctari. lege ex quacumq. 2. ibi Barto. ff. si quis in ius voca. non ie. sic
videmus. quod si clericus absens fuerit requisitus: 2. ex hoc conclusi-
datur delictum non residentie iterato debet citari. ut not. frede. suo
confi. c. iij. 2. no. de cleri. non resi. ex tue. dixi de hoc. ut lite non conte-
sta. quoniam. §. porro. super principio glo. magne. 2. simile no. de of-
fi. delega. consulti. per Innocen. in glo. i. vers. tamen credimus. vbi ci-
tari debet post contumaciam commissam ad absolutionem ab in-
stantia: eo quia ad hoc nunquam fuit citatus. Sol. hoc dico specia-
le in excommunicatione ad cuius solennitatem non exigitur citatio
2. monitio: que exigitur solum 2. requiritur ad purificandum deli-
ctum contumacie: qua aliter detecta: ut si manifeste contumax est
post suam promissionem non exigitur alia monitio ut hic: sic con-
tumacia aliter manifesta quo ad facultatem excommunicandi: non
exigitur alia monitio: quod no. quia limitat. sacro. de senten. exco-
muni. ad hoc de testi. co. ca. ij. In alijs autem sententijs procedunt
contraria: tunc satis congrue diceretur. quod quadoq. agitur de
pena contumacie commissae in iudicis conspectu. circa quam nulla
cadit excusatio: vel allegatio. et illa potest instigi absque alia citatio-
ne in partem maxime presentem. C. de testibus. lege nullum. Si au-
tem aliqua cadere potest excusatio: ut in multa absenti citato im-
ponenda exigitur citatio. ut dicta. l. ex quacumq. 2. ibi Barto. in. l.
i. §. i. ff. de re mili. Ideo puto quod in condemnatione expensarum
contumacia vbi feratur in presentem: aliam vero requiri citationem:
secus si in absentem. nisi appareat manifesta vel vera apparens co-
tumacia 2. hoc tenet Barto. C. de fructibus litis expensis. lege ter-
minato: licet Lynus post pe. teneat indistincte eum damnandum
absque citatione. in. l. sancimus. C. de iudi. non enim video differen-
tiam inter mulctam et expensarum condemnationem. In contra-
rium est tex. pro Ly. in. c. cum dilecti. de dolo 2. contu. 2. illa pars est
tutior: sed posset responderi qd ibi fuit citatus ad totam causam: sed
vide tex. cum glo. pe. de procura. constitutus. 2. hoc tenet Innocen.
de procura. querelam. 2. Joannes andree de dolo finem. et est casus
cum glo. de procura. constitutus. an licet ad missionem sit iterato ci-
tandus. ut no. Innocen. de eo qui mit. in possessionem. in. c. fin. Et
hoc maxime verum. quando in actu citationis facta est commina-
tio pene. ut no. Joannes andree. de testi. co. ca. ij. in verbo suspensos.
Ad circunductionem tamen edicti citandus non est actor: quia ta-
le est le

le est leuis aut nullius preiudici. vt no. Innocen. in loco preallegato. et Barto. ff. de iudi. lege post edictum. per predicta dicit glo. et Barto. quod si iudex iubet parti: vt litem contestetur et pars sit contumax et recedat lite non contesta. quod cum notoria sit hec contumacia non arbitrabitur ad actum missionis: quam in hanc contumaciam facere potest ad iterato citandum reum. vt ipse not. C. quomodo et quando in. autem. qui semel. et ad hoc alleg. l. quoties. §. pretor. ff. de noga. et alleg. l. nemo. ff. de re mili. ¶ Oppo. v. quod cause episcoporum ad finem depositionis non tractentur in synodo. ij. q. vi. de creto. et questione. vij. sicut. ij. q. vi. dudum. et c. quamuis. et c. multum stupo. et capitulo discutere. dic quando agitur agitur civiliter contra episcopum ad finem depositionis ab ecclesia. vt scilicet remoueat propter contemptum: aut quia non residet: licet concilium cognoscere possit et inferior ordinarius: non tamen potest sententiarum deponendum: vel annullare electionem post confirmationem et consecrationem. dicit glo. de cler. non res. ex tue. in verbo. remoueat. In nocen. de elec. quod sicut. in verbo infirmam. alleg. ij. q. vi. accusatus. et dictum capi. ex tue. Idem archidia. recitans dictum Innocentium. in dicto capitulo accusatus. in verbo diffinire. ad hoc gl. xxx. iij. distin. quorundam. Quando agitur contra episcopum ad finem suspendendi: excommunicandi: vel interdicendi: potest consilium et inferior hanc in episcopum promulgare. xij. distin. de his. in fine xi. qone. ij. si quis episcopus. xviij. distin. propter. tenet archi. xxx. iij. distin. quorundam. et ad hoc illud. c. Quinimmo. et hoc pos sunt officiales archiepiscopi absente episcopo: licet non possint vel debeant eo presente: si tamen hec faciant valet sententia. de offi. ordina. Romana. §. officiales. lib. vi. Ad primum est glo. Joan. in dicto capitulo. accusatus: et idem dicit in dicto. c. de his. ij. qone. i. primates ad hoc. de senten. excom. venerabilibus. §. i. libro. vi. x. qone. ij. quia cognouimus. xviij. distin. placuit. et c. si episcopus. Innocen. de cler. non res. ex tue. in verbo. procedatur. Quando agitur de pena detractionis in monasterio. et concilium provinciale cognoscit papa tamen actualiter detrahit. ij. qone. vi. biduum. in si. ponit archidia. alleg. ff. de inter. et releg. l. interponas: sed non placet si ex detractione sequatur depositio. Quando agitur causa criminalis ad finem deponendi. et cognoscere potest concilium. ij. qone. vi. accusatus: quamuis multum stupo discutere. et c. dudum. glo. ij. qone. vi. decreto. An autem possit pronuntiare deponendum. Joan. an. qone. sic. ij. qone. vi. biduum. verbi. aduersus. alleg. casum illius. l. si aduersus. quia presens prouinciat deportandum: licet infulam assignare non possit. et hoc tenet archi. in dicto. c. accusatus. super glo. in verbo suspendere. et ponit. xviij. qone. iij. si quis quod non placet per. c. proime alleg. que solum referunt cognitionem. vt in. c. quamuis. multum stupo. et similia. ij. q. vi. et prohibetur omnis decisio. Non obstat simile de preside: qui pronuntiat deportandum: quia ibi non deficit in potestate pronuntiandi: sed exequendi: quia non habet infulam: hic autem deficit in potestate etiam pronuntiandi ex non subiectione cause vel persone quo ad causas secundum me. Actualiter autem solus papa deponit episcopum concilium non: nisi sit concilium congregatum auctoritate pape. vt no. glo. ij. qone. i. si primates et tex. v. q. iij. c. i. et ij. vel nisi de speciali mandato pape quis deponat no. Innocen. et Hostien. in dicto. c. tue. ad hoc. v. qone. iij. per totum. vi. qone. iij. c. ij. q. vi. per totum. et maxime in. c. accusatus. cum. c. sequenti. ij. q. vi. decreto. ij. q. vi. sicut. Item solus papa ipsum absoluit a depositione licet causa possit vsq. ad conclusionem per inferior tractari. vt no. ij. qone. vi. accusatus. v. q. iij. c. i. ibi glo. archidia. vi. qone. iij. c. ij. q. i. primates. et hoc tenet hic Joan. de ligna. licet Joan. liberationis fauore dicat eum absolueri posse scilicet concilium. xij. distin. preceptis. in glo. fin. et Joan. mo. de here. inquisitionem. libro. vi. et Hostien. in summa. infra titu. proxi. in princi. ad hoc quia in talibus vt maioribus papa semper est iudex ex quo oppositum tantum non reperitur standum est regule: et quia eius est absolueri cuius est ligare. de pe. distin. i. verbum. de maio. et obe. cum inferior. ad hoc. ij. qone. vi. ad hoc. et c. quamuis ibi diffinire. et c. multum stupo ibi nihil decernens. et capi. discutere. ibi diffinire. que verba etiam adaptantur ad absolutionem. ad hoc. glo. v. qone. iij. c. i. in glo. i. et ibi est casus ibi iudicetur vel condemnatur. et in. c. ij. eo. titu.

31 ibi. finis vero cause ad apostolicam sedem referatur. ¶ Nunquid autem vbi dicit supra concilium posse possit ordinarius scilicet archiepiscopus vel legatus. dic quod causam episcopi inquantum agitur ad aliam penam quam depositionis a dignitate episcopali cognoscit archiepiscopus et indicat eum suo capitulo inquantum agitur ad penam depositionis ordinis vel officij solus non procedit. unde omnes coprouinciales episcopi erunt tunc iudices in cognoscendo. iij. qone. v. si quis episcoporum. vel. xij. ad minus congregabit metropolitanus vel ipse reus si electos habeat suspectos: quos metropolitanus elegit. vt not. glo. iij. qone. viij. in summa. Hoc verum videtur dicere. gl. xv. qone. viij. in summa. quando agitur ad depositionem ordinis: secus si agitur ad depositionem beneficii: quia non exigitur ille numerus quod non placet in episcopo per illaque

no. Innocen. de electio. quod sicut quod dictum supra retuli. Item quia dissolvere matrimoniale vinculum ab ecclesia spectat ad soluz papam. vt no. de transla. prela. per totum. de renunt. nisi. et c. ad supplicationem. et hoc firmat Hugo. et archi. quod inquantum agitur remoueri ab administratione vel episcopatu. hoc non possit archiepiscopus. xxx. iij. distin. quorundam. procedit autem quod dicit Joan. an. in inferioribus clericis. hec autem vera inquantum agitur ad finem depositionis vt requiritur numerus ille etiam si civiliter agatur vt a dignitate repellatur. xxiij. distin. illud. vt no. Innocen. et Hostien. de preben. graue. alleg. ij. qone. vi. accusatus. Et idem recitandum sequitur archi. xv. q. ij. in summa. et idem dicit in prealleg. c. illud etiam si per viam exceptionis agatur. alias opponatur: quicquid senserit Joan. ibi. xv. qone. vi. visum. hec vera inquantum agitur contra episcopum consecratum: sed civiliter agitur ad finem deponendi contra confirmatum. tantum sufficienter leg episcopi: vt dicto. c. illud. et hoc tenet archi. iij. q. viij. in summa. et sic exigitur numerus qui exigitur in presbytero quod nondum est episcopus. de transla. prela. c. ij. quod restringit ad casum solius. c. illud. quando per viam exceptionis obijcitur crimen consecrando: extra illum casum exigitur numerus etiam in confirmato. hec procedunt ordinario cognoscere te in delegato. Idem dicit glo. vt numerus exigitur. ij. qone. viij. in summa. alleg. ij. qone. vi. hoc quippe. xxx. iij. distin. quorundam quod non placet archi. in loco preallegato in summa. nisi hoc expressum sit in commissione. et idem not. Hugo. v. qone. iij. c. ij. §. quod vero. vbi idem archidia. et idem. v. qone. iij. c. i. Host. hugo attendetur ergo secundum Joannem de fa. forma commissionis. ij. qone. vi. si episcopus. ¶ Oppo. quod per hec verba nullus communicet tali non inducatur excommunicatio contra literam de immunitate. eccles. c. vlti. libro. vi. de vsuris. post miserabilem. vbi directam non inducunt excommunicationem. Joan. an. dicit quod hec verba inducunt excommunicationem duobus concurrentibus quod velit et possit maxime si addat ista verba donec satisfactio premissa: quod non refert illud quid de equipollentibus fiat. si constat de intentu alias cum talia verba cadant in non valentem excommunicare. dicit quod non inducunt excommunicationem. ¶ Ex hoc infer duo. Primum quod talis communicando non peccaret et quod non incurreret irregularitatem celebrando tanquam non directo excommunicatus. hoc tenet Hostien. de mon. lau. in. c. frequens. et de excess. prelato. in cle. confirmat: quia verba concernunt solum effectum excommunicationis quo ad communionem hominum non sacramentorum. et sic cum non concernat omnem effectum excommunicationis non supponit excommunicationem: hec ratio non placet: quia indefinitum: hoc nulli communicet aptum est respicere vt trans communionem: et sacramentorum et hominum: nec occurrit quare plasmum quam reliquum concernat. ff. de fide. l. generaliter. concernat ergo vt trans. Joan. de ligna. tenuit idem: quod non inducat: quod intelligitur si addatur verbum infra positum donec satisfactio etc. quia si excommunicationem inducerent equipollerent isti excommunicatio: donec absolueretur. et sic vellet absolutionem impendit iam vinculo soluto ex sententiandi modo: unde repugnantia quamdam haberent: finitur enim excommunicatio ex satisfactio. eo quod excommunicat donec absolueretur. Ad hanc decre. respondet quod hic apta verba processerant dispositiua importancia excommunicationem. et sic verba tex. non sunt verba formalia sententie: sed sunt verba recitanti effectum sententie. Item confirmat quia preceptum iuris de non communicando non inducit excommunicationem: sed excommunicationis executionem. et sit post excommunicationem xi. qone. iij. cum excommunicato: ergo nec preceptum hominis patet consequens ex no. de senten. excommu. sacro. Item confirmat ex verbo placuit quod vt de preterito est variatum. de priuile. si papa. libro. vi. Item quia verba excommunicationis concernunt excommunicatum: hec concernunt alios. dic si est certus de mente quod velit vel non velit excommunicare: serua mentes de qua constat: non enim excommunicationis sententia submittitur forme verborum: nec alterius iuris. de senten. excomm. sacro. et c. i. libro. vi. Item quia hic actus communionis inhibite est executio et effectus excommunicationis qua posita ponitur excommunicationis dispositio. argu. l. illud. ff. de acquiren. here. et c. ex parte. f. de sp. ad hec. l. ij. ff. quod me. causa. et quod no. Innocen. de renunt. super hoc. vbi positum actu solutionis ponitur obligatio ad cuius executionem venit. ad hoc. l. ij. C. de dotis promissio. vbi promittens vsuras: supponere videtur obligationem principalem. Item inuestiture actus collationem importat quando non processit collatio iuris. no. glo. de insti. auctoritate Innocen. compo. et Joan. and. de electio. transmissam. et quia qui vult partem cum intentione totius disponit in totum. vt. l. ij. ff. de acquiren. posses. et quod no. in acquisitione quasi possessionis in incorporalibus. de resti. spolia. In literis. et in. c. dilectus. de capel. mo. in acquisitione iurisdictionis. de pe. distinc. i. vulgaris. In casu autem dubij de mente si proferuntur a non habente potestatem non inducunt vt in contrario: quia voluntatem in dubio regu

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

lat ad limites potestatis. de senten. excommu. a nobis. lo. picolo. de
constitu. vt animarum. cum si. Si ab habente potestatem. et per hec
verba iubemus sicut excommunicatum vitari. et inducitur excommu-
nicatio. ne ele. vel mo. non magno. z. c. super specula: quia illa dictio
sicut non notat improprietatem: sed veritatem ad hoc optime. de
spō. ex parte. vbi verba promitto sicut vtori fidem seruare inducit
matrimonium: et sic sicut notat proprietatem et non similitudinem:
sed per hec verba: sis a comunione hominum alienus: sic verba re-
feruntur ad partem: non ad obiecta tantum excommunicationem
inducunt. xvij. distin. si quis autem. j. titu. j. si diligenti. Si per hec
verba nullus comunicez talidonec absolatur. satisfactio premis-
sa: ita necessario vinculum supponunt. ff. de verbo. obliga. decem.
de despon. impu. ad dissolucnduz. z. sic inducunt excommunicatione
non obstante qd ex mente excommunicet. donec absolatur. et sic pre-
supponit ex modo sententiandi finem vinculi ante absolutionem:
quia sola mente limitante vinculum non tollitur: nisi actu interce-
dat absolutio. vt no. de mat. contrac. contra inter. ecc. c. ij. et not. de
erate et qualita. cū bone. per Innoc. si proferatur simpliciter nullus
comunicez tali: ito cum doctoribus. vt in dubio non inducant exco-
municationem: quia cū verba possint se habere ad directam et indi-
rectam excommunicationem. et directa plus afficit quā indirecta: et sic
maior est maioris periculi: quo ad peccatū et irregularitatem. vt. j. dice-
tur in dubio potius inducet indirectā ligantez comunicantes sibi
quam directā: qd etia verba plus indirecte qd directe adaptantur.
Ideo veradico: nisi legitima causa precedente excommunicandi: ac ex-
minata: iudex foret in apparatu excommunicandi: quia tunc excom-
municatio induceretur ad hoc qd in simili not. de spō. ex literis. z. c.
tue. z. c. tua nos. In dubio tamen quo ad animā potius consulendū
est: vt reputet se excommunicatum quā non. vt no. xi. q. iij. §. cū ergo.
z. sic in simili consuluit glo. de offi. ordi. si sacerdos. qd in dubijs tu-
tior via zc. de spon. iuuenis. pro et contra faciunt illa. an per actum
denuntiationis probetur vel inducatur excommunicatio. de quo de
offi. dele. prudentiam. §. sexta. et de excep. pia. libro. vi. In quantum
Joan. And. infert hunc vt indirecto excommunicatum alijs comuni-
cando non peccare bene dicit: si ab alijs trahitur inuitus: sed volun-
tarie se ingerendo: qd alios adducit ad peccandū peccat. arg. de sen-
tenc. si concubine. Non puto tamen quod ipse vel ipsi comunicantes
sint excommunicati minores: quia non est hic directe excommunicatus
et habes secundū effectū. Tertius est: quia hic indirecte excommu-
nicatus non est irregularis celebrando. Et hoc no. indirecta excommu-
nicationem non inducere irregularitatem. ad hoc no. Innoc. de cle.
pe. c. ij. in verbo in suspensione. ibidem Joan. and. per quod quidaz
volunt dicere notorium fornicatorem non excommunicatū: quia nō
est directo suspensus: sed alij prohibiti audire diuina: sed falsum est
quia directo suspensus est. xxij. distin. preter hec. vbi de hoc. et de
cleri. exco. si celebrat. de sen. et re iudi. c. j. lib. vi. et de sent. excom. lib.
vi. c. i. ¶ Cetero ad glo. primo videtur hic mala gramatica contra
l. plautius. ff. de auro et argen. lega. z. c. ad audientiam. de resti. quia
verbum promissit habet a parte ante accusatum. glo. exponit quē
id est qui. et alie. concor. vbi casus ponitur pro casu. et ad hoc allegat
Joan. de sacra vinct. c. j. circa principi. vbi de secunda ibi vos vinctio-
nem zc. et Joan. xij. Sermonem quem audistis non est meus. et ver-
gilius. in primo. Urbem quam statuo vestra est. dicit hic per. qd lite-
ra parisiensis. habet quem: et satis puto per hoc: qd si latinum potest
saluari per figuram. qd ex hoc non vitabitur rescriptum. ¶ Oppo-
no secundo qd hec interrogatio fuerit superflua: quia compellitur
inuitus respondere. l. inter stipulantem. §. j. ff. de verbo. oblig. glo.
respondet qd non fuit superflua: quia concilium poterat recusari:
ideo ne hoc contingeret: fuit interrogatus: an vellet litigare. et si re-
spondeat qd sic: non poterit postea recusare qd fatetur glo. ex anti-
qua causa: nam ex nouiter superuenienti: bene posset. vt. §. de offic.
deleg. insinuante: non placet hoc glo. quia concilium non potest re-
cusari: ideo residet qd interrogatio hec fuerit ex superhabundanti.

34 ¶ Ad glo. qd ex hoc habetur noua cautela excludendi declinato-
riam vt interrogetur an velit litigare: quia si respondet qd sic: exclu-
ditur: hoc tamen puto verum quando litigans est certus vel esse de-
bet de exceptione sibi competenti. alias non excluderetur: quia hoc
pactum vel renuntiatio non extenditur ad ignorata. arg. ff. de pact.
l. tres fratres. et quia dato errore exceptionis non daretur consensu
in iudicem. ff. de iurisd. om. iudi. l. si per errorem. Item hoc est verum
quando respondet se velle litigare. Si autem constituat procurato-
rem ad respondendum: saluis exceptionibus suis. vt hic est tex. Item
ex hoc habes qd citiori actu lit. contestata. precluditur via ad decli-
natoriam. quando datur expressus consensus in iudicem: quid in ta-
cito. dicam. de senten. et re iudi. inter monasterium. Bart. ff. de re iudi.
l. quidam consulebat. et in l. i. C. de excep. Item quia sicut dilato-
ria superueniens post lit. contestata. potest opponi: ita et post pactū
de litigando nouiter superueniens potest opponi sic ampliatur. c.
insinuante per hanc glo. et est causa: quia pactum et renuntiatio re-
stringitur ad causam subsistentem secundum tempus pacti vel re-

35 nuntiationis. §. de renun. c. cum. p. secundum frede. ¶ In quantū
glos. dicit concilium non posse recusari. glo. est huic contraria infra
de sta. mo. in singulis. in verbo appellatione ista gl. procedit in cōci-
lio cui preest papa: papa indicat: quia nulli suspectus est: nisi causa
sua propria sit: per no. infra eo. c. cū venissent in cōcilio inferiori pro-
cedit glo. Ideo docto. hic glo. damnant ipsam intelligendo in infe-
riori concilio per. c. licet. infra de foro competen. vbi est casus. et di-
cunt concilium esse suspectum: eo quod maiores de concilio sunt su-
specti: vel etiam caput vt metropolitanus. iij. qd. v. quia suspecti. §.
de procura. consulti. secundum Cui cen. et Hostien. quod bene not.
Sed si principale caput vt metropolitanus non esset suspectus: so-
rent tamen alij suspecti maiores arbitrio iudicis esset vt pondera-
retur qualitas persone: an esset multum confans caput: quod de fa-
cili non moueretur ad dicta aliorum: et propter hoc nō posset recu-
sari. alias antez sic. Sed procedent hec tenendo quod assistentes ca-
piti in concilio essent simplices consultores: sed quia sunt assessores
vel coniudices: sine quorum consensu non indicat archiepiscopus:
iuxta notata. per Innocen. de preben. graue. et no. xv. questione. vij.
episcopus. et quod no. glo. de officio ordi. licet. in glo. per capitulū.
de quo de libel. obla. ca. j. per Hosti. poterit et archiepiscopus alias
non suspectus recusari. Et hoc deciditur dubium an possit recusa-
ri ordinarius: si assessor sit suspectus vel consultor: vbi habet iudica-
re cum consilio alicuius ex forma constitutionis quod si constitu-
tio artat eum ad sequendum consilium poterit recusari si non ar-
tat: artat tamen ad habendum attendi debet qualitas persone.
36 vt superius dicit. ¶ Nota vltimis ex glossa quod sicut post litem
contestata. potest recusatio proponi: si superueniat ex noua causa: vt
dicto capitulo insinuante. Ita et post pactum de respondendo per
quod approbatur iudex vt hic: quia pactū refertur ad causam sub-
sistentem secundum tempus pacti sicut post terminum hominis
ad dilatorias admittitur vt ibi: per que dicit: quod si statuto: vel ses-
cundum formam iuris civilis petatur associari iudex: quia alter ex
litigantibus habeat in dubitationem iudicem quod poterit: licet
eum approbauerit: si postea iudicio pendente dicat se habere in du-
bitationem: quod poterit petere eum associari: videtur enim noui-
ter dubitatio superuenisse: ex quo enim super solo haberet dubita-
tionem fundatur recusatio. vt in autenti. vt diffi. iudi. §. sui vero. et
in autenti. si vero. C. de iudi. que est super lege apertissimi. et de habes
re in dubitationem statuto dicto opponentis: ex quo nouiter dicit
habere in dubitationem oritur de nouo ius opponendi: et sic oppo-
ni potest non obstante prima approbatione. Concluditur ergo qd
secunda solu. glosse est vera quod hec interrogatio fuit facta et su-
perabundanti: sed ad finem exceptionis repellende. et recusatio-
nis: vel fuit interrogatio facta ad finem excludendi exceptionem
declinatoriam competentem ex privilegio renocandi demum. de
qua. quinta questione secunda capitulo primo. C. de iudi. lege secū-
da. infra titulo proximo capitulo finali. hoc non placet Joanni de
lignano. quia si concilium esset congregatum vt corrigetur corri-
gendi hoc privilegium non competet: procederet autem si esset
congregatum ob aliam causam secundum Joannem de lignano vel
fuit facta: quia causa episcopi est de maioribus: et maiores etia sine
causa possunt transferri ad papam. de appellatio. vt debuit. ad fi-
nem secundum Hostien. vt puta fidei. xxij. questione prima quo-
ties. secunda questione sexta. si quis: vel causa dubitabilis. xvij. di-
stinctio. in his. infra de iuramē. calum. capitulo primo. qui filij sint
legitimi. per venerabilem. vel cum episcopus deponendus est. iij. q.
vi. militum. z. c. quāvis. possunt tamen de cōsilio absolvere. iij. q. vi.
per totum. secundum Hostien. ponit Hosti. in summa huius tituli
vel fuit hoc causa dirimendarum litium quia se defendere non coge-
batur inuitus secundum Hostien. Item potuit esse effectus: vt hic
constitueretur manifesta contumacia. ¶ Ad glo. sequentem in ver-
bo ex periri que est clara. et adde tex. per glo. de recrip. dispendia. li-
bro. vi. ¶ Oppo. quod locus sit penitentie et excommunicari non
possit: quia si pacifcor de proroganda iurisdictione vel respondendo
sub certo indice admittitur re integra penitentie. ff. de iurisd. om.
iudi. l. si conuenerit. gl. prima dicit quod locus est penitentie. alleg.
de iure patrona. cum laici: sed non hic: quia non potest in alterius
preiudicium: et quia contumaciter recessit: non auditur et excommu-
nicatur et precise compellitur respondere secundum glo. in quantum
glo. dicit quod potest penitere. et alleg. c. cum laici. male dicit: quia
illud capi. non dicit qd liceat penitere: sed potest fieri accumulatio:
et contrarium non soluit gl. vt apparet. Hostie. et phi. dicunt quod
hic loquitur quando consensit in iudicem proprium. ibi quando cō-
sensit in alienum. et hoc est quod dicunt moderni. qd hic est pactum
de iurisdictione non declinanda: quo casu penitere non licet. vt hic:
ibi est pactum de iurisdictione danda: quo casu licet penitere ante li-
tem contestata. agatur tamen ad interesse. vt no. j. titu. j. significasti. se-
cundum Cui. Joan. and. remittit ad specu. de compe. iudicis. adit.
§. i. vericu. sed nunquid. et vers. se. In quibus de hac materia. Item
et si potuisset penitere: non tamen debuit contumaciter recedere
fm Hostien.

Secundum Hostien. precedens solutio fuit glo. in dicta. l. si conuenit. Inno. recitat hic in c. p. z. g. de officio delegati. Materia ista tractatur in dicta. l. p. c. z. ibi Barto. in. si conuenit. de iurisdictione. omnium iudi. Ibi butri. z. Barto. in. l. prima. ff. de iudi. ibi glo. butri. z. Guil. de cu. z. per Gul. C. de episco. z. cleri. l. si quis in conscribendo. z. l. penulti. de pact. per Lyn. C. de episco. z. cleri. si quis in conscribendo. z. melius in. l. ex consensu. de episco. audi. z. ibi per Lyn. iij. questione. specu. ponit ibi supra. z. in. y. primo ver. quid erit z. ibi aliquid Joan. and. in additio. specu. z. in. ver. sed qd si promissus in ver. xij. in. viij. colum. Et pro hac materia declaranda circa hoc pactum de prorogando: oportet videre principalia motiva pro: z. contra: z. quod non inducatur prorogatio est lex si conuenit. Secundo quia hoc pactum continet in se factum z. ad factum quis precise non compellit. ff. de re iudica. l. si quis ab alio. §. finali. Tercio quod hoc pactum de prorogando est nudum: illud non parit ius agendi. vt. l. iure gentium. §. sed cum nulla. ff. de pac. Quarto quia certi sunt modi prorogandi iurisdictionem inter quos hic non est. Quinto ad hoc tex. in. l. si cum dote. §. eo. tempore. solu. matri. vbi consensu filie vt pater agat potest reuocari vsq. ad lit. contesta. Nota in contrarium est tex. hic vbi penitentia non admittitur. Secundo quia paciscens de litigando quasi contrahit in loco iudicis: immo in tribunali iudicis ibi destinando effectum litigij: executionem pacti: ibi ergo sortitur forum ratione contractus. de foro competen. dilecti. de actio. z. obliga. l. contraxisse. l. iij. de bo. auto. iudi. pos. z. l. quero. ff. de solu. l. prima. z. ij. ff. de eo quod cer. loco. Tercio quia per quemcumq. actum datur consensus in iudicem prorogatur iurisdictione vt. C. de exceptio. l. fina. ibi Barto. z. l. quidam consuebat. de re iudi. z. no. in. c. inter mona. de re iudi. Quarto subiciens do quis se iurisdictioni prorogat iurisdictionem. vt. l. est receptum. de iurisdictione. omnium iudi. §. q. vij. vos si supra de officio delega. p. et g. de foro competen. significasti cum similibus. Reperio principaliter tres opinio. in materia loquendo in solo pacto de proroganda iurisdictione primum quod non valeat pactum: quin penitere possit: nec quo ad agendum nec quo ad excipiendum: nec respectu iudicis: nec respectu pene partis: sic penitentia admittatur indistincte ante q. interueniat alius actus: ex quo prorogetur iurisdictione: hanc tenet p. z. recitat Lyn. C. de episco. audien. ex consensu. in. iij. q. one. Primo quia lex permittit desistere: ergo impune: quia factum lege permittente penam non meretur. ff. de verbo. obliga. l. si seruus. z. l. si graccus. C. de adulter. de electio. ecclesia. z. causa permissionis secudum p. q. litigare coram iudice suspecto durum est. l. apertissimi. C. de iudic. hanc opinio. sequit Joan. in addi. specu. in dicto ver. §. quid si promissus refert ibi. quod Jaco. de bel. idem tenuit. ad equitatem hanc mouet Joan. ex quinq. que ponderat. Primo quia iurisdictione est a solo partium consensu. Secundo quod nullum inter esse iudicis versatur. Tercio quod per hoc reditur ad ius comune z. ad ordinaria iurisdictionem: que est fauorabilis. Quarto quod lex de conuentione loquens permittit penitere. Quinto quod in multis casibus penitentia admittitur: de quibus in regula quod semel: in quibus non est maior: vel tanta ratio: z. procedit maxime opi. tenendo q. citiori actu lit. contesta. no. datur iurisdictione. Hoc probat ex. l. si conuenit que dicit qd non compellit conuentioni stare. Secunda est opi. quod pactum valeat ad obligandu partem: secundum naturam pacti vt si est nudum solam producat exceptione: si vestitum sti pulatione ad interesse. vel ad penam: si est appositum: hanc opinio. tenet z. ponit Jaco. de are. in dicta. l. si conuenit: z. illam sequitur Guil. de cu. in. l. j. ff. de iud. z. ibi butri. illa recitat. Lyn. in. l. ex consensu. §. iij. q. qua tangit specu. in dicto ver. sed quid si promissus. imo plus tenent isti: vt recitat Lyn. z. ponit Joan. and. in addi. specu. in. d. §. j. ver. sic. sed quid erit secundum eos quod si pactum nudum intercessit: non agitur ex pacto sed de dolo ad interesse. alleg. ff. de dolo. l. si. z. hanc tenet Barto. in. l. si conuenit: in dicta. l. p. c. de pac. quo ad penam autem iudicis penitere potest: vt dicta. l. si conuenit: q. non est iudex: quam opi. sequitur butri. in. l. si conuenit vbi dicit qd pacto directo prorogari non potest iurisdictione: sed indirecto sic paciscendo de prorogando: quia auctor ad prorogandum vi pacti: si volo effugere penam pacti: hec opinio placet. Si qua enim foret iudicis suspitio: onensu in iudicem tollitur de foro compe. si quis contra. et c. j. de offi. de leg. super questionum. §. j. Ex hoc ergo quia suspectus non debet pactum annullari: alias non valeret pactum de litigando coram iudice suspecto quod est contra hunc text. Item cum hoc pactum nallam contineat turpitudinem nec aliqua causa subit penitendi: quia illa sublata est de suspitione quare pactum no. obliget z. quomodo recedatur ab illa equitate pretoria equum pacta seruari. l. j. ff. de pact. z. l. j. ff. de consitu. pecu. z. §. de pac. c. j. licet ergo penitere quo ad iudicem: quia in obligatione est factus: precise quis non compellitur ad factum: sed sufficit soluere. l. stipu. non diuiduntur. §. celsus. de verbo. obligatio. l. si quis ab alio. §. primo. ff. de re iudica. Item quia pactum ordinatur ad obligandum partem partem: sic nihil geritur cum iudice non igitur prorogatur iurisdictione: hoc

est pactum de prorogando in futurum. Et aliud est prorogare: aliud est de prorogando pacisci: sicut aliud donare: z. aliud de donando pacisci. Item quia sunt certi modi de prorogando iurisdictionem: inter quos hic non est de quibus. de officio delegati. p. z. g. z. capitulo de causis. z. capitulo cum olim. Concludo igitur in pacto ordinato non ad creandum iurisdictionem: sed ad non declinandum pactum operatur: sicut in pacto de non declinando: quia ordinatur ad tollendum ius residens in parte ius scilicet excipiendi z. non ordinatur ad creandum quid de nouo: sed ad tollendum obiectum impediens iurisdictionem iam creatam: quod facilius fit ex pacto cum parte qua de nouo creare vt dicit gloss. in dicta. l. si conuenit. Item quia ius exceptionis est in parte quod facilius fit ex pacto cum parte prorogatio autem iurisdictionis in non habentem no. ordinatur ad tollendum ius in parte sed ad creandum ius in iudice cum quo nihil geritur nec obstat si dicatur pactum de non declinando est ordinatum ad non factum in futurum non tollit ergo ius residens in parte de presenti: sed obligat in futurum ad non opponendum: sed certe tollit ius exceptionis in parte: quia contra illud creat saltem ius replicandi: etiam de presenti tollit equitatem naturalem sub qua fundatur ius excipiendi: vt dicitur in pacto de non petendo. ff. de pactis si vnus. §. pactus. z. tunc quia iam in parte creatus est ius replicandi: sublatum ius excipiendi non licet penitere. ad hoc tex. de foro competen. capitulo dilecti. z. hic z. dicta. l. penultima. C. de pactis. Quandoq. agitur de proroganda iurisdictione in non habentem: tunc si cum pacto concurrat causa accumulans foruz: vt quia paciscor de litigando coram tali iudice: etiam de soluendo in loco z. non admittitur penitentia non tantum ex vi pacti de litigando: q. ex vi cause concurrentis forum accumulantis ibi enim ex promissione soluendi sortitur forum ratione destinati contractus. ff. de actio. ne z. obliga. l. contraxisse. z. infra. de foro competen. dilecti. cu. si. Dec vera vbi pactum est specificum de soluendo in loco. sic dicit Lynus. in dicta. l. ex consensu. prealleg. z. l. penultima. C. de pact. z. butri. et Barto. in. l. prima. ff. de iudic. butri. z. Guil. hec vera vbi pactum est specificum de soluendo in tali loco. Si autem est pactum generale de soluendo vbiq. Guil. de cu. tenuit quod per hoc generale pactum non prorogatur iurisdictione: sed restringitur ad loca: vbi alias possit conueniri per. l. vt gradatim. §. primo. ff. de muner. z. hono. z. l. qui certo loco. de conditio. indebi. et quia pactum generale obligaret quem soluere ad remotissimum locum quod esset absurdum: ergo z. ff. de pactis do. l. conuenire: z. vbiq. oportet et ipsum esse paratum soluere contra. l. ratum. z. quod dicitur. ff. de solu. ad hoc. l. quod vero. §. fina. ff. de operis lib. z. hoc tenet ipse Guil. de cu. in. l. si quis in conscribendo. C. de episcopis. z. cleri. z. de consitu. pecu. l. si duo Jacobus de are. z. Ray. tenent quod vbiq. poterit conueniri si ibi inueniatur vel ibi habeat bona per. l. contraxisse. z. per. l. tutius z. menium. §. tutores. ff. de administratione tutorum. z. idem ibi Barto. Idem specu. in tit. de compe. iudi. adi. §. i. ver. quid sit pactus per. l. heres absens. §. si. ff. de iur. p. c. romana. §. contrahentes. de foro compe. lib. vi. hoc tenet hic Joan. de lig. z. est communis opi. nec obstat quod locus sit incertus vel indeterminatus: quia ex post facto poterit determinari sicut in debito conditionali. ff. de condi. indebi. l. si sub conditione. Bart. in. l. si conuenit dicit quod quandoq. pactum est simpliciter conceptum de soluendo vbiq. z. valet pactum: et obligat z. penitere non potest ante lit. contesta. z. hoc puto: quia hoc pactum hic ordinatur ad extendendam facultatem conueniendi: vnde non restringitur ad habilia tantum. l. j. §. nuntiatio: z. quod ibi not. Barto. de noui ope. nunc. z. in. l. j. C. de sacro san. eccle. nec obstat quod obligaret ad soluendum ad remotissimum locum: quia ibi no. poterit conueniri: nisi ibi habeat bona: vel ibi inueniatur: tunc nullum absurdum: imputet sibi: qui sic se generaliter obligauit: vel verba hec sic in civiliter non intelligentur: vt possit trahi ad locum taz remotum: z. relinquatur arbitrio indicantis: quia hoc arbitrabitur ex verisimili commoditate ibi soluendi: nec oportebit quod vadat cu. sacco paratus: quia si ante non certificatus ibi inuenitur dabitur congrua dilatio per qua. z. j. quam possit se pntare: z. pecuniam. ar. ff. de iudi. si debitor. z. ff. de solu. ratu. z. in. §. qd dicim. hoc puto maxime si apponatur clausula cum enumeratione locorum vt sit de communi stilo ciuitatis bonon. promittit soluere bononie ferrarie: z. generaliter vbiq. locorum: tunc non crederem eum posse conueniri in aliquo loco remoto ab expressis argumen. l. sed z. si quis. §. quesituz ff. si quis cau. z. c. sedes. de rescript. z. clemen. non potest. de procura. l. fina. §. cui dulcia. de vino tri. et oleo. leg. Si verba sint sic concepta cum verbis significantibus voluntatem: vel placitum: z. tunc pondera verba si sonant voluntatem vt subnigam freno arbitrij boni viri: vt sunt ista: vbi placuerit tunc dicit Bart. quod restringetur vbi placuerit. l. loco tamen alias debito. per. l. annua in si. ff. de admen. les. ga. z. ff. de operis lib. l. si patronus. Credo quod sufficiat vt eum conueniat in loco vbi bonus vir arbitretur secundum equitatem naturalem licet non possit ibi conueniri de iure per. l. j. z. §. de testam. milit. z. no. in. l. si filius. ff. de donationibus. Et in extrauag. ad repu

Antonius de Butrio super prima parte. ii. Decretalium.

mendam. in verbo videtur. sed posset dici Bartol. loqui quando verba notant liberum placitum non subnigum freno arbitrii boni viri. Sed dictum contrarium placet alia ratione quia hec verba sunt apposta ad extendendam iurisdictionem et alias nihil operarentur si restringerentur ad casus iuris contra id de privilegio. si papa. libro sexto ad hoc quod not. in l. prima. §. item nuntiatio per Bartol. ff. de operis. no. nuntiatio. z. l. j. C. de sacrosan. eccle. si per verba notantia liberam voluntatem secus ubi volens promittit solvere ut not. Dyn. ff. de administratio. tuto. l. titium z. menium Bartol. in l. si co. uenerit quos simul iunctos sic intelligo. Quandoque sit promissio de soluendo vbiunq. petetur debitum. Oldra. in l. titium z. menium. ff. de administratio. tuto. tenet non posse conveniri nisi in loco domus micilij vel ubi alias posset quia hoc verbum notat petitionem iudicalem. ff. rem ratam habere. l. hoc amplius quod non placet: quia et referri potest ad extrajudicalem. ff. de verbo. obligatio. l. decem cum petiero. Unde fieri potest in locovbi alias non posset conveniri. Itē sufficit in instanti petitionis iurisdictionem creari. ut. l. prima. C. q. pro sua iurisditio. z. quod ibi no. argu. ff. de verbo. obli. l. si titius. de testamen. Raynaldus. C. de contrahen. stipula. l. nuda. C. de pac. l. si pacto. ad hoc quod not. in dicta. l. amplius per Bartolus. Idem de his verbis promitto solvere vbiunq. conveniat licet in his ibi. oldra. sentiat contrarium posset procedere dictum oldradum. si verba essent sic concepta promitto respondere in iudicio coram quocunq. iudice coram quo petieris: z. ibi solvere. quia tunc sentit de petitione iudiciali primum dictum adhuc puto procedere: si diceret promitto respondere: z. solvere quocunq. loco petieris: ut illud verbum petieris ad diversa relatum diversimode intelligatur: nisi dicatur quod cum possit utrunq. eque determinare. i. intelligendo in petitione iudiciali sic intelligatur. ff. de vulga. z. p. l. iam hoc iure. z. de testa. mili. l. in testamento. per hoc Bar. dicit idem de his verbis ut prorogent si promitto solvere vbiunq. me inueneris in tua scia. ff. de iudi. l. heres absens. §. si. a. z. l. si conuenerint. ibi not. quod temperat Bartol. in l. iij. §. si quis ita. ff. de eo quod cer. loco per illud §. quando loca sunt incerta. sed si plura loca exprimat certa: ut promitto solvere bononie vel ferrarie: tunc diuidetur obligatio: z. parte videbitur promississe bononi. z. parte ferrarie ita quod ad totum bononie conveniri non poterit: cautum est ergo addere z. totaz pecuniā z. insolidum. ¶ Que autem sint verba notantia liberam voluntatem z. que arbitrio boni viri subnigam vide Bartol. ff. de lega. j. l. si sit. z. l. si de iudi. l. si sit de leg. iij. z. in extrana. ad reprimendam in verbo videbitur. z. in clemen. fina. de verbo. significa. in verbo defensionis.

39 ¶ Abi autem cum pacto de proroganda iurisdictione non concurrat pactum: vel aliud ex quo forum fortiatur tunc non est prorogata. Idem si simpliciter promittat respondere: vbiq. vel vbiunq. convenietur vel in quocunq. foro: quia per hoc non est prorogata iurisditio: posset penitere: ex quo agitur de proroganda: ut dicit Jaco. de bel. z. recitat specu. in titu. de competen. iudi. adi. §. i. ver. quid ergo si dictum fuit: tunc si queritur an liceat penitere quo ad iudicis iurisdictionis impedimentum: dic si pactum sit in absentia iudicis licet penitere: quo ad iudicem: quia non est prorogata inquantū agitur ex antiqua causa: quia respectu illius non est prorogata iurisditio. inquantum autem agitur ad interesse ratione huius pacti: eo casu quo agi potest: ut statim dicam satis dici potest quod ibi poterit conveniri: quia executione facti destinavit neduz in loco iudicis sed in tribunali: unde videtur ibi posse conveniri: quasi quo ad pactum censetur contraxisse. ff. de actio. z. obligatio. l. contraxisse. z. de foro competen. dilecti. cum si. z. est dictum singulare Buil. de cu. in l. prima. ff. de iudi. z. tenuit hoc specu. qui sic posset intelligi in titu. de competen. iudi. adi. §. primo. versicu. quid si pactum hoc tene licet Joan. de ligna. faciat hic differentiaz. An coram iudice fiat promissio. ut tunc ibi conveniri possit ad penam vel interesse an in iudicis absentia ut non possit sed agendum coram alio suo iudice ordinario.

¶ Si queritur an liceat penitere inquantum agitur de pena vel interesse eius cum quo pactum intercesserit: si est pactum nudum de iure civili ex pacto non agetur: sed excipietur: agetur tamen de dolo ad interesse: ut dicit ad hoc alleg. Dyn. ff. de dolo. l. si tamen. de iure autem canonico agetur z. idem quod in vestito per not. xij. questione. ne. ij. quicunq. suffragio. xij. questione. v. iuramenti. z. de pact. c. j.

40 ¶ Sed dubium est si iuraverit in pacto de prorogando an possit compelli ad prorogandum saltem per ecclesiam: videtur quod non quia iuramentum ex mente recipiet intellectum: secundum materiam super qua iuramentum prestat ut iuret prorogare vel interesse soluere secundum quod lex illud intelligit. argumen. l. penul. ff. qui satis. cog. z. tenet Innocen. de arbi. per tuas in verbo de observando. ¶ Contra potest dici quod hoc iuramentum est adiectum: ut aliquid addat. Item habet in se clausulam obligandi ad hoc omni modo quo potest precise non potest ex pacto precise ergo velle censetur ex iuramento. argumen. l. cum pater. §. filius matrem. ff. de leg. secundo primum tamen verius. secundum tutius anime iuratis. de iure autem canonico agetur etiam ex solo pacto ad interesse saltem.

de pact. capitulo primo. xxi. questione. j. iuramenti. xij. questione. ij. quicunq. suffragio. si pactum est vestitum obligabit quo ad partem utroq. iure secundum hoc ergo communiter decre. hic intelligitur de pacto de non declinando contraria in pacto de prorogando: facilius ergo defenditur iurisditio creata quam de novo originetur z. quia pactum de non declinando ordinatur ad tollendam declinatoriam in parte residentem quod fieri potest cum parte pactum de prorogando ordinatur ad creandam iurisdictionem in iudicem quod non potest fieri cum iudice ex quo nihil geritur cum parte argumē. eorum que dicta sunt. quandoque agitur de proroganda iurisdictione: ne z. sit conventio coram iudice non cum sola parte tunc Joan. de ligna. hic sentit quod queratur ius iudicis: quo ad iudicem non possit penitere. sentire tamen videtur quod soluendo interesse vel penā liberatur. Tu adverte ad modum pacificandi si faciat pactum de in futurum prorogando: forte ad hoc non compellitur: z. penitere potest soluendo interesse: quia non interuenit actus prorogans iurisdictionem nisi dicatur cum precise compelli: quia promissio est iudicialis: facta iudici. Unde ne fallat fidem duobus z. maxime iudici ad hoc precise compellatur. ff. de procurato. l. si filiusfamil. §. fina. et quod ibi not. z. in l. sed he. §. defendere. ff. de procuratoribus. z. sic daretur novus intellectus hic sic potest intelligi. Buil. de cu. in l. prima. ff. de iudi. z. Bartol. in l. est receptum. Si autem pactum sonaret submissionem de presenti: ut quia interrogatus an velit respondere coram concilio responderet quod sic z. promittit respondere: vel se prefentialiter submittit interrogante z. presente iudice: et tunc statim prorogatur iurisditio nec expectatur aliud maxime tenendo opinio. quod per quencunq. actum per quem detur consensus in iudicem inducatur prorogatio iurisdictionis. de quo infra de re iudic. inter mona. z. per Bartol. in l. quidam consulebat. ff. de re iudic. de exceptio. l. fina. ad hoc. ij. questione. vij. nos si incompetentem. ff. de iurisditio. omnium iudicum. l. est receptum. §. de officio. delega. p. z. g. z. infra. de foro competen. significasti. z. not. Buil. de cu. ff. de iudi. l. prima. z. si teneretur etiam opinio. quod ceteriori actulit. contest. non tolleretur declinatoria. adhuc procederet quod est dictum: quod ceteriori acta tacito non tollitur sed bene submissione expressa ad qd infra de foro competen. dilecti z. ad hoc. ff. de iudi. l. secunda in principio. Sed si tantum coram iudice promitteret respondere non prececedente interrogatione per quam declararet se velle respondere: aliud enim est dicere volo respondere: quia statim ponitur voluntas parata de presenti in respondendo: et sic datur consensus in iudicem. Aliud promitto respondere: quia videtur se velle obligare ad hoc respondendum in futurum an ex hoc solo prorogata sit iurisditio: adhuc satis potest dici quod sic: quia hanc promissionem fecit iudici: ut iudici qui non posset hoc aliter pacisci: nisi ut publica persona z. iudex: sic in ipsum datur consensus ut in iudicem quod absq. dubio procedit tenendo opinio. quod ceteriori actulit. contestata. per quem datur consensus in iudicem: datur prorogatio iurisdictionis quod tenet Bartol. in loco preallegato. Sed si teneatur opinio quod non prorogatur ceteriori actu vel quod prorogetur renocabiliter tamen vsq. ad lit. contestatam quod tenet butrica. in l. prima. de iudi. z. Joan. andr. in addi. specu. de compe. iudi. adi. §. primo. versicu. sed quid erit. secundum eos qui dicunt tunc non esset prorogata vel irrenocabiliter prorogata penitere tamen non posset ex vi pacti facti cum iudice quod obligaret precise. argumen. huius decreta. z. ex his deciditur questio: quā format Dyn. in l. fina. C. de sponsa. an promittens de iudicio sibi coram iudice: z. de iudicato soluendo videatur prorogare iurisdictionem z. breuiter puto quod necessaria promissione z. ad quam per iudicem arctatur non inducitur prorogatio iurisdictionis: quinimo nec declinatoria tollit: ut in auten. offeratur. C. de lit. conte. z. sentit Bartol. in dicta. l. quidā consulebat: quia illa recipit intellectus promitto me sistere in iudicio: ut sistere de iure deo ut. l. pe. qui sa. co. sed non est sic in promissione de respondendo solutaria: bene tollit ex hoc declinatoria. ut. §. dixit an progetur: dicit ut supra: et hoc patet causa quare constitutio procuratoris ad respondendum non tollit ut dilatoria: ut de dilatio. exposuit in acta gloss. quia illa constitutio fuit necessaria: si volebat exire curiam: z. ex citationis modo arctabatur enim aut per se: aut per procuratorem respondere. utrunq. ergo sibi necessarium erat quodcunq. eligeret z. ex his patet decreta. posse intelligi quando agitur de proroganda: sed oporteret quod diuineretur hic consensum assuisse sui iudicis: tamen: vel expresse: quia forte erat presens superior. ¶ Tunc ad glossam in verbo donec oppono quod non sit necesse: ut ante satisfaciatur. sufficit enim quod caneatur ex quo pro contumacia erat exco. municatus: ut in capitulo ex parte. de verbo. significatio. gloss. dicit quod decreta. habet duplicem litteram. prima nullus comunicet do nec cā talem qualem exitum habere poterit habeat z. secundum hanc absolui non posset nec satisfaciendo nec cauēdo antequā cā finiat: et pcedit hec littera. dicit gloss. scdm antiqua tpa scōz que exco. catus nō absoluebatur ante exitum cause. ij. questione. ij. si episcopus forte. fz hodie est correctā: quia hodie secundum gloss. vel contenditur de in iustitia

instituta: absoluitur ante exitum cause vel contenditur de nullitate sententie: non absoluitur ante exitum cause: nisi petat ad cautelam vt. c. per tuas. de senten. exco. de offic. de lega. cum contingat cu. si. Alia litera habet nullus ei comunicet donec permissa satisfactio ne fuerit absolutus: secundum istam obstat contrarium: sed soluit gloss. exponendo satisfactio permissa. id est satisfactio prestita de parendo iuri: vt intelligatur secundum contraria significata. Hec est intentio glo. que in epistola scripta est. Ibi hodie vero: diceret melius hodie ergo: sed sic dicitur quod continuatur ad gloss. aliam que finitur ibi post principium episcopus forte secundum Joan. andr. ¶ Ad di. dic. exco. comunicatur quis quandoque pro offensa: et manifesta: et non absoluitur nec olim nec hodie ante quod satisfaciatur. Si offensa est dubia tunc secundum antiqua tempora non absoluebatur ante exitum iudicii: vt dicto. c. si quis forte: et ibi gloss. sed hodie. Si conqueritur de nullitate sententie adhuc non absoluitur ex necessitate: auditur per sequens iudicium nisi petat absolui ad cautelam: tunc si petit absolui absoluitur prestita cautione de satisfactio. s. de officio delegati. cum contingat. et capitulo prudentiam. s. sexta. et quod ibi nota. de senten. exco. per tuas. si quis exco. comunicatus est pro contumacia tunc non absoluitur ante quod satisfaciatur dicit litera. sed dicit si contumacia est manifesta dicitur. et glo. bene: quod non absoluitur donec satisfaciatur. id est actu causam reassumat: et sic contumaciam purget: et sic satisfaciatur dicitur. Item nisi satisfaciatur de expensis. de senten. exco. commun. venerabilibus. s. secus lib. vi. et secundum hunc casum nihil immutatur de iure antiquo et secundum casum istum procedit hec decreta. et fuit de mente docto. dum subaudiunt ad gloss. ibi offensa: vel manifesta contumacia: et allegant dictum. s. secus. Si contumacia est dubia tunc olim non absoluebatur: nisi causa haberet exitum suum: et poterat prosequi iudicium: vt reus exco. municatus. de iudic. intelleximus. argumen. dicti. c. si episcopus forte hodie si contendit nullitatem sententie non absoluitur ex necessitate licet petere possit ad cautelam. vt dicto. c. per tuas. et c. cum contingat et de senten. exco. licet alias solet lib. vi. Si contendat iniustitiam sententie tunc olim arcebat ad petendam absolutionem vt dicit hodie etiam arcebat licet enim exco. dicat vt reus possit esse in iudicio. vt. d. c. intelleximus. de exceptio. cum inter. et c. significauerunt: eo quod absolutionem non petit: petere possit in ingressu iudicii contumax est. et contemnere videtur et sic incurrit peccat et non auditur nisi petat absolui vt dicto. c. per tuas. hec omnia procedunt ubi exco. municatus esset: quia iacet in peccato: et semel absolutus: quia postea si exco. municaretur non absolueretur ante finem iudicii. s. de officio ordi. significauit: sic intelligo hanc materiam: et sic debent intelligi

42 gi domini de rota sua. conclu. lxx. ¶ Oppo. cum glo. quod exco. tumacia adimatur episcopatus. xi. q. ii. rursus. et c. quicunque gloss. dicit hic contumacem ante annum non priuari: vt hic post annum aut priuatur: remittit de materia. Docto. dicunt hic quod contumax non priuatur nisi crimine sit notorium. de accu. euidencia: vel nisi ageretur de federe matrimonij: litem non contestat. c. quoniam propter suspensionem tamen dilapidationis quandoque interdictum administrationis. de officio delegati. venerabili secundum Sofredum. de materia gloss. de etate. et quali. cum bone. ¶ Ad de dic. si agitur de priuatione propter absentiam solum vel non residentiam dic. vt plene. dixi vt lit. non cote. quoniam. s. porro. Si agitur de priuatione ex delicto immediate glo. plene ponit. et. q. ii. in summa et de dolo. veritas ad quam remitto in. s. porro. si agitur de priuatione: et sic pena indirecta propter sola contumacia in non veniendo quia citatus est vt contumax propter delictum ubi tamen agitur ex delicto: et tunc si delictum est notorium docto. tenent hic quod potest priuari episcopatus et beneficio et satius puto si delictum est famosum gloss. in dicto. c. rursus dicit quod sola contumacia annalis habetur pro confesso pro delicto adeo quod postea priuatur episcopatu nec amplius auditur super delicto sicut dicimus in annotatione bonorum quod requisitus si non veniat: fiet missio et si non venerit post annum capiuntur bona et post annum non auditur. ff. de requiren. re. per totum: et sic posset glossa intelligi hic vt contumacia annalis haberetur quo ad hoc pro confesso: si est contumax et infamatus: et est contumax: quia non venit se ad purgandum in dicta purgatione. et ad hoc pluries requisitus: et tunc si non veniat. i. annum ad se purgandum habetur pro confesso: et beneficio potest priuari: absque alio iudicio. de purga. cano. per totum. et est casus in dicto. c. rursus. et quicunque secundum alium intellectum. ad hoc. xliij. questione. iij. de illicita. et est casus. tertia questione nona decernimus et hoc potest sustineri si capitulum decernimus nihil loquitur de anno: sed sic illum intelligit glossa in dicto. c. quicunque de delicto tamen non potest directo damnari: nisi concurrat exco. comunicatio annalis. de here. exco. municam. s. i. ¶ Quandoque quis est citatus ad causam et exco. municatus quia non comparuit: et dicit anno in exco. municatione et habetur pro confecto de delicto de here. vt notat glo. in dicto. c. rursus. et sic potest intelligi de eta. et quali. cu. bone. Innocen. tamen dicit quod est priuatus ipso iure et ad hoc trahi possunt verba. c. rursus. et c. quicunque. prima benignior

est. Archi. tamen sequitur Innocen. in dicto. c. quicunque. et c. rursus. Puto pro concordia attendi debere causam priuationis vel causam pro qua agitur ad priuationem si illa confessata inducit priuationem ipso iure procedit dictum Innocen. vt sit priuatus ipso iure vt si contra eum agitur de here. idem dico de quolibet delicto quo priuaretur ipso iure. Nam citatus et exco. municatus presumitur post annum hereticus perseverans in exco. municatione. de penis graue vt not. gloss. in dicto. c. rursus. ad hoc de hereticis contumacia. libro. vi. dummodo citatus fuerit secundum formam ibi per gloss. traditam ex here. quis ipso iure priuatur beneficijs. de here. exco. municamus. s. primo et de hereti. cum secundum. libro. vi. et eodem tit. ad abolendam. Sed si citatus est contumax et propter delictum veniebat priuandus et est exco. municatus et si durat per annum in exco. municatione habetur pro confecto et anno lapso debet priuari. ¶ In contumacia annali perdat possessionem beneficii ipso iure gloss. qd non de dolo contingit nisi sit contumax in crimine quod non puto nisi aliter priuetur. de prebendis de multa et capitulo l. lib. vi. ff. de publica. l. commissa. omnia predicta vera vt ante annum non priuetur propter exco. municationem nisi celebraverit quo casu priuari potest propter irregularitatem et propter contemptum in celebrando. vi. questione. iij. si quis presbyter. et c. se. quicquid senserit gloss. in dicto capitulo rursus. ad hoc de exco. prelato. tanta. de cleri. exco. m. m. latoris. et c. illud et per totum. In quantum dixi eos contumacia vel pro perseverantia in exco. municatione haberi pro confectis. et non audiat quis postea opponens est verum quo ad beneficii vel bona sed bene audiat si super delicto velit se defendere ne deponatur dicit glo. in dicto. c. rursus. alle. C. de requir. re. l. secunda. et ff. de requiren. re. l. prima quod satis placet.

- 1 Index laycus non debet tractare negotia ecclesiastica. Fallit qui non reperitur clericus sufficiens vel idoneus. nu. 6.
- 2 Prelatorum appellatione comprehenduntur abbates archiepiscopi et episcopi et an veniat etiam omnis habens animarum curam vt archidiaconus plebanus archipresbyter et in regularibus qui veniat sub predicta appellatione. nu. 5.
- 3 Laycorum iudicio non debent episcopi negotia ecclesiastica tractare et sic non debet layci esse consultores aut accessores in causis ecclesiasticis de honestate. Fallit qui non possunt clerici sufficientes inueniri. nu. 6.
- 4 Index ecclesiasticus vel ipse clericus non debent iniustitiam ministrare nec finem et exercitium iustitie dimittere.
- 6 Layco prius per papam cause spirituales civiles et criales delegari et cause possint sibi per inferiorem a papa sibi committi.
- 7 Notarius an possit esse laycus in causa ecclesiastica maxime spirituali.
- 8 Predicare an possit laycus auctoritate episcopi et quid de muliere.
- 9 Laycus an possit de fide disputare etiam publice.
- 10 Presumere dicitur quis qui facit aliquid auctoritate propria quam id non potest sine alterius mandato.
- 11 Pena pecuniaria est civilis et non infamata.
- 12 Prelatus quis proprie dicitur.
- 13 Verbum decernimus est iuris declinatorium.
- 14 Statuimus verbum est iuris noui promulgatorium.
- 15 Verbum innouamus est iuris antiqui confirmatorium.

Decernimus. ¶ Layci negotia ecclesiastica tractare non debent. hoc dicit. Sunt tres partes vt tria dicta dicit. secunda ibi: sed episcopi. tertia ibi nec. ¶ Nota primo regulariter quod omnis tractatus: et dispositio negotiorum ecclesiasticorum prohibita est laycis: et pondera bene verbum latum tractare. ¶ Nota secundo appellatione prelatorum comprehenduntur abbates archiepiscopi et episcopi de quo aliquid infra. ¶ Nota tertio quod tractatus et dispositiones ecclesiasticorum negotiorum: nolum est prohibetur principaliter layco sed nec etiam ministerialiter vt episcopi et ecclesiastice persone illa tractent laycorum iudicio: et sic in ecclesiasticis causis layci non possunt esse consultores aut assessores: vt eorum iudicio cause tractentur ad hoc de consuetudine ad audientiam. dixi in capitulo si pro debilitate. de officio delegati ubi tetigi.

¶ Nota quarto quod ad mandata: et instinctum laycorum non debent clerici iniustitiam ministrare nec finem et exercitium iustitie dimittere. ¶ Oppono quod alij comprehenduntur appellatione prelatorum quam hic expressi: vt patet de officio ordina. cum ab ecclesiasticis prelatis. Solutio archiepiscopi episcopi et abbates appellatione prelatorum comprehenduntur non est dubium. Sed an archidiaconi: dicit Joannes andr. quod olim erat in litera: archidiaconi: que decisa fuit ad ostendendum archidiaconos non semper esse prelatos: saltem illi qui non per electionem assumuntur: sed per episcopos instituuntur. xliij. distinctio. quorundam. Quandoque eliguntur. xliij. distinctio. legimus secundum Sofr. tex. tamen simpliciter

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

citer archidiaconos appellat prelatos. de foro competen. romana. libro sexto. De plebano an dicatur prelatus: archidiacono. dicit quod sic et hoc quia eligitur: vt scribit de constitu. vt animarum. libro. vi. in verbo ordinario. et est casus de offic. ordina. cum ab ecclesiis rum prelati: hoc quia et eligitur idem archidiacono. et post eum Jo. andr. de foro competen. romana. libro. vi. in verbo. vel alios: nam appellatur pastor. lxiij. distinctio. si in plebibus. ad hoc de preben. capitulo fina. et hoc quando via electionis assumitur: ad hoc de statu mona. cum ad monasterium. s. tales. late autem dicitur prelati quilibet habens curam animarum. de cleri. egrotan. tua. licet stricte no dicatur prelati ex solo habitu cure: vt not. Paulus in clemen. du dum. de sepultu. in verbo prelati vbi rector separatim nominatur a prelati: sic et comprehenditur appellatione prelati quilibet habes curam vel administrationem: not. doctores. de testamen. requisisti: in verbo prelatione sic debet intelligi Innocen. de summa trinitate. firmiter in gloss. prima circa princip. In quantum dicit habentem curam fore prelatum. et Joannes andr. et archidiacono. de foro compe. romana. libro sexto in verbo prelatos. De archiepiscopo bitero quod sit prelati tex. est in dicto capitulo romana libro. vi. et ibi quod vicarius episcopi est prelati sic debet intelligi Innocen. vt lite non co testia. quoniam. s. porro. in verbo alicuius et in verb. intelligo vbi dicit appellatione prelati comprehendendi sponsum ecclesie: et quilibet habentem curam animarum. In regularibus autem ecclesiis qui comprehenduntur appellatione prelatorum: vide gloss. in clemen. prima. de electio. in verbo prelati. ¶ Oppo. cum glo. quod immo possint esse iudices: et sic tractare negotia ecclesiastica. lxxij. distinctio. s. horum. ij. questione. v. mennaz cum si. Solu. si queritur an propria autoritate possit negotia ecclesiastica tractare: dic quod non quod not. verbum presumat per quod dicant docto. quod illa tractare non possunt suo nomine quasi ius habentes in eis. Si queritur an possint illa tractare nomine alieno tanquam iudices gloss. co cludit quod si queritur an ab inferiore a papa possit delegari: dic in causa spirituali: vel criminali non. In causa civili potest: vt hic innuitur. Idem dicit glo. xviij. distinctio. bene quidem. in verbo preter romanum. et glo. xvi. distinctio. peruenit. in gloss. magna. ad fin. Hoc vltimum limitat Franciscus. procedere quando non reperiuntur clerici idonei: alias non alleg. ne cleri. vel mona. relatum: et de relig. domi. inter quatuor. hoc credo equum si tamen delegatio fieret iudici seculari cause civilis forte quod per hoc no vitaretur: licet clerici reperiuntur: hoc tenet hic Joannes de ligna. dicens quod hoc pcedit de honestate non iuris rigore: et maxime si committeretur nudus articulus: argu. eius quod not. glo. et archi. de rescript. statutum. s. i. libro. vi. in verbo ideo. et Buil. in specu. de delega. s. fina. verificu. quid si certus articulus. ij. Si queritur an papa possit delegare causas layco dicit quod civiles et criminales spirituales potest. xviij. distinctio. bene quidem. lxiij. distinctio. in synodo. et c. adrianus. immo plus dicit gl. quod videtur quod arctetur saltem ad criminales committendas. xi. questione. j. te quidem et s. ex his omnibus. Sed an possint esse arbitri: dic vt de arbi. exposita. et c. contingit cum hac distinctio. debet intelligi. glo. lxxij. distinctio. s. hoc autem in verbo censemus que colligitur argumen. layco committi posse causas ecclesiasticas: vel spirituales de quo remittit de arbit. dilecti. In quantum gloss. dicit quod potest delegare bene dicit et habetur de materia. xviij. distinctio. c. primo. Sed in quantum dicit arctari ad delegandum. glo. in dicto. c. te quidem. dicit quod etiam ad delegandas causas temporales ad ecclesiam non spectantes de illis enim iudicare non debet vt ibi. Sed spectantes ad ecclesiam non arctatur ad delegandum immo de illis cognoscere possit puto quod si causa sit civilis vel criminalis vel spiritualis. etiam de re ecclesiastica vel persona non arctatur ad delegandum. Si causa est temporalis: non spectat ad ecclesiam et est criminalis et sanguinis arctatur ad delegandum: quia de illa cognoscere non debet ne cleri. vel mo. sententiam. de cle. exco mu. mini. illud. Si causa est criminalis no sanguinis satis dici potest quod arctetur ad delegandum ex debito honestatis si tamen no delegat ex hoc non vitatur cognitio per dictum. c. cum te. inuncto capitulo de rapto. in archiepiscopatu. Si causa est civilis: et spectat ad iurisdictionem temporalem ecclesie: quia ista est causa ecclesie ad huc ecclesia cognoscere potest nec arctatur ad delegandum. argum. de appellatio. cum si romana. et capitulo si duobus. Si causa spectat ad laycos omni respectu ecclesiasticus de illa iudicare non debet ex debito honestatis. Unde satis puto quod non debet de honestate nec delegationes iudicum secularium nec prorogationes: per illud capitulum te quidem: quia non debent esse forensium questionum disceptatores nisi in casibus. xviij. distinctio. cum ad verum et distinctio. quoniam. C. de testamen. l. consulta diuina. si tamen faciant quod satis credam quod peccent in quantum se distrahunt a contemplationibus: et officiis diuinis. ex hoc tamen non vitatur iudicium. argumen. quod habitum habent talis iurisdictionis. per no. de foro compe. licet et c. nouit. i. co. titu. Concludendo ergo totum si queritur an laycus possit esse iudex vel arbiter in causa ecclesiastica

cadit vt in glo. vltima: quia docto. hic dicunt quod papa etiam layco possit delegare potestatem excommunicandi. vt not. phi. de offic. ordina. c. si. de quo docto. hic remittunt. xviij. distinctio. c. j. et ibi dicit hoc glo. in verbo layco. Inferior tamen ipso non possit potestatem excommunicandi delegare layco vt ibi not. glo. in duobus locis. in verbo laycum: et in verbo post. alias preter romanum. alleg. ad primu. xxiij. distinctio. c. ad bec. x. q. ij. c. fina. Idem dicunt ibi gloss. de potestate absoluendi. Hoc tenet specu. in titu. de lega. s. nunc ostendendum. versu. l. c. ver. lxxij. idem glo. xxiij. distinctio. s. verum in verbo prohibeatis. alleg. ad hoc quia excommunicatio plus est iurisdictionis quam ordinis ad hoc glo. xxiij. distinctio. peruenit. ad hoc. ij. questione. iij. mennaz. vbi glo. et tex. quod tex. quod bec potestas quod ad criminales causas: et clerici potest dari femini etiam in dignitate constitutis. alleg. de confirma. vti. et inuti. cum dilecta. et dicto. c. mennaz xxiij. q. viij. si quas. xij. questione. ij. cum deuotissimam. et no. glo. vij. q. j. peruenit. in verbo deputare. Nunquid autem inter laycos possit causa hodie a papa delegari layco cum non habeat qualitates requisitas in delegato pape de quibus de rescript. statutum. s. j. libro. vi. disputat Jo. andr. et decidit quod sic. in c. sua nobis. de appellatio nibus. Nunquid autem possit in causa spirituali delegare ab ordinario commissa causa sibi de clerico sicut potest dari arbiter. de arbit. contingit. Hostien. quod non in summa de lega. s. primo. versu. sed nunquid delegatus. alleg. de constitu. que in ecclesiis. et c. ecclesiastica. de electio. massana. et c. sacrosancta. de immu. ecclesie. c. aduersus que not. Si queritur an possit esse administrator vniuersalis bonorum ecclesie sub nomine officij: vt syndicus vel iconomus: vt est tex. lxxix. distinctio. indicatum est. xvi. questione. vij. in noua. vnde hic Innocen. quod layci generalem administrationem habere no possunt super clericos maxime de spiritualibus secundum Innocen. et Hostien. Idem not. Host. per prima iura. s. de syndi. c. j. ponit Jo. and. super si. j. glo. vbi dicunt quod non potest laycus esse vicarius vel iconomus vel generalis administrator bonorum: vel personarum ecclesiasticarum potest tamen esse syndicus ad vnam causam particularem vt ibi not. et dicitur. j. Idem no. Hostien. de arbit. contingit. et ponit ibi Joan. in verbo arbitretur vbi dicit non posse administratorem vel gubernatorem ecclesie. et alleg. dictum capitulum indicatum. de etate et qualitate. c. secundo nec potest constitui iconomus quod ad hoc vt super ecclesias clericos vel aliqua spiritualia habeat potestatem. xvi. questione. vij. in noua. de decimis quamuis ad hoc prima questione. ij. saluator. An autem possit esse specialis procurator in causa ecclesiastica: vel etiam syndicus dic quod sic ex quo no habet sub nomine generalis officij. vt no. gloss. et doctores super ea. de syndi. c. j. ad hoc dictum. c. j. in si. q. vij. sicut sacerdotis. xi. questione. ne. j. te quidem. et s. his omnibus. in auten. de sanctis. episc. s. alium autem. de iura. cal. c. j. in si. Syndicus enim particularis fieri potest: et ille equiparatur procuratori: vt no. de iura. cal. in pertractandis: et ibi dedi remissiones puto etiam satis posse syndicum laycum constitui ad causas plures ecclesiasticas: quia per hoc non dicitur habere vniuersalem administrationem bonorum et personarum ecclesiasticarum quod tantum iura vetant: et potest etiam procurator constitui ad causas spirituales. de procura. c. j. lib. vi. Unde dicit archidia. xvi. questione. vij. laycis quod quedam est dispositio ecclesiasticarum rerum autorizabilis hoc est solius episcopi. Quedam ministerialis et bec iconomi. Quedam sollicitudinis et bec competere potest laycis. xvi. questione. vij. laycis. sic tempera dictum Archidia. xvi. questione. vij. in noua. super. j. gloss. vbi sentit quod laycus no possit esse syndicus: quia loquitur de vniuersali syndico. s. bona. Unde no possit constitui syndicus ad alienanda bona: vel iura ecclesiastica: vel in vnam rem singularem: vt puto quia ibi interueniret vt principalis dispositor rerum ecclesiasticarum: sed vt sollicitator cause: et causarum ecclesiasticarum sic: quod contingere posset alienatio: quia illa venit indirecte non principaliter: et quia necessaria est non voluntaria. Si queratur an possit habere vniuersalem administrationem rusticorum et bonorum ruralium ecclesie: vt quia velit esse Castaldus. bene potest vt not. gloss. in fine. lxxix. distinctio. indicatum tenet Hostien. Archidiacono. etiam post eum. xvi. questione. vij. in noua. allegat. lxxvij. distinctio. in singulis. Si queratur an possit constitui proprio nomine principalis collector et administrator spiritualium obventionum: dic quod non potest vt not. Archidiacono. in dicto capitulo in noua. in prima suppletionem. Ad hoc ibi tex. de hoc tamen plene per Hostien. de eta. et quali. indecorum. et per gl. et ibi dabo remissiones: vt prela. vi. su. querelam: vnde decimas et oblationes colligere ipse non possit: vt illarum principalis administrator: ministerium autem nudum exhibendi satis concedi potest quod possit: sicut quotidie seruari videmus: et per hoc puto quod autoritate inferiorum a papa non possit quis laycus deputari: vt habeat ius colligendi obventiones: et redditus ecclesiasticos: quod ei deputetur officium fabrice faciende: quia hoc esset officium supra ecclesiam: vt distribueret redditus ad libitum in fabrica ecclesie: no obstat quod not. Joannes. j. questione prima. si quis episcopus. immo confirmat predicta

predicta vbi dicit quod Castaldiam ecclesie emere est symoniacum: per quod inuit esse quid spirituale: quia loquitur de castaldia ecclesie et sic de officio supra ecclesiam: vt est quod habeat colligere redditus et distribuere ad fabricam ecclesie: vel vbi illud officium est in ecclesia non ministeriale: sed principale sub quo cadit subiectio ecclesie vel iurium ecclesie que no. contra operarios in partibus tuscie: quod colligunt redditus et legata ecclesiastica et distribuunt ad fabricam ad libitum. sic tempera que hic dicunt docto. quod hec decreta. restringitur partim ad actus iudiciales non ad extraiudiciales. Si quis rursus possit esse consultor cause ecclesiastice. Innocen. et Hostien. hic quod sic: nihil allegant vnde exponunt hic iudicium. id est autoritatem: nam consultores esse possunt. credo quod non possit esse consultor laycus talis cuius consilium precise arceatur sequi iudex ecclesiasticus: quia sic iudicio laycorum iudicaret: et hoc voluit hic tex. maxime quando peritus est iudicare habens vel aliorum peritorum potest habere copiam: quicquid sentiat Hostien. de officio delegati. si pro debilitate: ad hoc optime tex. de consuetu. ad nostram. Aliter autem consultor bene esse potest cuius consilium precise sequi non arceatur: vt no. in dicto capitulo ad nostram. Si queritur an possit esse vicedominus dic quod non. Not. archidia. super prima gl. xvi. questione. vij. in noua. Si queritur an possit esse adiutor ecclesie: dic quod sic. de officio ordinari. c. i. et dist. in adiutorium. xxiij. questione. v. administratores: et in multis similibus. hoc dicunt hic Innocen. et Hostien. Si queritur an possit esse assessor episcopi. Hostien. hic quod sic et idem no. de arbitris contingit vbi plura laycis prohibita numerantur. alia habes de electione massana. Si queritur an possit esse vicarius episcopi: dic quod non. in dicto. c. contingit Joan. et Hostien. et not. Archidia. in dicto. c. in noua. et not. de sind. c. primo in apostilla. s. alle. de clerico autem coniugato not. de cle. coniugato. Joan. et per Han. in cle. et si principalis. de rescrip. et Sed an possit esse notarius in causa ecclesiastica maxime spirituale: dic vt. not. de elec. quia propter ne. cle. vel mo. sicut. et Sed an possit autoritate episcopi predicare dicit glo. quod sic. xviij. dist. bene quidem in verbo preter romanum. et no. gl. xxiij. dist. in mulier. et xxiij. q. v. mulierem vbi etiam habetis quid de muliere. vtrū ei possit dari officium predicatorum. et Nunquid laycus possit disputare publice de fide vide quod not. de here. c. i. lib. vi. et Ultimo no. glo. de hoc verbo presumat quod dicitur quis presumere quod facit autoritate propria quia do id non potest si scilicet potest alterius mandato non expectata licet tia vel mandato: et not. glo. etiam in alio: quia sentit quod omnes cause pecuniarie sint civiles de quo dicit in rubrica. et Item nota vltimam gloss. per quam transis in cognitionem quis proprie dicatur prelati: quia eo quod in ecclesia habet officium cum iurisdictione strictissime dicitur prelati quod est bene notandum. Et not. iura que allegat. et Ultimo dicunt docto. hic de verbo decernimus quod est declaratorius iuris. iij. questione. ix. decernimus. de senten. xccv. decernimus. lib. vi. et c. odor. i. Raso. eo. titu. et per verbum statum promulgatur ius nouum. per verbum in nouamus antiquum confirmatur. de treu. et pa. c. primo et.

- 1 **I**uris patronatus causa spectat ad iudicium ecclesie vt coniuncta et annexa spiritualitati respectu potestatis iudicandi. numero 3.
- 2 **C**onexus est idē iudiciū et res separate nature trahit ad naturā alterius propter coniunctionem et conexitatem.
- 3 **I**udex secularis an possit cognoscere de causis psonatis? et hoc respectu facultatis possidendi seu dñi aut possessionis vt hec videantur sapere naturā temporalitatis. nu. 5.
- 4 **I**us psonatus trahit ad ius spūale duobus modis et in quo sapit naturam tpalitatis. nu. seq.
- 5 **S**piritualia quedā sunt mere et essentialiter quorū non pōt esse iudex laycus et quedā nō mere spūalia i quib⁹ laycus pōt iudicare ex dispositione ecclesie.
- 6 **I**udex secularis non cognoscit de causa sepulchri lz possideat p laycos nec cā funeris et funerandi. fallit quādo agit de impēsa funeris repetenda. Sepultura est quid spūalitatis annexum.
- 7 **I**udex secularis potest cognoscere de causis psonatis qñ agit actiōe psonali pro iure psonatus dari pmissio.

Quanto. et Causa iuris patronatus spectat ad iudicium ecclesie. b. d. et No. q. causa in iuris patronatus nō est mere spiritualis nec vt spūalis submittitur iurisdictioni ecclesiastice: sed vt coniuncta et annexa spiritualitati. et Et no. qd de conexis idem est iudiciū: quod res separate nature attrahitur ad naturam alterius propter coniunctionem et conexitatem. et Oppo. primo cū glo. qd iudex secularis cognoscere possit de causa patronatus: cum non sit quid spūale est cadit in laycū. de iure patro. c. iij. Solu. glo. dicit qd quedam sunt iura mere spiritualia: et talia non cadunt in laycum nec ratione dominij: nec ratione possessionis: nec potestatis iudicandi. de prescript. cau.

sam. de elec. sacrosancta. et c. massana. et s. c. progi. Quedam sunt iura nō mere spūalia: sed spūalibus annexa: vt est ius patronatus qd non est mere spirituale: et tunc cadit in laycū respectu facultatis possidendi respectu dñi et respectu possessionis: sed respectu potestatis iudicandi de eo non vt hic propter adherentiam: ergo et coherentiam et coniunctionem quā habet cū iure spūali spiritualitatis assumit naturam: et spirituale censetur quo ad potestatem iudicandi: vt hic patratitur ergo ad ius spirituale in duobus. Primo qd non submittitur potestati iudicis secularis. Secundo qd nō potest vendi. vt j. de iure patro. de iure. Hostien. ponit sententiam glo. verbis alijs repilogans. Laycus ius spirituale nec tractat nec possidet. ius patronatus non tractat: sed possidet: vel quasi tamen de gratia. de iur. pa. c. iij. Host. hic in summa. dicit quod regulariter ius patronatus est quid spūale: et pz qd vendi non pōt sicut nec cetera spūalia nisi cū vniuersitate. vt. d. c. de iure sed annexum dicitur nō inspecta natura sui sed inspecta accidentia surgente ex dispositione ecclesie: quia cadit in laycum et respectu possessionis. vt. d. c. iij. hoc etiam sentit gl. xvi. q. vij. pie mentis que dicit quod ius patronatus est ius spirituale: sed non mere spirituale: quia cadit in laycum nec mere temporale quia non potest alienari non tamen est partim temporale et partim spirituale: qd simplex est non indiuiduum et hoc placet. et Attendet qd quedam sunt spūalia mere et essentialiter vt est anima: gra. veritas. quedam sunt spiritualia sed non mere: qd non propter se: sed propter aliud vt sunt beneficia a se ordinata ad sacrificium iura ordinata ad tradenda vel creanda beneficia. talia enim spiritualia sunt: qd ordinata in finem spirituum: et in fine anime: ad sustentandos ministros sacra in fructum anime: et virtutes et gratiam consequendas: et talia spiritualia dicuntur et hec intantum magis dicuntur spiritualia in quantum magis appropinquant fini rei spiritualis. ius ergo eligendi: quia principiat matrimonium inter eligentes et electum magis dicitur spirituale qd ius patronatus quod preparat tantum personam cum quibus cōtrahitur vel cū qua cōtrahi debet hoc respectu. Primo non cadit in laycum. Secundū sic ex dispensatione ecclesie. de iure patro. c. iij. sic posset etiam ex dispensatione pape ius conferendi cadere in laycum. lxiij. di. Adrianus. et no. de elec. qd sicut. de cō. cef. preben. c. pe. sed ex iure regulariter nō cōceditur: et hoc hac de causa quia magis est coniunctum mere spiritualitati qd ius patronatus: hoc colligitur ex his que no. Inn. de cle. quod sic quod sicut vis plenius videre: vide archi. s. q. i. et xviij. q. vij. pie mentis ponit hoc Inn. in. d. c. quod sicut in verbo nominatio episcoporum. vbi conclusit quod electione layci habentis hoc a papa non principiat matrimonium: sed illud initiat et finitur aut in consecratione: aut confirmatione: que postea sequitur per viros spirituales. Et quib⁹ concludo quod ius patronatus quo ad omnia iudicandum est: vt de iure spirituali nisi vbi apparet in contrarium a iure expressum: et hoc quia spirituale est: et naturam quā habet temporalitatis habet ex accidenti quodam non naturaliter et habet ex accidenti dispensatione non extendibili. de privilegijs. sane. de consanguinitate. et affinitate. quod dilecto. vnde in istis non iurabatur olim de calum. sicut nec in spiritualibus: vt dicit gl. in. c. literas. de iura. calū. per qd credo quod in causis iuris patronatus procedat vt in spiritualibus. de plano sine strepitu et figura iudicij: sed quia clemens. dispendiosam non permittit in omnibus spiritualibus: hoc esset fallum si ius patronatus non caderet in permutationem cum mere temporalibus. argum. dicti capituli de iure. de rerum permutatio. ad questiones. sic nec super ipso posset transigi: argum. de transactio. statuimus. Sapit tamen naturam temporalitatis quo ad effectus consecutiuos ad ius dispensationum ecclesie. Hinc est quod secundum docto. hoc transit ad heredes et extraneos. xvi. questione. vij. pie mentis qd non esset mere spirituale. vij. q. i. apostolica. Et his inferunt hic docto. quod sicut in spiritualibus non cognoscit laycus nec principaliter: nec incidenter: sic nec cognoscit de iure patronatus. Quare autē ecclesiasticus incidenter cognoscat de causa temporalis: non laycus de spirituali: vt patet primum de donatio. inter vi. et vgo. de prudētia et patet qui fil. sint legitimi. latoz. notabat hec Pet. de quo Joan. and. remittit. j. qui fil. sint legitimi. latoz. et in. c. tuam. de ordi. cogni. sup vltima glo. de causis autem pecuniarijs etiam cognoscit ecclesia secundum docto. hic. s. tan. et Phil. alleg. xi. q. i. aliud dicam. de fo. com. pe. c. ij. et Querit glo. quid de iure sepulchrorum? Respondit glo. quod dominium sepulchri non cadit in laycum. in sit. de re. diui. s. nullus. per hoc dicit hic Inno. quod ius sepulchri potest dici annexum spiritualitati sicut ius patronatus: qd in talibus nō habet laycus dominij licet possideatur ab eis. ff. de mor. infel. l. i. et hoc potest inferri quod de causa iuris funeris et funerandi nō cognoscit iudex laycus: sed ecclesiasticus et quod leges loquētes de sepulchris non ligant in foro ecclesiastico. dic si agitur de expensa circa funus repetenda vel facienda cognoscit iudex secularis vt. l. et si quis. s. pleriq. ff. de religio. et sumpti. fune. si agitur de ipso vsu funeris spectat cognitio ad ecclesiam: per nota. de sepulchris. ad abolendam. vbi Hostien. hic dicit quod in ipso iure vsus funerandi tolerantur: sicut in iure patronatus cum sint in cimiterio quod est sacrum est ergo spi

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

ritualitati annexi: per hoc dico, quod si ageretur actio et persona li pro iure patronat^o promisso donari quod forte hec causa posset corā seculari iudice tractari. Antonius de But.

- 1 **C**lericū cōuictū et confessum corā iudice seculari ex eo non punit episcopus. Et quid si volens tractatus fuerit. nu. 21. et 22.
- 2 Probandi duplex est modus vtz confessione vel cōuinctione vt q^uter sibus aut instrumentis.
- 3 Confessione facta corā iudice seculari clericus immediate non punit ex ea per iudicem ecclesiasticū. nu. 20. et sic confessio facta corā iudice incompetenti non preiudicat si postea agatur corā cōpetenti in cā cōuentionis. nu. 15. et 21.
- 4 Confessio et snia procedunt a pari.
- 5 Clericorū iudex est cōpetens cōter ipse eps.
- 6 Confessus et cōuictus quare inter se differunt.
- 7 Confessio facta corā iudice etiā cōpetētī nō p̄iudicat nisi fiat iudicia liter et p̄ tribunali sedente.
- 8 Delicto suspenditur aut deponitur clericus. nu. 13.
- 9 Deposito quid sit.
- 10 Suspendio quid sit.
- 11 Acta vnius iudicij non semp faciunt fidem in alio vt qñ remittitur clericus per iudicem secularē suo iudici cōpetenti cum actis vt ex eisdem possit condemnari. num. 4. et 20. Secus est in causa heresis. num. 18.
- 12 Iudex secularis an arctetur stare actis iudicis ecclesiastici.
- 13 Clericus quibus delictis possit suspendi aut deponi seu degradari. num. seq.
- 14 Delicta que sint quibus pōt clericus degradari.
- 15 Clericus tractus coram iudice ecclesiastico damnatur sua cōfessione facta coram iudice layco qñ ex ea surgit infamia facti que a facto ori tur plus quā iuris effectū maxime quando infamia trahit originez ab actu gesto in oculis laycorum.
- 16 Iudex ecclesiasticus an indistincte possit cōdemnare clericū ad se remissum ex cōfessionibus et actis corā iudice seculari et sic incompetenti factis. nu. seq. et 15.
- 17 Pro purgatione cōuicti p̄cti manifesti pōt adiri ecclia et p̄batio nes corā iudice ecclesiastico faciūt fidē vt ex eis possit p̄ctōr ad peni tentiam compelli.
- 18 Probationes leuiorez exiguntur in foro penitentiali quam in con tentioso.
- 22 Clericus an possit reconueniri corā iudice seculari in pura ciuili vt eius confessio facta indistincte teneat etiā si de crimine ciuili agatur num. 24.
- 23 Clericus in quibus casibus potest per iudicem secularem condemp nari.
- 25 Clericus an possit reconueniri coram iudice seculari aliquo casu cri minaliter.
- 26 Clericus an possit reconueniri coram iudice seculari de crimine ciuili saltem vbi infamat vt ibi reconuentus damnatur aut infamatur iuris aut facti infamia etiā si ibi confiteatur vt ex hoc deponi possit.
- 27 Sententia lata super actione criminis ciuilitate intentata an infamet.
- 28 Confessio per clericum facta corā iudice seculari an quo ad oēm effe ctum sit nulla vt fidem non faciat si clericus postea ducatur coram iudice ecclesiastico.

¶ Si clerici. **¶** Casus. Clericum cōuictum vel confessum de crimine: corā iudice seculari: ex eo non punit episcopus. h. d. p̄ncipi. vsqz ad versū. de adulter. secundum Jo. and. **¶** **¶** Mo. duplicem modum probandi: per confessionem: vel cōuinctionem: vt quia testibus vel alijs instrumentis detegitur: de quo. de restitu. spoliato. cum ad sedem. **¶** **¶** Mo. secundo quod confessione facta corā iudice seculari: clericus non potest coram ecclesiastico iudice condemnari et magis late confessio: vel probatio facta coram iudice incompetenti non preiudicat: si causa postea agatur coram cōpetenti: et pōndera quia litera dicit quod aliquatenus non sunt condemnandi: et sic vniuersaliter per quod videtur quod hec confessio nullatenus p̄iudicet: ex ea damnari nō possit nec directe nec indirecte. **¶** **¶** Mo. tertio quod confessio. et sententia procedunt a pari: vt vbi et quando p̄iudicat sententia: ibi p̄iudicat confessio: sic dicimus in actibus probatorijs concernentibus merita vt eius vires mensurentur ad limites p̄iudicij sententie: vt vbi sententia non p̄iudicaret acta ibi non p̄iudicent. vide bonum text. de fide instrumen. Inter dilectos. versū. porro. Ex his sumitur regula. docto. in. l. ij. iudi. sol. in l. is apud. C. de eden. et quod nō. de testi. causam. lo p̄colo. per Inn. **¶** Item not. in ver. vero quod clericis cōmuniter cōpetens iudex est episcopus: quia totius diocesis ordinarius est. de offic. ordin. cū episcopus. lib. vi. **¶** Item nō. differentiam esse inter cōuictum et cōfessum. ille dicitur proprie cōuictus contra quem est crimen pro-

batum. Confessus autem dicitur qui proprio ore crimen confitetur et est hic arg. quod confessio scienter non est probatio vide l. ij. in. l. actor. C. de probatio. et Jo. and. de electio. bone. et de probatio. in rubrica. **¶** Item nō. confessionem coram cōpetenti iudice vel probationem non p̄iudicare: nisi sit facta in iure. i. in iudicio. oportet ergo quod iudex sedeat. licet non requiratur aliam telam iudicij. vt de electio. dudum. **¶** **¶** Mo. quod quedam sunt delicta suspensione digna: gnatz quedam de positione digna: et nō. quid est de positio: quia est ab altari perpetua remotio. **¶** Suspendio autem non perpetuo remouet sed ad tempus suspendit secundum Innoc. qui dicit quod perpetua suspensio habet remotionis effectum: de quo de coha. cle. et mu. sicut. et nō. appellatione suspensionis in dubio comprehenditur spensionem ab officio. **¶** **¶** Oppo. primo quod absqz dubio aliquo non damnetur clericus ab ecclesiastico iudice: ex confessione facta coram incompetenti: vt patet: quia nihil factum est coram cōpetenti: neqz aliquid probatum. cui ergo dubium cum non condemnandum cum fides sit iudici facienda. Solu. intellige quod secularis remiserat clericum ad ecclesiasticum cum actis et confessione facta coram se vt ex illis damnaretur: sicut fieri solet et dicit Jo. an. quod pade sit remissio cum tubis. De hac autem remissione an illis actis arctetur iudex ad fidem adhibendam: vide Innoc. qui dicit quod non arctatur ad credendum. s. de offic. ordin. c. primo etiā si remissio fiat a cōpetenti: et ponit ibi in verbo. ad p̄iudicandum. et in auten. de ecclie. titu. s. si vero crimen. et nō. per Bar. ff. de custodia. reo. l. diuus. **¶** An autem iudex secularis arctetur ad standū actis iudicis ecclesiastici adhuc not. ibi. l. in. d. c. i. per Archidia. q. i. si quis sacerdotū. et c. de persona. xxiij. q. i. administratores. vide et de here. cū secundum. ad fi. lib. vi. de hoc etiam. de oblig. ad rati. c. i. **¶** **¶** Quero ad declarationem literę que sint crimina de positione suspensione: aut degradatione digna: dic digna suspensione sunt omnia ex quibus quis de facto est infamatus. ij. questione. iij. presbyter sicut. c. si mala fama. de pur. cano. c. secundo. et c. inter. debet tamen crimen tale ex quo populus scandalizetur: quia non omnino leue: vt dicto. c. ij. et nō. Jo. an. in dicto. c. si mala fama. alias procedit quod ibi not. glo. et gloss. de pur. cano. inter hoc tenet Jo. an. and. etiam in episcopo post Archidia. de accu. c. ij. in gloss. magna. ver. querit. saluo casu dilapidationis: in quo statim suspenditur. de offic. delega. vnes rabili. iij. q. ij. quia ea. et casu symonie. de symonia. accusatum. et c. l. i. cet bel. Digna autem de positione que sint tangit gl. lxxxi. distin. Magimianus. tex. de cle. pug. in duell. c. i. lxxxi. distin. c. i. non debet: dic omne delictum cum incorrigibilitate. i. e. cum non ab homine. et omne delictum causans irregularitatem: que enumerat docto. s. de renuntia. nisi. s. propter conscientiam. super gl. magna: ad hoc de accu. inquisitionis. de cle. excō. minist. illud. et c. latorez: quia si per totum: et dicto. s. propter conscientiam. Item si delictū est publicum et scandalosum. tex. et gloss. Jo. xxx. q. i. non debet. Item si delictum est diu cōtinuātū. lxxxi. dist. presbyter. in gl. i. in. d. c. i. de cle. percusso. si bz secuz qualitatē enormitatis. de cle. pug. in duello. c. i. de penis. quod in dubijs glo. de cle. percus. c. i. si habet in se infamiaz iuris: vt dicit glo. hic in glo. ij. ad fi. Item de rigore omne delictū et crimen mortale. lxxxi. di. si quis diaconus. et dicit Bos. in summa de coha. cleri. et mulie. non autē de equitate et misericordia iuris nisi habeat secum aliquam de qualitatibus predictis. quod antez dicatur enorme arbitrio iudicantis relinquo ad hoc quod not. de sen. excō. cum illoz. ex numeratis in. c. presbyter aut diaconus. et in. c. sequenti. lxxxi. distin. et c. cum non ab homine. In quibus periuriz furtum adulterium homicidiū computantur mere enormia quod est verum quo ad de positionis penam sed quo ad facilitatem dispē sandi adulterium non dicitur enorme vt hic sequitur per hoc patet an simplex fornicatio sit de positione digna tex. vide quod sic. lxxxi. distin. presbyter. In contrarium tex. lxxxi. distin. c. i. presbyter. vi. de Jo. an. lxxxi. dist. Magimianus. ij. questione. vij. lator. Bos. de coha. cleri. vt clericorum. et in summa. co. titu. dic si fornicatio est notoria vel scandalosa vel diu cōtinuata est digna de positione. de excē. prelato. quā sit. et per iam dicta. et c. de testi. ex parte. adde. lxxxi. dist. presbyter. et c. si quis ammodo. et c. si quis episcopus. si non habet alias qualitates: si est cum moniali. Idem. xxvj. questione. i. si quis episcopus. Idem si cum virgine. Idem si cum nupta. lxxxi. distin. si quis clericus. Jo. an. ij. q. vij. lator. Idem si cum consanguinea: vt ibi not. Idem si cum filia spiritali vel illa quam ad penitentiam recepit. xxx. q. i. non debet. Idem si cum soluta non virgine: si eam duxit vxorem. Jo. an. xxxiij. dist. fraternitatis. lxxxi. di. si quis ammodo. l. di. si quis diaconus. qui cle. vel vouen. c. ij. si non duxit vxorem: sed simpliciter cognouit: est in sacris. Idem quia ibi est annexum adulterium spirituale. de frigi. fraternitatis. et hoc tenet Paulus de liaza. in. d. c. Magimianus. de offic. ordin. c. i. et de hoc text. optimus de eta. et quali. a multis: si nō nō est in sacris licet de rigore deponendus esset. lxxxi. distin. c. i. presbyter non deponitur de equitate: vt ibi. per hoc patet prelatum posse ex notabili negligentia deponi: quia graue est in eo delictum. lxxxi. distin. c. i. dictum cum gloss. quam gloss. intellige cum limitatione precedentium licet dicat omne delictum

delictum habens dolum animum fore dispositione dignum: quasi
 14 talia gratia sint: vt not. in l. ij. ff. de noxa. ¶ Que autē sint delicta
 degradatione digna. duo tex. dicere videntur: quod omne grane de-
 lictum. de accusa. qualiter et quando. de verb. significatio. nouimus.
 de penis. tne. et hoc tenet Archidiacono. lxxij. di. romanus. dic quod
 omne crimen. cum incorrigibilitate est degradatione dignum. i. e.
 cum non ab homine. alias regulariter non est degradatione dignū.
 Fallit in casibus. Primum in heresi. de here. ad abolendam. et capi.
 excommunicamus. et eodem titul. c. primo. libro sexto. sed non rite
 excipit: quia hereticus non degradatur: nisi sit incorrigibilis vere:
 vel presumptiue: vt patet eodem titul. vergentis. Secundus est in
 falsario literarum apostolice sedis. de falsa. ad falsarios. quos ca-
 sus ponit glo. i. c. cum non ab homine. et dicto. c. cum non ad abo-
 lendam. et d. c. nouimus. et xi. q. j. sacerdotum. vbi glo. addit alium
 scilicet in coniuratione contra episcopum: et contumelias sed doct.
 in. c. cum non ab homine. illum restringunt ad incorrigibilem: et bec
 opi. benignior est: et idem glo. de verbo. signi. nouimus. Tertius ca-
 sus in fortilego. xxi. questio. vii. ad monachos: et de homicida est du-
 bium: et tenetur quod non incidat in penam degradationis. de bo-
 mici. c. ij. vbi per Hostien. licet glo. aliter senserit. qui cle. vel vo. c. ff.
 in glo. si est casus. i. capitulum. cum non ab homine. ¶ Ad text. preal-
 leg. respondeo: qd ibi degradatio sumitur pro depositione verbalis:
 vt ibi no. et si aliquis casus vel in quantum iura reperiantur pro gra-
 uibus imponere penam degradationis: vel intelliguntur de verba-
 15 lionis. glo. in clem. cupientes. de penis. ¶ Nunc venio ad glof.
 huius partis. et oppo. i. quod confessione coram iudice laico clericus
 tractus coram ecclesiastico damnetur: nam possibile est infamari ex
 tali confirmatione: cuius purgatio indicetur: quia si deficiat conde-
 nabatur. de senten. excommunicata. cum desideres. cum simili. Solu.
 et viribus confessionis immediate non damnetur: vt hic: sed si ex
 confessione surgat infamia facti: que oritur a facto plus quā a iuris
 effectus: tunc bene potest procedi ad purgationis indicationem: vt in
 contrario: in qua si deficiat habetur pro conuicto iuris interpretat-
 ione. Hic glo. dicit plura. Primum quod infamia facti habet effectū
 indicationis purgationis: et pondera quia hic dicit etiam quando
 hec infamia trahit originem ab actu gesto in oculis laicorum: dicit
 Hostien. quod non indistincte debet in de ecclesiasticis propter in-
 famiam laicorum procedere contra clericos: quia sunt oppido clerici
 infesti: nec procedere ad inquisitionem: nec ad purgationem. ff.
 questio. vij. laici. quod dic vt no. j. de purga. cano. cum in inuenture:
 y. j. secundum Hostien. Secundo habetur hic vnus effectus infamie
 facti: de alio in glo. se. et de alijs dicam. j. de proba. licet causam. de ac-
 cusa. omnipotens. et de testi. testimonium. Tertio quod in his que
 sunt puri facti: et a facto surgunt: non attenditur loci aut indicis
 competentia: nec etiam agendi modus: vt dicit glo. de ordi. cogni.
 capitulo secundo. Item quod conuictus per purgationem non est ve-
 re sed interpretatiue conuictus: quod est notandum propter statu-
 ta que exigunt aliquem conuictum: quia non extenderentur ad tali-
 ter conuictos. ar. l. iij. ff. de verba. ff. de nego. gest. Item tales fide
 et interpretate confessiones non extenduntur ad alias personas: vel
 res: ad quas vere confessiones extenderentur. ff. de iure fisci. l. secun-
 da. §. primo. et. l. eius qui delatorem. et Bartol. in l. cum filius. ff. de
 verborum obligat. Ultimo principaliter dicit glo. quod ex confessio-
 ne coram iudice seculari quamq. directe non damnetur clericus:
 si tamen ex ea surgat infamia facti: nisi aliter eam purget coram iu-
 dice competente: poterit ex illa indirecte damari. Anteq. exami-
 16 nem hanc glo. prius expedit sequentem. ¶ Oppo. qd conuictus
 in iudicio seculari damnetur. ff. q. j. multi. vbi dicit litera quemq. nō
 prohiberi a communionem: nisi sit conuictus in iudicio ecclesiastico:
 vel seculari glo. remittit ad ibi not. glof. j. dicit qd ibi loquitur de co-
 nicto coram iudice seculari: sumendo seculari pro rebus temporalibus:
 coram iudice tamen ecclesiastico: et sic iudicium ecclesiasticum
 potest dici temporale: quando agitur de temporalibus non spiritualibus.
 li. ¶ Vel secundo loquitur ibi de laico conuicto: qui potest ex confes-
 sione coram laico seculari prohiberi a communionem coram iudice
 ecclesiastico. et sic not. quod acta facta coram iudice seculari faciunt
 fidem contra laicum: si de eodem agatur coram ecclesiastico: et illis
 actis fides est seruanda: etiam mutato iudice inter diuersas perso-
 nas: de quo de offi. ordi. c. j. pone quod forte secularis reperit laicum
 ex probationibus esse in manifesto peccato in quo perseverat: pote-
 rit pars habere recursum ad ecclesiam: monendo vt desistat a pecca-
 to: et de peccato fiat fides coram ecclesiastico: et sic per ecclesiasticum
 compelleretur excommunicationis sententia: vt purget peccatum:
 quod puto in subsidium si forte nō potest compelli a seculari: quod
 vna iurisditio per aliam est iuuanda. xxiij. questio. quinta. admini-
 stratores. xviij. distin. cum ad verum. r. distin. quoniam. de offi. ordi. c.
 j. nam et si sit fides iudici seculari per iudicem ecclesiasticum. ff. q. j.
 statuimus. ¶ Vel forte est aliquod delictum mixtum in quo ecclesia

comminatur excommunicationem insistenti si conuincatur coram iu-
 dice seculari: potest laicus excommunicari ab ecclesiastico. ¶ Vel ter-
 tio soluit ibi glo. qd quo ad finem penitentie conuictus coram iudi-
 ce seculari: siue sit clericus siue laicus: potest compelli ad penitentiam
 ex gestis coram seculari: quinimo quomodocumq. confitetur: etiam per
 viam exceptionis compelletur ad penitentiam: nam in hoc etiā ius
 dicitur hereticorum certum ecclesia. xxiij. q. j. quisq. vbi de hoc i. an.
 de sanctis. epi. sui vero crimen. et hoc confirmat ibi glo. quia in cor-
 rectione peccati: vt vitetur sufficit tennis sciētia. de spon. p. eter-
 ca. xxi. questio. v. hoc videtur. imo sufficit vnus testis quo ad sen-
 tentiam medicinalem. de conse. distin. iij. cum itaq. de consang. et
 17 affi. super eo. ¶ Ad hoc dictum qd pro purgatione cuiuslibet pec-
 cati manifesti potest adiri ecclesia: vt compellat quem a peccato: et
 quod in talibus probationes adeptę seu receptę coram ecclesia-
 stico iudice faciunt fidem: et potest ipsum compellere ad peni-
 tentiam. Item quod in causa heresis probationes receptę coram
 iudice seculari faciunt fidem coram ecclesiastico: vt ex illis possit pe-
 cedere ad penitentiam indicendam heretico. tex. tamē in dicto. §.
 si vero crimen. hoc relinquit in arbitrio iudicis: an talibus proba-
 tionibus fidem adhibeat: et hoc tenet Bart. ff. de custo. reo. l. diuus.
 18 ¶ Ad hoc. etiam qd in quantum agitur in foro penitentiali ad finem
 penitentie exiguntur leniores probationes: qd in contentioso: vt sta-
 tim dicitur. ¶ Vel quarto soluit ibi glo. qd non damnatur direc-
 19 to: sed indirecto: si surrexit infamia facti: ex probatione: vel conui-
 20 ctione coram iudice seculari. ¶ Sed de hoc in prima glo. hic: vt indi-
 catur purgatio: nec contradicunt testes prioribus: quia compurga-
 tores iurant de credulitate: et illi de veritate: quia tunc nulla contra-
 rietas: cum et verum possum credere falsum. xxiij. q. j. per totum: et ex
 hoc habes limitationem ad regulam: que dicit: super directo et tra-
 ctis articulis non audiri testes: publicatis attestationibus: quia id
 verum: quando deponunt ambo de veritate: secus si aliqui de veri-
 tate: et aliqui de credulitate. Item qd quandoq. testes de credulitate
 te preferunt attestationibus de veritate: quando non sunt corā co-
 petenti recepti: vel quando non veniunt ad detrahendum testimo-
 nio: sed infamie ex testimonio orter: hoc casu etiam recipiuntur at-
 testationibus publicatis: quia non veniunt ad reprobandam pri-
 mos testes: qui nec etiam probant plene: ad probandum directo co-
 tra articulum testes admittuntur: sic limita cle. j. de testi. quod no.
 Quinto ponit archi. qd loquatur in reconuento coram iudice. secu-
 lari: de quo in glof. seq. ¶ Vel sexto secundum archi. ibi priuari com-
 munionem: potest conuictus coram iudice seculari. vel ecclesiastico
 id est conuictus in crimine ecclesiastico: vt usurarium: et similia: nō
 21 seculari: coram iudice tamen competente. ¶ Oppo. qd sententia
 preiudicat: et confessio facta coram iudice seculari: vt. xi. q. j. in soluta. r.
 c. placuit. Glo. soluit qd hic inuiti tracti fuerunt: ibi volentes. Joā.
 an. recitat hic Fran. dicere: qd siue volentes: siue inuiti tracti sint quo
 ad vim confessionis: et vt ex ea immediate damnetur: non est vis: qd
 vtrobique confessio non preiudicat: sed quo ad hoc vt in pena seu pe-
 nitione puniantur: vt conuicti ex pena illarum virium: bene distin-
 22 guitur an inuitus: an voluntarie tractus sit. ¶ Oppo. cum glo. in
 versis. sed si clericus: quod aliquo casu conueniatur clericus coram se-
 culari: et valeant gesta. iij. q. viij. cuius in agēdo. de mu. pet. c. j. ff. gl.
 dicit clericum in causa reuentionis non posse conuincere: vel valide
 confiteri: vt hic. In causa reconuentionis preiudicat: siue agatur ci-
 uiliter pure: siue de crimine ciuilitur: vbi non infamat: aut agit me-
 re criminaliter: et reconuentio non procedit: nec preiudicat: tum qd
 coram seculari non potest reconueniri de crimine: tum quia recon-
 uentio in criminali locum non habet: quia non in relatione criminis
 num: sed innocentia reus purgatur. ff. de publi. indi. l. is qui reus. xi.
 questio. i. capitulo. j. r. ff. q. xi. neganda. Quandoq. agitur ciuilitur: et
 reconuenitur de crimine: ex quo insurgit infamia iuris: et an in illo
 procedat reconuentio: quo ad finem infamie iuris: quandoq. an fa-
 cta reconuentio infamet saltem infamia facti. Glof. ad primum ar-
 guit quod infametur: quia non potest facere in de r. ff. de fur. non
 potest: concludit quod ex confessione non infamatur: vel sententia
 infamia iuris: nec ex tali sententia potest damari a suo iudice: quia
 cum ciuilitur actum sit: non potest dici infamis. fatetur tamē qd ex
 tali confessione potest granari eius opinio in facto: ob quā ab offi-
 cio poterit suspendi: allegat iura. ¶ Pro materia ista lucidanda
 plura sunt videnda circa glof. istas declarandas. Primum an proce-
 dat reconuentio vbi mere agitur ciuilitur. Secundo quid quando
 agitur criminaliter. Tertio quid quando agitur ciuilitur de crimine
 ex crimine: ex quo surgit infamia iuris. Quarto quid si ex eo surgat
 infamia facti. Et quinto est videndum: an quo ad omnem effe-
 ctum confessio facta coram seculari sit nulla: et fidem non faciat:
 si quis clericus postea ducitur coram ecclesiastico. ¶ Ad primum
 an in pura ciuili procedat reconuentio coram iudice seculari: de
 clerico dic si causa est spiritualis: secundum omnes non procedit
 quia laicus: nec incidenter nec principaliter cognoscit de causa spi-
 rituali. de ordi. cog. tuam. qui fil. sint legi. causam r. c. latoz. Jo. ij. q.
 viij. cuius in agēdo no. de mu. peti. c. j. Si in causa temporalis ciuili

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

ter glo. accur. qd non. in an. et consequenter. seu in l. pap. C. de sent. excom. idem archi. de cle. conu. c. j. lib. vi. But. et al. Bar. in l. d. an. consequenter. Primo qd regulariter negative traditur clericis. non posse trahi vel litigare coram iudice seculari. xj. q. i. c. j. et hic. Item secundo: quia illa iura vniuersaliter loquuntur: qd clericus nunquam possit trahi vel nullo modo conueniri. i. c. qualiter. de cle. conu. c. j. lib. vi. ibi nullatenus condemnari. xj. q. i. clericus. et c. continuatur. et c. quisquam. et c. de persona. xcv. di. si imperator. xxij. q. iij. inter bec. Item quia nec in causa feudali habet secularis iurisdictionem in clericum. xj. q. i. in summa. nec ob. de fo. compe. ex transmissa: quia ibi non erat ille prepositus clericus: sed tantum dignitatis secularis. Item certi sunt casus: in quibus clericus damnatur a seculari: inter quos hic non est quando est incorrigibilis. i. c. cum non ab homine: vel si contra clericum innocetur brachium seculare. de sen. excom. vt fame. de sen. excom. si clericus. li. vi. et in casibus positis. xxij. q. v. princeps.

24 in glo. si. Remanet ergo casus reconuentionis sub regula. probat al. Bar. in l. z. But. quod reconuentionis prorogat accumulando: non mutando iurisdictionem ad diuersam speciem: quia hoc non esset prorogare: sed creare de nouo. hoc autem non facit reconuentionis. plus enim est creare de seculari ad ecclesiasticum quam seculari ad seculare iudicium. In habentibus est simul de facili est transitus non in habentibus omnimodam dissimilitudinem fin. De. de bella perti. clericus expresse non prorogat iurisdictionem laici. vt. j. tituli. c. si diligenti. ergo nec tacite. Item potissima ratio: qd prorogatio surgit a principio voluntario facultatis prorogandi. C. de sen. pap. ibi non dedignetur et c. i. de dignari et non dedignari: quid agere cadit proprie super eo quod quis agere potest: et non agitur: ubi ergo deficit potestas prorogandi non cadit prorogatio: qd nec vere non dedignatio. pau. idem. si. q. i. multi. eadem ratione Joan. de lig. idem: quia quod non potest ex expressa prorogatione: ergo nec ex tacita: cum taciti ad expressum et c. de procur. qui ad agendum. libro. vi. et in cle. non potest eodem titu. Item nec ex dispositione legis: quia illa non habet potestatem in clericos. de consi. ecclesia. nec etiam ex voluntate canonis: quia generalis voluntas canonis est prohibere iudicem secularem de causis clericorum cognoscere: cum hic non appareat expresse sum. Glo. contra in c. experientie. xj. q. i. q. i. multi. Inno. j. ti. c. ij. et glo. Joan. cal. hic et Joan. an. de mu. peti. c. j. et Barto. in an. et c. consequenter. ad hoc primo quia iura indistincte in reconuentionis causa iurisdictionem prorogant: ergo et quo ad clericos: cum illos ab illa non excipiat. Et hanc opi. firmat ex cōi. v. et antiqua consuetudine: quia minime sunt immutanda et c. et quia opposita opi. saperet tyranniam: qd laicus reconueniretur coram ecclesiastico: et non clericus coram seculari. Item quia contra publicam utilitatem fit prorogatio per viam reconuentionis: vt in legato secundum Barto. in l. secunda. §. si agant. ff. de indi. et quia licet non possit prorogare per viam conuentionis: potest fieri prorogatio a lege co. inuito secundum Bartol. ad hoc. de senten. excommu. c. in audientia. et c. perpendimus. Ad iura allegata in contrarium. Respondit negando qd causum non reperiatur clericos reconueniri coram seculari: quia satis in genere est expressum per privilegia reconuentionis indistincte loquentia. Iura autem que generaliter prohibent clericum trahi coram seculari: non loquuntur in trahente: sed tracto: et sic procedit regula: vt patet ex modo loquendi textuum in causa conuentionis. Ad rationem al. Bar. si dicat qd hic non fit mutatio: sed accumulatio quia per hoc non eximitur ab illo primo iudice: nisi in illa specie. Hic non sufficienter respondetur: quia imo fit mutatio: saltem in specie qua reconuenitur cum mutet iudicem diuerse iurisdictionis. Respondet secundo qd ratio est falsa: quia concluderet laicum coram ecclesiastico non posse conueniri. sed non bene dicit: quia non mutatur habitus iurisdictionis: cum origine sint laici: remaneant habitu de iurisdictione ecclesiastica: vt no. j. c. j. per Innocen. j. de foro competen. cap. licet. et not. j. c. qualiter. qui fil. sint legitimi. causam. et cap. per venerabilem. Et reconuentionis laici prorogat solum exercitium habitus supposito: et de maiori potestate ad leuiorem: quod non est econuerso: quia de laico in clericum mutatur habitus: et de minori ad maius. Ad rationem per. dicit quod expressa voluntas facit laicum iudicem rei. in causa conuentionis: ita et faciet in causa reconuentionis: vt quod potest actio: possit reconuentionis: et clarius procederet si posset clericus eligere alterum iudicem quam secularem: vel si illum posset recusare. Non bene concludit responsio quod actor necessarius agit coram seculari contra clericum. de fo. compe. cum sit. ideo eius voluntas non facit eum iudicem. Joan. cal. de secundo. Respondit qd non procedit: tacite enim quis potest qd non expresse: in prorogationis actu patet. de fo. compe. dilecti: nam bononi. iudicis mutine. iurisdictionem non prorogat agendo expresse: prorogat tamen tacite ibi contrahendo. Item bene sequitur non possum expresse nec tacite: quando surgit prorogatio ab homine: sed qd non possum expresse: aliquid possum tacite: lege hoc immediate operante: vt. d. c. dilecti. de ali. iudi. mu. cau. fac. c. j. iuncto. c. p. et g. de offic. delega. Item clericus Bononi. conueniens al. Butri. coram al. Butri. ibi reconuenitur: et tamen expresse iurisdictionem prorogare non posset. j. ti. j. significat.

casti. secundum al. Op. i. de iure mihi placet: pro ea casus secundum vnum intellectum. j. c. c. h. Et hanc opi. et c. d. Card. Ros. vt refert hic. v. p. d. de co. hac ratione: qd regula generalis reconuentionis non dicit trahi ad clericos: quibus est specialiter pmissum. l. doli clausula. ff. de ver. ob. Item in causa criminali civiliter mota non habet locum reconuentionis: vt supradictum est: ergo nec in causa mere civili: cum iste casus regulariter parificetur. vt. c. tue. §. de procu. Item secundum eum non sequitur alius quis contrahendo submittitur iurisdictioni non sui iudicis: ergo et litigando debet submitti sub iudice vetito et diuerse speciei. Illa ubi natura et genus iurisdictionis repugnat: non fit accumulatio proprie. vt in c. tuam. de ordi. indi. que alias fieret si solū qualitas resisteret. vt. l. quotiens. C. eo. Et hanc opi. etiam confirmat idem. d. p. d. de re probans opi. Ang. in l. i. §. sed si agant. ff. co. tit. per rationes quas hic allegat: quem vide. Item quia vt dicam de mu. peti. c. j. fundamentum prorogationis licet non surgat a voluntate: surgit a potestate volendi: et velle debendi: vt sic non dedignetur et c. que ratio cessat in non valente. Item qd iudicis non est possibilis prorogatio: ubi habet cognitionem dissimilium causarum. vt. l. i. ff. de iur. om. indi. et no. de fo. compe. si diligenti. sic non habeat locum ubi est omnimoda dissimilitudo personarum. Item quia clerici causa attentata persona quodammodo est spiritualis. Item quia bec regula in genere qd quis reconueniri possit coram eodem iudice non refertur ad speciem aliter prouisam: maxime privilegiam. ff. de verbo. obliga. l. doli clausula. et sic non ad clericos: ex quo non exprimitur: nec sequitur delinquendo vel contrahendo submittitur iurisdictioni non sui iudicis absque licentia sui: ergo submittitur iurisdictioni iudicis vetiti: vt est secularis: quo ad clericos: et omnino diuerse speciei. Unde secundum Joan. de lig. non sequitur: hoc expresse fieri non potest repugnante iurisdictionis qualitate id est sine iudicis licentia: et tamen potest fieri tacite: ergo hoc fieri non potest expresse: repugnante tunc iurisdictionis genere: natura: ergo fieri potest tacite: et est ratio: quia ubi non repugnat natura iurisdictionis: regula reconuentionis prorogat: et regula forum fortiori ratione delicti vel contractus: sic et regula incidentie ampliat iurisdictionem. C. de indi. l. quotiens. l. prima. C. de indi. ordina. et tamen natura iurisdictionis repugnante non prorogat. de ordi. co. tuam: et hoc tollitur fundamenta alie rationes de facili etiam tolluntur. Ad capitulum verum dato quod in clerico loqueretur: responsio clara est: quia casus ille vt exorbitans non debet trahi ad conscientiam. Consuetudo autem hoc non posset operari: nisi daretur expresse: aut tacitis consensus pape: vel tolerantia: et ex certa scientia: quia corruptela foret. secundum Joan. de lig. hoc placet: vt dixi: nec obstat in an. de sanctis. epi. §. r. nec rentissimi: quem tex. dicit Joan. de lig. Joan. cal. de allegatis pro casu: cum ultimo legisset: quia correctus est per an. statumimus. C. de epis. et cle. et dicit hoc dixisse. Huil. in l. i. §. ff. de iudica. sed ille. §. non dicit per quem puniatur: intelligo per competentem. Et ad secundum an non possit reconueniri criminaliter: omnes tenent qd non: per rationes glo. Nunquid autem procedat reconuentionis aliquo casu in criminali: tene qd sic: nisi de incompatibilitate causarum: talis enim impedit reconuentionem. j. cod. c. h. et no. de mu. peti. c. j. Quia autem dicantur criminales cause incompatibiles vel incompasibiles dicit vt no. in l. i. qui. de pub. ind. ff. et iij. q. xj. negandam. et. C.

25 qui ac. non pos. neganda. Et ad tertium: nunquid habeat locum reconuentionis de crimine civiliter saltem ubi infamatur? Hostien. concludit in c. j. de mu. peti. qd indistincte potest civiliter reconueniri de crimine: siue canonicam infligat penam: siue pecuniariam: et dicit qd ad requisitionem iudicis secularis ecclesiasticus illam infligit si fuerit necesse. argumen. de foro competen. postulasti. de re iudica. a dno pro. §. j. c. xvi. distin. cum ad verum: hoc ubi crimen est seculari: res sit canonicum tantum: vel tale: qd corporalem penam infligat: dicit qd non procedit reconuentionis: quia talia non possunt examinare: multominus indicare. in an. de man. prin. §. si vero canonicum. coll. vj. de oz. co. cura. sic dicit intelligendum qd no. hic. et de arbitra. cum dilectus: ubi ponuntur casus in quibus cessat reconuentionis: et idem et fortius si inducat degradationem: eisdem rationibus: vt not. Hostien. de rescrip. dispen. lib. vj. Joan. and. concludit qd nullo modo procedit reconuentionis de crimine quomodocumque agatur. allega. de fo. compe. c. j. et qd no. Innocen. eo. titu. verum. et allega. de cle. conu. c. vno. lib. vj. ubi idem tenet archidia. per. qui concludit qd et si agatur ad penam pecuniariam tantum: non possit fieri reconuentionis coram iudice laico: et hoc tenet Joan. and. Idem concludit hic post bug. et quosdam alios qd de nullo crimine clerici etiam civiliter possunt reconueniri: vel etiam incidenter per viam exceptionis: cognoscere potest iudex secularis contra clericum: de quo in c. verum. de fo. compe. plus tenent qd non possit fieri reconuentionis coram iudice seculari de clerico etiam mere civiliter: si talis actio quamvis civilis est talis nature: qd infamatur: qd bene no. scdm. hoc superfluus est dubium quod attingit glo. Nunquid si reconuentus coram iudice seculari ibi damnatur: infametur infamia iuris: vel si ibi confiteatur: glossa arguit qd sic: qd lex non potest facere vel iudex quin condemnatum de furto sequatur infamia. de fur. non potest. concludit ergo quod licet infamia

licet infamatus est ex tali infamia non deponetur coram ecclesiasti-
co si tamen sit eius opus. grauata ab officio debet suspendi. ff. q. iiij.
presbyter si a plebe. et de simo. accusatum. Item quia ad hoc non est
actum: unde ordinaria pena puniri non debet. de ordi. cogni. c. di-
lectus. Item quia actum est civiliter et civilis actio non infamat. Plu-
27 ra dicit glo. f. primo quod non est infamia de crimine civiliter da-
natus: et in hoc doc. reprehendunt eam: quia contra. l. farti. ff. de his
qui no. inf. l. non potest. alleg. in glo. de quo. ff. q. j. multi. Aduerte
inquantum dixi condemnatum ut confessum de crimine infamari:
est verum quando damnatur ex confessione: et sententia secuta pro-
pter confessionem vel probationem veram secus si damnatur ex ficta
confessione: propter contumaciam quia illa confessio nec sententia no
infamat: ut disputat Ja. de bel. sub. ti. de requi. re. et ponit Jo. and.
in addi. spe. in tit. de re continua. q. sequitur. in princ. in addi. Secundo
dicit quod ex condemnatione criminis: in reconuentionis causa si
furgat infamia facti proceditur ad suspensionem: et sic habes vnum
effectum infamie facti: quia de delicto infamatus statim potest sus-
pendi quod no. ad hoc optime intra que alle. glo. Alla. tan. et phi. te-
nent quod sola condemnatio absque infamia sufficit ad suspensio-
nem: licet non ad depositionem ut dicit glo. Post. autem dicit eum
suspendi propter hanc infamiam tantum: non propter crimen cum illud
pbatum non sit quo ad penam ecclesiasticam: quod ad hoc no. age-
batur. Hanc opi. puto veram si alia no. subit suspitio: licet ex suspi-
tione vehemēti que surrexisset ex alia condēnatione bene posset sus-
pendi. ut ibi. de pur. ca. c. si. bec omnia dici possunt vera. nisi dispē-
setur post penitentiam quam dispensationem dicit episcopū face-
re posse: quia et princeps et senatus restituit. ff. de postu. l. j. §. de qua.
et ecclesia habet senatum. xvi. q. j. ecclesia. et dispensatione habita: cū
tolleretur ab ecclesia no. vitatur. de coha. cleri. et mu. vestra. c. tua. et
c. si. Tertio glo. dicit quod infamia iuris quis deponitur et habes
effectum infamie iuris et quo not. q. omne crimen inducens infamiam
iuris est depositione dignum. Quarto dicit damnatum de cri-
mine in causa reconuentionis coram seculari non infamari tenēdo
communem opi. quam tenet Aug. et alij quod clericus non possit re-
conueniri coram iudice seculari actione que infamat: et quod tenet
Archidia. et Jo. an. quod de nullo crimine clerici possunt reconue-
niri coram iudice seculari civiliter vel in modū reconuentionis: vel
exceptionis: puta ut repellat a testimonio nec de his possit cogno-
scere de quo no. j. c. verum. c. j. de mu. peti. Questio no. habet du-
bium Post. autem tenens contrarium dicit hic et Ain. q. infamabitur: et
imputet sibi quia laicum conuenit adducit de re. cure. j. de re iudica.
Item exceptio civilis est: infamat. arg. de doli excep. l. apud. §. ad
uersus. melius autem stat cum glo. f. concord. gratianus. ff. q. j. §. hinc
colligitur. et vi. q. j. infames. et ex hoc solui potest questio de clerico co-
28 demnato ex. l. aquil. de sermo occiso. f. ultimo ex glo. his habet con-
fessionem: factam coram iudice seculari clerico nullum habere iuris
effectum: ut immediate ex ea possit danari: q. et ex ea infurgat infamiam
facti ex qua potest iudici purgatio: suspendi: quia in talibus no
attenditur cōpetentia iudicis: ut puta ex solo facto suum effectum
pducuntur. Aduertendū tamen pro declaratione glo. et aliorum
que doc. scribunt hic et alibi quandoq. confessio fit coram iudice cōpe-
tenti in criminali et glo. dicit. j. in verbo confes. quam sic expedit q. habentur
pro condēnatis et alleg. sua iurare: sic non expectatur alia
sententia quicquid dicatur in civilis de quo. §. de elec. dudum. el. j. in
criminali semper sententia expectatur. ff. de custo. reo. l. si cōfessus. ff.
de questi. l. j. §. diuus. ff. de his qui no. inf. l. diuus. §. actus. C. no.
Archidia. ff. q. j. c. q. intelligit ut plenius scripsi. de coha. cleri. nostra.
in repetitione. non ob. q. no. Inno. de ver. sig. ex parte. quia loquitur
in notorio facti vel dispositionis. Itē nec illud est certum: quia in
talibus expectatur sententia: licet no. debeat ferri in scriptis ut dixi
in repetitione dicti. c. nostra. et attentari tamen posset dici q. in cō-
fessum ubi alia non expectatur sententia q. pecuniaria sufficit prece-
ptum quicquid confessio fit coram iudice in cōpetenti. glo. dicit q. dire-
cte non danatur. Secundo glo. hic in principio distinguit inter vo-
luntarie tractum: et inuoluntarie que intelligenda est ut ibi dixi In-
no. dicit q. valet ut confessio saltem extrajudicialis et tantum h. ef-
fectum quod l. j. ex ea directo non danatur cōpellitur tamen ductus
coram cōpetenti iudice in illa persistere aut compellitur illi dare in-
tellectum. Ita quod illam excuset. Et si eam non excusauerit: pote-
rit ex illa danari: allegat quia non potest venire contra id quod di-
lucida voce est protestatus. C. de non numerata pecunia. l. gene-
raliter. j. de probationibus. per tuas. Hoc dictum recitat Paul. et
Archidia. ff. q. j. multi. et fuit dictum originaliter Phil. de excessione
prelato. q. fit graue. Innocen. de appellatio. interposita. in verbo
probaturum. dicit confessionem extrajudicalem nihil nocere. Idē
sentit de excessio. prelato. q. fit graue. Ain. dicit ex ea infertur tan-
tum preiudicium: et tanta oritur presumptio quoddammodo faci-
lius condemnari potest. et alleg. c. de liber. causa. l. inbemus. ff. de ius-
reirurando. l. si duo patroni. dic quandoq. dubitatur an saltem va-
leat ut confessio extrajudicialis cuius virtus plus patet in civili q.

in criminali: vidi consultum et repetendo determinatur quod hoc cō-
fessio saltem valet ut extrajudicialis quia extrajudicialis calore cō-
petentie iudicis non exigit et cum separabile sit iudicium presentia
iudicis non inficit confessionem ut in regula vtile. de re. iu. l. vi. Itē
quia confessio ex abrupto coram incompetēti: non precedente con-
fessione licet non sit aio litigandi: vel actum iudiciale exercendi.
Hinc est quod illam non sequitur sententia sed preceptum gloss. de
electio. dudum in verbo si vero. ff. q. j. in summa. de ver. sig. ex parte.
ibi glo. Item gloss. et dictum Butriga. in. l. non solum. §. necessita-
te. de bo. que li. vbi in hic ut actu extrajudiciali non exigitur consen-
sus. ad hoc. l. si reus paratus. de procu. iuncto dicto Sui. ibi. ad hoc
glo. de fo. compe. significasti: vbi confessio et sententia habet coram in-
competēti iudice robur pacti extrajudicialis. Puto quod nec ut iu-
dicialis valeat nec ut extrajudicialis quia facta est iudicio vetito. j. ti-
ti. j. c. si diligenti ergo nulla quo ad omnem effectum. C. de legi. l. no
dubium. ad hoc. C. de libe. causa. l. interrogata. ad hoc ter. de arbi.
dilecti. ad hoc ter. hic: qui dicit nullatenus cōdemnetur. ad hoc de
offi. dele. cum super et de renun. quod in dubijs. Non ob. quod con-
fessio ex abrupto dicatur extrajudicialis quia nego imo habet ali-
quem calorem a iudice hinc est quod promptam habet executionem
quam non habet actus extrajudicialis. l. j. de confessi. l. proinde. ad
lacqui. Hinc est quod leges ille exigunt confessionem factam in iu-
re. non ob. dictum Butr. in. l. non solum quia confessio ex abrupto
est iudicialis licet iudicium voluntarium dicatur in quo non exigitur
patris consensus. Hinc est quod confessio etiam coram alio iu-
dice non tamen in forma iudicij non valet: nec operatur effectum ut
l. iubemus et ibi no. glo. C. de libe. causa. no. ob. quod actus cōfessio-
nis ut extrajudicialis est separabilis ab actu iudicij: quia prout fit
coram iudice ut intendit est inseparabilis: licet ut possit est separa-
bilis: et sic ex quo fit in forma vetita: si non valet quod ago et. ut. d.
c. cum super. et d. c. quod in dubijs. de iure. pa. cle. j. de electi. qualiter
cum si. Sed dato quod valeret ut extrajudicialis est dubium an ta-
lis confessio extrajudicialis preiudicet in crimine. Innocen. quod
sic ut cogatur in ea persistere vel eam excusare. Ja. de are. in. l. quo-
niam. dicit quod preiudicat si fiat cum causa ut quia confitetur se fe-
cisse certum delictum et de certa persona. Sed si esset indiscreta: no
preiudicaret et dumtamen fiat presente cuius interest: ut sic habeat
requisita ad confessiones: in civili ponit hoc in. l. quoniam. ff. de his
qui no. i. nra. dic si queritur an confessio extrajudicialis: si sumitur
ut delictum et probetur noceat in iudicio dic quod sic ut. j. de excess.
prelato. q. fit. Si an noceat ut declaratoria vel probatoria delicti: dic.
si presente cuius interest probat et acceptante tunc facit solum iudi-
cium: ut in. l. capite quinto. ff. de adulte. et no. in. l. quomodo. §. si. ff.
de edi. edic. quod latius examino in materia notoria ubi declaro ef-
fectum huius extrajudicialis. de quo dic ut in. c. vestra. digi. de coha.
cleri. et mu. Ain autem ex ea posset danari: dic ut dicam. j. quando et fa-
cta coram incompetenti. Quandoq. fit coram incompetenti: et du-
bitatur an aliquis surgit effectus ex confessione immediate ex quo
posset saltim indirecte danari indistincte quicquid dicant doct. et
Inno. puto q. si confessio fit talis ex qua surgat infamia saltim fa-
cti ex confessione non danabitur directo: sed propter istam infamiam
indirecte purgatio in qua si deficiat indirecte danabitur: ut dicit
glo. j. et no. gloss. ff. q. j. multi. Similiter si ex ea surgat ingens suspi-
tio poterit iudici purgatio. ut no. §. de offic. ordi. ex parte. vicarius
indirecte purgatio. ad hoc. de coha. cle. et mu. tua. In qua si deficiet
habetur pro condēnato: et sic potest eam excusare se purgando: et sic
illi dabit alium intellectum no. danabitur. Idem si surgat ingens
presumptio: ut dixi hic Ain. Surgit etiam ex ea iudicium. ut no.
glo. in. l. capite quinto. ff. de adulte. et d. l. quero. §. si. vi cuius posset
poni ad torturam et compelleretur aliter eam excusare: vel in illa per-
seuerare alias danabitur et sic d. intelligi glo. Inno. in. d. c. per in-
quisitionem. l. cōter danetur operabitur etiam quo ad coadiuuan-
das probationes: quia facilius conuincuntur ut hic dicit Ain. latius
hoc psequor. in. c. vestra. ubi teneo quod aliquando inducit iudicij
aliquando suspensionem aliquando plenam probationem: et aliquan-
do potest inducere notorietatem dic ut ibi.

- 1 Dispensat epus in adulterijs et minoribus penitentia peracta cum suspensio aut suspendendo vel deponendo.
- 2 Adulterium quare no. sit grauius delictum alijs et inter minora de-
licta quicquid computatur et super eo dispensat epus etiam si per clericū
committatur. nu. 16.
- 3 Dispensatio no. d. dari nisi penitentia peracta.
- 4 Non propter omne delictum est clericus iudici seculari destinandus.
Fallit q. post est incorrigibilis. nu. 19.
- 5 Depositus quare non sit omni tempore iudici seculari tradendus
nisi sit incorrigibilis. nu. 19.
- 6 Dispensare an possit episcopus clericum delinquentem a b. cap-
tuli consensu. nu. 10.
- 7 Depositus non est sub potestate seculari ante q. tradatur q. depo-
b b

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

- nitur in absentia iudicis secularis vel sub his verbis degradamus te. numero. 9.
- 8 Dispensare non potest episcopus clericum depositum sed possit ante deponatur. Fallit in suspensio.
 - 9 Degradatus sub his verbis degradamus te et eximus omni privilegio clericali etiam in iudice seculari absente traditus esse videtur iudici seculari.
 - 10 Dispensare an possit episcopus confirmatus tantum et non dum consecratus.
 - 12 Dispensare potest episcopus reum inuito accusatore sed non cum accusatore qui non probavit reo inuito ubi penitentiam non egerit.
 - 13 Dispensatio ut legitime dicatur concessa requiritur quod penitentia sit peracta ex parte persone dispensationem petentis cum stante peccato dispensare non liceat.
 - 14 Dispensatus an quilibet videatur habilitatus ad omnes dignitates.
 - 15 Dispensatione an egeat quodlibet delictum.
 - 17 Dispensare quando episcopus possit in delictis grauioribus adulterio ubi adulterium est grauius delictum alijs.
 - 18 Puniri quis potest duplici et iterata pena ratione vnius delicti scilicet mel commissi ubi concedenti et sufficienti pena non est punitus.

1 De adulterijs. ¶ In adulterijs et minoribus dispensatum autem non tradit curie seculari. h. d. ¶ Not. primo quod adulterium inter minora delicta computatur: intelligendo quod dictio alijs stet implicatue intelligendo quod non implicet non sequitur ex ter. vt concludat inter minora adulterium computari. ¶ No. secundo regulam quod in adulterio et minoribus dispensat episcopus cum suspensio suspensio deo aut deponendo. ¶ Et no. requisitum in eo cum quo dispensatur quod penitentiam egerit de crimine super quo dispensatur: sic cum impenitente in peccato perseverante non potest dispensare. ¶ No. tertio quod non omne crimen depositione dignum est degradatio: dignum: traditio iudici seculari nisi aliud intercedat. ¶ No. iij. duplicem causam propter quam non omnis depositus traditur curie seculari. Prima quod dispositione ex qua sufficenter est punitus quis est suo officio fructus: et vltimam censetur perulisse criminis sententiam. ad hoc. ff. ad turp. l. i. in fi. Secunda quod non debet quis sufficenter semel de delicto punitus vltius puniri: ne de facto eiusdem hominis quis sepius queratur magis ab eodem iudice. ¶ No. arg. pro et contra quod episcopus non potest dispensare ubi ei permittitur dispensatio absque capituli consensu: per ibi episcopus cum clericis intelligendo quod verbum cum clericis notet causam agentem. Sed intelligendo ut verbum cum clericis notet causam patientem. i. personas ad quas dirigit dispensatio probat contrarium quod solus episcopus possit dispensare. ¶ No. de deposito non esse sub potestate seculari ante tradatur. ¶ Opp. primo quod male stet aduersatiua vero cuius non est precedentibus aduersari: quod hic non est cum diuerse dictum pcedat non aduersse. Sol. dicit Host. quod. s. loquitur de clericis accusatis hic de sponte confessis et non accusatis. vel secundo h3 episcopus clericum amicum cum quo vult dispensare et eum non punire. Queritur an possit aliqui habere eum exorsum: ita quod non solum non vult dispensare: sed eum vult punire queritur an possit et etiam si velit eum magis grauius punire. s. euz tradere curie seculari an possit. ¶ Opp. quod non dispenset cum committente delictum depositione dignum. h. q. vi. ideo. de cle. ex. c. mi. clerici. Sol. dispensat ante depositionem ut hic post depositionem non. ut ibi cum suspensio aut ante et post dispensat ut puto ex quo non apparet prohibitum.

¶ Ctenio ad tertium contrarium oppo. depositum statim esse sub potestate iudicis secularis. de ver. sig. nouimus. de penis. degradatio. li. vi. Quidam intelligunt hoc de deposito. i. degradato ut intelligit De. et Abb. quo casu h3 statim non sit tradendus curie seculari: tamen aliquando est relinquendus licet non semper ut hic vnde per hoc dicitur. et hoc dicit eum gaudere privilegio clericali. lxxj. di. dictum de quo. j. de here. ad abolenda. hanc opt. tenet spec. in ti. de cope. in. adi. j. i. ver. in quibusdam. et male. vt sequitur. dicit Jo. an. hoc falsum alleg. de penis. c. ij. in fi. lib. vi. et remittit ibi ad no. in vltima glo. vñ hanc decret. intelligit de verbo tenus deposito non de actualiter degradato qui statim est de seculari foro: fin Jo. an. puto aduertenda degradationis formam si dicit degradamus te: nihil aliud pferat absente iudice seculari possit pcedere opt. De. et Abb. nec tunc degradatus: licet sit degradatus est adhuc de foro seculari. si dicit hoc presente iudice traditus censetur: vt in. c. nouimus. sed si dicat degradamus: et eximus te omni privilegio clericali tunc traditus censetur vt dicto capitulo degradatio. in fi. ¶ Ctenio ad declarandam materiam huius. s. 2. Primo videbimus aliqua ex parte dispensationis. Secundo aliqua ex parte persone dispensantis. Tercio aliqua ex parte dispensate persone. Quarto aliqua ex parte materie super qua dispensatur. Quinto mixtim aliqua ex parte mixtim respectu persone et materie simul. ¶ Ad primum quero an

episcopus possit dispensare absque consensu capituli videtur quod non quia nihil agit sine consensu capituli. de his que fi. a prela. per totum Jo. l. di. ex penitentibus. probat hoc ter. hic intelligendo ut verbum cum clericis notet causam agentem. ad hoc. de sta. mo. quod de i. super gl. lxxj. di. si quis. Jo. i. q. v. c. fi. vide gl. que examinat. de elec. ex eo quod. lib. vi. in verbo epi. Cōis cōclusio quod dispensare possit per hanc et illam decre. intelligendo verbum cum clericis ut notet causam patientem. de or. ab epi. c. i. et j. de cle. conu. sane. et hoc quod ius dispensandi cōpetit de inre speciali episcopi in quo non h3 cōtatem caplm. de fo. cope. re rum. de elec. cū in cunctis. ad fi. no. ne se. va. c. i. Hanc opt. sequit spe. in ti. de leg. s. antepe. in prin. dato quod teneas quod non possit consuetudo hoc potest operari ut absque consensu capli dispenset. de cōsue. c. fi. li. vi. de his que fi. a prela. ea noscitur. de quo per Archi. de fi. presby. c. i. lib. vi. ¶ Secundo ex parte dispensantis persone an episcopus confirmatus tantum: nondum consecratus dispenset: t3 hic Fran. quod dispensare potest in pena quā imponere p̄t. in illā quā imponere non potest: quod dispensare non poterit. alle. de sen. ex. cū illorū. Ad hoc facit quod dispensationis actus est iurisdictionis. de voto. ex multiplici. qui fi. sint legi. per venerabilem. verfi. in super. de quibus aut cognoscat electus cōfirmatus tantum: vide de elec. transmissam. z. c. quod sicut. et no. quod mensuratur potestas dispensandi a potestate penā imponendi: vide de penis. l3. de consti. c. ij. per Innoc. et de his qui no. infa. l. quid ergo. s. pena grauior. z. l. z. si seuerior. ex qui. cau. infa. Item no. quod in materia iurisdictionali appellatione episcopi cōprehenditur electus confirmatus: vt hic et per hoc non obstat. decre. q. appellatione simplici in materia proportionabili cōsecrato vel in differenti omnino cōprehendatur solus cōsecratus. vt no. de reli. do. c. i. et de transla. prela. inter corporalia. ¶ Tercio an inuito accusatore dispenset cum reo: dic quod sic: quia potestas dispensandi in episcopo libera est: et hoc t3 Jo. de deo De. et Ab. quod dicunt verum etiam si iam accusator probauit dñi tamen accusatus egerit penitentiam ad hoc h3 hic a iure et nemini beneficium zc. de regu. iur. indultum. lib. vi. nec facit iniuriam zc. de elec. cū ecclesia. ad hoc. l. di. si quis presbyter. de quo in spec. de abol. s. i. ver. sed cum. s. hoc tene. licet Host. cōtra. de cle. ex. c. mi. clerici. z. primum t3 Archi. l. dist. si quis prepositus. hic enim tangitur preiudicium publicum: secus si ageretur de preiudicio priuato vt secū cō electi quia non possent ad illius preiudicium dispensare. vt not. Jo. an. post Innoc. de elec. dudum. el. i. super glo. talis electio. nec dicat dispensationem non validare electionem nullā etiam ubi non agitur de preiudicio coelecti per regulam non firmatur: quod electio nulla propter effectum dispensationum recipit quandā suspensionem: h3 quid validitatis respectu facilitatis. vt no. Innoc. de renun. nisi cum pridē. s. propter conscientiam. per hoc dicit Jo. de sig. quod si sit dispensatum cum aliquo pendente impetratione: quia obtinuit ut priuaretur. et beneficia sua alteri certo conferantur quod non valeret dispensatio ad preiudicium eius qui impetrauerat cui questum erat ius saltem ad rem per no. in. d. c. dudum. et alleg. l. dist. vt constitueret. z. c. dñi sancto. An autem possit dispensare cum accusatore qui non probauit: dic quod non: si non egerit penitentiam. de quo in spec. ti. ij. s. nunc episcopus ver. sed nunquid cum accusatore. et t3 hic Jo. an. quod dispensare non potest: quia punitur ex presumptione calunie. Nunquid acta penitentia episcopus dispensare debeat. Idem De. et Abb. dicit quod sic. vnde exponunt pot. i. d3. l. di. dñi sancto. Nam quicquid est debita dispensatio i. q. vij. exigit. vide Jo. xxij. q. i. nolite. xx. q. ij. interfectores. z. c. de incest. dic non acta penitentia non cogitur dispensare acta aut penitentia: generaliter subsistente causa subsistendi dispensandi cogitur dispensare non datur tamen actio pro obtinenda dispensatione: sed iudicis officium imploratur. l. di. si quis. z. c. dñi sancto. z. c. minor. quo implorato si non dispensat peccat: dicitur iniuriam facere non dispensando sicut dicitur in postulando. de postul. prela. bone. z. c. fi. l. j. s. permittitur. de aqua quori. et est. Item dicit glo. quod agi poterit coram superiori. de iure patr. c. nullus. et hoc dicit in. c. exigit et sic no. ibi glo. z. c. consideranda. l3 non datur actio de quo per Jo. an. de elec. l3 canon. et cum ex eo lib. vi. in nouella. si autem sine causa peccatur non est debita: et hoc est quod dicit Archi. de elec. l3 canon. li. vi. d. c. cum constitueretur. quod dispensatio quandoque est tantum permissa. et hoc est gratia quandoque est debita et est ius cum sit executio iustitie. ff. de aqua quo. et est. l. i. circa fi. et vide per Innoc. de renun. nisi. s. propter conscientiam. ¶ Ctenio ad tertium: quid exigitur ex parte persone dispensate: dic quod egerit penitentiam vel partē penitentie. de tempo. ordi. ex tenore. cum stante in peccato dispensare non potest episcopus: quod puto ex debito iustitie si tamen fieret illa dispensatio teneret. ¶ Quero an dispensatus simpliciter ex hoc sit habilitatus ad episcopatum: dicit hic De. et Abb. quod non: ad hoc. de elec. innotuit et sic notorii fornicatores: et alij quātiuncumque egerint penitentiam: nūquā poterunt ab alio quā a papa promoueri ad episcopatum. quod satis est graue. fin Abb. Hoc confirmat communis regula doc. quod in promouendo ad episcopatum. dato defectu. cū illo solus papa dispenset. No. de postu. prela. c. gratum. z. c. fi. hinc est quod postulandi ad episcopatum a solo papa postulatur. ad hoc Jo. l. vj. dist. i. c. nomanensem. de elec.

Quarta est opi. An. quod eps dispensare potest ubi non inuenitur elec. cum dilecti innotuit. r. dudum. in spec. ti. ij. §. nunc de episcopo. verum. sed nunquid legatus. r. vide glo. r. doc. de elec. scriptu. in verbo presumptionem. puto qd si ante promotionem cum eis in delicto fuerit dispensatum: quo ad solam penam depositionis imponendam: hic non poterit promoueri: sed simpliciter quo ad promotiones futuras: ex quo ex toto deleta est macula: iam acta penitentia poterunt ad episcopatum promoueri: quia ante simpliciter habilitata persona dispensatio non operatur in promotionem. Remanente autem macula secus: ut in dispensato super defectu natalium: non legitimitas. ut no. in iuribus in contrariu. alle. r. facit qd no. de si. pref. c. j. lib. vi. ad hoc qd no. Inno. de tem. or. c. si. Si autem agitur de dispensatione cum vitio subsistente secundum tempus promotionis: sic qd habuit in se defectum: est secus: quia tunc infecta electione: propter defectum indignitatis: porrigitur effectus dispensationis: promotionis actu: ad quam solus papa dispensat: dispensatus autem ad beneficia: an possit assumere episcopatum: r. quid de dispensato ad dignitates: vide doc. de elec. innotuit: et de elec. scriptum: et vide ple. de concess. preben. constitutus in verbo an episcopatus. An autem dispenset cum deposito dic qd no. ij. q. vi. ideo. r. dixi. §. Ratio quia non deponitur quis nisi ex delicto graui et manifesto: et sic causante irregularitate solus ergo papa dispensat. l. distinctione in summa. Ad primum principale ex parte dispensationis: an censetur stricti iuris an lati dispensatum est cum delinquente ex delicto: an habilitetur solum quo ad habita beneficia an etiam quo ad habenda. Petrus et Abbas hic dicunt simpliciter dispensationem referri ad acquirenda et ad acquirenda ut in futurum acquirenda post dispensationem et ad ordines etiam acquirendos: quia dispensatio est beneficium et sic late interpretandum. de dona. cum dilectus. de consti. prin. l. si. de ver. sig. cum olim que in telligit ipse abb. quo ad iura que dispensans conferre potest et sic non ob. de confan. et affi. c. quod dilectio et facit qd not. de priuile. quia circa. In contrarium est quia dispensatio est stricti iuris ut d. c. qd dilectio. Itz quia larga quantuncumque dispositio restringitur ad substantiam secundum tempus dispositionis. l. ita. ff. de an. et argen. le. Oportet videre primo an dispensationes aliquo respectu sint stricti iuris et an aliquo lati iuris qd no. sint lati sed stricti. facit dictum. c. qd dilectio. de ele. nihil et qd ibi no. de elec. dudum. verum. in super. de si. pref. c. j. lib. vi. de preben. non potest. el. i. Dic aduersum tum qd dispensatio hec refertur ad futura quia ex toto delet vitium in dispensato. Unde simpliciter habilitata persona est pro presenti et futuro ex toto habilis: ne d. iure iure censetur ut quilibet. sine legi. per venerabilem. §. i. Ad hoc optime qd no. Innoc. de transla. prela. licet: ubi dicit qd dispensatio ex toto delet vitium delicti: sicut pactum. ff. de pac. si tibi decem. §. j. r. hoc est qd dicit Lau. ij. q. vii. de ricus aduersus. qd dispensatus simpliciter dispensatus: censet: quo ad omnia. alleg. c. de nup. imperialis. ij. q. iij. §. si autem. Secus si dispositio principaliter refertur ad res: vel ex toto non deletur vitium in dispensato: ut dispensatio super illegitimatione. Nunquid autem dispensatio intelligatur extensiuè: vel restrictiuè dic quedam est dispensatio: que sumitur pro legitimatione: r. in hac dicitur no. qui fil. sint legi. per venerabilem. in dispositione que stat proprie: si attenditur ex parte dispensantis: quatenus ei preiudicatur tantum late interpretatur: quia hoc respectu est beneficium. de consue. cum dilectus glo. de si. pref. c. j. lib. vi. de preben. super qua dispensatur: si est dispensatio iuris debita: hec licet late non interpretetur non est tamen nimium restringenda: quia ius est non gratia: ut dictum est. Idem si sit gratia: quia proprio motu concessa: ut dicit Arch. ubi plenissime disputat. ij. q. vii. §. nisi rigor. alle. de preben. si motu proprio. libro. vi. r. not. doc. de elec. cum in cunctis. in verbo liberam. verum. quid si dispensatum: maxime quando est fundata super publica utilitate ut no. An. r. Alla. in d. c. qd dilectio si sit gratiosa: et contra ias r. non proprio motu: est stricti iuris ut d. c. qd dilectio. glo. r. doc. de si. pref. c. j. lib. vi. de preben. non potest. lib. vi. Inno. de consangu. r. affi. qd dilectio. de priuile. dudum. Idem credunt eo. ti. accedentibus. in glo. j. de concess. preben. dilectus. r. in d. c. literas. Hoc verum non tamen in tantum restringenda: quod nihil gratie conferat sufficit tantum quod aliquid quantuncumque modicum operetur: ut d. c. literas. Archi. de si. pref. c. j. lib. vi. r. hoc quo ad principaliter subiecta dispensationi. extenditur tamen dispensatio ad consecutiuas: quando omnino sunt necessaria r. principalibus conexa. glo. de preben. c. quia in tantum. Jo. vii. q. prima si quis in clero. glo. de rescriptis statutum. §. cum autem. in glo. dignitate. si consecutiuas non sunt omnino necessaria aut conexa no. extenditur ad hoc dispensatio. unde dispensatus ad ordinem: non est dispensatus ad beneficium: et no. in d. capitulo literas. r. no. de si. pref. capitulo primo lib. vi. in nouella: in verbo iusta de causa: ubi dispensatus: ut non obstante etate possit consequi. et tenere curatum: dispensatus videtur: ut si non faciat se. annum promoueri: per hoc non videtur priuatus:

per decretalem licet canon: et dispensatus ut non obstante etate: r. quod non sit in sacerdotio: poterit consequi nedum beneficium sed r. fructus qui applicatur collegio: vel capitulo quando beneficium obtinens curatum se faciat ad ordinem promoueri: quia per hoc solum videtur facta dispensatio si sit adiecta clausula prouiso quod interim animarum cura et ex hoc dicit Jo. an. and. de ele. non refertur quod dispensatus ut possit consequi beneficium: et tenere. non obstante absentia per hoc non poterit recipere fructus quia dispensatio illa non sic directo respicit perceptionem fructuum sicut ista. ut. not. Jo. an. de elec. cum eo. li. vi. de materia vide glo. fi. de elec. ni. hil. Lau. ij. q. vii. aduersus Archi. vii. q. j. hi qui. r. di. nos qui consuetudinem per Ray. in summa. de si. pref. §. Item pone. verum. quid si. per Hostien. in summa. eodem. titu. §. quis possit. verum. quid si. per monaldum in tractatu filiorum versiculo filij presbyterorum. §. Item cum et. §. se. Frede. suocoh. cl. iij. Quero an quodlibet delictum egeat dispensatione. Jo. dicit quod si delictum est publicum egerit: si oculum non. de quo. de temp. or. ad aures. r. c. ex tenore. r. c. si. dic si agitur de dispensatione respectu pene ab homine imponendi si delictum est oculum omnino id est non probabile. non egerit dispensatione quia ecclesia non iudicat de oculis. si delictum est oculum id est non notorium probabile tunc egerit dispensatione. ¶ Et venio ad ultimum circa dispensationem mixtim videre aliqua que concernant materiam r. personam dispensantem: hoc tangitur in glo. in verbo adulterij r. ut procedam ordine glo. supponitur adulterium de leuionibus contra id. r. q. vii. quid in omnibus adulterio grauius. dicit glo. quod non implicat adulterium semper grauius alijs sed raritatem denotat. q. d. raro contingere delictum adulterij non fore grauius alijs id est rara sunt delicta que istud excedant. vel est grauius id est communius: r. fuit dictum in de testationem criminis quia multa sunt delicta grauiora illo: puta incestus. r. q. vii. adulterij malum. glo. in d. c. quid in omnibus plura enumerat grauiora. sacrilegium. r. q. iij. sicut factio voti. r. q. i. nuptiarum r. generaliter vbiqueq. maior pena imponitur. r. q. i. no. afferamus. dic cum glo. r. doc. adulterium quantum ad criminis committentem r. frequentationem maius est alijs. quantum ad quantitatem pene est ita graue sicut omnia alia quia pro isto ut pro alijs imponitur pena mortis. leuiti. xx. deuterono. xxij. r. sic nil grauius quo ab penam r. fuit hec so. Lau. ut recitat Archi. in contrario quam tum ad delicti extensionem hoc est de grauioribus quia non solum delinquit in se. sed in plures tale delictum committens duorum enim anime polluitur secundum Jbi. An autem cum incestu dispenset episcopus: Jo. an. dicit quod sic de quo remittit. r. q. i. virginem. In adultero autem: et incestuoso simul dispensare non potest. ff. de adul. l. vim passam. §. prescriptione. secundum Jo. and. facit hoc contra Bar. in l. ij. ff. de ver. obli. qui dicit habentem potestatem dispensandi cum adultero et incestuoso posse dispensare cum incestuoso: et adultero simul. per l. si ita. ff. de li. et posthu. nam hec facultas dispensandi in quantum ius relaxat: et quia iure singulari conceditur: stricti iuris est: de hoc de rescriptis. susceptum. lib. vi. ¶ Et oppo. qd dispenset episcopus in grauioribus adulterio. ut in heresi. l. di. presbyteros. cum sacrilego. l. di. si quis presbyter: in capitalibus oculis. l. di. de his in symonia quandoq. in beneficio: quandoq. in ordine. i. q. v. ca. ult. de elec. si alicuius. cum scismatico. l. di. ut constitueretur. Ho. tangit tres opi. Prima ut in criminibus dispenset episcopus: solum ubi a iure reperitur permissum: r. sic ad adulterio et incestu. dispenset quia reperitur in illis tantum permissum ad hoc alle. ex presum. de temp. or. dilectus: ubi regulariter episcopo dispensatio permittitur. demum ubi reperitur a iure concessa unde concludit glo. regulariter episcopo prohibitam dispensationem nisi quatenus ei reperitur a iure concessa. Secunda est opi. qd in criminibus episcopus dispenset: nisi in quantum reperitur a iure prohibitum quasi hoc edictum sit prohibitio caluum: et permissorum regale. alle. ff. ex qui. cau. ma. l. necnon. §. j. de sent. excom. nuper. et. c. se. hec opi. fuit bu. ut no. l. di. si quis presbyter r. Jo. l. di. miror. et. i. q. vii. §. nisi. r. Lau. r. An. r. Lau. hic Tertia est opi. que tangitur in. verum. immo. ut distinguatur inter canones penitentiales: et in istis dispensat episcopus: nisi inueniatur prohibitum: et canones penales: si pena de positionis est in talibus non dispensat: nisi ubi inuenitur specificè permissum. Si pena est alia q. depositionis dispensat ubi non reperitur prohibitum secundum gl. prima opi. qd non dispenset: nisi in casibus concessis: tenuit Jbi. ad hoc qd episcopi custodes canonum dicuntur. de consti. c. j. r. q. iij. q. ij. cum quibus. alle. c. canonum et qd ab omnibus seruandi sunt. r. di. decre. r. di. nulli. r. di. nulli fas. de consti. c. j. ergo illos relaxare non licet nisi cu permissum est. r. q. ij. Amputato. nec ob. decret. nuper. j. alle. pro opi. contra. qd loquitur in sent. excom. r. ius absolutione que facilius permittitur secundum Fran. q. dispensatio: quia nolunt iura qd quis in excommunicatione decedat. de ap. qua fronte. de sen. excom. cum illorum per quam patet secundum cum qd maius est dispensatio q. absolutio. facit qd no. de elec. cupientes. §. ceterum. libro. vi. in gl. et ergo. bb ij

Antoninus de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

Quarta est opinio Vinc. q. ep̄s dispensatio p̄t vbi nō inuenitur a iure prohibitum: et reperitur aliquando dispensatum: si enim nō unum inopinatū cōtingeret consuleret superior et in illis intelligit phibitum scdm eum. Quinta opi. quod contra canones non inducentes irregularitatem ep̄s dispensat vbi non reperitur phibitum de tempo. ordi. dilectus. de renun. post translationem: contra canones inducentes irregularitatem ex defectu et bigamia ep̄s nō dispēsat. de biga. super eo. et c. nuper. Si pueniat ex delicto alieno dispēsat ep̄s etiā in maioribus adulterio. j. q. i. c. j. in fi. Si pueniat ex delicto proprio dispensat ep̄s in adulterio et minoribus et maiorib⁹ nō. Ratio quia facilius dispensat in canonibus inducentibus irregularitatem ex delicto q̄ ex defectu: q̄ post penitentiam cessat constitutionibus causa: q̄ non est alijs. facit q̄d nō. xxvj. dist. deinde. Primum tollitur fm̄ Hosti. de eta. et quali. preterea. et c. indecorum. Est enim phibitum ne patienti defectum ordinis vel etatis beneficiū conferatur cum cura: et si hoc fiat nulla irregularitas inducitur: tū per ep̄m etiam dispensatur: vt ibi nō. dic tamē hodie vt eo. ti. c. vno. lib. vi. Contra scdm est q̄d cū mutilatio dispensat ep̄s. de eta. et qual. tuam. et tamen est ibi irregularitas pueniens ex defectu. l. di. qui in aliquo. Cōtra tertiū quia illegitimus ex alieno delicto irregularis est: tamen nō dispensat ep̄s q̄d dic vt de sup. negli. prela. c. j. lib. vi. Contra quartum est q̄d q̄q̄s conceditur maioribus adulterio: q̄ minoribus phibetur: ideo Hosti. dicit q̄d ep̄s dispensat in adulterio et in minoribus vbi non phibetur expresse in maioribus nō nisi vbi expresse conceditur. et dicit Jo. an. q̄d hoc habuit a tan. de cle. coniug. sane. ij. per quam decreta. arguit q̄d dispensat cum periuro. De materia hui⁹ gl. plene in spe. ti. §. nunc de ep̄or. xli. i. his igit casib⁹ et ver. se. Inquātū aut gl. dicit ep̄m posse dispēlare cū scismatico dicit Joā. q̄d hoc dictū fuit Jo. q̄d etiam repetit. de scisma. c. ij. in fi. vlti. glo. sed. c. allegatum. hoc non pbat: l. finis dicat q̄d ppter graues defensionum scissuras vbi multorum strages iacet detrahendū est seueritati. Jo. de lig. tenet opi. Hosti. quam dicit reduci ad opi. que dicit q̄d ep̄s non dispēset nisi in casibus a iure expressis: q̄ ep̄s est custos canonum et c. de consti. c. j. Item quia dispēlandi potestas est odiosa cum ordinetur in fine contra ius: et sic a fine regulatur. de spon. c. oratio. Itē quia dispēlare est iura tollere: quod solius est principis. xxiij. di. inferior. tamen eo quod ius simpliciter permittit dispensationem inferiori permittere videtur. de sent. excom. nuper. nam vbi ius exprimit dispēlare posse ius seruatur si dispēsetur ergo. ipse ep̄s canonum custos dispēlare p̄t: quia sic iura cōseruat. fm̄ Jo. de lig. et hoc tenet Archi. cuius vt plurimum sunt rationes de elec. l. canon. lib. vi. Conclude totum in materia penitentiali dispensatio est permessa nisi appareat phibita: q̄ arbitrarie sunt penitentie per iura alleg. in glo. et idē in pref bytero nisi appareant reseruata. Casus autē reseruati habent. de pen. c. ij. li. vi. p̄ Hosti. in summa. de peni. §. ij. Si circa canones penitenciales vel inhabilitates: si appareat a iure dispensatio ep̄s phibita serua ius et casus phibiti numerantur in spe. de lega. §. nunc de ep̄or. verfi. phibetur aut ep̄s si non apparet phibita: sed permessa idē. casus autē in quibus permittitur dispensatio vide per Inno. de temp. ordi. dilectus. Si autē apparet specificē permessa nec phibita ep̄o. si phibitio est concilij non dispensat ep̄s. glo. de elect. cum dilecti. et in cle. j. de electio. de quo. de fi. pref. c. fi. eo. ti. de elec. cum monasterium de pelicia. Si vero est concilij et est late sententie non dispensat inferior ep̄o fm̄ Archi. xv. di. c. sicut sancti. excepta excoicatione. de sent. exco. nuper. si est alia constitutio. tunc dispensatio est permessa simpliciter: l. non sit ep̄o permessa specificē potest ep̄s dispēlare vt nō. de temp. ordi. dilectus. et de penis. in quibusdam et Jo. an. de sup. negli. prela. c. j. lib. vi. super gloss. pe. post Hosti. et hoc limitat verum: nisi canones leges imponant ipsi ep̄s. Unde regula predicta restringitur ad canones restringentes subiectos. Sed vbi imponunt legem ipsi ep̄s nō dispensat. nisi reperiatur concessum. alleg. dictum. c. dilectus. de tempo. ordi. Idē Archi. xxvj. q. j. virginem. Jo. and. in prima consti. sup. glo. si dispensatio est prohibita vel non apparet a iure permessa quia ius phibet: nec excipit nisi dispēsetur tunc ep̄i nō dispensant quia seruare habent canones et solius principis est illos relaxare ex quo non est aperta via. In materia autē delictorum in adulterio: et leuioribus dispensat: q̄ permissum nisi vbi apparet phibitum. In superioribus autē non nisi vbi apparet permissum. Lau. tamē vt recitat hic Cal. et q̄d dispēset ep̄s in adulterio: et grauioribus vbi dispensatio ponitur simpliciter cōcessa. vnde dic ibi in adulterio et minoribus p̄t ep̄s dispēlare et si non inuenit dispensationem in iure in maioribus vero non inducat dispensationem: sed inductatur nisi ppter prerogatiuam aliquid faceret. de elect. innotuit. fm̄ Cal. et maiora intelligo omnia delicta causantia irregularitatem siue ex delicto siue ex defectu alias hoc relinquo arbitrio iudicantis qui in maioribus informabit arbitrium considerando adulterium et periurium cum quibus. dispensat. de cle. coniug. sane. vide materiā in spec. titu. §. nunc ep̄or. verfi. in his igit casibus. et verfi. phibetur autem ep̄scopus. An autē circa pprias constitutiones phibita sit

di dispensatio Inno. tenet quod sic. de tempo. ordi. c. dilectus. quod sequitur Archi. recitando. de elec. licet canon. li. vi. Contrarium tenet Inno. de statu mo. cū ad monasteriū. vbi et q̄d sine cā possit dispēlare p̄ priam: et hoc verū q̄ illā tollere posset saluo nisi p̄stitu. transierit in contractum vel priuilegium alterius et sic potest intelligi in d. c. dilectus vel nisi constitutio esset iurata quia licet illam tollere posset vt not. de his que fi. a ma. par. capituli. c. j. contra illaz tamen non posset dispēlare cum seipsum nō possit absolueret a iuramento: et sic potest intelligi prima pars opi. quam sequi videtur Hosti. in. c. j. super gl. pe. et de sup. negli. prela. c. j. lib. vi. Inferior autem prelatus non dispensat contra canones etiam vbi dispensatio est permessa nisi vbi specialiter inferiorib⁹ apparet pmissum. hanc regulam ponit Innocen. de eo qui. fur. or. su. c. ij. quam ponit Archi. de elec. cum ex eo. li. vi. et est dictum Innocen. de postu. prela. c. fi. in spe. de le. §. sunt quoq̄ ad fi. quia talia vt grādia ep̄iscopis reseruat. tur. similiter quia a sententijs excommunicationis iuris absoluunt ep̄scopi. inferiores autem non nisi vbi appareat specificē a iure concessum vt est tex. et gloss. de priuile. cle. j. et tenet Fred. suo consil. xciiij. nisi abbas vel inferior haberet quasi ep̄iscopalem iurisdictionem. vt

14 vt nō. in cle. j. de re. ecclesie. non. alie. ¶ Opp. quod possit quis duplici pena puniri seu terri. xviij. q. iiii. attendendum. et c. si quis. So. vbi vna sufficienter est punitus alia non est imponenda vt ibi alias secus. ad alle. in glo. concor. secundum Joā. and. de re iudi. cum eter ni de penis. felici. lib. vi. et vide gloss. ibi in glo. placet ergo. et in consil. viē. eod. titu. si quis suadente. et. viij. q. j. cum percussio. ¶ Opp. po. quod debeat tradi curie. vt. j. eodem cum non ab homine. Sol. debet tradi si sit incorrigibilis post depositionem vt ibi nota. alias vt hic. qualiter traditur remittit gloss. de verbo. fig. nouimus. qualiter degradatur remittit Joā. de penis. degradatio. lib. vi. Joā. and. et vide ad primum dictum glo. vij. q. j. cum percussio.

- 1 ¶ Feudi cognitio inter vassallos principaliter spectat ad dominum feudi vbi questio est ratione petitorij si vero negligat recurrit ad ordinarium. nu. 7.
- 2 Ecclesia possessiones suas potest infundare.
- 3 Iurisditio in dñm feudi concluditur vbi pbatur feudatores tenere possessiones respectu feudi a dño.
- 4 Iurisditio vbi respectu cause tribuitur alicui eo videtur exempta a potestate iudicis ordinarij quando imprimitur respectu persone et non territorij.
- 5 Iurisditio vbi inferiori iudici tribuitur respectu persone certe durat iurisditio inquantum vigil sit in exercenda iustitia vel inquantum illam exercere potest subiectis parere volentibus: sed data negligentia vel impotentia iurisditio exercendi deuoluitur ad antiquum superiorem.
- 6 Inegligentia quis priuatur iurisdictione.
- 7 Iudex ordinarius habens iurisdictionem si iurisdictionem exerceat in vassallos ecclesie inferioris eius sententia occasione feudi lata nō tenetur.
- 8 Iudex ordinarius cognoscit de questione feudi rōne possessorij et non dñi feudi idē qñ est questio ratione petitorij inter dñm feudi et vassalum. nu. seq.
- 9 Feudi questio quando possit intentari coram iudice ordinario vel dño ipsius feudi. nu. seq.
- 10 Si dubitetur an iurisditio spectet ad iudicem ecclesiasticum aut secularē an iniungantur simul ad cognoscendum de illa.
- 11 Feudi indices qui sint in causa appellationis.
- 12 Feudatarij an possint iurisdictionem questionis feudi prorogare et ipsum dominum dimittere et in quibus dominus feudi habeat iurisdictionem.
- 13 Feudatarij seu vassalli qui dicuntur pares: et qui pares eligantur ad cognoscendum an possint iurisdictionem feudi prorogare et dominum dimittere. nu. 15.
- 14 Et si dñs nō habet parē debent eligi arbitri. nu. 15.
- 15 Iurisditio vbi datur a lege pluribus vt pluribus nō intelligitur solide cuiuslibet data sed omnibus: possunt tamē inter se aliquos eligere qui cognoscant.
- 16 Feudi dñs est iudex inter suos vassallos pro re feudataria etiam si feudatarium primum alteri sit tradita.
- 17 Feudatarij litigantes pro re feudataria coram iudice ordinario an preiudicent dño feudi etiam si dñs feudi sciens dictum litigium nō prohibuerit.

¶ **Leterum.** ¶ Cognitio feudi inter vassallos principaliter spectat ad dominum feudi. h. d. In prima narrat factum. In secunda prohibet ibi nos. In tertia moderatur. ibi quādiu. ¶ Nota quod ecclesia potest possessiones ecclesie infundare seu prelatas vide. de feu. c. j. ¶ Nota quod ad conclusionem iurisdictionis respectu feudi sufficit probare feudatores tenere possessiones respectu feudi a domino: hoc solo concluditur iurisditio in dñm

dominum feudum: vel iurisdictionis exercitum quia ex hoc concluditur quasi possessio cause deferentis iurisdictione que sola sufficit ad imprimendum exercitum ut patet ex nota. de resti. spoli. in literis de causa pos. cum. ecclesia. de resti. spo. olim. de iure patro. consultatio nibus cum si. Requiritur etiam quod causa sit de natura feudi: sic sit occasione feudi: sic ubi respectu certe persone cause imprimitur iurisditio oportet causam probari de genere causarum que submittuntur iurisdictioni de quo. j. **¶** Nota quod ubi respectu certe cause a lege tribuitur iurisditio alicui iudici eo ipso videtur exempta a potestate iudicis ordinarij quando imprimitur respectu persone: et non territorij per no. de officio. or. pastoralis: et cum ab ecclesiarij. 2. c. quanto. **¶** Nota. quod ubi tribuitur iurisditio inferiori iudici. respectu certe persone durat iurisditio in quantum vigil sit in exercenda iustitia vel in quantum illam exercere potest subiectus: parere volentibus. data autem negligentia: vel impotentia iurisditio nem exercendi hoc operante potestate subiectorum denoluitur iurisditio ad antiquum superiorem: sic aliquando defectu subiecti prius dñs iurisditiois exercitio ne iustitia periclitetur et no. qd hoc habet locum siue sit feudum ecclesie siue sit laici quod est notabile secundum Hostien. Notabile est in hoc quod inferior iurisdictionem habens illam habeat ubi est in personam ecclesiasticam et illam habeat ex info superiore. **¶** Nota quod ubi iurisditio fundatur super vera essentia certe qualitatis non sufficit dubitationem esse de qualitate assistentia sed oportet vere illam qualitatem assistere: et consistare de quo dicam. j. c. si clericus. j. t. i. placet. ibi constat. **¶** Que ro an si ordinarius iurisdictionem exerceat in vasallos inferioris ecclesie occasione feudi an teneat sen. Hostien. dicit quod videtur. ar. huius littere sententiam fore nullam de quo remittit ad. c. licet. j. tit. 7. **¶** Venio ad glo. cum qua concludam scripta Inno. bic. **¶** Oppo. quod de questione feudi non cognoscat dominus feudi: sed ordi. j. ti. j. ex parte. b. Solu. dicit glo. si questio est inter vasallos de feudo: 2. est questio petitorij cognoscat dominus feudi: quo casu si non negligat dominus nec vasalli cognoscat dominus feudi laycus vel ecclesiasticus ut hic si negligit ipse vel vasalli in parido recurritur ad ordinarium si agitur possessorio cognoscat ordinarij ut in. c. ex parte. b. Si questio est inter vasallum et dominum questio determinabitur per vasallos alios qui dicuntur pares curie si questio est inter vasallum et tertium qui agit rei ven. et sic negat dominum: tunc non cognoscat dominus ne sit index in causa propria sed cognoscat ordi. secundum glo. **¶** Pro declaratione glo. in questionibus inter vasallos vel dominum et vasallum videri oportet. Primo quis sit index in principali. Secundo quis sit index in appellationis causa. **¶** Ad primu videtur qd inter vasallos sit dominus: ut hic ubi ad ordinarium demu recurrit in subsidij. In contra. qd ordinarius. j. c. ex parte. b. dicit qd tripliciter potest esse questio de feudo. primo inter vasallum et dominum. secundo inter vasallum et vasallum. tertio inter vasallum et tertium. **¶** Primo casu. quando est questio inter vasallum et dominum. quandoqz inter eos est questio feudalis: vel annexa feudali: et hoc constat quia agitur super iure feudi et conditione ex legibus feudorū: vel agitur de tributis: vel de fidelitate debita: vel agitur rei ven. vel interdictio: vel alia dum tamen innitatur ex iure feudi vel agitur ad reddendum tributum vel aliud simile et agitur corā paribz curie: sic indices feudatarij q appellat pares curie ut. l. imperialē. de sen. nō alie. et hoc tenet Inno. in pn. pme. et scōe gl. idē dicit si agit de iniurijs in feudo vel de feudo vlt ratione conditionis in dñm. Si tamē agitur conditione ex legibus feudorū semper est agendum coram paribus: alias si nō tangit naturā feudi age corā ordinario et hoc qd non habent parē iurisdictionem nisi in quantum lex feudorū cōcedit. et in quantum agat ex lege illa iurisdictionē cōcedente. Idem si agit ad penam privationis non ex legibus feudorū cōiter ad aliam penam nō proceditur nisi privationis feudi: et aliam nō imponit: nec dominus feudi nec habēs iurisdictionē a legibus feudorū habens tñ alias iurisdictionē ordinariam alias penas imponere posset ratione iurisdictionis ordinarię: p que concludit: et notabiliter quod ut concluditur iurisditio in pares curie vel in dñm in casibz suis oportet quod in libello talia narrent ex quibus pateat qstionē esse feudalem. Ex quo dicto no. qd ubi ratione certe qstionis iurisditio iudici imprimi: oportet qd illa in libello alleget et sic ex deductis in libello mēsurant mēre iurisditiois. Idē dicit in duobz alijs locis. j. de fo. compe. cū sit. e. ti. cōquestus de quo plene dicā in. c. si clericus. e. ti. vide an sit necessarium pbari plene qstionem illam qd ibi dicā et vide gl. de offi. delega. c. j. li. vi. in gl. magna et Bar. i. l. j. ff. si quis. in ius vo. nō ie. l. cū quedā. ad ff. de iuris. om. in. Qñqz agitur causa nō feudalis et hoc cōstat ut qz agitur personaliter vel pignoratitia vel depositi et est agendum corā ordinario qd hoc nō tangit naturā feudi. Idē si agatur de alij iniurijs factis in rebus feudilibz: vel extra res feudales non tangentes naturam feudi: vel fidelitates. Item si agit possessorio interdicto unde videtur tñ temperetur qñ agit vasallus contra dñm: ut agatur actio. in factū. ff. de vi. et vi ar. l. j. interdictū: vlt de alijs personalibus qui

bucunqz iniurijs: non tangentibus naturam feudi. j. de fo. compe. ex parte. b. dum tamen in quantum agit possessorio vel defendit: non nitatur iuri feudi: vel non agat per hoc ad cōmissionem: feudi: et in hoc refidet Inno. in sua vltima glo. et in prima recitatis opi. etiam istaz credit veriorē qñ quis det alias solu. ad. c. ex parte. b. vel qd ibi non fuit spoliatus a domino: vel qd ibi non nitebatur mulier iure feudi: et in hoc reuertitur ad primam solutionem. Sed ratione doctalicij: et hec opinio operabitur. **¶** Nota hoc dictum qd questio possessionis est separate nature a questione proprietatis: nec ubi in specie atz tribuitur iurisditio super causa proprietatis vel iuris proprietarij: tributa censetur iurisditio super eius possessione: quando attribuitur a lege: nec in hoc dicuntur habere connexitatem respectu iurisdictionis: quod bene no. et hoc in quantum possessorium non habet annexam questionem proprietatis. alias sic. et facit ad illa que dicā. j. c. h. et qd nota. glo. in. c. litteras. j. de iura. ca. qd questio possessoria super re spirituali non videtur spiritualis de quo dicam ibi: et hec tenenda sunt menti. **¶** Dec dicit vera: ut secundum diuersitatem opi. agatur de spoliatione coram paribus curie secundum vnam opi. vel secundum aliam: coram alio iudice ordinario spoliantis: quando spoliatur laycus: quo casu si agitur contra dominum: per vasallum non cōuenitur dominus interdicto unde vi. Sed propter honorem domini agitur actio in factum vel alia actione. ff. de vi et vi ar. l. j. inter dominū. Sed si clericus fuit spoliatus: agitur coram iudice ecclesiastico et cogitur restituere clerico qd rapuit quia sacrilegus est: quod est crimen ecclesiasticum. xvi. q. i. in canonibus: et etiaz si dubius est de spoliatione cognoscat ecclesia. xxiij. q. iij. si quis de potentibus. **¶** Nota hoc dictum qd ubi est dubium an iurisditio spectat ad iudicem ecclesiasticū an secularem ideo non coniunguntur in simul ecclesiasticus et secularis ad cognoscendum: ut sit in duobus delegatis. de rescrip. pastoralis quia illa non habet locum in duobus ordinarijs: ut no. Inno. de rescrip. super literis. in verbo forsan. vers. si autem qui conuenitur ibi. Alij dicunt quod simul debet nec vterqz cognoscat sed maior preferatur: et maior censetur ecclesiasticus si cōcurrat cum seculari. Item habes qd ubi iudici datur iurisditio contemplatione certe qualitatis iurisdictionem sibi vendicat stante dubio illius qualitatis: dummodo in libello deducatur. Itē quia iudex ecclesiasticus vendicat sibi iurisdictionē non solum quando agitur de spoliatione rei ecclesiastice: sed etiam quando agitur de spoliatione cleri quo ad bona patrimonialia. de quo de fo. compe. capitulo cum sit. et c. conquestus et ca. ex parte. b. et quia in talitate committit sacrilegium. Item qd ecclesia vendicat sibi iurisdictionem non solum quando est certum an spoliatio sit facta de re ecclesiastica sed etiam quando est dubium et sic fundat iurisdictionem non solū super certitudine qualitatis sacrilegij sed etiam super dubietate dicam. j. ti. j. si clericus ubi omnia colligam. Quandoqz agitur causa qua est dubiū an questio sit feudalis. an non. dicit hic Inno. in. c. si. vers. Item dicunt quod hec questio an res feudalis sit debet procedere ubi agitur rei ven. vlt alia actione: per quam ius feudi deducitur in iudicium: vel deduci potest et prius lis terminabitur. **¶** Hoc credo quod cognoscetur p pares curie et summarie hoc examinantur: pro videndo fundamento iurisdictionis. de rescrip. super literis. ff. de iudi. si quis ex aliena: quia cum habeant iurisdictionem in principali: demum in casu occurrentis questionis feudi: et quando hec qualitas adest: certe propter eius dubietatem non est iudex in principali: sed iudex est super dubio cause deferentis iurisdictionem: ad hoc. glo. de offi. dele. c. j. et examinabitur bis idem. primo summarie ad cognitionem iurisdictionis. secundo plenarie ubi cognoscat iurisdictionem ad eum spectare: sic in simili dicit Inno. de rescrip. super literis. in verbo qualitate. circa prin. de quo dicam in. d. c. si clericus. j. de fo. compe. Dicit tamen Inno. quod eo quod vasallus negat se in feudum tenere: perdit ius feudi: si quod habet. vij. dist. quo iure. ff. de rei ven. l. si et est expresse secundum Hostiē. si de feu. sue contro. c. si vasallus feudum: et de ca. contra. c. si fuerit. et hec sufficiant de primo casu. **¶** Venio ad secundum quando questio est inter vasallum et vasallum: tunc si est certum quod questio tangit naturam feudi: ut quia dicit in feudo succedere debere. Alter negat: vel dicit se habere ius in re feudali. quam alter tenet: quod ius est sibi constitutum de consensu tam domini quā vasalli: quorū consensu requiritur: quia vtriusqz interest: tunc si quilibet ipsorum fastetur dominum feudi dominum: et quia inter duos vasallos disputatur de iure feudi: agitur rei ven. expresse causa: quia res est feudalis: et alter ipsorum dicit se feudatarius: alter negat. qz vnus ab alio dicit se infeudatum: consentiente domino: et feudatario: et dominus est index in causa ista: si est certum quod causa expresse nō tangit naturam feudi: ut quia deducit dominium vtile: vel directū: et altera causa quam feudi: ut quia dicit se prescripisse vel emisse a vero domino: tunc non poterit dominus cognoscere: quia iudicare non potest nisi super causa deducta: et illa non tangit suam iurisdictionem ff. de iuris. om. in. l. penul. §. si. et l. si. C. ad. l. cor. de sic. l. j. et hoc tenet Inno. licet quidam dicant quod in libello super reali: expresse cer

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

ta causam: quia dicit se prescripsisse: vel emisse: quod etiam tunc in feudis deduxisse videtur: quod non placet. *Inno.* quod expressa est certa causa domini ex sola illa causa venit in iudicium. *ff. de excep. rei iudi. l. si mater* et super alia causa iudicari non potest. *alle. ff. de iur. iudi. l. si mater. C. ad l. cor. de sic. l. i. et hec est communis opinio de qua in d. l. si mater. §. i. et l. an eandem. §. actiones et p. l. c. de eden. l. edita: et dicaz de libel. ob. c. j. super glo. licet oldra. tenuerit contrarium quod non. per hoc dicit quod si agatur possessorio quod hoc non tangit naturam feudi agatur coram ordinario licet dicat fore op. ut dixi. §. quando est que stio inter vasallum et dominum. *Idem dicit vera* *Inno.* ut ex alia causa dominus feudi non cognoscat quando tantum pretenditur dominus feudi et non alias iudex nisi quod dominus feudi sed si esset alias iudex ut quia de iurisdictione est infundatus bene cognosceret etiam de alijs causis quod feudi non sub ratione feudi sed sub ratione iurisdictionis infundatus. sicut sunt multi comites et barones qui non solum infundantur bonis sed etiam iurisdictione. *Quia* est dubium an causa deducta tangat naturam feudi: hoc potest dupliciter esse vel quia causa agendi est generalis que potest concludere causam feudalem et non concludere: non tamen negatur ipsam fore feudalem: vel quod licet specificiter agatur ex causa feudali: causa negatur. Si causa est generalis agendi: que potest concludere et non concludere causam feudalem: ut quia simpliciter ageret quia dominus non expressa causa quia omne dominium directum et utile videtur deduxisse in iudicium. *ff. de excep. rei iudi. l. eandem. §. actiones. l. si mater. §. eandem* et dicit quod hec causa poterit et debet tractari coram domino feudi. *Nota* hoc dictum quod in libello in reali in dubio non videtur sola directa deducta sed etiam utilis contra illud quod non. *Innocen. de dila. litere.* Sed dic quod directa vel utilis deducta videtur: que magis competit agendi de quo vide *Snul.* et alios in l. si possessor ad si. *ff. de iur. iur. l. i. ff. de ac. et ob. et vide* quod dicam de libel. ob. c. j. et c. eo. capitulo examinata. Item deducta videtur que etiam magis proportionatur iurisdictioni iudicis coram quo agit. et sic ex qualitate iudicis coram quo porrigitur libellus aliquando declaratur vis libelli. Item non quod sufficit libellum posse concludere causam que submittitur iurisdictioni iudicis quod in libello non exprimitur. Cuius contrarium dicit *Innocen.* ut dixi. §. quia vult qualitatem que iurisdictionem imprimat in libello exprimi ut dixi. §. sed si non exprimitur nec aliquid negatur vel opponitur sufficit libellum illam comprehendere posse si aliquid in principio opponeretur contra iurisdictionem satis credo oportere libellantem vel in additione ad libellum. vel in alia postea se restringere ad causam vel qualitatem cause iurisdictionem imprimentem alias repellere. *Potest* secundo esse dubium quia negatur causam fore feudalem et tunc si non negatur dominum fore dominum feudi procedit dominus et cognoscit an questio tangit naturam feudi ut dixi. §. in paribus: et sic intelligo *Innocen.* hic in si. si negatur rem fore feudalem ita quod negetur dominum fore dominum feudi. *Vide* *Innocen.* recitat op. Quidam dicunt quod dominus poterit cognoscere an sit dominus per regulam qua dicitur quod potest quis cognoscere an sua sit iurisditio. *ff. de iudi. l. si quis ex aliena. de rescrip. super literis. si contra ius vel uti. pub. l. et si non cognitio et indicabit se iudicem: et non se dominum feudi et per hoc non ob. quod non possit esse iudex in causa propria. Et simile quod non. de offi. dele. cum super vbi dicit quod si opponitur exceptio infamie vel criminis iudex iudex cognoscit an sit iudex quia non indicat super infamia: vel crimine: sed an sit iudex de quo per *Bar.* *ff. de re iudi. l. quidam. et l. si quis in ius vo. non ic.* Secunda est opinio in qua residet *Innocen.* ut cognoscere non possit quia nemo iudex in causa propria. l. prima. C. ne quis in sua. *ff. fam. her. super: sed coram ordinario rei agatur et fallit hic regula. ff. de iudi. l. si quis aliena. de hoc ergo cognoscat ordinarius coram quo si excipiat quod dominus feudi sit dominus poterit summarie coram eo probare intendens iurisdictionem in dominum feudi quia qui allegatur dominus est dominus et eo probato remittetur cognitio ad dominum feudi et interim super sedetur questioni principali quousque coram ordinario dominus vel actor probet rem esse feudalem quia questio est preiudicialis. §. tit. i. si clericus. de or. cogn. tuam. *Insti. de act. §. preiudiciales.* Unum tamen adverte quod si dominus negatur dominus feudatarius negans feudum coipso cadit a iure feudi secundum *Innocen.* vii. di. quo iure. *ff. de rei ven. l. si. et est expressum secundum Hostien.* in libro feudi si de feu. fu. contro. c. si vasallus feudum et de capi. cora. regis. §. si fuerit. *Idem* tamen verum quo ad penam istam non sufficere summariam probationem super fundamento iurisdictionis ar. l. pc. ff. de his qui sunt sui vel ali. iur. l. si quis a liberis. §. meminisse. *ff. de libe. agno. de testi. venies. et l. et quod non. d. resti. spo. ex parte. m. et c. j. et c. sollicitate.* Et in hac ultima opinio. residet *Hof.* in summa de so. compe. ver. et nota. sed per hoc non est responsum ad. l. si quis ex aliena. dic ergo quod ibi aliquod commodum ultra iurisdictionis exercitium applicatur iudicanti: ut quia non est dubium de solo exercitio sed de proprietate alterius iuris: vel cause defen-***

rentis iurisdictionem: propter dubium iurisdictionis non cognoscit an sua sit iurisditio. *Ad hoc* tex. §. glo. ff. ad municipa. de iur. vlt. tra exercitium iurisdictionis hic consecutivus iudicatur de proprietate feudi ad commodum domini. quod si iudex est ratione feudi: ergo dominus feudi. Item dicit alibi glo. de appella. ad audientiam. de cens. cum venerabilis. ponit *Innocen.* et ponit aliquid de verbo. fig. ex parte vbi dicit quod non cognoscit an sit iudex quando quis dicit se exemptum et ipse dicit eum subiectum. *Idem* si de totali potestate iurisdictionali in dubium reuocatur ut an sit potestas vel episcopopus. *ff. de testa. tuto. l. ex sententia senat. consul. libo. et hoc est verum* quando ex sententia super iurisdictione ad aliud infertur preiudicium quam super nudo onere iurisdictionis ut tunc non possit cognoscere: quando ius ad quod infertur preiudicium tangit iudicem et partes in iudicio existentes. Si autem commodum quod ultra iurisdictionis exercitium tangit preiudicium non existens in iudicio. s. ter. tunc bene cognosceret an esset iudex ut quia in dubium reuocatur an locus contractus vel delicti esset de territorio iudicis punire volentis tunc enim an territorium sit vel non sit istius possit preiudicium inferre soli tertio qui non est in iudicio et quia res inter alios acta et tale preiudicium non esset ponderandum. dicit *Innocen.* de rescrip. super literis in verbo immo forsan ad si. glo. in verbo vel dic. et melius et in specu. de compe. iudi. adi. §. i. vers. sed pone aliquis. sub versic. ij. ad idem quod nota. *Innocen.* de foro compe. romana. lib. vi. in verbo contractibus. *Idem* tamen quod si pars recuset ipsam ut suspectum vel peteret a superiore causam ad se reuocari quod forte hoc ultimo casu audiretur quia licet tertio non possit inferri preiudicium tamen verisimile est quod fovebit id quod alias defendit suum licet inter alios: argumento quod de consimili causa dicitur. §. de foro compe. causamque. *Clenio* ad tertium casum quando est que stio inter tertium et vasallum hunc casum non attingit *Innocen.* dicit quod cognoscat ordinarius quia hic casus non est a legibus feudorum determinatus et sic remanemus sub regula ut actor sequatur forum rei et hoc dicit glo. hic. *Idem* glo. in libro feudi. de feu. ali. *Insuperialem. §. preterea. in verbo terminum. alle. de pace te. §. si duo. de leg. cora. §. si inter pares. hec* sufficiunt de primo. *Clenio* ad secundum quod in causa feudi sint iudices appellationis. *Innocen.* hic varie loquitur. Respondet primo quod siue appellatur a paribus siue a domino in casibus suis proximis superior dominus feudi ordinarius appellabitur et hoc quia vterque habet iurisdictionem a legibus feudorum et sic ordinariam habere censetur. *Idem* quod vbi iurisditio datur per viam legis quis censetur habere ordinariam. *ff. de iur. iudi. l. i. et quia. idem glo. de officio delega. p. et g. et c. suspitionis. et Innocen.* de rescrip. pastoralis. Et hoc dicit verum quando est ibi superior iudex ordinarius respectu feudi: sed si non est ibi superior iudex ordinarius respectu feudi appellatur iudex ordinarius in cuius territorio est res feudalis de qua agitur et hoc ponitur in glo. ij. versicu. sed quero. *Idem* nota in glo. ij. in principio. versic. hoc saluo dicit si pares grauent possent appellari proximis superioribus vel papa. §. q. vi. ad romanam. *Alij* contradicunt dicentes quod tantum proximis superioribus appellabitur etiam si sit laicus in quantum dixi supra appellari iudicem ordinarium loci vbi est feudum: variat prius dixi quod dixi postea de hoc verum si agatur realiter sed si agatur in iniuria quam passus est contra fidelitatem vel copulam fidelitatis vasallus a domino vel conuerso appellabitur iudex ordinarius rei. argu. quia appellationes gradatim sunt faciende. §. q. vi. anterioribus postea recedit ab ista et dicit quod iudex ordinarius sub cuius iurisdictione res sita est etiam si agatur de iniuria facta in re feudali: puta interdicto unde vi vel alia simili: appellabitur iudex ordinarius domini. *Idem* si agitur ad rem feudalem recuperandum. *alle. l. assumptio. §. si. ff. ad municipa. dic* si appellatur a domino qui est infundatus in iurisdictione et possessionibus a superiori domino appellabitur superior dominus ut sunt aliquando episcopi abbates duces comites et barones qui habent iurisdictionem ab Imperatore vel alijs et hoc dicit *Innocen.* in si. glo. si solum in possessionibus sunt infundati et habent superiorem dominum feudi siue a paribus siue a domino mediato appellatur appellabitur superior dominus si non esset superior dominus si questio non tangit naturam feudi casus est indubitatus quia si ordinarius tunc cognoscit: superior iudex ordinarius cognoscat et si laicus est gradatim appellabitur alias potest obmisso medio appellari ad papam. §. q. vi. ad romanam si causa tangit naturam feudi et sic cognoscunt pares vel dominus feudi: et non habent superiorem dominum feudi. Casus est dubius videtur quod debet appellari ad imperatorem. de offi. deleg. ab arbitris lib. vi. quia habent iurisdictionem a lege et tenet hoc *Bar. ardisio.* in summa sua de vi. feu. sub Rubrica de conten. feu. dic concludendum si agitur reali iudex ordinarius in cuius territorio est res feudalis de qua agitur appellabitur. Si agitur de iniuria quam contra copulam vel fidelitatem sustinuit appellabitur iudex rei inquam agitur personaliter si agitur mixta ut interdicto unde vi: vel scriptam in rem appellabitur superior iudex illius vbi res est feudalis hoc est quod potest concludi

test concludi ex dictis Innocentij. puto quod iudex superior erit iudex tribunalis: quia appellationes plus regulantur a tribunali quam persona. de officio. or. Romana. li. vi. de consue. c. i. e. lib. j. ti. j. licet. Si habens superiorem dominum pares vel dominus ille erit iudex appellationis maxime si est infudatus in iurisdictione si non habent alium superiorem tunc si consuetudo aliquid disponit illaz serua si consuetudo nihil disponit si ex consuetudine habent aliquod tribunal certum in certo loco iudex erit iudex qui est ordinarius illius loci si non disponit consuetudo dicendum vt de iudicijs habentibus iurisdictionem absq. territorio de quibus per Innocent. de foro compe. cum contingat quia vel in loco vbi morantur: vel in loco supra quem dat iurisdictionem et secundum qd elegerit illius loci electi ordinarius erit iudex appellationis puto tñ qd si alibi elegerit qd v3 electio dñmōdo a superiori permittatur et scdm electionē tribunalis superior loci erit appellatiois iudex ad hoc quod notat Innocent. et Hostien. de officio. ordi. quanto. et de hoc est glo. de probi. feu. alie. per feu. s. si in verbo cognitio: et hoc verum quod ad dominum quo ad pares autem dicit glo. in loco preallega. in verbo per pares quod cum illi procedant ad instar arbitrorum locus in actu est inter dominum et vasallos. Si autem non apparet actum de loco stabunt in loco in quo fuit in eos factum copromissum vel vbi fuerunt electi arbi. si cum dies. s. si arbitri tunc appellabitur superior loci illius et hoc vbi concordat de loco loci dominus et vasallos: sed si sunt discordes dominus poterit iubere eos ad se vbi voluerit salua bonestate quia dominus maior est inter eos vt dicto. s. fina. et hoc tenet An. de iur. reprobata sequenti opinio. quia plus tenetur vasallus domino quam euerfo si de feu. sue. contro. cum domino: dum modo dominus eligat locum conuenientem. in autentico de consue. s. j. Et si sit desistatio de conuenientia loci recurritur ad arbitrium iudicis. ff. de verbo. oblig. continuus. s. cum lita. vel vnum locū eligat dominus inter vno termino in alio eliget vasallus cū debeat reddere vices vt in lib. feudorum de forma fidelitatis. nisi quicquid teneas licet prima magis placeat semper iudex appellationis erit iudex in cuius loco factus est processus. ¶ Quero an in casib⁹ in quibus dominus feudi est iudex an ipsi possint dominum dimittere et alterius iurisdictionem prorogare: dicit Innocent. quod non. alle. j. titu. j. et transmissa. ad hoc. j. titu. j. et tenore dominus tamen et vasallus bene possent dimittere pares curie quia non fit alicui pre iudicium. Idem barto. in. l. j. s. post operis. de oper. noui nunci. et de iudi. l. j. vbi dicit quod si dominus habet aliquem subiectum: nō sub ratione nude iurisdictionis sed respectu alterius subiectionis: vel tributū non potest ad instar clerici alterius prorogare iurisdictionem allega. in vfu. feudorum si de feu. sue. cōtra. c. j. et de probi. fe. ali. c. Imperialem. s. propterea. et sunt verba glo. ibi in verbo vasallos. Idem Hostien. in summa de foro compe. s. i. verfic. sed nec videtur allega. in autentico. de sanctis. episcopis. s. a. conomos. et s. se. et remittit ad summam de arbi. s. de qua re. verfic. sed nuquid vasallus. Ad hoc optime qui si sint legi. per venerabilem. s. in super dominus autem et vasallus licite possunt iudicium parium dimittere

12 quia in hoc nulli fit preiudicium. ¶ Quero qui dicitur pares dic quod omnes hī qui habent familia feuda: et dicuntur pares vasalli eiusdem domini vt in l. i. feu. si de inuestitura. inter domi. et vasalli. ori. c. si inter. nā super feudo comitū vocabunt vasalli aliorū comitū si alia feuda inferior in cā inferioris familia feuda habentes erunt pares: et dicitur pares vasalli eiusdem domini vt libro feu. loco pre allegato. ¶ Quero qui pares eligantur et per quos dic omnes nō eligantur nec vocabuntur sed ex paribus vel vasallis dominus vnū eligit alterū vasallus. s. q. vi. placuit. Alij dicūt quod ipsi pares ex se tantum eligent duos vel quod volunt quia ipsorum est iurisdictione alege data et sic possunt quibus volunt dare argu. l. viij. di. c. h. et iij.

14 ¶ Nota hoc dictum quod vbi lex dat iurisdictionem pluribus vt pluribus non intelligitur solide cuilibet data sed omnibus possunt tamen inter se aliquos eligere qui cognoscant: et eligendo delegare videtur et illi partim ordinaria et partim delegata iurisdictione vtentur et vide quod nota. de officio delega. prudentiam. et ff. de offici. cōsul. l. j. Hostien. adheret prime opinio. Alij quod ex consuetudine in pluribus locis eligat tantū dominus et ipsos curia constituit qd pares eligant. Hostien. dicit qd magis cōgruit iuri et equitati indices pares etiā dato qd alias non habeant iurisdictionē vt not. Host. s. e. nouit. et ponit. Joannes and. hic super glo. qd eo ipso. habent a lege qd sunt feudatarij glo. in dicta. l. imperialem. s. preterea. tenet quod pares in concordia domini et vasalli eligantur si discordant. et numero pari habebunt eligere: primo eligit dominus. secundo vasallus: et oportet qd vasallus sit talis: qui domino iurauerit veri

15 tatem. ¶ Quid si dominus nō habet pares: dicit Innocent. qd arbitri eligantur ad similitudinem iudicis suspecti. s. de appella. cū speciali. c. j. q. i. si clericus quod credit Hostien. quādo dominus est actor vel vasallus agit coram iudice rei qd actor sequitur forum rei. de foro compe. c. iij. fit. glo. in dicto. s. preterea. dic qd deuoluitur ad

ordinarium: quia cum iurisdictione detur preter ius cessante modo: p quem lex dat iurisdictionem iurisdictione reuertitur ad iudicem antiquum. C. de iurif. omni. iudi. l. j. C. vbi in rem ac. l. h. omnia processant non solum in feudo laici sed etiam ecclesie. quod dicit Hostien. notandum. ¶ Quero quid si feudatarius alteri concessit aliquam partem feudi. Innocentius dicit quod sub eo fieri debet quod dictum est fieri cum primo feudatario secundum Innocent. secus ergo si infudaret in totum quia non remanet dominus medius sed primus. argu. de loca. potuit. l. j. C. de iure emphy. et qd nota. de offici. dele. super questionum. s. porro. et capitulo quannus. eo. titu. lib. vi. vide in summa Hostien. de feu. s. apud quem in summa odoffre. sub Rubrica quis cognoscat de feudo et in summa archidiacono. sub Rubrica de conten. feu. ¶ Quid si dominus feudi nō prohibuit feudatarijs ne litigarent coram ordinario: an iudicium valeat. gl. in dicta. l. imperialem dicit. quod nō quia potestas ablata videtur ordinario ex quo certe persone est attributa: quia factum est contra legem hoc ipso prohibentem quod alteri attribuit iurisdictionem. C. de legi. l. non dubium hoc dicit verum An. de iur. quando dominus ignorauit eos litigare coram ordinario secus si sciuit: et non prohibuit quia scientia preiudicat. ff. de re iudi. l. sepe sicut in illo qui fecit procuratorem suum agere de eo quod ipse sibi non commisit quia debet dicere et prohibere alias preiudiciū facit sibi scientia sua. extra de officio delega. cum olim. ff. quod cum eo. l. fina. sec⁹ si nō potuisset prohibere et sic soluntur multa contraria. alle. it. q. ij. s. primo ipso autem negligente cognoscere poterit ordinarius in autem. de man. prin. s. si tibi quocq. ad hoc quod nō. j. titu. j. ex transmissa. et c. verum. in autem. de sanctis. episcopis. s. si quis autem pro pecuniaria et sit ad proximum superiorem. ff. de appellati. l. imperatores secundum An. de iur. puto quod etiam si sciat et taceat non valeat iudicium quod hic non agitur de commodo tacentis. Nec obstat quod alias sit ordinarius iudex quia ad aliū deuolutum est exercitium argumen. de rescrip. ab excommunicato et quod ibi not. de cōcel. preben. si capitulo. Non ob. qd prohibita iurisdictione: nihilominus valeat qd agitur vt dixi de rescrip. super literis qd illud processit quando non est alteri attributa sed tantum prohibita. et hoc tenet Hostien. qui dicit sententiā ab ordinario latā fore nullā. Quero qualem ordinem seruabunt. Rñdet Inn. qd in procedendo pares et dominus seruabūt ordinē iudiciorū qd sunt iudices ordinarij. qd nota bene. An.

- 1 Libello non est de necessitate actio inferenda sed tantū factū ex quo actio concluditur equitate canonica. nu. 4.
- 2 Legatus esse potest archiepiscopus scilicet missus de tertio genere legatorum.
- 3 Subtilitas perniciofa et rigorosa vana canonibus improbat. numero 7.
- 4 Clausula pure et simpliciter procedatur quid importet.
- 5 Iudex potest de facto supplere circa vitia libelli male concepti et sic fundamenti ex quo sequi potest iudicij innanitas.
- 6 Idem in quocunq. actu ex quo surgeret iudicij frustratio in isto tit. causam. nu. 3.
- 7 Iudex debet providere contra aduocatos calumniosos iura pernerentes.
- 8 Subtilitas rationabilis per inrūm intellectum commendatur dñi tamen non insinat contra mentem legis.
- 9 Delegatus archiepiscopi arcatur sequi statuta archiepiscopi.
- 10 Statutum tollens modum prouidendi secundum equitatem canonicam et reducens ad rigorem iuris civilis non valet.
- 11 Actio in iudicio an sit exprimenda etiam secundū ius civile vbi plures deducuntur in libello aut deduci possunt actiones: et quomodo actio diffinatur.

Electi. ¶ Actio non est de necessitate in libello edenda sed factum ex quo actio concludatur. b. d. Due sunt partes. In prima ponitur querela. In secunda promissio. secunda ibi prouideatis. ¶ Nota primo archiepiscopum posse esse legatum scilicet missum de tertio genere legatorum. de quibus. de offici. dele. capitulo primo et no. eo. tit. c. j. libro. vi. ¶ Nota. ij. quod subtilitas perniciofa et rigorosa canonibus reprobatur. ¶ Nota. iij. quod de iure canonico actio non est necessaria in libello edenda sed sufficit simpliciter factum: ex quo actio oritur vel ius agendi in iudicio exponere: et sic de iure canonico non est necessarius vñs actiois: sed sufficit subesse equitatem iuris agendi: et sic in terminis canonici reduci videntur ad illam equitatem iurisdictionem que suberat anteq. foret ius civile: quia sola naturali agebatur et factum simpliciter proponebatur: manu regia iusticia ministrabatur per quod satis potest dici quod de iure canonico actio formalis non producat ex pacto: sed bene ex pacto nudo agitur de iure canonico: sicut agebatur ex equitate

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

iurifgentium: ante q̄ forent iura civilia. Ad hoc q̄ no. Innocen. de consti. que in ecclesiis: hec est causa quare testamentum solemne secundum equitatem iurifgentium: habet executionem. de testa. relatum. 2. capitulo cum esset. unde in talibus non videtur necessarius recursus ad actum denunciationis euangelice: quia communi modo ex facto agitur: dummodo equitas suadeat ius agendi competere: quia talis usus actionis non est necessarius secundum ius canonicum. Ad hoc quod no. Innocen. 3. d. consti. que in ecclesiis. de immu. eccle. quia pleriq̄. ¶ Nota. quid importent hec verba in commissionibus procedatur pure: simpliciter factum in investigando. quia excludit processum rigorosum: a iure civili indutum. 2. procedendum est secundum solam equitatem iuris canonici: nihilominus quo ad alia iuris ordine obseruato: de quo in clem. si. de ver. signi. 2. per bar. in extrana. ad reprimendam. ¶ Nota. casum in quo index supplet de facto scilicet circa vitia libelli male concepti. 2. sic fundamenti ex quo sequi potest inanitas iudicii nam iudicis interest ne iudicium coram eo inaniter agatur. ad hoc. 1. capitulo cum causam. 2. de libel. ob. capitulo primo 2. capitulo si. ¶ Nota secundum hosti. prouidendum contra aduocatos canillosos peruerentes iura. C. man. l. si. post principi. vers. sed cum hi. 2. in athen. consti. que ex ascripti. lib. in prin. col. v. j. de deci. ad audientiam. quemadmodum iudei simplices conantur capere in sermone. in athen. de exhi. 2. introdu. reis. §. Illud quoq̄ ad si. colla. vi. his autem occurrere debet index: super quo vide quod nota. de procura. peti. tio. hosti. ¶ Oppo. quod subtilitas commendatur de feriis capellanis. Quedam sunt subtilitates quibus vtuntur canillosos: ad simplices decipiendos in iudiciis. hec reprobantur vt hic. Quedam est subtilitas rationabilis: per inurium intellectum. 2. hec commendatur vt de transla. capitulo secundo vers. sicut ergo. xxx. quest. v. iudicantem. de testibus cum clamor. xxiij. quest. iij. est in iusta. secundum Vincen. Quedam est subtilitas vana: ista reprobatur: unde dicit Imperator eius subtilitatem risimus: 2. corrigendam esse censuimus. C. de legi. l. fina. unde dicebat hosti. in deci. decreta. capellanus. quot sunt qui subtilitatibus insistant contra veritatem 2. mentem scripturarum. xxxvj. distincti. relatum. Quidam nimium ceremoniales insistentes litere contra mentem. de ver. signi. propterea 2. capitulo intelligentia. Sunt 2. qui tantum subtilizantur: quod se non intelligunt: vera peruertunt. 2. hec reprobanda. xlij. distincti. c. j. vers. sed sunt nonnulli. 2. ibi. de hoc. 2. xxiij. q. iij. cum sacra. glof. in dicto. c. j. dicit quod aliquid aliquando fit in iure contra rationem disputandi. ff. ad l. aquil. ita vulneratus. ad si. 2. magis preualet simplicitas quam difficultas. insti. de fidei. l. j. §. sed quia stipulatio nes. Ad hoc. l. sancimus. C. ad tre. subtilitas autem facti inuestigatiua ad finem veritatis eruende est permessa secunda questione prius in primis. de feriis. cappellanus. ¶ Quero ad intellectum casus: a quo huius actio in iudicio exprimi petebatur dicunt quidam quod archiepiscopus fratres coram eo agentes coegit ad actionem in iudicio exprimendam. 2. papa mandat iudicibus quibus causam committit quod non seruent hanc perniciosam subtilitatem. Secunda lectu. quod isti iudices ad petitionem archiepiscopi ab eo delegati coegit actionem in iudicio: exprimi forte propter expressam commissionem archiepiscopi vel propter dispositionem statuti archiepiscopi. ¶ Nota ex hac vltima secundum primum casum quod archiepiscopus 2. alius inferior: pape non potest causam committere tractandam potest ius canonicum 2. eius equitatem 2. secundum rigorem iuris civilis ad hoc quod not. per glo. de here. statuta. in glo. fa in verbo figura. versiculo. sed dubitari. ¶ Item nota delegati archiepiscopi arctari ad sequenda statuta archiepiscopi: de quo de consue. super Rubrica 2. de eo qui. mit. in possessio. cum venissent. xij. distincti. nos consuetudinem. ¶ Item nota quod statutum tollens modum procedendi secundum equitatem canonicam: 2. reducens ad rigorem iuris civilis non valet. Ad hoc de probationibus capitulo. ij. per quod posset attentari dicere quod non valeret statutum per quod disponderetur in foro canonico agi non posse ex pacto vel iuramento: 2. quod testamenta non haberent executionem cum duobus vel tribus testibus. valeret tamen statutum causam summariam reducens ad plenariam quia hoc non est contra iura canonica argumentum eius quod notat glo. finalis in clem. tina de verborum significati. ¶ Oppo. glo. secunda quod actio sit in iudicio proponenda: seu exprimenda quia nemo sine actione exprimitur vt. l. si pupilli. §. videamus. ff. de nego. ge. l. quotiens. §. si tempora li. ff. de admi. tu. j. c. examinata dic secundum glo. si queratur an actio sit exprimenda secundum leges sic: secundum canones non. legiste per illas. l. §. allegatas. 2. quia actio est ius prosequendi quod sibi in iudicio debetur. insti. de actio. in prin. secundum canones actio non est exprimenda si tamen exprimitur 2. inepta quis succumbit. et si postea proponat aptam audietur. in c. examinata. l. j. §. i. ff. si. mes. fal. mo. di. 2. hoc secundum opt. aliquorum. Alij vt lau. circa actionem di

stinguunt an plures ex eodem facto producantur actiones: in libello est edenda: an plures non producantur: non est edenda alle. ex quibus colligitur ex facto aliquando plures colligi actiones. Alij quando sumitur actio pro causa agendi: hec semper est in iudicio exprimenda. j. de lib. ob. c. secundo quod no. si sumitur actio pro petitione. i. pro libello illa bene est in iudicio agenda. de lib. ob. capitulo primo 2. hic est glo. Posset hic curiosus disputare: quid sit actio: 2. an sit ius: an factum que plus subtilis est: q̄ vtillio: 2. plus legistas attingit: q̄ nos: licet posuerim hic: dum inuenis eram in antiquis relictis: sed quia penes nos non est usus actionis: ideo sufficiat remittere ad legistas. insti. d. acti. in prin. Dr. bu. 2. Ray. 2. ad alios scribentes: 2. ad Ly. in l. edicta. C. de eden. Sed an agendi sit necessaria actio: dic si queritur an ei sit necessaria actio vt agere possit: et vt realiter competat: dic quod sic: vel aliud quod sit loco actiois scilicet officium iudicis. insti. de of. iud. per totum. de offi. iudi. ca. j. ff. de mino. p. totu. 2. ex qui. can. ma. 2. hoc de iure civili: sine qua ne mo exprimitur vt in iuribus primo alle. secundum canones satis dici potest sufficere factum tale subesse ex quo naturalis equitas dicit ius agendi competere: dato quod nulla actio producta reperitur vel infusa ab aliquo iure quia nostro iure necessarius non est usus actionis vt hic vndecima questione secunda quicunq̄ suffragio vigesima questione quinta iuramenti. 2. patet ex nota. de pactis capitulo primo de institutio. cum venissent cum simi. Immo secundum canonicam equitatem sufficit factum tale proponi coram iudice. ex quo moueatur: moueatur: 2. moueri possit iudicis officium ad quid agendum: in materia concernente peccatum licet ipse incitans agere non possit: et ius agendi: vel petendi denegetur pacto vel iuramento obstante: quia q̄ agere non possit vel concludere vt sibi aliquid detur: concludere potest iudici: vt faciat quod sibi equum videtur 2. ipse hoc agere debet. ne si contra que agitur maneat in peccato: q̄ non possit aliter penitere: quoniam restitutio imminet in consequentiam immo iurans hoc notificare potest. 2. hoc incitare iudici: vt patet ex no. de iurciuran. ad nostram. in verbo pedit: quoniam ipsemet posuit vt incitator: 2. ex citatores officij iudicis: hac iniquitate intinere: etia sup ea admitterent vt testes: computarentur in numero testium: vt patet de testi. in omni. 2. dicunt. docto. in d. capitulo ad nostram. 2. hac via agere potest qui nihil potest precise petere quia claudatur ei os. ad hoc. l. plane. et ibi Barto. 2. l. fina. ff. de petiti. here. facit quod no. Innocen. de cens. olim. et quod dicam. de proba. licet causam. super glo. super verbo asringit. Nam quanq̄ iuramento quis repellatur a petendo: equitate suggerente non repellitur ab officio iudicis implorando: vt dicit glo. de iurciurando. c. i. q̄ me. causa. ad aures. in glo. ij. De iure autem civili necessaria est actio quo ad habitum saltem: q̄ ibi necessarius est usus actionis saluo quando aliquis locupletaretur cum aliena iactura: quia licet cesset omnis actio: officio iudicis prouideri debet: facto intimato vt dicit illa. l. plane. ff. de petiti. here. redi. 2. l. finali. et ibi bartolus. et angelus. alias autem regulariter necessarius est habitus actionis: quod intelligo si opponatur: si non opponeretur: procederet ius agendi formaliter deductum: q̄ non competere habitu. ff. fa. here. cum putarem. l. possibimus. ff. de inoffici. testamen. Si queritur si sit necessario exprimenda: dic quod actio potest summi multipliciter: primo modo pro quadam anti qua solennitate: et formali: in qua qui cadebat a syllaba: cadebat a toto. ff. de fur. l. si ferus nauem: et tales formule etiam secundum ius civile sunt sublate. C. de formulis. subla. l. vna. non est enim necessaria vt olim actionum impetratio a superioribus de qua in l. secunda. §. deinde. ff. de ori. iuris. si sumamus actionem pro libello bene cocepto in criminalibus. §. quest. viij. libellorum. In civilibus de libel. oblig. ca. j. tunc aliquando est necessaria edicto de quo et an partibus possit remitti et quid in summariis: et quid in plenariis: dic vt in de libe. ob. c. primo ubi remittam ad gl. in clem. si. de verbo. signi. Joan. Si sumimus actionem pro causa agendi: an sit exprimenda in libello glo. hic q̄ in personali est exprimenda. in reali non idem glo. in l. j. ff. de eden. Assignat causam q̄ in personali interest rei vt exprimat: quia cum ex plurimis causis possit personam competere: vt patet vt possit deliberare: an velit cedere: an contendere: causa est exprimenda: nec ei nocere potest cum semper sententia stringatur: q̄ generalis ad causam in iudicio deducta: unde non potest prodesse si agatur sine causa: sed bene potest nocere. In reali autem non interest rei vt causa exprimat: quia causa expressa: sententia simplex ad illam restringitur vt. l. si mater. ff. de exceptione rei iudicate et si non exprimeretur sententia in omnibus obstat: vt. l. eandem. §. actiones. ff. de exceptione rei iudicate. Interest ergo eius potius quod non exprimat: vt sit sententia obstat in omnibus. dic in personali si non petitur procedit libellus sine causa. C. de an. exceptione. l. finali. Idem 2. in realibus. 2. fortius si petitur communiter tenetur: vt pe. et Ly. in l. edicta. C. de eden. q̄ quedam

quod quedam est causa proxima quedam mediata seu remota. est enim in personalibus dare causam remotam et ista ipsa materia ex qua producit obligatio que est ipsum factum vel ipsum contra here vel qua si vel dammare vel quasi. de quo institutio. de oblig. ex quasi contract. et ex quasi delict per totum. ex hac materia si est apta ad partem actionis surgit obligatio: quod teneor tibi vel tu mihi et hec vocat obligatio: quod est iuris vinculum quo necessitate tenemur ad aliquid dandum vel faciendum: secundum nostre civitatis iura. in ista. de oblig. in principio. et hec est duplex naturalis et civilis: quia oportet quod materia ad partem actionis sit a iure civili approbata: ut producat actionem: et ex illa approbatione producat civilis: tunc producit actio que est filia obligationis et actio in matrem illam assumit: ut. l. licet. §. eadem. ff. de procuratoribus. secundum autem ius nostrum sola sufficit equitas naturalis et iurisdictionum. ut ab illa sit approbata: quia illam imitatur ut producat actionem vel ius agendi tenendo secundum nos: quod non sit necessarius usus actionis. si queritur an causa remota sit exprimenda: ut ago quia emi vel quia vendidi: vel quia locavi hec est ex necessitate exprimenda: quia per proximam. ago quia obligatus es non bene certificatur reus an velit cedere vel contendere cum multe cause concurrant vel concurrere possint ad obligationes producendas. ff. de actio. et oblig. l. i. et per totum. in ista. de oblig. cum titu. sequentibus. Causa autem proxima ex necessitate non est exprimenda: quia ex remota satis concluditur: unde non ardeor dicere dico quod mutui: dico quod mihi es obligatus. ergo et. Et istam opinionem tenet di. in ista. de actio. in principio. et communiter hoc sequuntur doctores. Nec obstat si dicatur libellus debet concludere de necessitate: quia est argumentum legistarum: sufficit enim quod concludat vere aut presumptivum. l. omnes. §. lucius. ff. de his que in frau. credito. sed dato contractu presumptivum datur obligatio que semel posita presumitur: nisi appareat quomodo sit sublati. C. de probationibus. siue possidetis. regula semel in alijs de regulis iuris. libro sexto. igitur ad hoc quia in exceptionibus sufficit factum proponere: dato quod non concludatur immediate. ff. de pactis. l. si vnus. §. pactus. sufficit enim dicere ecce pio quia fecisti pactum de non petendo: non sequitur expresse fecisti pactum. ergo non subest obligatio. quia non potest subesse ex contrario pacto de petendo: ut ibi. non ob. quod non sufficit quia positum in preterito negat presens et unde non sufficit dicere vel confiteri sui dominus: quia tacite me nego dominum de presenti: ut patet in. l. certum. §. primo. ff. de confesso. quia factum quod ponitur de preterito bene negatur in presens: ideo bene fateor quod non mutui: sed quod non pono in preteritum non nego in presens: dico quod mutui peto te condemnari: nil dico circa illam obligationem: ergo nihil in presenti nego. Item dato quod diceret dico quod fuisti obligatus: per hoc forte non vitaretur libellus: ut dicam. §. de libelli obla. c. primo. et sentit immo expresse dicit spec. in titu. de actio. et petitio. §. sequitur. verum quid si ago. et quomodo respondeatur ad. l. certum. §. primo. Respondebo. in dicto. c. primo. ubi etiam allegabo dicta domini de Rotar: ex hoc decidit et. quandoque opinionem seu dubitationem: si opponitur contra confirmationem electio facta fuit ab illis qui fuerunt excommunicati quod non sit admittenda: quia ponendo excommunicationem in preteritum: ante actum electionis tacite abnegatur in presens. ut dicta. l. certum. §. primo. hoc dicit in exceptione secus in positione: quia bene possum ponere quod fuerunt excommunicati: quia hoc est probabile et possibile consequenter quia dato quod articulus sit dubius: non est reijciendus: quia forte a testibus declarabitur: ut patet de probationibus. licet causam. sed certe et ibi exceptio et articulus erat dubius: tamen admittuntur: ad hoc. de procuratoribus. accedes. Item dico quod exceptio hic non habet tacitam obligationem de presenti: quia hec verba fuerunt excommunicati possunt ponere factum excommunicationis: et sic intelliguntur unde factum excommunicationis ponitur in preteritum et negatur in presenti: sed ipsa excommunicatio: ut est vinculum non ponitur in preteritum: sic in dubio verba non debent intelligi interpretanda proponente. ut. l. inter stipulationem §. primo. et quod ibi not. de verborum obligatio. Item si intelligerentur posita in preteritum verbum excommunicatio: prout est in vinculum: non negaretur in presens per ea que dicam de libelli obla. c. §. quia hec non est intentio ponentis vel excipientis. ad hoc quod no. de clerici. excom. mini. illud. ubi tangitur hec questio. In reali autem causa proxima est exprimenda: sed non remota et in ea proxima causa realis est dominium vel quasi utile vel directum. Remota est causa causa ex qua surrexit dominium: ut venditio a domino vel alius contractus aptus ad transferendum dominium vel etiam prescriptio specificatio materie ut. l. secunda. §. cum quis. ff. de acquirendis rerum domini. vel similia. de quibus. in ista. de rerum domini. per totum. de acquirendis rerum domini. per totum: et sic esse debet hoc deo bene dicere. ago quia dominus vel quia quasi dominus: non autem est ne

cesse quod dicam. ago quia dominus: quia emi sufficeret tamen et exprimere causam remotam: ago quia emi. vel quia prescripti quia ex hoc concluditur proxima: ut supra in personali dixi: sed non actio ad exprimendum: quia non est utile reo: ut exprimam illam cum sic simpliciter egredietur sententia in omnibus ubi contra me feratur. Si ago expresse certa causa non obstat mihi in alia. l. si mater. §. i. de excep. rei indi. et no. §. l. eundem. §. actiones. eodem titu. et tenent Innocen. §. eodem. ceterum. licet §. de teneat contra quod examinabo plenissime in. c. primo. de libelli obla. ubi Joan. and. tangit et declaratur qualiter altero respectu est utile reo: ut causa remota exprimitur. Et est etiam ei utile ut possit cedere vel contendere quare videtur quod hac causa nullam debeat exprimere: sed sufficit actorem certificare reum sic quod videat que actio sibi competat non enim ad alia circumstantias arctatur: alias hoc esset ire in infinitum. In personali ergo non sufficit proximam exprimere: quia ex ea certa actio non concluditur: sed sic in reali quia proxima dat certam actionem: et hoc est tenendum: et si dicatur cum non sit de iure canonico necessarius usus actionis: et quod de iure sufficiat expressio proxime: dico quod licet non sit necessari' usus actionis necessarium est sic factum determinari: ex quo detur equitas determinata ad certum ius agendi. Si queritur an actio sit exprimenda vidisti quid dicit glo. Jo. viii. distinctione. quo iuris. dicit actionem nec iure civili nec canonico: necessari' exprimendam: quia sufficit factum sic proponi: quod ex eo actio colligatur. Et quod opinio. sint diuersae: quas omnes recoligit spec. in titulo de actio. et peti. §. primo. per totum. §. quas enumerare parum foret utile: de quo. de indi. examinata. de muti. peti. c. primo. §. questione sexta. decreto. opinio. tamen quod sit differentia inter leges et canones ponit Innocen. hic alleg. pro legistis. l. quotiens. §. item si temporali. ff. de administra. tuto. in ista. de actio. in principio. Communis autem modernorum tam legistarum quam canonistarum est opinio. quod non sit necessari' in libello actio edenda: quod dicit Hostien. hic verum nisi ex rationabili causa videatur reum decipi si actio non exprimitur: quia tunc supplebit iudex. ff. de offi. assessor. l. prima. et ex eadem causa permetteret advocatum positionibus respondere. §. c. pastoralis. et dicit quod per hoc determinatur quod scripsit in summa. de libelli obla. §. quid debeat. et in spec. in loco prealleg. et assignant causam legisse ut Oldra. et et. in dicta l. dicta. quia non potest contingere quin per positionem facti et narrationem et conclusionem appareat que actio intentetur: sic satis certificabitur reus et sic non est necessarium actionem exprimere: nam vel est tale factum ex quo vnica tantum producit actio et est planum quia ex hoc certificabitur actio. ff. si certum pe. l. certum de testi. licet ex quadam si plures oriebantur et competunt ad diuersa ex conclusionem et petitionem rei: apparebit que est deducta quia presumitur intentata illa que competit ad id quod petitur. ff. de libelli obla. et post. l. gallus. et nota de officio ordinis. conquerente si sunt plures competentes ad idem tunc si vna est generalis alia sit specialis videtur intentata specialis. ff. de le. iij. l. hoc legatum. et l. item legata. §. proinde et l. legatum. Si ambe sunt generales vel ambe speciales: et ex facto proposito altera tantum potest colligi illa videbitur intentata: per quam nihil vel minus superfluit: nam ad rem legatam habeo plures actiones si dico in libello quod testator rem suam mihi legauit videat deducere realem quia si diceremus intentatam personalem: superflueret verbum suam. Ad hoc. ff. de lega. primo. l. si quando: ut si dico legatam mihi rem testatoris: si agitur personalis superfluit verbum testatoris si dicamus realem superfluit quod sit allegata causa remota tamen quia non est allegata proxima non in tantum superfluit ideo realis videtur deducta. hec vera nisi in libello esset opposita clausula non astringens quia non intelligeretur intentata per quam minus superfluit sed illa ex qua minor sequitur condemnatio secundum pe. et et. in dicta. l. edita. in quarta questione. et hoc si a principio libelli opponeretur alias si disputaretur ad meritum: dico quod in dubio videretur deducta competens actori et in qua probauit non competens et si vtrique competere posset intentata videretur magis utilis actori in obtinendo ut no. de officio ordinis. coquerente. et no. in. l. sed et si possessori. §. si. de iure iur. ubi per Buil. de en. et bar. in. l. inter stipulantem. §. i. ff. de verbo. obli. et in. l. ff. de actio. et obli. Nec vera nisi statuta aliud disponerent et statuto disponente quod actio exprimitur de iure canonico hic est casus quod non valet statutum secundum vnum modum ponendi casum. De iure autem civili an valeret statutum satis posset dici quod sic: tunc si statutum disponeret quod actio deberet exprimi an accusationis nomen debet exprimi quid tunc erit de accusatione vide in speculo de actio. et peti. §. primo in fine. §. ibi sentit quod criminis genus nihilominus debet exprimi. etiam tenendo quod actio includat accusationem: si queritur an qualitas actionis sit exprimenda in libello: ut quia agit actione: et nominat ipsam in libello: et non dicit an agat utile: vel directa: an in dubio videatur deducisse utilem: an directam: tan-

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

gitur hoc dubium. de dilatio. litere. et ibi remittam ad specul. quod hic non prosequor tum quia ibi sum tractaturus ex quo ibi tangit Innoc. tum quia non video bene possibile quod facto proposito non appareat que intentetur an utilis vel directat: verba in conclusione intelligi debent: secundum precedentem narrationem: quia precedentia declarant sequentia. vt. l. titia. §. i. ff. de verbo. oblig. cum fini. Ultimo Hostien. dicit hic non sequendum rigorem legum vel glo. doc. ipsum prosequentium ex quo arguit Hosti. contra multas glo. In nocen. ad hoc. de iura. cal. literas. §. tit. i. per tuas. fm Hostien. vide de materia glo. viij. dist. quo iure. per gl. z. ij. q. vi. decreto. et p Hosti. in summa. de libel. obla. §. quid debeat. et plenissime in spec. de act. et peti. §. i. in prima. et ij. colla. Si queritur an sit exprimenda actio: summendo actionem pro conclusione libelli dicendum quod sic. fm glo. et Bart. in l. i. ff. de eden. quia si non esset conclusio in libello non esset certus reus an vellet cedere vel contendere ignorans quid petatur: et causa proportionari debet conclusioni: et conclusio causae: alio non procederet libellus vt si dicerem peto a te. c. quia res est in fra: cia: sic dicit glo. in l. i. ff. de eden. et in tantum hoc est verum. fm bar. quod si probaretur super hoc libello causa apta non posset sequi co: demnatio. ff. de iust. l. habebat. l. i. §. i. ff. si me. fal. mo. di. et circa hac causam: an exigatur tanta expressio. quod concludat ius agendi. in tantum competere quod excludit ius excipiedi: et quod excludatur omnis replicatio: et quod etiam ius agendi competat. de iure specia: li: vide per Innoc. de libel. obla. c. ij. per que dicit Bart. in dicta. l. i. quod non est necesse quod in libello dicam testamentum rite factum quia ex eo quod assero testamentum intelligo dicere de valido et effi: caci et rite facto. l. non putauit. §. non queuis. ff. de contratatu. et qd not. ff. de iur. et fa. igno. l. si post diuisionem. Si sumitur actio p: ex: cutione non artatur ad petendam executionem: sed sufficit qd nar: ret factum ex quo concluditur obligatio. et actio et quod petat con: demnari. poterit autem sententia lata petere exequi aut iudicis of: ficio: aut actione in factum. C. de iur. iura. l. actori. ff. de re iudi. l. mi: les. et l. a dino pio. et hoc tenet glo. in cle. auditor. de rescrip. ideo sus: ficeret in reali: in principali libello petere condemnationem vel de: clarificationem domini. oporteret tamen quod postea ex officio post scientiam peteret rem restitui. Ad hoc. ff. ad turpillia. l. i. in fin. licet Buil. ibi sentiat contra. de quo dic vt ibi plenissime scripsi in dicta cle. auditor. per que etiam dicit Barto. quod si egi contra possessio: rem: et reperiatur quod non sit possessor super illo libello: licet non possim obtinere vt restituar obtinebo vt declarer dominus: et pro: ficat mihi sententia: si postea reperiatur ille possidere. in l. i. si a te. §. i. ff. de excep. rei. iudi. de quo dicam in c. examinata etc.

- 1 **E**xcommunicatus potest conueniri vt reus in iudicio sed non conue: nire secus si sit excommunicatione minori notatus. nu. 4.
- 2 Agere non potest in iudicio excommunicatus maiori. nu. 4.
- 3 Excommunicatus in iudicio conuentus non potest constituere pro: curatorem excommunicatum.
- 4 Excommunicatus occulte potest in iudicio agere.
- 5 Excommunicatus publice a quibus actibus videatur exclusus et an sit dis: ferentia inter excommunicatum occultum et publicum.
- 6 Excommunicatus publice quando potest in iudicio agere.
- 7 Excommunicatus conuentus in iudicio non arctatur procuratorem constituere et que persone possunt cum eo licite participare.
- 8 Excommunicatus in omnibus casibus quibus in iudicio potest esse in il: lis pot agere pro iniuria sibi illata.
- 9 Procurator generalis ab excommunicato datus an dicatur legiti: me constitutus vbi excommunicatus potest dare specialem ad de: fendendum.
- 10 Excommunicatus quo potest dare procuratorem specialem in causa defensor: nis vbi ipse h3 iurare de calumnia.
- 11 Excommunicatus non potest communicare nisi ad eius damnum.
- 12 Excommunicatus an possit esse in iudicio vt reus agendo in condi: ctione ex lege vel petendo q actor compellatur persistere in actioe: potrecta secundum formam autentice qui semel. C. quomodo et quando iudex.
- 13 Banniti seu deportati an possint agere seu conueniri.
- 14 Agere seu conueniri an possit per iurus.

Intellerimus. C. Excommunicatus potest conueniri sed non conuenire. Ponitur questio. responsio. et responsionis ratio. Secun: da ibi respondemus. Tertia ibi: ne videatur. C. Mo. i. ex: communicatus non posse agere: nec in iudicio aliquid agere tanq: actio: rem. C. Mo. ij. excommunicatum posse esse in iudicio vt reu. C. Mo. iij. qd tunc debet in iudicio per aliu non excommunicatum respondere. C. Mo. iij. causam quare compellitur respondere vt reus ne de suo de: licto comodum reportaret. C. Opp. qd excommunicatus possit

esse in iudicio. de cle. excom. mini. si celebrat. So. potest esse in iudicio excommunicatus minori: non excommunicatus maiori. de excep. a nobis. C. Opp. qd vt actor possit esse in iudicio vt de excep. pia. li. vi. C. So. potest secundum quosdam esse in iudicio vt actor ex: communicatus occulte vt ibi non excommunicatus publice. Jo. and. remittit de rescrip. c. i. li. vi. Et est coisopi. qd non sit differentia inter actum occultum et publicum quia istud posse in iudicio con: cernit utilitatem priuatam: in qua tollere nihil operatur vt not. de ele. nihil de procuratoribus capitulo finai. et de dolo veritatis. ergo. si velit dic esse in iudicio tanquam procurator vniuersitatis: vide qd nota. Innocen. de procura. consulti. Si vult esse in iudicio tanq: procurator alterius priuati vide de proba. post cessionem: si vult esse in iudicio tanq: iudex vel vt testis. et non potest. de testi. ve: niens. de re iudi. ad probandum. de rescrip. scilicet iudex. Item nec vt aduocatus. Item nec vt assilens actori vt puto. Item nec vt promouens: nec vt prosequens inquisitionem. Item nec vt cau: sam sollicitas. Item nec vt notarius cause. Item nec vt tutor. Item nec vt alias legitimus administrator vt pater pro filio et similes: sic nec filio pater excommunicatus posset auctorari sed si eius consens: sus requireretur tanq: in signum repudiationis satis posset dici qd posset interesse sicut et remittere posset propter hoc verbum latum stare possit in iudicio a quo vnus duntaxat casus excipitur quan: do stat vt reus. Quandoq: vult stare in iudicio vt accusator pro pu: blico interesse et adhuc non potest. de excep. a nobis. quandoq: vult esse in iudicio agendo. pro priuato interesse vel iniuria et non potest regulariter si iudiciu agitur coram delegato ab eo impetrato est nullum. Si coram ordinario repellitur si opponatur. de excep. pia. libro sexto. C. Fallit in causa appellationis et proprie excommuni: cationis. de rescrip. li. vi. c. i. An autem possit esse compensando resti: tutione petendo vel de nullitate dicere vel extrajudicialiter appel: lando: notabitur de excep. significauerunt. et c. cum inter. et c. dile: cti. de maio. et obe. de excep. pia. li. vi. vbi. An possit esse in iudicio voluntario. de indi. exhibita. et c. super bis. de accusa. per Innoc. vt reus autem se defendendo potest vt hic. De suspensio autem vel in: terdicto dicit hic Jo. and. post Fran. qd non repellitur a iudi: cio. alle. Jo. and. de excep. a nobis. Idem credo in quolibet cri: minoso et periuro: dum tamen iuramentum vinculum non concludat ad iudiciu. de iur. iuran. verum et z. si vero. qd me. causa. ad aures et c. abbas cum similibus. C. Opp. qd non arctetur excommuni: catus ad constituendum procuratorem. supra de procura. querela. glo. dicit qd putat eum non arctari ad constituendum procuratorem licet possit syelit: quia non inuenit forte qui sic fideliter tractet cau: sam suam. glo. tenet Innocen. De. et ab. nec obstat qd nullum repe: rierit: procuratorem: cum nullus debeat ei communicare: quia se: cundum Vincen. pater tutor et similes persone: que licite commu: nicare possent assument illud officium vel secundum eum: quia ex quo permittitur excommunicato procuratorem constituere ad sui defensionem: quilibet potest officium suscipere: et in hoc quilibet communicare poterit. de sent. excom. cum voluntate. et si cum aliquis impediret in dando procuratorem potest ipse conueniri et agere: licet sit excommunicatus. similiter si aliquis vadit romam pro infectio: ne manuum et offenditur in via potest conueniri. de exceptio. c. vlti. ff. de indicij. si longius. secundum Vincen. C. Nota bene quod in omnibus casibus in quibus quis excommunicatus posset esse in iudicio: in omnibus illis casibus si impediatur potest agere pro il: la iniuria illata. Circa casum sibi permissum non intelligas hoc di: ctum sic late: vt p omni iniuria possit esse in iudicio agenda vel age: re vt possidetis: vel trahere exceptionem ad ius agendi. nec obli: quod not. Jo. and. de rescriptis. c. primo. libro sexto. in nouella. et sic saluatur illud et istud quod vbi habetur in verbo appellationis ad si. Erat ergo i iudicio per procuratorem hoc casu si vult et esse debet de debito honestatis saltem propter notam communionis de facto: licet non peccet. de iure communicando: sed non ex necessitate: quia ex quo est non voluntarius in iudicio potest personaliter esse in iudicio. Idem dicit Innocen. hic in omnibus casibus in quibus pos: test esse in iudicio vt possit constituere procuratorem. Unde in cau: sa appellationis: et vbi conqueritur de iniuria examinatione pote: rit esse in iudicio. vt de rescrip. c. primo. libro sexto. quia potestas co: stituendi procuratorem regulatur a potestate agendi: simile in mi: noze. de restitutione spoliatorum. ex parte. ad. ad hoc quod no. de rescrip. edoceri. de procuratoribus. c. primo. Nam vt dicit Innocen. melius est quod agat per procuratorem qd per se non ob. no. de sen: ten. excom. cum desideres. quia licet absolutio non possit recipi per procuratorem vt ibi lis super absolutione bene potest agitari per p: curatorem: fm Innocen. et forsitan possit attemptari dicere: quod li: cet excommunicatus in causa appellationis ne contemnere videatur ante ingressum iudicij habet petere absolui. de sen. excom. per tuas hoc non pcedat quando litigat per procuratorem et in hoc sit vtile liti: gare per procuratorem. et Nunquid autem excommunicatus possit litigare

litigare per procuratorem generalem tangit archi. de rescip. ca. i. li. vi. et ibi dicitur quod licet possit dare procuratorem specialem in causa defensionis: non tamen potest litigare per procuratorem: nec audiri procurator generalis datus ab excommunicato super articulis defensionis: vel appellatibus: ubi alio audiretur excommunicatus: vel procurator specialis: nisi adiceret in forma procuracionis: ut faceret omnia que ipse presens facere posset. de dila. exposit. assignat causam: quod talis datio procuratoris generalis non tenet: dicitur quod fuit dictum in. de procu. consulti. Non placet mihi hoc: quod inquantum procuratio generalis refertur ad negotia extrajudicialia absque dubio valet: tenendo quod contrahere possit: de quo de dolo veritatis. de sen. excom. si vere. et quod ibi non. Inquantum constituit ad iudicia non credo quod speciale exigatur mandatum ut defendere possit vel appellare. Ideo in mandato tali generalia comprehenduntur: ab ipso excluduntur cause in quibus non potest agere: includuntur cause in quibus potest agere: de mu. et ho. l. rescip. §. i. Item inquantum tenet quod in mandato de defendendo excommunicatum exigeretur speciale mandatum non sufficeret illa clausula: ut procurator facere possit ea que suspensus esset facere potuisset. ut no. de dila. exposit. per eundem. Vincen. ad quod dicitur de clausula de rato. de transacti. contingit. de relig. do. constitutis.

¶ Oppo. secundo cum glo. quod non possit per procuratorem litigare: quia hoc prestat iuramentum calumnie. In aut. principales. de iura cal. dicit responsio per. c. si de iura. ca. lib. vi. ¶ Oppo. iij. quod non possit esse in iudicio propter periculum calumnie: quod talis participatio est illicita: et alio. de de. ex. mi. si celebrat. et c. illud. glo. dicit quod licita est et communio hec ad damnum eius. de sen. exco. pro illor. et no. de ex. cep. cum inter. ¶ Aliquid autem ut reus possit esse in iudicio agendo conditione ex. l. diffamari. vel petendo quod actor compellatur persistere in actione porrecta: secundum formam. aut. qui semel. C. quod et qui iudex. ap. paret quod non. quod hoc esset ad eius commodum: ex quo sic vult. dicit enim esse commodum qui etiam contra se suam implet voluntatem. ut no. de condi. ob cau. l. pe. ff. de fur. l. si pigno. in aut. de here. et falc. §. si vero. de hoc. de ex. cep. c. penul. Jo. de lig. querit quid de deportatis et damnatis in metallum an agere possint an contra eos agi: agere non possunt: quia perdunt que sunt iuris civilis: licet deportatis retineat actiones consecutivas ad iura que ibi competunt et retinet ad consequentiam: et satis puto quod illud ius agendi non sit propria actio civilis: sed ius agendi iniquum copetens ex equitate iurisdictionis secundum quod non erat usus actionis: quod illud non tollitur ex perditione iuris civilis et illo iure agi potest: quod ius agendi tollitur remanente fundamento iurisdictionis: ut no. Innoc. de consue. que in ecclesiis. et no. Sui. de fuz. et ex. post. cum in l. prescriptione. C. de preci. imper. offe. non puto tamen quod illud ius agendi copetatur ex tali equitate. de iure canonico excommunicato: quod non solum priuatur exercitio actionis: sed a statu iudicii et iurisdictione. ¶ Aliquid autem deportatus possit conveniri: dicit quod non: quia sunt mortui iurisdictionis: sed agere contra possessores bonorum. ff. de bo. pos. l. i. hoc puto pro preteritis iuribus que transferunt in fiscum. C. ad l. iuliam. de vi. l. tutoris. pro futuris aut obligationibus deportatus potest agere et conveniri. arg. ff. de fideius. l. si debitor. ff. man. l. si vero non remunerandi. l. si cuius. et precedunt hec in deportato in damna: to in metallum precedunt ea que dicit hodie aut. in deportato: an propter ius agere pendet ex aut. bona damnatorum. C. de bo. dana. dicit ut ibi. ¶ Quid de periuro dicit quod potest conveniri: sed quidam dicunt contra quia non potest iniurare. de calum. et iij. q. v. parvuli. quod hoc est iuramentum oneris: non honoris sentit quod non possit agere non bene sentit quia agere potest inquantum in materia qua agit specificiter non repugnet iuramentum: quod reperit quod periurus repellatur ab agendo si iuramentum non obviat specificiter et. De monacho remittit de rescip. cum dilecta. et de re iudi. cum. J. et A. Anto.

- 1 Clericus de omni crimine de coram iudice ecclesiastico conveniri nec valet consuetudo contraria pacto etiam aut iuramento inducta. nu. 4.
- 2 Idem in civilibus et personalibus. nu. 10.
- 3 Arguere licet de lege ad consuetudinem et contra.
- 4 Consuetudine non licet quod per legem non licet.
- 5 Leges non dedignantur sacros canones imitari et in materia spectante ad canones lege contrariante standum est canonibus. nu. 8.
- 6 et quando non contrariatur an quibus canon sequatur legem. nu. 12.
- 7 Indicando aut consulendo in sua materia in dubio an sit credendum peritis in arte sua utque ceteris vero paribus plus creditur an vero sint omnes cause civiles secundum canones tractande. nu. 8.
- 8 Index secularis habet iurisdictionem in clericum degradatum.
- 9 Index ecclesiasticus potest punire quancunque personam transgredientem sacram regulam.
- 10 Consuetudo contra ius non valet nisi sit multum rationabilis et legitime prescripta.
- 11 Utilitas ecclesie an preferatur publice.
- 12 Index in indicando an et quando debeat sequi legem civilem vel canonicam.

¶ Clerici. ¶ Clericus de omni crimine debet coram ecclesiastico iudice conveniri nec valet consuetudo contraria. b. d. Duo facit legem probat. consuetudinem improbat. ¶ Nota primo licitum arguere de lege ad consuetudinem: et contra quod non potest fieri per legem non potest fieri per consuetudinem. ¶ Nota secundo quod regulariter clerici in quacunque causa debent coram ecclesiastico iudice conveniri: et quod non potest consuetudine induci ut clericus coram iudice seculari conveniatur: nec etiam peccato vel iuramento potest fieri. ut. i. titulo primo. si diligenti. ¶ Nota tertio quod non dedignantur leges sacros canones imitari: et sic in materia spectante ad canones lege contrariante canonibus standum est canonibus. imperator protestatur se velle prosequi: servare regulas sacras. in aut. quomodo oportet episcopis. §. i. col. i. per hoc arguit Franc. docto. legum postponere dos doctoribus decretorum: etiam si non sunt clerici quo ad honorem deferendum. ¶ In indicando autem vel consulendo in materia sua in dubio est magis credendum. in arte sua peritis ceteris paribus plus creditur. ut not. de testi. causam. ¶ Oppo. quod aliquo casu tractetur causa clericorum coram iudice seculari. i. eodem. cum non ab homine. de penis. c. secundo. lib. vi. in ultima glo. Sol. docto. hic in non degradato contrarium in degradato. de quo dicit ut ibi. et i. eodem. cum non ab homine. ¶ Oppo. quod non faciat ad propositum ratio que ponitur in principio: quia decum est de consuetudine: non de lege. dicit quod facit per locum a maiori si canon vincit legem fortius consuetudinem et sic legem non scriptam et particularem: erat enim consuetudo regis omnes fures puniri a iudice seculari. per decreta. dicit Jo. andr. quod cause omnes ecclesiastice sunt tractande secundum canones: et non secundum leges: tam in examinatione quam in diffinitione: nulla contradictione admittenda. in aut. de sanct. episcopo. §. si autem ecclesiastica. et seq. §. pro omnibus. et cum ille textus in distincte loquatur: et hoc concluditur: quod cause ecclesiastice inquantum coram iudice seculari tractantur: decideri debent secundum canones: et non secundum leges. Ad hoc in aut. de materia. principis. §. si vero. autem. canonicum. colla. iij. ¶ Item dicit Jo. andr. secundo quod episcopi possunt quancunque personam transgredientem sacram regulam punire. in aut. de sanct. episcopo. §. ut autem omnis ecclesiasticus. colla. ix. ¶ quod dicit hic non posse clericum conveniri in criminali coram seculari. idem dicit in civilibus et personalibus. ut patet. i. eodem. qualiter. titulo primo. c. si diligenti. ¶ Oppo. cum glo. quod valeat consuetudo contra ius. et dicit de his. §. de consue. c. si. So. valet consuetudo quando est rationabilis: legitime prescripta: ut ibi irrationabilis non: ut erat ista. hec enim erat irrationabilis: quia contra libertatem ecclesiasticam in qua nutritur ius publicum: et utilitas publica. de quo. viij. di. frustra. glo. fuit vin. ¶ De materia decre. an canon sequatur legem vel contra. vide de ope. no. nun. c. i. dicit si queritur an lex vel canon sit servandus in materia spectante ad iudicium ecclesie canon servandus est: et non servanda lex: ut hic: et hoc quando natura materie est talis: quia ecclesiastica vel spiritualis: sed si altero accidenti ut quia conveniretur clericus coram ecclesiastico a laico: vel causa laici tractaretur. dicit ut dicam. i. de foro cope. quod clericis: ideo si causa tangit clericum. conveniuntur: vel agitur de re ecclesiastica: vel spirituali. tractanda est causa secundum decisiones ecclesiasticas. Si materia est civilis tantum se querenda est lex. in foro suo dummodo non inducat ad peccandum. de prescripti. c. si. de consue. c. si. et no. in regula possessor. de re. iur. li. vi. Si materia est mixta: si lex obviat canonibus: et possit servari sine peccato: in foro civili servanda est lex: in foro canonico lex canonica. Si fori sunt divisi: ubi est lex: ut no. de testa. relatum. et c. cum esset. hoc verum nisi materia esset pia: quod servandus esset canon. Ideo puto si in causis dotis libertatis testamenti ad pias causas pupillorum viduarum: vel aliarum miserabilium personarum canon aliquid statueret contra rigorem legum: quod canon ille servandus esset in illa materia quia quo ad tales protectiones et defensiones sunt subiecti iudicio ecclesiastico: de quo. j. ti. i. c. licet. et c. ex tenore: ad hoc quod no. in. d. c. cum esset: idem in causis pauperum: et est glo. expressa. de testamen. relatum. Si fori non sunt divisi: quia ambo sunt uniti in ecclesiam: ut quando ecclesia habet temporalem iurisdictionem in locum: tunc dico quod servandus est canon. de ap. cum sit romana. et c. si duobus. ad hoc quod no. j. ti. i. c. licet: immo idem si aliter accidentaliter: vel ex consuetudine fori uniantur: ut dicam ibi: si lex non possit servari sine peccato servandus est canon. de prescri. c. si. de consue. c. si. no. in reg. pos. de re. iur. lib. vi. vbi glo. ad hoc quod no. de iure iur. l. lib. vi. et vbi non vellent seculares indices suare canones in materia peccati possent ad hoc compelli per ecclesiasticos iudices ut ibi. In casu ergo nostro scilicet est canon quicquid dicit lex. in aut. de eccle. ti. §. si vero crimen.

¶ Index providere de clericis coram eo litigent sine prelati auctoritate prelati.

¶ Monachi quicunque appellatur in vulgari fratres.

¶ Index potest de facto supplere super habilitate personarum et circa libelli ineptitudinem.

Antonius de Butrio super prima parte. ij. *Decretalium.*

- 4 Episcopus potest esse prelati monachorum qm abbatia est unita episcopatu. nu. 8.
- 5 Monachi non possunt esse in iudicio sine auctoritate sui epi in agendo l3 secus in defendendo. nu. 6.
- 6 Procurator pro alterius noie in iudicio coparere pot sine mandato in defendendo tñ cautionibus debitis prestitis.
- 7 Capitulum non potest impetrare sine prelato etiā in casibus in quibus agere prohibetur sine consensu capituli.
- 8 Eps nō pot esse abbas iure cōmuni.
- 9 Capituli acta nō pōt indistincte eps retractare l3 sint sine eius consensu celebrata.
- 10 Sententia lata pro capitulo qui egit in iudicio sine epi ant prelati consensu an valeat.

Causam. Index providere debet ne clerici liti gent coram eo sine auctoritate prelati. b. o. Causam committit delegatum instruit: et causam instructionis ponit. secunda ibi: provideas. tertia ibi: ne si. Causus. Quidam monachi dulmen. monasterij habebant causam tanq actores: contra monasterium albanen. In curia litere fuerunt impetrate. Inter alia pars cōtra quā impetrabant petebat a papa q si isti dulmē. volebant aliquid petere: venirent ad iudiciū: si legitimiati: q si contingeret sniaz ferri: ipsa esset valida: lis sospita: ite rato non posset fuscitari: papa causam cōmittit: et cōstituit iudicē: assignat causam. ¶ Nota q monachi aliqui appellantur fratres: qñq monachi. fratres appellant in nostro vulgari mendicantes. monachos appellamus habentes bona in cōr: sic eos fratres appellat papa. de excef. prelato. nimis iniqua. ¶ Nota hic regulam iudicē posse supplere de facto super inhabilitate personarū: in quibus fundat iudiciū: qñ ex eo surgit nullitas iudicij: et frustratio: q iudiciis interest ne coram eo frustret iudiciū. ad hoc. c. ecclesiā: vt lite pendente. et idem in quocunq actu: ex quo surget iudicij frustratio: ideo supplet circa ineptitudinem libelli male concepti: vt patet. de libel. ob. c. j. Ad hoc glos. de elec. c. j. li. vi. in verbo absentiā. in fi. et in spe. de iur. ca. §. sup eo vers. qd si tutor. ¶ Nota. argu. q episcopus potest esse prelati monachorum. ¶ Nota q monachi nō possunt esse in iudicio sine auctoritate sui episcopi: et sic capituli non agunt sine probato. de quo de rescrip. edoceri: hoc quando sunt actores: quod patet ibi ingrediuntur. ¶ Opp. q conventus possit esse in iudicio sine prelato: saltem vt reus: q quilibet potest alterum defendere sine mandato: cū cautionibus debitis: vt no. de procura. c. j. So. dicit. Jo. an. q isti fratres dulmen. monasterij erant actores: quod patet ibi lite ingrediuntur: q sequitur Jo. an. in addi. spe. in ti. de Rescrip. presentatis. §. Rōne quocq eius. in fi. et ex hoc concludit q in casibus in quibus nō pōt conventus agere sine prelato: q nihilominus impetrare pōt literas cōventus sine prelato: q vt patet in antiqua causa erat cōmissa audienda: et diffinieda abbati de euenstant: tamen absq noua impetratione: dñmodo in agendo persona conventus legitime agere pōt coram eisdem. Idē dicit econverso si causa esset conventus in tantum q esset diuisa ad ministratio: quo casu non ageret prelati sine conventu: nihilominus posset impetrare: vt ipse ibi no. ¶ Opp. ij. q nō sit possibile quem esse abbatem et epm: de prebend. de multa: cuius contrarium innuit litera. So. est possibile intelligēdo qd abbatia esset unita episcopatu: nam tunc eps est loco abbatis: et sic potest pcesse monachis ibi existentibus: et erit casus in quo secularis clericus: pcesse poterit ecclesie regulari: sic regularis potest vni seculari: de quo in cle. j. de electio. per pau. velerat ecclesia cathedra. sicut in anglia sunt multe regulares que sunt et cathedrales: quo casu eps est eps et abbas. et sic nō ob. etiam de concess. prelato. cum nostris. vbi non potest eps habere cathedralem cum prepositura. Ad primum dicunt expremssum. de offi. ordi. debet. ¶ Opp. q nō valeat indistincte retractare que sunt acta per monachos: de rescrip. edoceri. Intellige qd negocium erat grande: vel quādo erat cōmune fm Jnn. j. de bis que fi. a prelato. quāto. fm Jnn. in antiqua dicitur q agebatur super quadā ecclesia cuius gratia olim cōsueui tractare: an et quando agat prelati sine conventu: vel conventus sine prelato: qd nunc obmitto: q scriptus est de rescrip. edoceri. vbi etiam de potestate impetrandi. Quid autem de particularibus ecclesie: dicam. j. de testi. cum olim. ¶ Qñ ro an si lata sit sententia pro conventu sine prelato valeat sententia illa: dicit hic De. qd non renouaretur ob hoc q lata foret absq prelato. C. de procura. l. non eo minus. pro hoc glo. C. qñ et qñ iu. si ea. vbi no. glo. q sententia lata pro non contumace: etiam teneat: licet non valeat contra cum. Idem quod ista sentit glo. in l. properandū §. si autem reus. C. de iudi. et l. quāvis. C. de adul. credo q nec p cōuentu teneat sententia: sicut nec sententia lata pro nō contumace: et furioso. ff. de re iud. l. furioso. C. qñ et quādo iu. quia hic nullitas ex alio q ex mero furore conventus: vt non valeat sententia pro eis: sed contingit ex eo: q non habet potestatem solus conventus rem in iudicio deducendi ad preiudiciū ecclesie: hoc ex mero rigore: sicut communiter tenent docto. sententiam non tenere pro nō citato in. d. l. si ea. et l. furioso: ex hoc cessat. L. non eo minus. que loquitur quando nullitas surgit a principio meri fauoris. Ad hoc quod plenissime scribit Jnn. et arch. quicquid ibi senserit cōpost. de rescrip. dispendia. li. vi. in verbo nec processus valeat. et ibi Jo. an. quod rescriptum impetratum contra tenorem illius. c. non valeat: nedum quo ad processum pro impetrante: sed nec quo ad processum pro eo contra quem est impetratum. Glos. colligit prelatum cōuentum nō esse in iudicio sine consensu capituli: nec capitulum sine consensu prelati. alle. iura: et remittit ad. c. edoceri. Item hoc. ff. q. v. c. ultimo doct. hic excipiunt casum: in quo est in iudicio conventus sine consensu prelati. si conuenitur ex maleficio. fm vincen. quod esse pōt: vt no. de symo. dilectus: fm Jo. an. et.

cut communiter tenent docto. sententiam non tenere pro nō citato in. d. l. si ea. et l. furioso: ex hoc cessat. L. non eo minus. que loquitur quando nullitas surgit a principio meri fauoris. Ad hoc quod plenissime scribit Jnn. et arch. quicquid ibi senserit cōpost. de rescrip. dispendia. li. vi. in verbo nec processus valeat. et ibi Jo. an. quod rescriptum impetratum contra tenorem illius. c. non valeat: nedum quo ad processum pro impetrante: sed nec quo ad processum pro eo contra quem est impetratum. Glos. colligit prelatum cōuentum nō esse in iudicio sine consensu capituli: nec capitulum sine consensu prelati. alle. iura: et remittit ad. c. edoceri. Item hoc. ff. q. v. c. ultimo doct. hic excipiunt casum: in quo est in iudicio conventus sine consensu prelati. si conuenitur ex maleficio. fm vincen. quod esse pōt: vt no. de symo. dilectus: fm Jo. an. et.

- 1 Clericus depositus incorrigibilis deponitur per curiam secularem ad requisitionem ecclesie et per traditionem factam et non aliter pro quo intercedit ecclesia ne mors infligatur. nu. 19.
- 2 Iudicandi actus in clericos est laicis interdictus.
- 3 Clericus quibus delictis possit deponi.
- 4 Delictum non probatur sola criminis deprehensione nisi cum hoc concurrat vt aliter de delicto conuincatur.
- 5 Quomodo aduersus clericum delinquentem procedatur.
- 6 Excommunicatio et anathematizatio quomodo inter se differunt. numero. 32.
- 7 Depositus clericus etiam incorrigibilis incontinenti non est sub potestate iudicis secularis antequā tradatur sed adhuc ecclesiastico iudici subest.
- 8 Pena crescit crescente delicto seu contumacia.
- 9 Contemnere vel ex contemptu peccare quis dicatur.
- 10 Excoicatio vel depositio an sit vltima pena supplicij per ecclesiam imponendi. nu. 18.
- 11 Iudicis ordinarij potestate cessante iniustitia administranda habetur recursus ad extraordinarium subsidium.
- 12 Brachium seculare inuocare est via subsidiaria non autem principalis.
- 13 Clericus nō potest incarcerari per iudicem secularem pro debito civilis nisi deficiente potestate ecclesiastica. nu. 17.
- 14 Delicto irregularitatem causante nō immediate supponitur clericus iudici seculari. nu. 19.
- 15 Irregularis nō dicitur ipso iure depositus.
- 16 Homicidium non est omni tempore dignum degradatione.
- 17 Clerici an puniantur pena exilij. nu. 17. et quō si degradentur d3 ecclesia intercedere ne tradantur pene temporali.
- 18 Clericus incorrigibilis an et quando videatur subditus potestati seculari.
- 19 Clericus degradatus dicitur incontinenti exutus omni priuilegio clericali et subditus potestati seculari et qñ alias videatur eidem potestati seculari subiace.
- 20 Clericorum quorūcunq appellatione qui cōprehendantur.
- 21 Clericus etiam in minoribus cōstitutus est capax actus degradationis ratione incorrigibilitatis vel delicti.
- 22 Clericus quis dicatur incorrigibilis vel ex quibus deprehendatur incorrigibilis.
- 23 Aduersus clericum delinquentem nō est vtendum gladio temporali nisi pmissio spiritali.
- 24 Delicti ratione in quo possit esse perditio plurimorū si id impunitum remaneret. nu. seq.
- 25 Exitium idem est quod mors seu mortis periculum et dicitur ab eo is.
- 26 Iudex potest reddere ius et sententiā ferre quocunq die solenni aduersus delinquentes notorios.
- 27 Delinquens quando dicatur esse deprehensus in delicto notorio. Testis non potest esse laicus in delictis contra clericum.
- 28 Delinquens repertus in flagranti delicto deprehensus an possit ex sola deprehensione tanq notoria puniri quod ad aliquem probationis gradum.
- 29 Delinquentis clerici deprehensio in eodem delicto facta per clericos an proficiat ad inducendum notorium.
- 30 In delicto an liceat laico impune clericum deprehendere vt nō dicatur incurrere excoicationem.
- 31 Iudex secularis non potest clericum delinquentem et in delicto repertum impune capere.
- 32 Contra delinquentem etiam clericum quomodo in penis irrogandis procedi debeat.

Amnon ab homine. Clericus depositus incorrigibilis deponitur per curiam secularem. Communis diuisio. Secunda ibi: Consultationi. ¶ Nota. qd regula riter acti iudicandi clericos est laicis interdicta: et qd clericus cuiuscunq ordinis

ordinis quo ad hoc gaudet privilegio clericali et quod clericus cuius-
cunque ordinis etiam in minoribus est suppositus iurisdictioni eccle-
siasticæ et ab eo solo potest iudicari et quod quilibet clericus: etiam
3 in minoribus est capax sine depositionis. **¶** Secundo nota hic aliqua
crimina depositione digna furtum homicidium et parricidium et alia
4 enormia: de quibus. **¶** Et nota tertio quod sola
deprehensio in crimine non probat delictum: nisi cum hoc concurrat
5 vel aliter de delicto conuincatur. ad hoc. **¶** Et nota quarto quod sola
deprehensio in crimine non probat delictum: nisi cum hoc concurrat
6 contra delinquentem: quando processus capit principium a delicto:
quia confitendo de delicto deponitur: si delictum est depositione di-
gnum: et si se corrigat: quia non iterat: vel continuat delictum: depo-
sitionem seruet: et penam: penitentiam iniunctam bene quidem:
alias si sit incorrigibilis: predicta non seruando excommunicatur:
7 tertio anathematizatur: ultimo traditur curie seculari. **¶** Nota
8 et aliud esse quem excommunicare: et aliud quem anathematizare:
9 quod qualiter intelligatur dicam cum glo. **¶** Nota deponitur et etiam
incorrigibilis: antequam tradatur: non esse sub potestate seculari: sed
10 adhuc iudici subesse ecclesiastico. **¶** Nota quod crescente contumacia
11 et lite non contestata. quoniam. in fi. **¶** Nota. quis contemnere
dicatur: vel ex contemptu peccare. qui multoties ab homine cor-
12 rector non emendat. **¶** Nota quod ultra depositionem: et excommuni-
cationem: non videtur ecclesia habere ultra quid faciat. **¶** Et nota
13 quod cessantibus remedijs ordinarijs: habetur recursus ad extraordi-
naria: ut deficiente potestate ecclesiastica in subditos corrigendo:
sive defectus sit in facto. de off. ordi. c. i. xxiij. q. vi. administratores.
14 xvi. dist. cum ad verum: sive in iure: ut hic: recursus habetur in
15 subsidium ad iudicem secularem: et sic via innocendi brachium se-
culare: est subsidium non principalis scilicet in defectu potestatis
ecclesiasticæ: sive defectus sit in facto: sive in iure: non potest ergo
16 principaliter innocare: per que dixi iudicem ecclesiasticum non
posse arctare seculares ad carcera clericos pro debitis: ubi ha-
bet potestatem carcerandi: et carceres habiles ad clericos detinenda:
17 ad hoc dictum. c. administratores: ad hoc. ea. q. principes. de
offi. ordi. c. i. **¶** Nota crimina: etiam irregularitatem causantia
non immediate supponere quæ iudici seculari: nec pro his traden-
18 da esse curie seculari ante incorrigibilitatem. **¶** Nota irregularem
19 ipso iure non fore depositum: sed deponendum. **¶** Nota hic aper-
tum quod pro crimine homicidij quis non degradatur: quia expe-
16 ctatur incorrigibilitas. **¶** Nota ar. ecclesiam non habere penam
exilij: quod in degradationis actu ecclesia intercedere debet: ne
tradatur clericus pene temporali. Ad hoc de verbo. sig. nouimus.
17 **¶** Nota quod delictum depositi: etiam cum incorrigibilitate: non
submittit: nec depositio: quem iudici seculari: antequam tradatur: sic
videtur quod propter incorrigibilitatem: etiam depositi: quis non
18 perdat privilegium clericale: potest colligi contra: ut depositus cum
incorrigibilitate perdat privilegium: nec exigatur alia traditio vel
degradatio: per quod videtur homicidam pluries iterantem non
esse degradandum: sed iterantem post depositionem: esse statim sub-
19 iectum: absque alia traditione. **¶** Oppo. primo ecclesiam habere
alias penas ultra excommunicationem: de quibus de homici. pro hu-
mani. lib. vi. in glo. iij. Solu. non intelligas quod ecclesia non ha-
beret alias penas vel ultra quid faciat ex defectu potestatis: quo ad
20 penas sed quia de facto propter huius potentiam hic non poterat
corrigi. **¶** Oppo. secundo quod data incorrigibilitate non statim
puniat per secularem: antequam tradatur. de cle. excom. capitulo. fi.
in fi. de ver. sig. nouimus. Solu. dicit Hostien. in quantum litera
21 dicit eum per secularem potestatem comprimendum: hoc est verum
ad requisitionem ecclesie vel per ipsius traditionem et non aliter pro
quo etiam intercedit ecclesia ne mors infligatur. j. de ver. sig. noui-
mus. Sed iudex secularis faciet quod sibi videbitur. Joan. and. di-
cit quod hec decreta. non loquuntur in degradato: in quo non putat
necessariam incorrigibilitatem: sed dicit eum statim esse de foro se-
22 culari ut in dicta decret. nouimus de penis capitulo secundo in fi.
libro. vi. In verba ergo depositionis intelligitur quod hic dicitur.
vide practica potest esse duplex. Una quod clericus depositus se-
cuta incorrigibilitate degradatur et tunc non expectatur alia tra-
ditio quia in degradationis actu exiit omni privilegio clericali
23 li. de p. c. fi. libro. vi. et non est necessaria alia traditio maxime cum
sit presente iudice seculari. Secundo modo potest practiciari ut ius-
dex ecclesiasticus stante depositione: scuta incorrigibilitate eum
tradat vel requirat secularem pro pena et ex hoc ipso traditus est:
ex quo habes clericum etiam preter degradationis actum in casu
degradationis imponende potest absque degradatione tradi et sic
exui privilegio clericali etiam remanentibus ordinibus et nimirum quod
non depositus verbaliter aliquando exiit privilegio clericali: p
solum monitionem trinitam cum actu immixtionis circa leuitate de
senten. excommu. In audientia. contingit. et capitulo perpendi-
mus. Tercio modo potest intelligi quod eo quod est depositus:
absque alia traditione: vel degradatione: stante ipsa incorrigibilitate

temporali priuilegium et subdit potestati seculari et hoc modo intel-
ligitur Joan. and. quod si sola monitio trina: per quam concludit
incorrigibilitas: exiit quem privilegio clericali. de sen. exco. in au-
dientia absque alia traditione vel degradatione: fortius cum exiit
incorrigibilitas surgens ex monitione trina in iam depositi: nec hec
litera dicit ipsum tradi vel degradari sed comprimere. Dictum Joan
and. procedit absque dubio: quando incorrigibilitas surgit ex trina
monitione sed si aliter esset incorrigibilis ut quia depositus iterato se
immisceret tunc est magis dubium sed satis decret. hoc probat. Et
hoc tene licet per. restrigere hanc penam et traditionem ad primam
practicam exponens comprimendas et primo de gradandus. secun-
dum Joan. and. Jo. de lig. dicit hic necessariam traditionem quia
sic dominium non transit sine traditione. C. de par. traditionib.
sic ne hic comprimitur per iudicem secularem nisi tradatur et pro-
pterea iura vtiuntur illo verbo tradere hoc nihil est dicere tene quod
20 dictum est. **¶** Quero primo qui comprehendatur appellatio-
ne clericorum quoruncunque: dicit Hostien. quod ecclesia compres-
hendit personas ecclesiasticas: qui gaudent privilegio canonis. si
quis suadente. de senten. excom. non dubium. et c. porro. et idem vi-
detur de familia episcopi. de quo de officio archidia. c. fin. j. i. secun-
dum Hostien. **¶** Nota bene quod appellatio clericorum compres-
henditur isti: etiam quo ad forum. dicam. j. d. foro. compe. c. ij. Com-
prehendit etiam clericos prime tonsure tantum. de eta. et qual. cum
21 contingit. et quid de coningatis vide de cleri. cōiug. c. i. li. vj. **¶** Ter-
tio ex litera arguit clericum etiam in minoribus capacem de grada-
22 tionis actu de quo de cle. excom. clerici. **¶** Quero qualiter depre-
hendatur incorrigibilitas: dic quod deprehendatur: quia statim eo
deposito si se corrigat vel dicat se paratum corrigere: imponetur ei
penitentia et in monasterium detrudatur ad penitentiam peragen-
dam. j. de penis. tue. C. de sportul. l. ij. vbi sena. l. fi. et iam dixi quod
si ei penitentia est iniuncta et non seruet quod erit per hoc incorrigi-
bilis: possit tradi sed hoc non placet. Intelligo ergo eum incorrigibilem
quando reuertitur ad priora delicta vel in illis perseverat vel ter mo-
nitus non desistit ut sentit Joan. an. Et aduerte cum solum sit illi de-
bita imponenda penitentia. Non puto quod per hoc intantum de-
beat vita attenuari quod verisimiliter moriatur ut dixi. de verbo.
23 signi. nouimus. **¶** Quinto per literam dicit Hostien. non vtens
gladio temporali nisi premisso spirituali ad hoc de here. c. ij. et
c. excommunicamus. j. i. et de homici. postulasti. de cle. exco. m. c. fi.
et idem in iudice seculari quia ipse et eius gladius sunt partes eccle-
sie. vnde si vult recte procedere primo recurrit ad spirituale gla-
dium antequam vtatur suo remittit ad ea que no. de treu. et pa. c. qd
sit iustum bellum. in fi. ad hoc de iniur. et dam. dato. c. i. et quod nota
24 de for. competen. postulasti. **¶** Sexto in quod possit esse peditio-
plurimorum dic propter exemplum. de sta. mo. ea que. j. i. vbi de
hoc vel etiam plurimos damnificando: vel occidendo: de offi. pfi.
25 l. congruit. vnde prouidendum ne alijs exitium sit. i. mors. **¶** Est
enim exitium idem quod mors vel mortis periculum et dicitur. ab
26 ex co. is. vt no. de offi. pfi. l. diuus: et de talibus etiam diebus qua-
dragimalibus redditur ius et paschalibus. C. de ferijs. l. prouincia.
27 rum. secundum Hostien. **¶** Ultimo dicit Joan. and. quod litere
intentus est. in fi. in quantum dicit vel alia pena et quod ipse pro eo
intercedat ecclesia: nihilominus et aliam penam potest imponere
iudex secularis exilium tamen etiam ecclesia imponere posset. ij. q.
28 iij. bi. qui. j. de calumni. capitulo primo de penis capitulo fi. libro.
vi. **¶** Tenio ad glo. oppo. quod deprehensione clerici delictum
non efficiatur notorium quia regulariter laycus in crimine non
testificatur contra clericum secunda. quest. vij. ca. j. fi. et ij. vi. quest.
prima beatus. xi. q. i. capitulo secundo de testi. de cetero. non potest
ergo talis deprehensio transire in notorium. Glo. dicit deprehen-
sionem talem posse transire in notorium duobus casibus. Primo
quando deprehensione assunt clerici et presentialiter interfunt depre-
hensione delicti et detenti in spacio. et horarum. Secundo quando
per laycos deprehenduntur. missos tamen auctoritate prelatorum
suorum. de sent. excommu. vt fame quo casu duo sequuntur. Pri-
mum quod deprehensio delictum potest esse notorium. Secundum
quod tales capiuntur absque pena excommunicationis. **¶** Quatuor
sunt videnda. Primo an deprehensio sola inducat notorium: vel
probet delictum: quo ad aliquem probationis gradum. Secundo
dato quod inducat an deprehensio clerici per laycos proficiat ad
inducendum notorium. Tercio an layco impune liceat deprehen-
29 dere clericum in delicto. **¶** Ad primum glo. in l. capite quinto. ff.
de adult. dicit quod inducit tantum indicium glo. de eo qui duxit
in ma. ex literarum. in glo. prima dicit quod deprehensio inducit in-
famiam nec plene probat alle. l. placet. j. vltro. ff. de ritu nup. idem
Joan. xx. q. vltima. capitulo primo ad hoc. xij. q. i. non dicatis. glo.
lxxij. di. pro concordia. distinguit an deprehensione assit similitudo
in actu delicti: et transire potest in notorium. dico quod deprehensio po-
test inducere iudicium potest inducere famam: et notorium factum scdm
quantitatem assanti et qualitatem deprehensionis. si deprehensio fiat

Antonius de Butrio super prima parte. ii. Decretalium.

pancis astantibus maxime in delicto de facili nō publico ut est adulterium. non inducit nisi indicium: sic loquitur. l. capite quinto. Si deprehensio fiat pluribus astantibus post delictum: ita quod testes non possint esse testes delicti: sed deprehensionis post delictum aut detētionis: tūc q̄ astantes nō possunt esse testes acc̄ delicti hoc potest tantum inducere infamiam ut dicit glo. in c. ex literarū: r. xv. q. ii. si. z. bis casibus verificatur glo. Lau. l. dif. de his. z. c. si quis diaconus z. tenet soff. z. l. do. hic qui dicunt deprehensionem non sufficere ad probationem nisi aliter cōvincatur z. sic debet intelligi text. hic qui ultra deprehensionem exigit cōuictionem: si deprehensio fiat in actu delicti astante toto populo vel maiori parte populi ita quod immediate delictum apprehendant: et hoc potest esse notorium quia vniuersitas populi et vicinia testis esse potest de pur. ca. no. cum dilectus. Et vide quod not. Innocen. de officio. delec. c. ii. li. vi. sic potest loqui glo. hic. z. Jo. l. di. si quis diaconus tamen tranfit in notoria ex sola deprehensione populi sumendo ipsam pro captura sed bene tranfit ex deprehensione populi sumendo ipsam pro apprehensione sensus naturalis et immediati alias non potest esse testis nisi per auditum z. hoc esset potius probare famam quam notoriū. Idem si sumatur deprehensio pro probatione iudicialiter facta vel confessione talia enim transeunt in notorium saltem iuris z. sic potest intelligi de adul. c. si. z. glo. lxxxi. di. presbyter z. ibi Archie. ad hoc. l. di. de his. not. e. ti. c. si quis presbyter. ff. de officio presb. l. nec quidquam. §. circa aduocatos z. l. illicitas. §. illicita. ¶ Ad secundū an exigatur quod deprehensio sit clericorum: glo. hic exigitur videtur deprehensionem fieri debere a clericis vel auctoritate sui iudicis a laicis. Idem glo. lxxxi. di. si quis presbyter quia laici non creditur cum oppido sint infestis clericis. si. q. vii. laicos z. c. laici quod sequitur hic l. do. concludens delictum dici notorium quando crimen deprehenditur a clericis ab episcopo missis et coram vicinia publica: sed capitur a laicis non propter hoc reputatur cōuictus. si. q. vii. laici. §. e. at si clerici. secundum Hostien. z. Abba. dic si agitur de deprehensione que sumitur per actum confessionis vel testificationis dic de confessione. ff. eodem at si clerici. de testimonio. l. de testi. de cetero. cum concor. Si agitur de deprehensione in delicto z. effectu immediate ex ea surgente illa non inducit effectum probationis iuris nisi sit facta auctoritate sui iudicis sic loquitur gl. Si agitur de effectu vulgationis surgentis ex captura hic effectus est in facto et potest inducere infamiam ut dicit glo. §. eodem at clericis et tenet hic Innocen. z. soff. quod possit etiam inducere notorium si totus populus non solum actui deprehensionis sed etiam actui delicti infamiam granti crimine eo deprehensio forent presentes nec hoc casu requiro omnes vel maiorem partem fore clericos sed dico quod laici sufficiunt alias durum foret aliquid notorium probare contra clericum. ad hoc de pur. ca. cum dilectus. vbi notorium dicitur delictum cuius testis populus est cuius appellatione maxime laici comprehenduntur. ad hoc de coha. cler. tua. ibi testimonio bonorum virorum. Item quia notorium cōprehendit in se famosum. contra infamatum aut laici testificantur. ut no. de accusatio. cum pe. de restit. de cetero. et quia non est possibile inter tot aliquos non esse clericos nō infestos z. hoc sentit Hostien. hic. z. ponit Jo. and. super hac glo. in quantum dicit glo. tali deprehensione crimen effici notorium. dicit Hostien. licet alias: id est quando non est crimen notorium laici ad testificandum non admittuntur. ¶ Ad vitium dic quod regulariter si sine auctoritate superioris laicus capiat clericum incurrit excommunicationem. de senten. excom. nuper. z. c. vt fame. fallit scdm docto. vbi cūq; percipi potest sine pena a laico fm Hostien. de sent. exco. c. ii. §. penul. z. idem Fran. qui hoc dicit indubitatum. Immo etiam si licentia prelati haberi non potest: quia est in fuga: sine pena excommunicationis potest detineri sic intelligitur decretū vt fame. de quo ibi remittit Jo. and. in glo. ista duo. argu. ff. de his que in frau. credi. ait pretor. §. si debitorem. habebitur tamen discretio vt curialius teneatur q̄ laicus fm Guil. na. z. Abb. Hostien. in d. c. nuper. hoc non fatetur vt vbi leges capturam permittat clericus capi possit: nisi canonicum ius detur expressum. idem Archie. lxxxi. di. presbyter. z. tenet Hostien. in summa. de senten. excom. §. si quis debet. sub. §. pprijs. ver. fallit hoc. Si ergo cautus si vis absq; scrupulo licitas fore tales deprehensiones: quod officiales laici in hoc deputentur executores z. captores a prelati suis z. sic consulti ep̄o Castella

30 quam. §. circa aduocatos z. l. illicitas. §. illicita. ¶ Ad secundū an exigatur quod deprehensio sit clericorum: glo. hic exigitur videtur deprehensionem fieri debere a clericis vel auctoritate sui iudicis a laicis. Idem glo. lxxxi. di. si quis presbyter quia laici non creditur cum oppido sint infestis clericis. si. q. vii. laicos z. c. laici quod sequitur hic l. do. concludens delictum dici notorium quando crimen deprehenditur a clericis ab episcopo missis et coram vicinia publica: sed capitur a laicis non propter hoc reputatur cōuictus. si. q. vii. laici. §. e. at si clerici. secundum Hostien. z. Abba. dic si agitur de deprehensione que sumitur per actum confessionis vel testificationis dic de confessione. ff. eodem at si clerici. de testimonio. l. de testi. de cetero. cum concor. Si agitur de deprehensione in delicto z. effectu immediate ex ea surgente illa non inducit effectum probationis iuris nisi sit facta auctoritate sui iudicis sic loquitur gl. Si agitur de effectu vulgationis surgentis ex captura hic effectus est in facto et potest inducere infamiam ut dicit glo. §. eodem at clericis et tenet hic Innocen. z. soff. quod possit etiam inducere notorium si totus populus non solum actui deprehensionis sed etiam actui delicti infamiam granti crimine eo deprehensio forent presentes nec hoc casu requiro omnes vel maiorem partem fore clericos sed dico quod laici sufficiunt alias durum foret aliquid notorium probare contra clericum. ad hoc de pur. ca. cum dilectus. vbi notorium dicitur delictum cuius testis populus est cuius appellatione maxime laici comprehenduntur. ad hoc de coha. cler. tua. ibi testimonio bonorum virorum. Item quia notorium cōprehendit in se famosum. contra infamatum aut laici testificantur. ut no. de accusatio. cum pe. de restit. de cetero. et quia non est possibile inter tot aliquos non esse clericos nō infestos z. hoc sentit Hostien. hic. z. ponit Jo. and. super hac glo. in quantum dicit glo. tali deprehensione crimen effici notorium. dicit Hostien. licet alias: id est quando non est crimen notorium laici ad testificandum non admittuntur. ¶ Ad vitium dic quod regulariter si sine auctoritate superioris laicus capiat clericum incurrit excommunicationem. de senten. excom. nuper. z. c. vt fame. fallit scdm docto. vbi cūq; percipi potest sine pena a laico fm Hostien. de sent. exco. c. ii. §. penul. z. idem Fran. qui hoc dicit indubitatum. Immo etiam si licentia prelati haberi non potest: quia est in fuga: sine pena excommunicationis potest detineri sic intelligitur decretū vt fame. de quo ibi remittit Jo. and. in glo. ista duo. argu. ff. de his que in frau. credi. ait pretor. §. si debitorem. habebitur tamen discretio vt curialius teneatur q̄ laicus fm Guil. na. z. Abb. Hostien. in d. c. nuper. hoc non fatetur vt vbi leges capturam permittat clericus capi possit: nisi canonicum ius detur expressum. idem Archie. lxxxi. di. presbyter. z. tenet Hostien. in summa. de senten. excom. §. si quis debet. sub. §. pprijs. ver. fallit hoc. Si ergo cautus si vis absq; scrupulo licitas fore tales deprehensiones: quod officiales laici in hoc deputentur executores z. captores a prelati suis z. sic consulti ep̄o Castella

31 no in venetijs. ¶ Oppo. cum glo. et verbo excommunicari: qd̄ tex. incurret cum anathema sit excommunicatio: idem repetit z. excommunicationis appellatio maiorem comprehendit. de senten. exco. si quem. So. exponit glo. excommunicari. i. suspēdi: sed quomodo suspenditur iam depositus. Intellexit forte glo. de suspensione ab ingressu ecclesie vel similibus tanq̄ laicus: fm Pe. z. Ab. vel fm soff. exco. catio respicit maiorem exco. cationem anathematizatio maiorem. Vel dicit qd̄ exco. catio respicit maiorem exco. cationem cum solennitate de qua. xi. q. iiij. debent. fm Hostien. ad hoc cle. de penis. si quis suadente. ver. z. quia. z. hoc tenet Jo. and. z. dicit qd̄ de anathematizatio dicitur ad Salathas. j. z. ad Eorin. vlti. de quibus. xxiiij. q. iiij.

§. si. Et dicitur derivatores qd̄ dicitur ab ana quod est sursum z. tecta quod est quedam figura ad formam literę: quia imprimebatur frontibus damnatorum. Dicitur ergo anathema quasi antecta. i. super na maledictio. de qua. xxiiij. q. iiij. Similiter. Jo. and. solennitas autem talis anathematis est: quia hanc facit ep̄o. xi. ep̄is presentibus cum candelis accensis quas debent in fine anathematizatiois efficere z. pedibus conculcare. ¶ Oppo. cum glo. vltima qd̄ non dei beat hac forma procedi immo debeat prius exco. municari. secundi suspēdia. tertio deponi. quarto. aliter pena grauari. xxiiij. q. iiij. forte. xxiiij. di. quorundam. cum. Contraria pcedunt quando pena incipit a delicto quo casu si tale est crimen qd̄ debeat suspēdi: suspēditur si tale qd̄ debeat deponi deponitur: si sit corrigibilis nō pceditur ulterius si sit incorrigibilis exco. cabitur z. anathematizabit. Et si ecclesia ultra non habeat quid faciat tradetur curie seculari. sic dicit debere intelligi. ii. q. iiij. clericus. xi. q. j. si quis sacerdotus. per que glo. firmat regulam quem non tradi curie seculari nisi sub sit corrigibilis. Excipit. Casus primus est in falsario literarū apo stolice sedis: secus in falsario aliarum literarū: qd̄ alia pena imponit vt ptz de cri. fal. ad falsario. z. c. ad audientiam. Scds est in crimine heresis hic nō bene excipitur quia crimen heresis tranfit cum regula: cum non tradatur si se velit corrigere. de hereticis. vergentis. de his casibus per glo. de hereti. ad abolendam. de verb. signi. nouimus. Alium casum addunt quidam. f. c. si quis sacerdotum. xi. qd̄. j. qd̄ tenet spe. in ti. de compe. indi. adi. §. i. verfi. in quibusdā. quem casum glo. hic ponit sub regula qd̄ est incorrigibilis z. idē glo. j. de ver. sig. nouimus. que dicit hoc benignius: idēz glo. §. co. at si clerici. in glo. Alium casum dant quidam in scismatico. vt in c. de liguri. xxiiij. q. v. quod tenuit bonagni. sed cōter intelligitur de incorrigibilis: si tamen esset scisma contra romanam ecclesiam posset comprehendi sub casu heresis secus si contra ep̄m. per not. de scisma. super rubrica. de hac materia in c. honoratus. in glo. xix. q. ii. quoniam. de testi. cog. c. ij. Legiste volunt quemlibet pro quocūq; delicto in quo personalis vel ad personam venit pena imponēda debere degradari. vt. C. de ep̄is. z. cle. an. clericus. z. vide Bar. in l. j. in ff. de penis. hos aut casus latius examinaui. §. co. at si clerici. vbi ad alios addidi. Unum dicit Jo. and. qd̄ contumacia tanto maior videtur quāto. ex re minori confurgit fm Jo. qui sic no. xvi. di. duo.

1 Rescripto contra violentum impetrato conuenitur qui scienter in vitium successit z. quando alias transeat ad alias personas etiā personaliter q̄ contra quas impetratur. nu. 4. et 7.

2 Possessorium vti datur contra spoliante ita et contra in vitium succedentem non tamen eadem actionis specie.

3 Successor singularis quo casu succedit in vitium defuncti z. quomodo non conuenitur eadem actionis specie qua ipse defunctus. nu. 2. et 5. z. etiam rescripto impetrato contra defunctum quōz quido potest ex eo conueniri. nu. 7.

4 Delegata iurisditio contra vnum tranfit ad singularem rei successorem z. vitijz restricta ad vnam speciem actionis ex conclusionē rescripti tranfit ad aliam personam contra quam eadem actio competit in genere licet in specie diuersa. nu. seq.

6 Successori singulari non nocet vitium auctoris quantum ad impediendum ius prescribendi quo causatur ius agendi ipsi succedenti vel excipienti.

7 Rescriptum non tranfit ad heredem eius qui non erat in rerum natura tempore date rescripti vel ad aliam personam sino diuersam.

8 Agēdi excipiendi ius an actiue z. passive transeat in successorem nu. seq. vsq; ad sic.

9 Excipiendi ius an transeat contra singularem aut vlem successore.

10 Priuilegia an transeant actiue z. passive in successorem.

11 Iudicij instantia inchoata contra predecessorem an transeat in singularem aut vniuersalem successorem.

12 Iurisditio an transeat in successorem.

13 Exequendi ius an transeat in successorem.

¶ **Alia gu.** C. Per rescriptum impetratum cōtra violentum conuenitur qui scienter successit in vitium. hoc dicit. Prima narrat factum. Secunda prouidet ibi. precipimus. ¶ Nota primo quod sicut possessorium datur contra spoliante ita cōtra in vitium succedentem: sed non datur ealem species actionis: quia non specialiter interdictum vnde vi: sed datur idem possessorium: quia conditio ex decreta. specu. de restitutione spoliato. vt ibi not. z. eodem titulo cum ad sedez. ¶ Nota secundo casum in quo successor singularis succedit in vitium predecessoris quando scienter subrogatur in re violenter ablata: et hoc siue habeat causam a detentore: vt in c. sepe. et quod ibi nota siue non: vt quia propria auctoritate sit in gressus. ¶ Nota tertio quod iurisditio delegata contra vnum tranfit ad singularem successorem rei: z. vitij z. quod iurisditio delegata ex conclusionē rescripti restricta ad vnam speciem actionis tranfit ad aliam personam contra quam eadem actio competit in genere licet diuersa in specie: z. hoc operatur continuatio z. approbatio

z approbatio vitijs: z ex hoc datur casus in quo rescriptus ad alias personas extenditur etiam principaliter quam contra quas est impetratum: z est simile. *§. de ali. iu. mu. ca. fac. c. i.* ¶ **Primo** oppo- no qd non conueniatur successor sicut predecessor: hoc quia prede- cessor interdictio vnde vi: successor condictione ex decre. sepe. de re sti. spo. c. cum ad sedem. iuncto. c. sepe. So. dictio sicut hic non est si cutissimum. i. nō notat omnimodam similitudinē quia non idem pri- tatem actionis in specie: sed in genere: simile. de summa trini- dammus: in verbo. cum ergo: z ibi concol. de hac dictione sicut. Interdictum enim stricte datur contra spoliante: mandantem vel ratum habentem: conditio sepe s. scienter inuitum succeden- tem datur conditio ex canone reintegranda. iij. q. i. alias violentia concomitaret solum vniuersalem successorem: qui successit in om- nem causam. l. pomponius. §. cū quis. ff. de acqui. poss. de quo not. de filiis. pref. veniens. secundum l. do. Tan. z. An. Quo igitur ad or- dinem procedendi similiter deciditur: quia sicut in prima forte ex forma rescripti causa erat commissio summarie tractanda: sic z tracta- bitur contra successorem. Idem si commissio fuisset appellatione re- mota: sic non solum tractatur: sic succedens in vitium non solum succedit in iurisdictione: sed etiam succedit in formula procedendi: data iurisdictioni proceditur etiam quo ad effectū quia sicut cōtra primum procedetur ad condemnationem fructuum de resti. spo. grauis. z sic procedet ad condemnationem contra istum in vitium succedentem. ¶ **¶ Oppo.** qd vitium auctoris non noceat singulari successor. ff. de iur. z temp. pre. l. an vitium. So. si queritur an vi- tium auctoris noceat successori quantum ad impediendum ius pre- scribendi: quo causatur ius agendi succedenti: vel excipienti hoc est materia per se: de qua in l. vitia. ff. de acqui. poss. z. d. l. an vitium. in regula. qd ipse. ff. de reg. in l. pomponius. §. cum quis. de acqui. poss. z. dicam. de prescrip. si diligenti. et aliquid de iure pa. cura. Si queritur an vitium auctoris noceat singulari successori quo ad ius agendi cauendum cōtra singularem successorem: de hoc agitur hic ¶ **¶** dicam plenius super glo. ¶ **¶ Tenio** ad glo. oppo. qd rescripto impetrato contra predecessorem nō conueniatur singularis succes- sor: quia regulariter rescripta: vt stricti iuris: non extenduntur ad alias personas q̄ nominatas in rescripto. de offi. delega. p. z. g. ad hoc qd plus est non conuenit successor vniuersalis. vt. s. de rescrip. significauit. Idem q̄ rescriptum non transit ad heredem eius: qui non erat in terum natura: tempore date rescripti. l. h. ff. que sen. sine ap. re. So. gl. hic arguit pro z cōtra an rescriptum s. predecessorem transeat ad successorem et arguit. Primo quod sic. j. de concess. pre. pposit. Secundo adducit teg. de ali. iu. mu. ca. fac. Tercio. quia res- scriptum habet vim decre. epistole. xix. di. in memoriam. ergo sicut decre. epistola potest trahi ad consequentiam. ff. de legi. l. non possi- tis. etiam decretum in persona predecessoris transit ad successorem ff. de fidei commissi. here. l. cum quasi. ¶ **¶ Ante** quam veniā ad deci- sionem. no. glo. in duobus. Primo enim dicit rescripta equiparari cōstitutionibus z sic de cōstitutionibus ad rescripta licite arguit. Secundo dicit rescripta equiparari decretis z sententijs z sic de vno ad alium licite arguit pro decisione z solutione obiectō. ¶ **¶ Glo.** ponit aliquos intellectus. Primus quod ex eisdem literis etiā spe- cie z sub eadem iurisdictione conueniatur successor sub qua z predeces- sor conuenit. Sōs qd conueniatur ex nouis literis que nūc noui- ter emanarunt s. m. primū se intrudens in beneficium quod alter spo- liauerat ab altero potest cōueniri per illud rescriptum et coram eis- dem iudicibus coram quibus poterat et primū. ¶ **¶ Ad** contra. rescri- ptum non extenditur ad personam omnino diuersam vt ibi sed ad coniunctam quia successor sit rei z vitijs: super qua z quo est impetra- tum rescriptum bene conueniatur vt hic simile quia propter succedere in iurisdictione subrogatur in actiōe. de resti. spo. sepe. sic i eo qui suscepit rem ab alienante causa iudicij mutadi vt. s. de ali. iu. mu. causa fac. per totum. Itēz quia eo ipso quod occupat rem qua ille spoliatus fuit videtur ratum habere eius vitium. dat simile. j. de imma. eccle. aduersus. Idem opin. tenuit. Lan. z. Bar. bñg. in. q. subti. de rescrip- tis. versicu. queritur vtrum per rescriptum. Secundus est intelle- ctus qui procedit absq̄ dubio quod vi antiqui rescripti contra pre- decessorem non conueniatur successor sed hic conueniatur ex vi ista- rum secundarum literarum per quas papa mandat vt secundum teno- rem primarum causa decidatur z hunc intellectum tenuit dama. se- quens magistrum suum: z idem An. Hoff. Innocen. z Egi. quod proceditur ex vi secūdi rescripti z hoc pbant ex verbo precepimus alias dixit respondem? simile de off. dele. cum. R. Item cum ad in- star priorum z formā eorūdem sit procedendū nō per ipsas ad. c. ppo- fuit. s. alle. respondent qd illud operatur clausula amoto quolibet detentore alias non trāisset ad illicitum detentore. Nō ob. qd rescri- ptum habet vim decre. z cōstitutionis q̄ id verum qd datur ad cō- sultationē vel inquantū decidit. Inquantū iurisdictionem conferre non extenditur vt in. c. p. z. g. ad. l. cum question. dic qd illud in snia vel decreto z quando fertur pro: secus in priuilegio vel rescripto z in snia qd fertur contra iā defunctum: vt no. glo. ff. de re. iu. l. neratius.

Nec ob. si dicas sententia non valere etiā pro mortuo: cum non sit cōtuma: vt dixi. s. e. cum causam: q̄ intelligo quando fuit citatus ante mortē: z iudex ignorabat mortē: sed quia intellectus glo. nota- bilior est: z decidit. teg. secundum eum aliquid dubitationis. Et du- bium p̄ practica eius quādo dicatur successisse in vitijs dicit qd eo qd successit in rem sciens ad se non pertinere: hic enim vitiosus est possessor. C. de acqui. poss. l. h. Contrariū sentit in alia parte gl. que sentit illum succedere in vitijs qui occupat scienter: sciens illū pos- sessam violentē a deiectione exigit enim qd hoc sciat: dum dicit qd ratū habere videtur. z pro primo facit litera dū dicit eam postmo- dum esse ingressus: pro secundo facit litera ibi dicebatur violentē occupasse. vide si probetur qd primus fuit violentus: et qd secundus occupauit defuncto tradente: absq̄ dubio pcedit intellectus idem puto si pbetur qd primus deiecit: z secundus p̄pria autoritate occu- pauit illo mortuo: sciens primum deiecit: et his probatis adhuc procedit intellectus. Idē sentit doc. in litera si sciens deiectionē occupauit iudicis autoritate: putans et hoc purgare vitiū. Idem puto si ignorabat deiectionem sciebat tamē rescriptum impetratū cōtra primum: tanq̄ contra deficientem: z hoc probat litera ibi di- cebatur ecclesiā. p. occupasse z. non dicit q occupauerat satis enim pōt dici decre. procedere quādo occupauit cum vitijs: ignorans de- iectionē: z rescriptum s. eum vt deficientem impetratū: ita qd cum vitijs sit ingressus: z nō iudicis autoritate: vel cū iudicis autoritate sciens se nō habere ius: quia hic est successor in re cū vitijs. l. si colo- ni. C. de agri. z cen. z sic vbi cū cōditio ex illa. l. vel cōditio ex decre. sepe. cōpeteret s. singularem successorem: qd dicam de resti. spo. sepe. tunc rescriptū se extendet: secus si tantum cōpeteret conditio ex cas- none reintegranda. que bene habet aduertere practicus in proban- do: extendendo rescripto: z etiā in libello z hec sufficiant p̄ decla- ratione rudis intellectus decre. ¶ **¶ Pro** examinanda materia huius decre. sunt vidēda plura. Primo cui actio cōpetens contra prede- cessorem transeat ad singularem successorem vel vniuersalem. Secūdo quid de iure excipendi. Tercio quid de priuilegio. Quarto quid de instantia. Quinto qd de iurisdictione. Sexto quid de iure excipien- di et exequendi. ¶ **¶ Tenio** ad primum. dic si queritur an ius agen- di actiue trāseat ad successorem. dic vt per By. in regula. si quis in ius. de reg. in. li. vi. z in l. fallum. §. qd si dicitur. ff. de dam. infec. per Bar. in l. si tertius. §. si prius. de aqua plu. arc. per Jac. de are. in l. qui bona. §. si. de dam. infec. et per. glo. in l. i. ff. de aqua plu. ar. de quo non ago hic quia non ad propositum. Si queritur an ius agen- di cōtra predecessorem transeat ad successorem: dic si est vniuersalis z ius causans a predecessore: transit ad successorem si ius agendi nō est ex delicto: quia heredes passim succedunt in oneribus defuncti vt. l. pro hereditarijs. de here. ac. Si est penale ex delicto quid de in- re cū ius habetur in l. i. C. si ex. delict. defunc. z. l. i. z. §. si reus. vel ac- cu. mor. sine. s. iure cano. habetur de sepul. c. si. Si successor est vniuer- salis non causans ius a predecessore: vt successor in dignitate succe- dit in civilibus z legitime contractis. de foro compe. dilecti. de res- scrip. significauit: in illegitime contractis non. xxx. quest. ix. quod quis. de precar. capitulo secundo de re. eccle. non alie. si quis presby- terorum. xij. q. ii. nō liceat. d. cle. coniu. diuersis. ne prela. vices suas querelam. Si ius agēdi est ex delicto: vel penale non transit ad suc- cessorem sed de hoc dic vt in regula delictum. de reg. iur. libro. vi. in l. inhemus. C. de sa. san. eccle. z quod dicam plene de dolo z cōtuma- cia capitulo primo aliquid per glo. et Innocen. de or. cog. cum dile- ctus. si successor est singularis: si queritur an succedat in iure agendi reali: dic quod sic: q̄ realis actio sequitur rem. ff. de rei ven. finantez sed actio proprie non transit: sed directorum actionis ex noua pos- sessione: si actio est in rem scripta adhuc transit. l. emptor. et. l. post venditionem. ff. de aqua plu. ar. l. i. §. illud. ff. quorum lega. Si actio est mere personalis: tunc in specie non transit contra singularem successorem vt. l. prima. §. heres. ff. ad trebel. l. h. ff. de contrabenda emptione. Etiam si obligatio competat ad rem vel circa rem. vt. l. si. et quod ibi nota. ff. de ope. no. nun. vnde pactum de non edifi- cando in re non noceat singulari successori quoniam possit edifi- care: et pactū de nō locā dare nō noceat emptori: vel de nō renocan- da locatiōe vt. l. emptor. C. loca. In gñe aliqui bene trāsit ius agēdi ad singularem successorem: quando scienter succedit in vitiū vt quia rem inuafam sciens ingreditur vel rem occupatam occupat cum vi- tior: vt. l. si coloni. de agri. et cens. et. capitulo sepe. de restitutio. spo. ¶ **¶ Tenio** ad secundum quid de iure excipendi: an transeat con- tra singularem successorem: et sic queritur an ius excipendi profit singulari successor de hoc non queritur hic: dic vt per Barto. in d. §. si prius. si queritur an transeat contra singularem successorem: dic si per transitum rei ad singularem successorem factum: equitas exceptionis perimitur: non transit exceptio ad singularem successo- rem. l. finali. C. de iure domi. et de fideiuss. libertate. l. cum quasi. si non perimitur equitas exceptionis dic si est exceptio proprie di- cta et reicohrens illa transit. l. exceptione exceptiōe rei indicate. et tradite. l. finali in fine de pignorb. l. si per tuas. in fine. l. inui-

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium

cem. §. plerique. ff. de reg. iur. cum si. Si exceptio erat proprie dicta et coherens persone: tunc transit in succedentem titulo oneroso. l. apud eum. §. de auctore. 2. §. ff. de except. doli. Si autem exceptio erat impropria exceptio: sed ideo competebat quia competebat actio ex emptum in spoliatiois exceptione: non transit in emptorem. C. loca. l. emptorem. cum si. Sic nec actio daretur: ut ibi no. vide de hoc per But. in l. ait pector. la. §. ff. de iureiur. 2. per Dy. in dicta regula. si quis in ius. hec vera nisi ubi dicitur. §. actionem dari §. singulari successorem: quia et tunc talis exceptio daretur. ideo spoliatiois exceptio competit §. singulares successores: contra quos §. in genere competere possessorum: non interdictum specificum: ut no. Inn. licet variaverit: ubi dicam. §. de or. cog. cum dilectus. 2. ponit in gl. in verbo exceptionis: que incipit hanc exceptionem. hec procedit in singularibus successoribus. Ad universales autem causantes ius a predecessore non est dubium transire: sed si non causant ius a predecessore ut sunt successores in dignitate. Si ex iusto contractu vel causa habuerit originem: transit sicut et actio: si habuerit originem ab iniusta causa non transit: si a delicto: vel quasi. sentit Innoc. qd transit ius excipiendi. Et si nihil pervenerit in glo. preallegat in verbo exceptionis: ver. in successores autem in dignitate: in ca. cum dilectus. ad hoc dictum. c. cum dilectus. sed non placet: ut ibi dicitur: et in contrarium est glo. §. q. prima in primis. et de iure pa. cura. de officio autem iudicis dicendum: quia si est mere personale non transit contra singularem successorem si est reale transit nam est dare officium iudicis mere personale. l. quedam. §. si is. ff. de eden. 2. est officium iudicis in rem scriptam in l. in causa. §. interdum. de mino. de quo p. Inn. de resti. in inte. cum ex literis. 2. quod aliquando sit personale dicit Innoc. §. de consti. cum. ad. in glo. in verbo reuocatis. ver. si. sed si possessor: sunt verba Bar. in d. l. licet. §. si prius. cognoscere autem secundum eum an officio iudicis sit mere personale: an in rem scriptam: quando equitas eadem que subest contra principalem: subest contra successorem: tunc est in rem scripta: alias est personale alle. l. qui bona. §. si. ff. de dan. infec. ¶ Venio ad tertium quid de privilegio 2. in privilegio an transeat ad universalem successorem actine: aliquid ibi per Ly. 2. Bar. in l. licitatio. §. fin. ff. de publica. ¶ Venio ad quartum quid de instantia an inchoata contra predecessorem transeat ad singularem successorem: vel universalem. Innocen. hic se expedit hoc modo: si queritur an instantia inchoata cum vno possit illo mortuo expediri cum iudice dic quod sic: si causa tantum publicum interesse et iam liquet de causis sic intelligit. l. §. quis. C. de adul. ibi enim loquitur quando de crimine constitabat confessione nam hec instantia: ex quo liquet de crimine etiam absente: vel mortuo accusatore per iudicem finiri debet: ne delictum remaneat impunitum. ad hoc quod no. glo. de elec. cupientes. li. vi. in verbo excludentes. 2. in pluribus locis. ¶ Si queritur an transeat ad successorem facit hac regulam: quia regulariter transit ad successorem universalem. ff. de rei ven. l. is qui. l. fin. autem. §. i. ff. de iudi. l. tam ex contractibus. causantem ius a predecessore. ¶ Secunda quo ad singularem successorem non transit: hoc siue agatur reali siue mere personali: quia tantum non reperitur quod instantie sit transeat: nisi ad universales successores. C. de acqui. her. l. qui vel in dominis. quo ad procuratores. ff. de procu. in causa. 2. l. mutari. 2. l. si procurator vel de filio in patrem. ff. de iudi. l. tam ex contrac. ad hoc ultimo excipit quando scienter rem accepit a deiectione. §. de rei ven. l. spo. sepe. per quod videtur velle qd hic nedum transeat litere sed etiam instantia. ¶ Tertia regula instantia cum predecessore transit ad successorem non causantem ius a predecessore quando realis est questio: hoc est tangens dignitatem secus si personalis. Ex his inferit quod causa incepta et instantia contra spoliatores non transit ad successorem singularem etiam si sola restaret sententia: quia hoc interdictum personale est. ff. de vi 2. vi ar. l. §. j. Immo et si actio esset realis oportere quod noua actio intentaretur contra novum possessorem. ff. de peti. her. l. pe. 2. de rei ven. l. is a quo 2. l. se. ff. de re iudi. l. in summa. §. si. unde oportet qd incipiat a capite contra successorem: in interdicto unde vi: nisi scienter rem receperit a deiectione: de rei ven. l. spo. sepe. agatur tamen ex eisdem literis dum tamen forma literarum patitur: ut quia talis erat quod concludebat possessionem: et petitur: immo et si in literis expresse continentur agi posset de utroque. §. causa. pos. c. j. de sequestr. pos. c. j. Adverte: intentus est Innoc. quod cum quo ad iurisdictionem transeat hec decre. pos sit multipliciter pactari ut dixi. §. circa glo. in quantum durat iurisditio contra succedentem in vitium si quoquo modo vitiose succedat non durat instantia nisi quando stricte succedit in vitium illo casu quo competere conditio ex decretalium. sepe. quod est notabile: ex quo enim lis erat principata cum deiectione et subrogatur quis scienter in re et lite videtur subrogatus etiam in instantia. Ex his secundo infert qd si agatur petitio contra aliquem: super aliqua ecclesia: ratione tituli transeat ad successorem in titulo qui est successor universalis: non causans ius a predecessore: l. qd dicitur successor debere litē istā expedire quasi instantia ad eum transeat: et si non hz successores inde illam

expedit: vel alius ad quem pertinet illam prosequatur: ut no. de rei ven. l. spo. olim. sibi placet qd non transeat: quia hic non agitur nomine ecclesie: nec defensio sit nomine ecclesie: quo casu prederet quod dicunt: sed agitur hic nomine persone: tales lites non transferuntur de persona ad personam: nisi in hereditibus: vel universalibus successoribus: eo respectu quo succedit. Nec dicit vera etiam si tantum esset in lite processum qd de causa liqueret dic tu in casibus in quibus dixi. §. actionem non transire ad successores: in omnibus illis sortitus non transibit instantia: in casibus in quibus dixi actiones transire in universalibus transit siue sit universalis causans ius a predecessore: siue non ut sentit hic Innoc. quando actio transit: quod nomine ecclesie: infra. ff. de his qui no. infra. l. si servus. l. si in rem. ff. de rei ven. de pto. l. si. in fi. 2. pen. ap. mores. interne. 2. ibi per Ly. Fallit in fisco herede: ratio quia non est heres proprie: sed quasi: que ratio non placet per l. tam ex contractibus. de iudi. sed ratio est specialitatis quia fiscus habet separatos iudices. ff. solu. ma. l. si constante. §. si. per que credo qd instantia inchoata contra laicum non transit ad ecclesiam: que habet separatum iudicem ad quod glo. Jo. xi. q. i. clericum nullus. hec vera in successore directo in fidei commissario dic qd inchoata cum defuncto bene transit ad fideius. sed non inchoata cum herede: quia non est successor heredis: sed defuncti: mediante persona heredis. l. §. iuncta. l. cum hereditas. ff. ad trebel. ad singularem successorem die per viam cessionis bene posset transferri. ff. de procur. l. in causa. §. sed 2. si. nisi obisset vitium litigio si de quo dicam ut lite pen. ecclesia. 2. ca. dilectus. Ipso iure autem si res vel ius agendi transeat ad singularem successorem de necessitate res vel ius duo dividunt inter se hereditatem et unus erat conventus et transit ut l. in iudicio. fami. heres. per Jo. de are. in l. inter quos. ff. de dam. infec. ad hoc. l. sed et si unus. §. filio. in fi. ff. de iniur. C. de rei ven. l. §. 2. bec. si res vel actio non transit de necessitate: tunc non transit instantia. l. §. non solum. C. de here. vel ac. ven. l. si pignori. in fi. ff. fa. her. l. §. C. de here. vel ac. ven. bec ponit Bar. in l. si cum hominem. ff. de fideius. Fallit secundum Innoc. hic in successore scienter recipiente rem a detentore spoliante: non procederet ergo quando aliter se intenderet post mortem illius et sic non procederet in terminis decre. quod bene no. hec vera salvo qd in tangentibus publicam utilitatem. In quibus lis poterit si de causa liquet expediri cum iudice ut l. §. quis. C. de adul. in quibus beneficiis autem lis et instantia poterit finiri cum iudice vel cum eo cuius interest: immo debet anteqd ad electionem procedatur. ut in c. j. 2. §. ut lit. pen. lib. vi. ¶ Venio ad quintum quid de iurisdictione si agitur de iurisdictione ordinaria: dic si est universalis successor attenditur iurisditio predecessoris: ut l. absens heres. in prin. ff. de iudi. 2. hoc ubi causatus agendi a predecessore et agitur de iure proprio tituli secus si ius agendi fundat sup ecclesia: vel dignitate. bec vera nisi omnino inde sit diversus ut dixi. §. in instantia. unde si succedat clericus convenitur sub indice ecclesiastico si est successor singularis: ut quia spoliator alienavit non subiecto iurisdictioni eius cui spoliatus est subiectus satis dici potest qd iurisditio in auctorem non extenditur ad successorem quia non reperitur hoc iure tantum. setur ergo regule actor forum rei. ad hoc de ali. in. mu. ca. fac. c. j. 2. quod no. de consti. ecclesia. ad hoc dictum Jo. in d. c. clericus nullum ad hoc de ali. in. mu. ca. fac. ca. §. si. Si autem est iurisditio delegata dic si causa sui natura non est transmissibilis in successorem non transit rescriptum. ut in causa beneficii in causa usufructus et similibus ut in causa super delicto. Si causa ad cuius discussionem impetratum est rescriptum est transmissibilis in successorem: fit mentio de successore tacite vel expresse: extenditur. §. q. i. in primis. §. q. i. presentium. ibi. q. vi. hoc quippe. de concess. preben. proposuit. cum si. Si non est facta mentio: res non est integra que non integra dicitur licet fuerint opti. per solam citationem de so. compe. proposuit. de offi. dele. gratum et. c. relatum. 2. transit ad successorem universalem de rescri. si significavit. si res est integra si predecessor non est nominatus in rescripto: sed comprehendebatur sub clausula generalis: non potest conveniri successor. de rescrip. significavit. Fallit hoc in successore qui est prelatus ecclesie: quia clausula rescripti in qua agebat comprehendere predecessorem transit ad successorem ratio quia rescriptum fundatur contra ecclesiam: que eadem remanet licet mutetur successor. secundum Innoc. in d. c. significavit quia ibi qd debitum fuisset contractum a comite: forte ratione comitatus persona principaliter obligatur non dignitas comitatus secus quando obligatio contra hitur in causam ecclesie: quia etiam principaliter obligatur licet possit prelatum conveniri ut administrator. ff. de procu. l. procurator: qd pro enictione. cum si. Si predecessor est nominatus in rescripto: et rescriptum impetratum est pro vel contra ecclesiam et transit ad successorem: ratio quia rescriptum fundatur contra ecclesiam: que eadem remanet. §. q. i. liberti. ad hoc. c. dilecti. l. tit. j. si est impetratum pro vel contra personam: si successor est singularis solum in re non extenditur si est successor rei et vitio: extenditur ut hic de ali. in. mu. ca. fac. c. j. si successor est universalis transit quia cum ordinetur ad solam indagat

Iam indagacionem iuris non est preiudicialis alicui. l. ij. C. qñ libel. princip. datus. et hoc maxime procedit in exemptis contra quos ceduntur rescripta vel quando rescriptum est concessum ab immediato ordinario: quia tunc cessat odium rescripti quod fundatur su per strictione iurisdictionis ordinariæ eius preiudicio. nec ob. pre dictum. c. quoniam abbas. vbi distinguitur an nomine proprio an appellatio. et sic in proprio non transit ad successorem: quia ibi quā do ad personam applicatur iurisdicatio que potest esse personalis: et realis hic quando non applicatur iurisdicatio ad personam predeces soris. si agitur ad creandam in alterum iurisdictionem super causa tã gente predecesorem transmissibili in successorem. Ideo iurisdicatio ad cuius executionem emanat efficitur transmissibilis passivè in successorem in secutiua: et appendicis sue cause. ff. de acquiren. be. re. l. si quis heres. In quantum dixi rescriptum iurisdictionis transi re ad successorem intellige verum si tempore dati rescripti vivebat is contra quem datum est rescriptum: si tunc erat mortuus nō trāsit quia non invenit principale fundamentum. l. secunda. ff. que sent. sine appel. rescin. Forte tamen posset valere illo casu pro successore: licet notetur contra. ff. de fideicom. l. l. cum quasi. et no. ff. de reg. iur. l. natus. Et sunt hec verba ut plurimum Joan. and. in regula. si quis in inf. lib. vi. et Joan. calde. hic. Et his patet quod distinctio: quam ponit specu. in titu. de rescrip. presenta. §. ratione etiam eius in princip. non pcedit an impetretur in reali an in personali: ut pri mo casu transeat. secundo non: quia vitium rei sequitur rem in reali quia iurisdicatio non est ius annexum rei: et alia est possessio prede cessoris alia singularis successoris. ff. de rei vendi. l. sin autem. Rescri ptum autem contra vires gerentem in alia non transit ad dominū: vide Innocen. de rescriptis. cam. te. et in spe. de lega. §. restat. vericu. Item finitur mortuo. Et ex his deciditur quod in quantum heres usurarius potest conveniri pro usuris ablati a defuncto rescriptum super usuris restituendis transit ad heredem quicquid senserit spec. in d. versu. item mortuo. de quo de usuris tuas dudum. C. Tenio ad ultimum quid de iure equequendi: transeat ad successorem. In no. videtur hic velle quod sententia contra singularem possessorem non possit equequi nisi prelati summaria cognitione. de qua de re iudi. l. a diuo pio. §. i. et j. de testi. veniens. el. ij. Barto. hoc late exami nat. in l. creditores. C. de pigno. l. yn. de ali. in. mu. ca. fac. l. in. it. q. dic sequendo Barto. si successor est universalis eiusdem conditionis transit ius equequendi ad successorem. l. heredes. et l. quod ipis. ff. de reg. iur. si successor est universalis: et diverse conditionis: ut quia lay co successit pupillus vel ecclesia tunc est dubium propter notata de foro compe. verum. et que scribit Barto. in d. l. ij. in. j. questione sed solutio patet ex illo brocardo an privilegiatus succedens non pri vilegiatus: et privilegio de quo p. l. yn. in. an. q. actio. in. v. q. et no. Joan. and. de iure patro. c. j. lib. vi. de quo plenius dic ut in. j. q. di. spicata que incipit clericus florentinus quam florentie disputant. ad hoc dictum Joan. xi. questione. j. clericus nullus. Si successor est singularis: quicquid dixerit l. yn. in. d. l. j. dic secundum Barto. si agitur de executione iuris personalis vel sententie late in personali in contractibus executio non transit ad singularem successorem: qz prius agi debet reuocatoria in situ. de actio. §. si quis in fraudem. ad hoc. l. j. §. si necesse. ff. si multi. ven. no. In ultimis autem voluntatibus distinguitur an dolose sit facta alienatio: et transit ius equequendi an non dolose et non transit ius equequendi. l. certa forma. C. ut in poss. leg. et l. si legatorum. ff. eodem. et in l. fina. Quandoqz agitur de executione iuris realis et tunc si singularis successor non habet causam ab eo non transit ius equequendi. l. sepe. in. ff. de re iudica. c. quāvis ff. qui. res iu. non no. l. j. et j. si habet causam ab eo tunc distinguit tres casus. Primus quando ius equequendi tempore alienationis erat in esse deductum: ut qz iam erat lata sententia et transit ius equequendi l. si superatus. §. j. ff. de pigno. de execu. rei iudi. l. si mater. §. si. et l. ius dicatum. §. fina. Secundus casus quādo ius equequendi nō est in esse deductum: sed erat in actu producendi: qz iam lis erat mota: et tunc si per talem litem res est facta inalienabilis: ut quia erat questio de dominio: et sic res erat litigiosa: et contra talem successorem trāsit ius equequendi. ff. de litigio. l. ij. si autem non obstante tali litigio po terat res alienari: ut quia erat questio super sola hipoteca quo casu respectu proprietatis non contrahitur vitium litigiosum tunc nō trāsit ius equequendi: sed opus est nouo processu contra successorem. in an. de litigio. §. ad hec. posita in auten. habita secundum solu. Ros. in dicta auten. hec in singulari. In universali transit ius equequendi in. l. tam ex contractibus. ff. de iudi. nisi mutaretur iudex per successo rem quo casu est dubium sed satis posset dici quod transiret ius eque quendi: sed actu non posset fieri per primum iudicem nisi haberet rē in suo territorio: sed tunc fieret per alium de quo dicam de fo. com. peten. postulasti. ad hoc quod no. l. yn. C. de confesso. l. j. et dicam. de confesso. c. fina. Tertius casus quādo ius equequendi non est in esse deduc tum: nec in actu producendi: et non transit equequendi ius ad sin gularem successorem. l. si mater. §. fina. et l. iudicatum. §. fina. de ex ceptio. rei iudica. Nec omnia vera nisi per suam scientiam: vel pas

tentiam preiudicaret sibi nouus possessor. de re iudica. quāvis. ff. de re iudica. l. sepe. Aduertendum tamen quod ut fiat executio. vbi dixi illam transire si fiat contra principalem contra que est lata: nō exigitur alia liquidatio: sed vbi sit contra successorem oportet quod illa liquident contra eum que dici requiritur: ut quia habuerit causam vel quod ius equequendi sit in esse deductum vel similia vel saltem exigitur quod sit notorium hoc vel manifestum. l. emptor. ff. de act. emptio. secundum Barto. Sed posset dubitari si res alienaretur in non suppositum alterius territorij an hoc ius equequendi transiret contra illum in alia dioecesi existentem: et si quidem res esset in terri torio: sin autem satis puto ius equequendi transire de foro compe. Romana. §. contrahentes. Si res trāsiret sine vitio litigiosi ad aliā dioecsim: non credo quod ex hoc transiret ius equequendi per. l. cum quedam. de iurisdictione omnium iudicum de foro. compe. postula sti. et hec sufficiant pro comuni lectura istius capituli. Ant. de but.

- 1 **De privilegio dubijs apostolice sedis sol^o papa cognoscit et non inferior.**
Fallit quando fuit clara et aperta ita quod nulla cadit dubitatio p^o babilis nam tunc inferior potest dicere obstat vel non obstat. nu^o mero. 3.
- 2 Interpretari eius est cuius est condere.
- 3 Iudex inferior non cognoscit de dubijs privilegiorum pape aut principis.
Fallit qñ nulla cadit dubitatio probabilis quia tunc dicere pōt ob stat vel non obstat.
Fallit etiā qñ dubitatur de iure privilegiati.
Delegatus an possit interpretari dubia rescripti.
- 4 Statutarij qui statuta fecerunt an possint illa interpretari.
- 5 Iudex inferior licet non cognoscat principaliter dispensatione pape vel privilegio cognoscit tamē de extrinsecis ad illam executionis.
- 6 Iudex esse pōt solus papa vel imperator: seu rex in cā propria prefer tim ecclesie. nu. 8.
- 7 Prelati licet non censeantur dñi rerū ecclesie sed tantum procurato res et administratores solus tamen papa esse censetur.
- 9 Papa oia potest de potestate absoluta et esse pōt iudex in causa sui patrimonij.
- 10 Testis esse potest papa in causa ecclesie et de illa iudicare. nu. 8.
- 11 Arbitrator an quis esse possit in causa propria.

Imvenissent. C. De dubijs privilegio rum apostolice sedis sol^o papa cognoscit et non inferior. h. d. Et non dividitur. C. No. primo quod eius est interpretari cuius est cōdes rez quod solus papa dubia suorum privilegiorum interpretatur. C. Oppo. j. quod interpretetur inferior dubia verba privilegiorū pape. argu. de iudi. quanto quia incidenter quis iudicat de eo quod principaliter non cognoscit pater in. l. j. C. de ordi. iudi. §. de in inte. restitu. causam in fi. So. dicit glo. si verba privilegij sunt aperta et cla raris quod nulla ibi cadit dubitatio probabilis cognoscit inferior et dicere potest obstat: vel nobstat. quia hoc non est cognoscere: aut examinare: seu interpretari cum talia cadant super dubio. ff. de leg. ij. ille aut ille. patet per Inno. de testi. cum clamor. ad hoc optime de rescript. cum contingat. de priuil. cum persone. lib. vi. de priuil. ac cepimus. de rescrip. ab excomunicato. Si em privilegium dicat sub ptectione recipimus clarum est quod non inducit exemptionem: et sic poterit iudicare. ad hoc de rescript. ab excomunicato: secus si pri vilegij verba sunt dubia. ut hic. Sic concludendo si queritur an infe rior cognoscat de privilegio pape ad preiudicium pape dic qd non quia non potest inferior esse iudex in causa. xxij. disti. per totum. de maio. et obe. cum inferior. Ideo si pducatur privilegium exemptionis ad preiudicium pape: de illo non inducat inferior. de arbit. cum tempore sic intelligunt aliqui hanc decre. Si vertitur in dubium de potestate pape concedentis an ipse concedere potuerit: vel non ad huc de hac potestate inferior non cognoscit. Si vertitur in dubium de validitate privilegij aut eius intentu si dubium non est probabi le: quia apparet casus apertus vel tale dubium est per gl. cōmunes vel opinio. cōmunes decidibile: satis puto inferiorem de hoc pos se cognoscere sicut videmus quotidie iudices super talibus iudica re quando incidenter venit secus si principaliter super hoc adeatur quia tunc papa est adeundus ut dicit hic Innocen. Si ibi cadat p^o babilis dubitatio: qz non pōt per regulas bene decidi: ita qd oio sensus privilegij est obscurus: et tunc si dubitatio cadit circa verita tem vel falsitatem narratorum in privilegio bene cognoscit inferior secundum Innocen. Si dubitatur de privilegiati an sit capax talis privilegij adhuc cognoscit secundum quosdam quos hic recitat Jo annes and. Si dubitatio est solum circa verba privilegij: tunc solus papa interpretatur maxime si queritur de interpretatione genera li que omnibus preiudicat. Inferior autem non nisi faciat de man dato pape. de postula. prelato. c. primo hec vera sunt in privilegij

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

pape concessis: de privilegiis pape concessis non iudicat nisi papa de transla. prela. c. i. xxi. di. in nouo: vt dicit glo. De multiplici autem interpretatione dic vt in. s. ex his. hic alleg. z no. de postu. prela. c. i. Vbi autem dicit eum non posse cognoscere: credo quod si cognoscat

4 sententia est nulla: qz hic est defectus ptatis. An quid aut statuta rñ: qui statuta fecerunt: z illa possint interpretari: habetur. j. de ver. significatio. ex parte. f. Aluerit tamen quod licet non cognoscat in

5 ferio: principaliter de dispensatione pape: vel privilegio cognoscat tamen de extrinsecis executiuis ad illam: vt si dispensatu est in duo bus curatis cognoscat an cura animarum negligatur. Joan. andre. de offic. ordina. ordinarij. lib. vi. C. f. Oppo. ij. quod papa non pos

6 sit cognoscere de privilegiis suis: qz nemo iudex esse potest in causa p pria. iij. questione. iij. c. j. z. h. C. ne quis in sua causa. l. vna. Item in talibus papa non litigat per se sed per procuratorem. de confir. vt. vel inuit. cum dilecta. hac cōfirmat: qz lites sine suspitione procede re debent. iij. q. v. quia suspecti. Item quia res ecclesie romane pprie sunt pape sicut res fisci imperatoris quasi patrimonium. ff. ne quid in loco pub. l. i. s. hoc interdictum. Item de causa fiscali cognoscat pro

7 curator: cefaris. ff. de offi. pro consu. l. nec quicq. Glo. respōdit quod speciale est in papa vt possit esse iudex in causa propria: sicut impe rator in causa fiska l. i. ff. de his que in te. de len. l. protime. xxi. di. nunc

8 autem. f. no. glo. quamquā enim prelati non dicantur domini reruz ecclesie: sed pcuratores: z administratores: de dona. c. ij. z no. de cau sa pos. cum super. per Archi. de offi. or. presenti: solus papa dominus censetur bonorum ecclesie romane. per hoc videtur quod admini

9 strator sit bonorum aliarum ecclesiarum: quod no. f. El fecido sol nit gl. mentaliter eam declarando: quamquam quis non possit esse iudex in causa propria: vt in contrario: potest tamen quis esse iudex in causa ecclesie: cuius est prelatus: sicut potest esse testis. xiiij. q. ij. si per imprudentiam. xxiij. q. iij. guilifarius. vñ. q. i. sicut. fatetur glo. quod consultus: z honestus faciet si alteri subdeleget. ij. q. vij. nos si. ff. de offi. pro con. l. nec quicquam. Cetera que sequuntur in gloss. i. vñ. sic. z hoc intelligitur: vsqz ad si. satis reputo expedita cum gloss. i. De materia glo. vide glo. de app. dilecti. Joan. vij. q. i. si quis ab epi scopo: z. c. si quis ergo. xxi. di. s. nunc autem. xlv. di. disciplina. In. de elec. nosti. de ver. sig. ex parte. de cen. cum venerabilis. vide text. cum glo. de penis. Romana. l. i. vi. de sen. ex com. dilecto Jo. i. distin

9 ius autem. f. Si queritur an papa possit esse iudex in causa propria patrimoniali. papa potest quicquid vult de potestate absoluta. ff. de legi. l. princeps. C. de legi. l. digna vox: de ordinata autem debet alteri committere: per iura glo. z hoc in causa ciuili. in causa delicti proprii dic quod potest esse iudex in causa propria: quia a nemine iudicatur: excepta heresi. xxi. di. nunc autem: vbi Archi. ij. q. iij. alio rum. xl. di. si papa. dicit Inno. de ver. sig. ex parte in glo. magna. ver ficu. si autem. idem dicit Barto. in. l. i. C. vt nemo inuitus. alle. l. xvi. in. l. si alius. s. bellissime. ff. quod vi aut clam. z in. l. est receptum. de fur. om. iu. ponit practicam sententie Archi. in. d. s. nunc autem: quā do iudicat in causa propria: et quando semetipsum iudicat: scilicet ego talis papa pp hoc scelus qd infelix cōmisi iudico me deponen dum. Si autem in causa ecclesie: dic quod potest esse iudex: etiam in causa ordinata: quia quicquid dicat glo. non est dominus: sed pro curator. xv. qd. vlti. c. i. de preben. c. ij. sicut: nec alij prelati: quādiu ta men viuere potest imutare: quadrata rotundis: excepta violatione si dei: de ordinata tamen non licet pape sine causa alienare. xij. q. ij. nō liceat. potest ergo esse iudex: z testis: quia non presumitur cum ali ter iudicaturum quam deus. de app. nouit. ff. de offi. pñ. l. i. caueat tamen quod iuste iudicat: quia sibi terribilius est quam parti. ix. q. iij. aliorum. C. de iudi. l. rem non nouam: z patet. de re iudi. cum eter ni. lib. vi. Inferior autem in causa propria non potest esse iudex: lo quendo de patrimoniali. not. Joā. ij. q. vij. si quis ab episcopo: z. c. si quis ergo: nec in causa iniurie personalis: vt ibi: no. de penis dile ctus: sic nec familie proprie: vt ibi: nisi ex hoc resurgeret turbatio iurisdictionis: z hoc faceret specialiter ad tuendam iurisdictionem ma xime si sit notorium. de offi. deleg. c. i. z quod ibi no. ad hoc de penis. Romana. l. i. vi. salvo casu. c. Romana. de penis ad si. libri. vi. ad hoc xxiij. q. iij. inter querelas: qui est bonus tex. Archi. ij. q. vij. si quis er ga. xlv. di. seditionarios: quod tene quicquid dixerit Bar. bñ. xlv. di. z qui emendat: vbi dicit Iudicem posse vendicare propriam iniuriam dñtamen faciat animo corrigēdi: z non iniuriandi: seu ex in dignatione: hoc verum: vt dicit ibi Archi. siue verberibus: siue ex communicatione eum corrigere intendit licet quidam contra. Vbi z bec vera nisi iniuria etiam personalis sit manifesta: vt dicit Inno cen. in dicto. c. ex parte. alleg. ij. questione. vij. si quis ab episcopo: et dictum. c. guilifarius: quia non est in ea iudex: vt dicit Innocen. in dicto capitulo ex parte. alleg. ij. questione. vij. si quis ab episcopo: qz non iudicat in ea sed nec cognoscat. sed tantum exequitur quod mi hi non placet: quia saltem iudicat in notorio: nisi extrajudicialiter faciat se defendendo primum tamen tenet L yn. in quo habuit In nocen. quod dic post Jacobuz de are. in. l. prima. C. ne quis in sua ca ius sibi di. vbi latissime hoc disputat: z concludit quod potest iniu

riam notoriam personalem cognoscere: quia vt executor nō potest recusari. de appellatio. nouit. Iniuriam autem respicientem digni tatem indistincte potest: per iura. s. allegata: z hanc sententia. L y. recitat Barto. in. l. si quis aliquid. s. primo. ff. de penis: z illam te net: z allegat dictum Innocen. in. c. ex parte: si causa spectat ad mē sam prelati credo idem sicut dicimus in actu autorizandi. clemē. ij. de rebus eccle. non alie. z in actu testificandi. no. de testi. in super. p

10 Joan. and. f. Si causa ecclesie est potest testificari: z iudicare vt in. c. guilifarius. alleg. in glo. dicit tamen pau. ij. questione. vij. si quis er ga. quod potest recusari. argumen. de officio. delega. insinuante: vbi recusatur consanguineus prelati causa ecclesie. fortius ipse prelatus hoc etiam tenet Pet. post eum L yn. vt saltem associetur: vel alius detur per. l. apertissimi. C. de iudi. z dicit L yn. valde fore equum. in dicta. l. prima. C. ne quis in sua causa. Hec vera inquantum iudicat iudicialr cognoscēdo vel pōt iniuriā vliscēdo. Inquantū autē extra iudicialr ad defensionē iuriū ecclesie: et ad defensionē ppriam pōt se spūaliter sententiādo: quia tunc hoc non facit vt iudex. de senten. ex cōmu. venerabilis. lib. vi. de senten. ex cōmu. dilecto. de verbo. signi. ex parte. Item quando sententiat super facto notorio: vbi vt defen for sententiat. vt dicit Innocen. in. d. c. ex parte. z. d. c. venerabilib.

11 f. An quid autem quis possit esse arbitrator in causa propria: dic quod sic: vt not. in dicta. l. vna. z. xxi. distin. nunc aut. z not. de iureiu ran. quintanallis. De materia. de maledic. c. iij. per hec consuluit la pus sua conclusionē. xxxij. quod plebanus habens ecclesias subiectas possit ex cōmunicare rectores ecclesiarum subiectarum non solu tionem canonem antiquitus debitum. Hoc quia debitum erat eccle sie z consequenter capitulo: sic non erat iudex in causa propria: ma xime quando superior ecclesia habet episcopalem iurisdictionē: vel quasi: quia tales redditus tunc subrogantur in locum quarte debi te de iure cōmuni: z sic super tali debito: vt notorio potest sententia re: quia non est tam iudex quā executor. alleg. ad hoc. quod no. In nocen. in. d. c. ex parte: z maxime quando facit ad defensionem iuris sui: quia talis cōmunicatio potius est extrajudicialis quam iudicia lis secundum lapum de casti. Inquantum tamen quis litigat cū pa pa non vocat eum ad ius sine eius permissione z venia: sicut dicim in liberto vt. l. bene a zenone. C. de quadri. prescrip. in verbo iussioe in causis tamen imperij si sunt fiscales cognoscat procurator cefaris regulariter: z preses: de his que sunt proprie cognoscat procurator fisci. vide gl. in. d. l. bene a zenone. ad hoc quod no. in rubrica. C. vbi cause fsi. z. ff. de officio. pñ. cesa. l. prima. per hec dicit Joan. ij. que stione. vij. si quis ab episcopo: quod si quis dicat episcopo tu es filij rustici de hac non poterit cognoscere secundum eum. In casibus in quibus dixi papam vel platum nō esse iudicē saltē in papa. de hone state est dubium quid de causa fiat. glo. qd tutum est in papa qd alte ri deleget z hoc tenet Inno. in. d. decret. qz pōt imperator dare p curatores ordinarios fortius delegatos: quia plus est suspitio in or dinariis quā i delegatis. qz tales ordinarij sunt magis familiares: z sic dicit Inno. ibi quod obtinuit de consuetudine. dat ibi aliud res medium quod de consensu vtriusqz partis eligantur arbitri. xj. q. i. si clericus. ij. questione. v. quia suspecti. s. de offi. delega. suspitionis. Hec omnia vera sunt inquantum prelatus vult cognoscere de iuri bus aut rebus ecclesie non causatis a privilegio indulgentia: vel cō firmatione pape quo casu seruandum quod hic dicitur. Inquantū autem cognoscere velit de iuribus aut rebus ecclesie causatis a cō cessione pape serua quod dixi in glo. i. Inquantum autem papa ve lit cognoscere de privilegiis a se concessis inferioribus: absqz dubio potest vt dixi. Ex his patet quod discussio quam facit Inno. de cen si. venerabilis. de verbo. signi. ex parte an cognoscat prelatus de pri uilegio exemptionis non est necessaria quo ad vitiū defectus pote statis: ex quo subiectio est ius ecclesie sed bene quo ad facultatem re cusandi: vel facultatem non valendi cognoscere: quia habet originē a concessione pape: quo casu suam discussionem satis puto expedi tam. de privileg. cum persone libro. vi. vbi dixi non posse papaz esse iudicem in causa propria vel inferiorem prelaturam. An si cognoscat z non apponatur valeat sententia: puto quod sic in papa in inferio re prelato vbi dixi eum recusandum vt in causa ecclesie valeret: vbi dixi non posse tenet Inno. quod nō valet iudiciuz in dicto. c. ex par te. alleg. C. ne quis in sua causa. l. prima. C. de arbit. l. pe. De pote state an cognoscat de iniuria familie sue vel alio rectore temporalis: vide per L yn. post Jaco. de are. in. d. l. i. C. ne quis in sua causa: z per Barto. ff. de penis. l. si quis aliquid. s. legatis.

- 1 Laycus cōuenitur coram iudice ecclesiastico ratione peccati z maxime periurij vel pacis fracte.
- 2 Deus omnia scit z solus est cordium scrutator ac secretorum cog nitor.
- 3 Iudicis secularis iurisdictionem non debet papa turbare nec de ea se introrittere.
- 4 Iurisdictionis habitum licet imperator habeat a papa exercitium tamen dei mandato intantum est illi appropriatum quod irrenu cabile est.

- cabile efficiatur a papa.
- 5 Delegata causa ab ordinario superiore iurisdictionem delegataz cōfirmante vel de mandato superioris illa delegata nō pōt ordinari illam renocare.
- 6 Index ordinarius nō pōt suum locū tenentem renocare qñ ille fuit cōfirmatus a superiore.
- 7 In denuntiatione pcti quot requiruntur.
- 8 Peccator qñ debeat moueri de peccato suo.
- 9 Appellasse qui asserit arctatur onere probandi.
- 10 Clausula si peccauerit respicit nedum occulta sed etiam manifesta.
- 11 Iurisdicō duo bus signis tribuitur videlicet priuilegio et consuetudine et vbi est questio de iurisdictione inter regem et episcopum qui asserit se habere iurisdictionem de consuetudine debent subditi respondere sub episcopo.
- 12 Index ecclesiasticus pōt quēlibet rōne pcti cohercere si est in ecclesia pōt directe si extra indirecte.
- 13 In iuriam nemini infert qui in re suo vtitur.
- 14 Imperator sub est pape et suo diocesano quinimo et cuiuslibet simplici sacerdoti vt per eum possit excommunicari.
- 15 De genere alicuius dicuntur descendentes etiam ex matris persona.
- 16 Scire quilibet presumitur facta sui conuncti a quo descendit.
- 17 Litis triplex est pars.
- 18 Appellari pōt p laycum a suo iudice seculari ad ecclesiasticum vbi adest materia peccati vel qñ deficit index secularis.
- 19 In materia appellandi attenditur qualitas iudicis a quo et ad quem.
- 20 Acta gesta corā iudice a quo probāt et fidem faciunt in iudicio ad qd appellatur.
- 21 Papa dicitur habere potestatem immediate a deo et non ab homine et qui hanc potestatem negat negat se christianū que pape ptas in materia peccati restringitur ad xpianos. nu. 19.
- 22 Imperator seu princeps dicitur habere potestatem a papa et populo.
- 23 Ecclesie permittit precisa correctio peccati.
- 24 Index pōt qñq imponere penam tpealem a legibus statutam rōne peccati.
- 25 Iustitia neminem cognoscit.
- 26 Finis correctionis peccati est vt quis a vitio correctionis pcti retrahatur ad virtutem.
- 27 Pax est caritatis vinculum.
- 28 Caritas est dilectio dei et proximi.
- 29 Index ecclesiasticus cognoscit de causa circa pacem et iuramentum.
- 30 Dissimulatio peccatorum inferiorum in prelato est peccatus mortale.
- 31 Pax et treuga inter se differunt.
- 32 Ad contumacem reducendum plura sunt remedia adhibenda.
- 33 Ubi de pace facta dubitatur potest ecclesia laycos compellere ad treugas.
- 34 Clausula sine strepitu et figura iudicij quid importet et qñ ipsam admittuntur exceptiones legitime.
- 35 Excommunicati et ethnici equiparantur cum quibus christianis non licet participare ex eo qd vtriusq separati sunt a sacramētis ecclesie.
- 36 Eps qñ dicitur index ordinarius vbi index maior pūcie aliquēz ledit.
- 37 Ethnics et ethnica quid significat.
- 38 Aduersus denuntiatore que exceptiones admittat ne denuntiatio noceat accusato.
- 39 Feudalis cā qñ pōt tractari p alium q per dominū feudi etiā specia li priuilegio.
- 40 Legatus pape pōt supponere terrā interdicto ex eo qd nō obseruat mandatum pape.
- 41 Denuntiationis materia que et qualis sit et qua via fieri possit. nu. mero. seq.
- 42 Agendi modus est multiplex.
- 43 Denuntiatio quoduplex.
- 44 Denuntiatio euangelica an pcedat ab actu caritatis vel iustitie.
- 45 Denuntiatio euangelica an sit precepti vel consilij.
- 46 Precepta negativa semper obligant et ad semper nisi forte reuelatione diuina.
- 47 Virtutum actus non quolibet modo et tempore fieri debent sed seruatis debitis circumstantijs que ad hoc exigunt vt actus sic virtuosus.
- 48 Correctio fraterna triplici pōt obmitti et an obmittens fraternā correctionem peccet mortaliter.
- 49 Corrumpere prelatus an subditus teneatur.
- 50 Corrumpi an quis possit vbi ex correctione sit deterior.
- 51 Denuntiare an quilibet possit fratrem suum christianum delinquentem.
- 52 Peccator humiliter corrigendo nō peccat nec nouā sibi dānationē acquirit. nu. 48. et qñ debeat pēiores corrigi. nu. 32. 33.
- 53 Denuntiare potest omnis persona que est in peccato nec pōt dignitate excusari.
- 54 Correctio seu denuntiatio pro quibus peccatis habet locum.
- 55 Denuntiatio euangelica an habeat locum in peccatis occultis sicut in publicis.
- 56 In denuntiatione euangelica que forma seruari debeat.
- 57 Procedi qñ debet aduersus peccatores denuntiatos.
- 58 Denuntiationes euangelice finis et effectus quis et qualis sit.
- 59 Denuntiatio iudicialis quoduplex est.
- 60 Denuntiatio iudicialis priuata cui et contra quem competat.
- 61 Falcidia vel trebellianica de legatis seu fideicommissis detrahens an possit denuntiare hac specie denuntiationis euangelice seu iudicialis vt videatur peccare mortaliter.
- 62 Prescriptio tutus qui vere naturaliter obligatus erat an possit denuntiare via denuntiationis euangelice vt in foro cōsciētie nō videatur posse prescribere. nu. 64.
- 63 Filius. obligatus ratione mutui et tutus ex senatusconsulti macedo. dispositione: an possit contra dictam exceptionē macedo. denuntiare euangelice tanq videatur naturaliter obligatus etiam in foro penitentiali.
- 64 Mulier quod obligari nequeat pro debito alieno dispositione senatusconsulti velleyani an possit denuntiare euangelice tanq videatur obligata naturaliter et in foro penitentiali. nu. seq.
- 65 Pupillus an dicatur posse naturaliter obligari vt possit contra ipsum excipi p denuntiationem euangelicam vt etiā videat in foro penitentiali obligatus.
- 66 In omni casu in quo aduersus naturalem obligationē daretur restitutio tūc aduersus illā nō daretur denuntiatio ex quo naturalis obligatio tollit per aliam naturalem obligationem.
- 67 Exceptione rei iudicate tutus qui tamen est naturaliter obligatus potest denuntiare euangelice vt dicta denuntiatio ei obstat.
- 68 Testamentū nitens impugnari ratione preteritōis vel solēnitatis nō obseruare an possit arctari ad voluntatē defuncti obseruandaz per denuntiationem euangelicam.
- 69 Denuntiatio iudicialis etiā priuata cōtra quem competat.
- 70 Denuntiationis iudicialis priuata quis et qualis sit effectus.
- 71 Denuntiatio iudicialis in quo differat ab euangelica.
- 72 Denuntiatio canonica quoduplex est.
- 73 Denuntiatio regularis que et cuius sit effectus et qua forma possit expediri.
- 74 Papa bz habitu vtriusq gladii autoritate euangelij et pōt ipse siue eius delegatus vti tpali iurisdictione.
- 75 Index ecclesiasticus quo casu possit vti iurisdictione temporali etiā incidenter. numero seq. vt quando agitur contra pietatem naturalem. nu. 78.
- 76 Papa pōt cognoscere de qñe feudi inuito dño ratiōe violati iuramenti pacis.
- 77 Index ecclesiasticus pōt se intromittere de re tpali rōne violati iuramenti et pacis fracte et sic indirecte.
- 78 Appellari pōt a iudice seculari ad papā seu aliū suū delegatū p in iustitia siue per viā denuntiationis.
- 79 Feudi questio inter duos vasallos dz per dominū feudi terminari si vero sit inter dñm et vasallum dz per pares diffiniri.
- 80 Lex abrogata an possit allegari.
- 81 Legem sicut papa pro se recipit an ita contra se recipere teneatur.
- 82 Consuetudo vel statuta prouincie an ligent ecclesiam eiusdem prouincie.
- 83 Heres an possit cōpelli ad faciendū sepulchrum defuncto.
- 84 Colligens vnam pīaturam tenet dño ad dānum et maturā perdit expensas dñi q illa restituere tenetur.
- 85 Quomodo procedi debeat aduersus colligentes vnas maturas vel prematuras vbi fuit exordium peruiam denuntiationis iudicialis.
- 86 Exceptiones que possint admitti contra denuntiationem iudicialem vel regularem seu canonicam vbi in euangelica denuntiatione admittuntur infames de crimine emendati.

¶ **Q**uit. C. Laycus ratione peccati: et maxime per iurij vel pacis fracte coram ecclesiastico iudice conuenitur. Diuidit Hosti. in tres partes. In prima excusat se papa ostendens quod non intendit indicare de feudo sed de peccato. In secunda ibi nō igitur. Ostendit quod res non debet processum suum ad iniuriam renocare: hoc probat diuersis exemplis et testimonijs scripturarum. In tertia ibi nec igitur ostendit quod ipse papa non debet hoc dissimulare: et concludit sub triplici forma vel quod certus sit ipse rex quod nisi obediāt papa mandabit legato vt contra ipsum regem procedat secundū tractatū.

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

ditam sibi formā. ¶ Nota deum omnia scire. Ipse enim cognitor est secretorum. xxxij. distinctio. erubescant peccatores: dicitur sciens omnia de electio. fundamenta. lib. vi. quod homini est impossibile.

3 ¶ Nota papam non debere turbare iurisdictionem iudicis temporalis nec de ea se intromittere: sic dato quod habeat habitum iurisdictionis. Imperator a papa: exercitum tamen mandatum dei in tantum est in illi appropriatum quod efficiatur irrevocabile a papa. et sic illam non tenet ut delegatus alias illam renovare possit: et facit quod si causa delegatur ab ordinario superiore iurisdictione confirmante: vel de mandato superioris quod non possit ordinari? illam renovare: sic non procedit. l. iudicium soluitur. ff. de iudic. et sic facit quod cum imperium romanum sit translatum in principem confirmante papa quod populus non possit illam renovare. de quo de constituto. que in ecclesiis. ij. distinctio. leg. est.

6 ¶ Nota quod requiruntur in denuntiatione exigitur primo quod peccaverit in te. id est te scienter: vel secundum Hostien. i. in damnationem tuam: si hoc celaveris si non monueris si monitione non proficiente ecclesie non denuntiaveris vel quia offendit et ledit te: ut innunt sequentia. Nunquid autem hec autoritas extendatur ad omnes habetur. ij. questione. i. si peccaverit: et de here. cum ex iniuncto. Secundo quod fiat de fratre in quo comprehenditur omnis christianus. xi. questione. ne. ij. ad mensaz: et de multiplici fraternitate habetur de regula. Joannes. Tercio exigitur quod fiat quedam secreta monitione: exigitur quod fiat hoc modo ostendendo peccatum suum obsecrando et rogando quod peniteat: et cum in hac non adhibeatur testis probari poterit per solum iuramentum secundum Hostien. Et not. de dictione solum que alios excludit. Quarto debet fieri secunda monitione: que probatur per iuramentum monentis: et alterius adiuncti: tertia vero debet plene probari et hoc respicit quod sequitur. Quinto debet dici ecclesie et ecclesia debet ipsum habere pro ethnicorum publicano: et si iudicialiter procedatur debet ipsum excommunicare: et ex hoc habet sine denuntiationis iudicialis: quia si se non corrigit eum excommunicat. Sexto exigitur quod qui dicit eum peccasse de hoc faciat fidem ecclesie vel paratus sit de hoc fidem facere coram competenti iudice: sic videtur quod ubi allegatur peccatum: et ab adversa parte negatur ad hoc ut videatur an spectat ad iudicem ecclesie de hoc preambulo an peccet: vel non habet ecclesia cognoscere sic in simili no. 5. eodem. ceterum an clericus sit spoliatus: et sic in via declinatorie potest opponi de hoc an sit peccatum quod venit de spontaneo ad merita causae: sic habes vnam exceptionem litis finite quando ad cessionem cause principalis cessat iurisdictione sic admittitur exceptio ab extraneo quod non contraxit in dioecesi: ubi convenitur. not. de foro competenti. romana. §. contrabentes. lib. vi.

7 et not. Innocen. de rescript. super literis. ¶ Nota quod in denuntiatione evangelica: in quocumque alio processu dicens formam servatam aretatur ad illam probandam. Ideo gravatur onere probandi dicens se appellasse. j. x. dies appellasse. de appellationi. significaverunt. not. de electio. capitulo primo. et c. ut circa. libro. vi. ad hoc cle. causam. de electio. et quod ibi no.

8 ¶ Nota quod autoritas illa si peccaverit nedum respicit occulta peccata: sed etiam manifesta. xlv. di. 3. illud. xi. questione. ij. precipue secundum Pet. ¶ Nota dno signa tribuentia iurisdictionem scilicet privilegium et consuetudinem et arguit ab. pro hominibus de monte pellulano ut sub rege non respondeant sed sub episcopo cum est questio inter eos et regem

10 et sic fuit diu servatum. ¶ Nota ecclesiam posse quemlibet ratione peccati cohercere: si est in ecclesia hoc potest directe: si extra ecclesiam indirecte. ij. questione. i. multi. de deci. de terris. de iudeis: et si iudeos secundum Cui. ad hoc de visu. post miserabilem. de privilegiis: quāto.

11 ¶ Tenio ad ver. non igitur. ¶ Nota. primo quod nemini inferri iniuriam qui iure suo utitur. de electi. ecclesia. de fur. iniuria. i. Rñ. secundum Host. ¶ Nota. secundo arg. quod suffraganei eligunt metropolitanum ad hoc de postu. prela. bone. el. ij. sed cessat argumentum si dicitur pcurare movendo et inducendos vel forte spectabat ad eos de

12 consuetudine secundum Host. ¶ Nota imperatorem subiectum esse pape: et suo diocesano quinimo et cuiuslibet presbytero. xviij. distinctio. quoniam. xviij. dist. duo sunt. de peni. omnis. ex hoc dicit Host. quod patet excellentia dignitatis ecclesiastica: et sacerdotalis respectu regalis: quod nullus clericus subesse potest imperatori personaliter imperator autem et etiam papa in eo quod peccatores subsumuntur pluri sacerdoti de peni. omnis ad hoc de iureiur. nimis. et ideo dicit omnis quod nemo sine crimine vivit. Concluse enim deus omnia sub peccato ut omnibus miseretur. de peniten. dist. ij. Si enim inquit secundum Pet. et Abb. et sic imperator potest a quocumque episcopo

13 municari in cuius dioecesi consistit. secundum P. ¶ Nota hic quod dicatur de genere alicuius quia idem est dicere de genere quod de descendentes et quod plus comprehendit descendentes ex persona matris. Nam ut dicit Hostien. hic erat descendens ex persona matris remittit ad specu. bystorianum. lib. xviij. c. ij. et not. quod qui libet scire presumitur facta coniuncti sui a quo descendit. l. de tutela. C. de integ. res. li. mi. l. octavi. ff. de cognati. ¶ Nota hic tri

ple em partem litis. exordium prosecutio: et sententia. et dicitur exordium ante lit. conte. vel quando lis contestatur curriculum decursus dicitur datis inducibus ad deliberandum possit lit. contest. peroratnr aut per allegationes. ¶ Nota a hic quod in iudicio seculari: in quocumque parte iudicij quis gravetur recursus potest haberi ad iudicem ecclesiasticum quod est intelligendum ubi ad adest materia peccati: vel quando deficit iudex secularis vel deest caput provincie. vt. i. dicam et sic patet quod ubi appellatur ad ecclesiam attenditur qualitas tribunalis iudicis ad quem: et non iudicis a quo ut possit appellari aut sententiam: et post ad hoc. j. de foro competenti. licet. ¶ Nota quod acta gesta: coram vno iudice faciunt fidem coram alio ad quem habetur recursus vel ad quem appellatur. de quo de testi. causam. el. j.

18 ¶ Nota quod potestas pape non est ab homine sed immediate est a deo potestas autem imperatoris a papa: et habuit eam mediante populo. xviij. distinctio. §. huic etiam: vide de origine papatus. xxi. distinctio. in princip. et in d. §. huic etiam: et vide quod ibi no. in qua tum dicitur quod habuit a concilio. ¶ Nota quod potestas pape hic videtur in materia peccati restringi ad christianos negat igitur se christianum qui negat hanc potestatem. de maio. et obediens. foli. te. ad finem.

20 ¶ Nota quod precisa correctio peccati permittitur ecclesie: quando peccatum est publicum foris ergo ecclesie etiam in materia peccati est precisus quando peccatum est publicum: iacet quis in peccato. et poterit ergo secundum Joan. de peccato etiam iudex secularis imponere penam temporalem a legibus statutam. xx. ii. q. v. sunt quidam. ¶ Nota quod in ministrando iustitiam in modo procedendi ad finem corrigendi peccatum non est habenda acceptio personarum immo sic iudicabitur magnus ut parvus.

23 ¶ Nota finem correctionis peccati ut quis a vitio retrahatur ad virtutem. ¶ Nota quid est pax quia vinculum est caritatis. et Las. ritas autem est dilectio dei et proximorum secundum Pet. et cum caritas sit specialis virtus qua saluamur: et fides. Ideo circa pacem et iuramentum specialis cognoscit ecclesia. ad hoc de electio. venerabilis. lem. de treu. et pa. c. secundo. et est pax etiam hoc fieri unda. xxiij. q. i.

27 Joan. et c. se. ¶ Nota dissimulationem peccatorum inferiorum esse mortalem in prelato. lxxij. distinctio. error. de treu. et pa. c. i. de privilegio.

28 quanto de senten. excom. quanto. host. ¶ Nota differentia esse inter pacem et treugas. ad hoc de treu. et pa. in rubrica. et capitulo primo.

29 ¶ Nota plura remedia adhibenda contra contumacem reducendum. de dolo veritatis ad concordandos discordes ad curandum egrotos. xviij. distinctio. c. fina. de peni. et re. omnis. ¶ Nota quod ubi de pace dubitatur fracta ecclesia potest compellere laycos ad treugas: et ubi pacem fecerunt ad illam reformandam. ¶ Nota in hac denuntiatione proceditur de plano sine strepitu et figura iudicij. Et nota quod in processu admittuntur nihilominus legitime exceptiones: et proceditur de plano: quia non dabantur ita prolixae dilationes: nec recipiuntur: ubi aliter darentur si alio modo ageretur. Nec enim quasi omnia ex arbitrio iudicis pendere consideratis personis causis locis: et temporalibus. de transactioni. c. fina. secundum Hostien. vide cle. si. de verborum significati. et in extra. ad reprimendam per Bar. to. et vide in. l. i. §. fina. ff. de prelo. stipu. et hoc sufficiant pro notabilibus. ¶ Tenio ad dicta doctorum et expeditam. Primo quedam literalia. Secundo veniam ad materiam denuntiationis. Tercio ad glo. ¶ Oppo. quod non habeatur ut ethnicus licet enim loqui cum gentilibus sed non cum excommunicatis. xi. questione. ij. cum excommunicato dic quod non sunt omnino similes: quia uterque a sacramentis ecclesie separatur secundum Pet. ¶ Oppo. quod papa poterit inducere legem melius facientem que dicit quod si iudex maior provincie aliquem ledat episcopus est ordinarius. facit in autem. vt

34 disse. indic. §. si tamen contigerit. col. ix. ¶ Quero primo quid sit dicere ethnicus: dic quod ethna est mons in arabia secundum alios in sicilia de quo ex rivulus sulphuris et continuo viget ignis sic isti erant in igne continuo. vel secundum bug. ab ethnos quod est gentilis. tales ergo merito sunt vitandi secundum Host. et publicanos. id est publice peccantes ad secundam expositionem. i. q. i. nonne. xlv. dist. sed illud. ¶ Quero secundo quam excusationem poterit allegare Rex francie: dic quod legitima monitio non precesserit: vel denuntiatio sit criminosa. ij. questione. vij. iudicet vel aliam quamcunque iustam causam: et ex hoc colligitur quod. j. §. fina. non mandat cognosci de causa principali: sed an denuntiatio sit admittenda fm

36 Innocen. vel dic vt. i. dicam secundum eundem Hostien. ¶ Quero. ij. quid est hoc speciale privilegium quod habere poterant in cognoscendo de causa feudali: ut alius cognosceret a domino feudi: dic quod forte rex anglie habebat privilegium a rege francie quod non iudicaretur per ipsum tanquam per eius dominum: sed per cōes eorum iudices vel per alias certas personas ab eis electas communiter. Idem si super hoc haberet specialem consuetudinem secundum Innocen. Hostien. autem intelligit quod privilegium dabat hanc potestatem pape: loquitur de speciali privilegio concessio a beato Petro. quod etiam dicitur generale. de translatio. prelato. c. i. speciale autem est attentata persona pape cui et non alteri competit. de offic. deleg. quod translationem

translationem: generale respectu omnium christianorum: super quos
 dat potestatem. vt. j. probatur quod non solum patet propter dictum
 privilegium sed etiam propter consuetudinem. ad hoc. j. titu. j. cleri
 cus et probatur hec lectu. secundum eundem. de transla. prela. quan
 to. §. j. dictum Inno. procedit si loquimur de privilegio quo alteri
 quam proprie: vel pape datur potestas cognoscendi principaliter de
 fendo: vel alteri quaz domino feudum quia illud est speciale: nec est da
 tum a petro. dictum hostien. procedit loquendo de privilegio quo
 specialiter papa cognoscit de peccato: et iuramento hoc bene habuit
 37 a petro. ¶ Quero quarto quis est hic processus quem agitare de
 bet legatus: dic supponere terram interdicto. de ap. nouit. de offic.
 deleg. nouit et mandat istis prelati vt illam sententiam obseruent:
 nam propter hoc: vt prelati sciant executionem et intentionem pa
 pe: prelati dirigitur hec decre. secundum host. et sic reducit autori
 tes ad concordiam. si istam si peccauerit: et illam apostoli peccantem
 coram omnibus argueret: prima procedat in occulto. secunda in pu
 blico. unde scribitur distribuite etc. ¶ Ultimo venio ad materiam
 denuntiationum quam Archidia. expedit et glo. h. que sit de. si pec
 cauerit. Inno. et host. in. c. romana. de cens. §. sane. Bar. in decre.
 religionum. Grego. x. de reli. do. Bar. in extra. ad reprimendam:
 38 in verbo denuntiationem. ¶ Pro cuius evidentiā pmitto quod
 multiplex est modus et via agendi: quandoque via actionis: vt in ciui
 li. instit. de actio. per totum: et in. §. i. §. eodem dilecti. Quandoque
 officio iudicis subrogato loco actionis. ff. de mino. per totum. et ex
 qui. cau. ma. de offi. iudi. c. j. et in toto titu. de integ. res. ita. quan
 doque via accusationis de accu. per totum. quandoque via inquisitionis
 de accusatio. qualiter. et cum oporteat. de symo. licet heli. et he
 gime due vie competunt demum in criminalibus. in ciuilibus au
 tem non: nisi vbi solus intenditur finis correctionis peccati: vt not.
 de iur. iuran. ad nostram. h. et sic concurrunt cum euangelica vel iudi
 ciali. vt. j. dicam. Differt tamen quia in officio iudicis non est neces
 saria solennitas denuntiationum de quibus hic ad quod gloss. qd
 me. cau. c. abbas. Alia est via agendi per modum denuntiationis: et
 de iure antiquo digesto: non admitteretur hec denuntiatio: nisi p
 officialis. ff. de custodia reo. l. diuus. C. de accu. l. ea quidem. de offi.
 prefecti. vb. in. l. prima. §. sane. secundum Bart. in dicta extra. ad
 reprimendam. Hodie autem hec denuntiatio admittitur magis la
 te vt. j. patebit. De officiali autem denuntiatore habetur in dicta. l.
 diuus. de accu. olim. de testi. cogen. preterea. de statu mona. ea que. et
 c. in singulis cum h. quem nos testem sinodalem intelligimus et ap
 40 pellamus. ¶ Et videndum igitur de hac specie denuntiationis qua
 prosequor per duo media. Primo quod duplex est denuntiatio. Se
 cundo de formis eius et effectibus. dic quod denuntiationum alia iu
 dicialis: alia canonica: alia regularis. ¶ Venio ad euangelicam cir
 ca quam. Primo videbimus aliqua circa personam denuntiantes.
 Secundo aliqua circa personam denuntiatam. Tercio aliqua circa
 41 eius formam. Quarto aliqua circa eius finem et effectum. ¶ Ad
 primum quero an denuntiatio euangelica procedat ab actu cari
 tatis an iustitie: dic prout ordinatur ad tollendum peccatum proce
 dit ab actu caritatis: prout ordinatur ad instruendum alios per ex
 emplum procedit ab actu iustitie. et. q. iij. precipue: secundum Archidia.
 42 h. q. i. si peccauerit. ¶ Et secundo quero an sit precepti hec denuntia
 tio: an consilij. Quod sit precepti facit: quia loquitur per verba im
 peratiua. et. v. dist. sed illud. cum. c. se. lxxij. dist. per totum: ergo ca
 dent sub precepto. et. iij. q. i. quod precipitur. de verbo. signi. in his:
 pro et contra subtiliter et copiose. allegat Archi. h. qd. i. si peccauerit
 Jo. an. dicit quod in prelato est precepti et si non facit peccat. de off.
 ordi. irrefragabili. et. v. dist. sed illud. cum. c. se. lxxij. dist. per totum.
 In alio non prelato dicunt quod non est precepti sed consilij: nec illi
 laqueat ad peccatum: unde non tenetur aliquis ad hoc: nisi vt ad alia
 opera pia: nisi ratione officij vel cui hoc pertineat. et. iij. q. iij. duo: et
 fuit dictum Inno. in vna parte. In alia dicit quemlibet teneri si cre
 dit suam denuntiationem prodesse: et denuntiatis non est graue
 denuntiare. et. iij. q. v. anima: nam nimis graue esset denuntiantibus
 si ob hoc a suis negotijs retrahi deberent: vel si propter hoc deberet
 inimicitias vel pericula aliqua incurrere: quia licet denuntiare bo
 num opus sit ad illud non tenemur: sicut nec ad alia bona opera: nisi
 in casu predicto: et quando sic se offert oportunitas vt dictum est: qu
 quando sic se offert oportunitas esset peccatum negligentie: nisi de
 nuntiaret. hec vera dicit in delicto continuato: et iterationem reci
 piente: secus in momentaneo. Jo. an. de ligna. dicit quod si fiat de
 nuntiatio circa commissum non est precepti. ratio quia monitio cir
 ca commissum fit propter penitentiam quam iniungere non potest
 priuatus: nec ad ipsam compellere: sed circa secundam non fit moni
 tio ad penitentiam eius quod non est commissum: sed tendit ne pec
 cet quod potest quilibet priuatus prohibere: tenetur enim quilibet
 propulsare vim factam socio: de senten. ex com. qua te. eo. titu. dile
 cto. quanto magis tenetur propulsare periculum anime: tamē at
 tenta origine. f. caritate tenetur priuatus: sed in vim solius precepti
 tenetur solus prelatus secundum Jo. an. de ligna. Concludit Archi

dia. quod est precepti sed non semper est peccatum. Unde aduer ten
 dum quod quedam sunt precepta negativa: et hec prohibent actus
 peccatorum: quedam affirmatiua: et hec non prohibent: sed inducunt
 actus virtutum. Actus autem peccatorum secundum se sunt mali: et
 43 nullo modo bene fieri possunt: nec aliquo modo: aut tepore: et hoc
 sequitur quod precepta negativa obligant semper: et ad semper: nisi
 forte reuelatione diuina. et. iij. q. v. si non licet. et. iij. q. j. non est cul
 44 pandus. et. iij. q. v. dicit. de diuor. Sandemus. ¶ Actus autem vir
 tutum non quolibet modo fieri debent: et tempore: sed seruatis debi
 tis circumstantijs: que exiguntur ad hoc: vt actus sit virtuosus. scilicet
 45 cet vt fiat vbiq: et fm qd d3 et qd d3. ¶ Concludit ergo quod fraterna
 correctio tripliciter potest obmitti. quandoque meritorie: quandoque
 ex caritate obmittitur: vt quia timet ne deteriores fiant. allega. di
 ctum augustinus in principio de ciuitate dei. Secundo modo obmit
 titur cum peccato mortali: quando presumit probabiliter: quod ad
 eius monitionem corrigeretur: tamen propter timorem: vel tepi
 ditatem obmittitur. l. dist. si quis dyaconus. xl. dist. si papa. xvij.
 dist. in fine. sunt nonnulli. Tercio modo cum peccato veniali: quado
 ex timore vel tepiditate est tardior ad corrigendum non tamē obmit
 teret si constaret ei quod corrigi deberet. Hoc modo viri sancti ali
 quando obmittunt corrigere delinquentes. h. q. vj. q. i. plerique. xvij.
 q. i. §. quando vero. Hoc in non prelato. In prelato autē hoc dicit ee
 peccatum vbi corrigere valet absq: scādalo alias expectet tempus.
 46 ¶ Tercio quero an subditus teneatur corrigere prelatum: dic qd
 in quantum correctio est actus iustitie non pertinet ad subditum re
 spectu prelati. et. i. distinctio. inferior. et. c. submittitur: sed in quantum
 est actus caritatis sic non tamen cum presumptione vel proteruitia.
 Unde dicit apostolus. seniores ne increpaueris: sicut a fine reprehē
 dit balaam. h. q. vj. sicuti. et. §. Item cum balaam cum capitulo seq.
 47 ¶ Quarto quero an possit quis corrigi qui ex correctione fit de
 terior. archidia. vbi supra concludit quod in quantum correctio est vir
 tus iustitie in qua agitur etiam de bono comuni que pertinet ad p
 latus hec non est obmittenda propter timorem eius qui corrigitur
 ne fiat deterior: immo index contra eum procedit. iij. dist. in. forte.
 et. iij. qd. v. qui vitij. Alia est que est actus caritatis cuius finis est
 emendatio delinquentis non habens citationem: sed simplicez mo
 nitionem: et hec vbi timeretur quod peior fieret debet obmitti: quia
 ea que sunt ad finem debent regulari secundum quod exigit ratio si
 48 nis. et. iij. qd. v. prodest secundum archidia. ¶ Quero an quilibet
 possit denuntiare. docto. hic dicunt quod omnes infames et mulie
 res admittuntur dummodo non perseverent in crimine: nec per ex
 ceptionem: et cauillationes sunt repellendi. non eniz refert qui denū
 ciet duz tamen anima saluetur. de iur. iuran. quod admodum in fi.
 de cogna. spi. tua ad quam admitteretur quis dato quod iurasset non
 denuntiare. de iur. iuran. quod admodum: quia iuramentum esset
 temerarium in quantum denuntians principaliter intenderet cor
 rectionem peccati: et non intenderet principaliter propriuz inter
 esse: vt ibi no. ad hoc quod no. glo. hic et de testi. in omni. de iur. iuran.
 do tua. de cogna. spi. tua. glo. h. questione. j. si peccauerit. sic debet in
 telligi. glo. fina. hic relata. ad euangelicam recte loquitur: et hec suffi
 ciant quantum ad personam denuntiantes. Archi. h. q. i. si peccauerit
 de existente in peccato dicit quod qd non admittatur ad denuntiā
 dum si iacet in peccato actus tamē correctionis in eo cadere potest
 quia in eo non est ex toto delectum iudicium rationis propter tria ta
 men ex peccato precedenti redditur indignus ad corrigendum si pec
 cati maius commisit: corrigit de minori: et allegat illud ad Ath. vj.
 qui videt festucam etc. Primo quod quanto maius est peccatum cor
 rigentis tanto maius potest scandalum innuere. argumē. xl. dist. in.
 multi. Secundo ex superbia corrigentis qui peccata sua paruipen
 des seipsum proximo prefert seneritate austeri diiudicans aliorum
 peccata contra illud. et. questione. iij. cunctis: et cōcludit etiam in cor
 rectione hac pensandum vtrum tale est vitium quod non habue
 rimus. et tunc cogitemus nos homines esse: et habere potuisse: vel
 tale quod habuimus: et iam non habemus: tunc tangat memoriaz
 communis fragilitas vt illam correctionem non odium: sed misericor
 dia precedat. Si autem inuenerimus nos in eodem vitio esse: non
 obiurgemur sed congemiscamus: et inuitemus ad equalitatem peni
 49 tendum. ¶ Et his patet quod peccator humiliter corripiendo non
 peccat nec nouam sibi damnationem acquirit si sic corrigat secundū
 archidia. banc etiam potest prosequi ille cuius interest ratione rei
 familiaris. vt hic et etiam petere vt cum non possit agere penitentia
 nisi satisfaciatur quod reddat ei quod sibi debet secundum Inno. cen.
 50 ¶ Venio ad personam denuntiatam: et quero primo quis possit
 denuntiare dic quod quilibet iacens in peccato: nec in hoc excusat di
 51 gnitas vt patet hic. ¶ Tercio pro quibus peccatis habeat locum
 denuntiatio: et correctio: dic quod pro peccatis commissis in quibus
 persistit: et committit. et. iij. q. v. hoc videtur. et no. de sponsa. tua nos
 52 et an in occultis dici supra. ¶ Tercio quero secundo an denuntiatio enā
 gelica habeat locum in peccatis occultis sicut in publicis. ¶ Pet. te.
 net hic quod habeat locum in occultis: et publicis. et. questione. iij.
 cc ij

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

præcipue. et est textus hic Jo. an. and. hic videtur velle quod in foro ecclesie siastico non habeat locum in peccatis omnino occultis: sed que præbati possunt: quia omnino occulta iudicio dei sunt servata. vi. ques. si on e. i. si omnia: et caueat denuntians quod cum peccatorem convincere possit. quia etiam si episcopus ei non creditur. vi. q. ij. si tantum. c. placuit. Innoc. dicit quod si peccatum est occultum illud occulte persequi debet: et tandem debet habere eum per ethnico et publicano eum occulte vitando. alleg. xlv. dist. nō ociose dicit si queritur an occulta peccata possint corripi: et etiam castigari: castigatione generalis: dicit quod sic: ut in. c. si sacerdos. de offi. ordina. Si an possint corripi in specie si sunt occulta alijs: et nota corripienti possunt absque dubio occulte corripi ut sunt occulta: dum tamen servetur modus in corrigendo: ut occulta corripiantur publice publice. vii. q. ij. si tantum. c. omnia. et c. placuit. et sic intelliguntur hee auctoritates: si peccaverit in terra illa peccantem corripit coram omnibus. Si an possint denuntiari si sunt omnino occulta. Jo. an. tenet quod. s. archidia. tangit. ij. questione. i. si peccaverit et dicit aliquos dicere ordinem fratrum correctionis sic servandum: ut primo corrigatur in secreto. si audierit bene quidem si non et peccatum est omnino occultum dicebant non ulterius procedendum: si ad notitiam populi incipit transire debet ulterius procedi. secundum quod dominus mandavit. hoc est contra dictum augustinum quod peccatum fratrum non debet occultari ne putrescat in corde. v. questione. v. non nos. Ideo dicit archidia. quod quam diu spes est de correctione per secretum monitionem debet illam pluries iterare: nec debet ultra procedi: si non valet admonitio. procedendum est ulterius quantumcumque peccatum sit occultum ad testium inductionem nisi forte timeretur quod deterior fieret: quia tunc est desistendum. puto quod si peccatum est omnino occultum: facta prima monitione possit adhibere unum vel duos qui potius possint prodesse quam nocere: ut cum eo corripiant: si se corrigat habemus obtentum. xxi. questione. v. hoc videtur: et tenet hoc archidia. et si coram eis fatetur crimen postea procedere ad denuntiationem: per eos probare si negaret coram alio vel alijs cum adhuc potest denuntiare ecclesie hic est prelati qui possit potius prodesse quam nocere: et tunc superior cui est facta denuntiatio: cum non constet ei nisi per unum testem habebit eum occulte vitare: pro eo orare eum crebro admonere poterit etiam in genere excommunicare isto modo sufficit ad correctionem unus testis: et sic intellige glo. que dicunt quod in penitentialibus sufficit probatio per unum testem: ut not. glo. ij. questione. i. multi in verbo seculari ad si. de spon. preterea. xxi. questione. v. hoc videtur de con. dist. iiii. cum itaq. de consanguinitate et affinitate. super eo. sic intelligo. xlv. dist. sed illud xxi. q. v. hoc videtur. Si peccatum est occultum probabiliter tamen habet locum denuntiatio absque dubio: ut hic dicunt docto. et forte si sit publicum licet fines forte sint diversi ut dicam vbi tractabatur de effectu. ¶ Quero circa formam que exigatur in hac denuntiatione evangelicam: et que sunt de eius forma. dicit quod in ea debet procedere duplex monitio. Prima probatur per monentem. Secunda per monentem et alium vel alios: de testi. in omni. arc. ij. q. i. si peccaverit. dicit si peccatum est publicum non exigatur monitio: iuxta illud peccantem coram omnibus argue. xlv. dist. sed illud: si occultum et inferat alijs nocumentum spirituale: vel temporale: vel corporale puta traditio civitatis hostibus: vel occulta heresis: multos occulte a fide devians: cum hic peccet in alios: statim non expectata monitione: denunciabit: nisi forte sciret quod ad eius monitionem vellet statim corrigi: nam quilibet debet sic corrigere si potest: quod illius fama non ledatur: que est vitis ipsi peccanti: non solum in temporalibus: in quibus homo quantum ad multa patitur detrimentum amissa fama. de testi. testimonium. ij. q. v. testes: sed etiam quantum ad spiritualia: quia multi pre timore infamie retrahunt a peccato: cum autem se sentiunt infamatos libentius peccant: de pe. di. i. quis alius quando. Item quia uno infamato alij infamantur: quia dicitur clerici vel religiosi hoc faciunt: si non inferat pluribus nocumentum exigitur monitio. ¶ Forma autem procedendi est quia in eo procedunt de plano: absque forma iudicii: ut hic litera dicit: admittantur omnes testes: dummodo non sint criminosi: etiam si essent infames mulieres: et minores: secundum Inno. ut supra dixi in denuntiantem. ¶ Quero circa effectum quis sit finis et effectus huius denuntiationis evangelice. dicit Jo. an. quod huius effectus est ut peccator peniteat: non ut beneficium vel officium privetur: nisi retento ordinem: vel beneficium: penitere non posset de tempo. or. c. ultimo: et tunc per consequentiam non directo privatur. s. q. aliter penitere non potest: fm Jo. an. sentit ergo Jo. an. quod finis huius denuntiationis compellat precise. Inno. dicit quod si peccatum est occultum finis eius est ut habeat denuntiatum privatum pro ethnico et publicano: ut sonat auctoritas. ij. q. i. si peccaverit. xlv. dist. non ociose: si peccatum est manifestum manifeste debet persequi dictum evangelicum denuntiando crimen eius iudici: probando per testes: et tandem debet eum habere pro publicano publice: etiam si non esset excommunicatus: etiam non habendo familiaritatem cum eo: sed non debet eum vita-

re in oratione: nec in mensa: nec in alijs huiusmodi. puto quod si peccatum est occultum: notum soli deo: denuntiati finis est hoc denuntiare prelati: qui possit prodesse: et non nocere: qui prelati plura habet remedia. Primum ut insistat orationibus orando pro eo. Secundum ut insistat monitionibus occultis exhortando. Tertium ut eum ut peccatorem vitet sacramenta denegando: et si sic non proficiat potest eum etiam excommunicare in genere: argu. de offi. or. si sacerdos. Aliud agere non potest: ne publicet peccatum: quia proditor esse non debet. ij. q. v. de his. Si peccatum est publicum: tunc potest adhibere illa remedia: et etiam publice vitare: per hanc autem viam non debet ipsum sententiarum specificare: quia hec non est via officialis: et ideo denegantur alia remedia iudicialia. sic intelligo Innocen. et forte poterit ei denegare sacramenta nisi appareat de penitentia: ex quo perseverat in peccato. ¶ Ad secundam speciem scilicet ad iudicalem. ¶ Quero primo quod duplex est: dicit quod est duplex quedam publica: quedam privata publica est que competit ex puro et merito officio in qua non exigitur monitio: sed in ea iudex ex suo officio procedit: per denuntiationem suorum officialium et habet locum in notorijs tantum. C. de accus. ea quidem. xxv. q. vi. episcopus in sinodo. ff. de custo. reo. l. diuus. de offi. pref. vrb. l. i. s. sane. In casu tamen delicti lese maiestatis contra imperium est hoc novum quod per denuntiationem factam a quocunque posset procedi. ut in extranag. ad reprimendam vbi bar. dicit quod iste denuntiator habet vim cuiusdam mandatoris: ideo insistens incidit. l. i. s. incidit. ff. ad turp. et lab. accusatore. et l. denuntiatores. dicit tamen spec. in titu. de denunti. s. i. verbi. ut autem in si. quod licet sit ceptus processus per modum denuntiationis canonice si tamen difficultas aliqua ingeratur transitur ad modum inquisitionis nec punitur denuntiator cum non sua voluntate desistat. de symo. licet hely. s. cuz igitur. Queda est species denuntiationis iudicialis que dicitur privata: circa hoc quero an competat. Secundo contra quem. Tertio que sit ei forma. Quarto quis sit eius effectus. Quinto in quo differt ab evangelica. ¶ Ad primum an competat: dicit quod competit lesio propter suum interesse: quado ille qui est lesus non potest agere in foro oino contentioso rigore iuris inspecto. Aut pp conditionem persone: ut quia servus aut potestati subiectus. Item putat bar. in extranag. ad reprimendam: vbi dicitur propter potentiam aliquis se innare non potest vel audet alias facta querela superiori etiam si ultra non prosequatur iudex ex officio procedat quod ampliat spec. in titu. de denunti. s. primo verbi. ut autem. etiam si timet ratione superioritatis: quia eius est dominus vel tyrannus et si propter potestatem timet denuntiare poterit superior ecclesiasticus ex officio providere per pene impositionem: et sufficientem cautionem. de restit. spo. literas. de presumptio. literas. de iur. iur. ad nostram. Item si sit timor iuris ut quod ab agendo alijs visus sit exclusio iuramento. de rei iuran. debitoribus. et dicto. c. ad nostram. et c. quemadmodum: et puto quod vbi timor impedit agere: ut iuris aut facti: tunc poterit fieri sine monitione: si timor monitionem impedit argum. de appel. si iustus: et quod ibi not. Competit etiam in spectantibus ad forum veniale et in rusticis oppressis. ff. de offi. pref. l. nec quicquam. s. de plano: per que puto idem in omnibus miserabilibus personis oppressis: ut in causis suis possit per hanc viam sic de plano procedere: que miserabiles dicantur persone numerat Inno. de offi. delega. significatibus quod bene not. quia ex hoc habes multas summarias causas ff. de offi. pref. vrb. l. i. s. quod autem Insi. de his qui sunt sui vel alie. iuris. s. i. Item puto in monachis et coenobitis et prelatibus vel alijs querelantibus qui propter defectum voluntatis repelluntur ab agendo. ut not. Jo. an. and. de offi. ordi. presenti. lib. vi. et not. de preben. graue. eo. l. not. Innocen. qui de vel mona. insinuantem. coepit etiam patri conquerenti de filio vel liberto. l. i. s. cum patronus. ff. de offi. proconsul. et l. nec quicquam. s. de plano. Item dicit potest de prelatibus conquerentibus de subiectis. ij. questione. iij. clericus. s. de excess. prela. c. i. et de ecclesia conquerente. de beneficiis vel oblatibus ecclesie vel monachis. et hec via agendi quo ad casus civiles fuit introducta a iure civili. nec est denuntiatio proprie sed officium iudicis vel supplicatio quedam qua superior aditur in foro autem canonico per viam denuntiationis precedentibus casibus admittitur etiam laycis contra laycos agentibus quando adest defectus iustitie vel criminis sui natura est ecclesiastica vel ratione pacis vel iuramenti. Item quando crimen est notorium: vel quando non auditur in foro seculari inspecto rigore: naturalis tamen equitas dicat ius agendi competere ut in obligatione naturali. idem dicit Innocen. sed obmisi Jo. an. si denegatur ius agendi inspecto rigore etiam in foro ecclesiastico: quia non competit ius agendi de iure canonico in foro contentioso: ut in pacto nudo: iuramento: que etiam de iure canonico actionem non producant. sic sentit hic Innocentius. quod de iure canonico non agatur ex pacto nudo nec producat actiones sed agatur tantum via denuntiationis iudicialis. de quo dicitur vbi dicit de pac. c. i. de instit. cum venissent: et not. xxi. questione. ij. quicunque suffragio plus puto quod et agi posset de iure civili per viam illam: ne iniustitia

ne iniustitia denegetur ex equitate: quia agebatur ante dum iniustitia manu regia ministrabatur. l. i. q. deinde exactis de origi. iuris. ff. et not. Inno. de consuetu. que in ecclesiis. et not. C. si contra ius vel vti. public. in l. si per Ly. et Sai. de faza. cuius originaliter fuit dictum: et hoc quando quis locupletatur cum aliena iactura: vt. l. pla. ne. l. si. ff. de petito. here. et forte etiam sine denuntiatione euangelica sic agatur in foro canonico: quia non est necessarius usus actionis: vt dixi. §. eodem dilecti. Competit etiam illi qui propter iuramentum excluditur iniuste a petitione sibi debiti: vt quia iuramentum est iniuste exactum: dum tamen principaliter intendat sine correctionis peccati vt no. de iur. iura. debitor. z. c. primo. z. c. ad no. stram licet hoc non ponant hic docto. idem competit vbicunq; delictum est perpetratum si crimen perpetratum recipiat augmentum propter multiplicationem actuum: vel continuationem iniurie: sicut quando aliquis perfitit in illicito contubernio vel quando perfitit in iniuria rapiendi de iure iurando quemadmodum. Competit etiam pro crimine committendo ab eo desistat. de de spon. im. pube. ad dissoluendum. xxij. questione. v. anima. secundum Innoc. competit etiam cuiuslibet miserabili persone oppressa. lxxvj. distin. p. totum. Item competit grauato in principio vel medio litis coram capite provincie: ubi difficilis est aditus superioris: in autem. vt dist. si. iudic. §. si vero contigerit col. ix. et est tex. hic quod est valde notandum pro istis ciuitatibus superiores non recognoscunt: si de iudicibus appellacionis prouident per statuta. Item competit quam per hanc viam pauperi agenti compellitur diues dare elemosinam. vij. distincio. sicut hi ubi hoc no. Jo. puto tamen quia propter hoc non cesset officium iudicis ubi arguitur peccatum nec est modus agendi: vt est calus cum not. docto. de iur. iur. ad nostram. ff. no. glo. ff. quod met. can. abbas. z. c. ad aures. et est hoc vtile quia non erit necessaria monitio de qua hic. In aliis casibus non admittitur nisi tamen in reducibilibus ad istos. alii si hoc diceretur perire iurisdicte potestatem: omnes cause per istam viam reducerentur ad forum ecclesie siasticum secundum Joan. and. et idem dicit Suar. in dicto. c. religio nem. Et his decidit Barto. in extraneanti ad reprimendam quid de eo quod deducitur per falsitatem de legatis vel trebellianicam de fideicommissis cum illud sit naturaliter debitum. C. de iuris. facti igno. l. cum quis. de reg. iur. l. quis per errorem. In talia detrahens possit denuntiari hac specie denuntiationis quasi peccet mortaliter videtur quod non: quia de iure canonico agitur ad has quartas de testa. Rayn. et Raynaldus. quod non permittit ius canonicum si detrahentes peccarent. dicit ibi Barto. quod quedam est naturalis qua quis obligatur eo quod alienum tenet cum aliena iactura et damno: sic obligatur ad restituendum: et pro tali vt nutriente peccatum bene agitur euangelica denuntiatione. ff. de iur. iudic. indebi. l. nam natura. Quedam est naturalis qua quis obligatur ad aliquid implendum de nouo: in hac quedam est que surgit ex puro deliberato et spontaneo consensu obligandi iuxta illud. verba de ore meo non faciam irrita: vt ex pacto nudo: vel iurando interposito ab alio §. a liberto. l. vt iurandi. de ope. lib. ff. de fideicom. l. si quis pro eo. vel in alia qua quis consentit obligari tertio alteri stipulanti. ff. de verborum obligatio. l. stipulatio ista. §. alteri. et adhuc potest pro tali agi hac via ad hoc optime quod not. Jo. i. questione. vij. quotiens cordis. Quedam est naturalis obligatio que non habet originem a consensu: vt in obligatione ad penam ex maleficio. de qua in l. non solum. §. primo. ff. de iniur. non enim ex hoc surgit a consensu: sed interpretato quantum est in se delinquens non consentit obligari sed putat semper euadere penam hic est quod in foro conscientie quis ad talem penam non tenetur. xij. questione. ff. fra. ternitatem. ubi Jo. et pro tali non agitur quedam que surgit ex presumpto non certo et determinato consensu vel non proprio sed trahente originem a consensu alterius et non habet locum denuntiationis.

Ad propositum si teneretur opi. pe. et Ly. de qua in dicta. l. cum quis. de iur. et fac. igno. quod non daretur obligatio naturalis in retinendo per fal. vel trebel. planum quod denuntiari non posset: s; tenendo opi. quod ibi sit naturalis. Dic quod illa non surgit ex consensu. §. enim naturaliter teneatur habito respectu ad insurgentis quo iure quarte retentio non erat inducta: non tamen quia surgit ex consensu tenetur cum testator videatur velle in testamentis suis leges locum habere que de falci. loquuntur: vt. l. nemo potest. de leg. i. et de testa. requisiti: et heres etiam videtur ad eundem velle legis falci. beneficio: factis puto hoc verum nisi testator expresse vetauerit falci. vel trebel. etiam ignarus sui patrimonij: quia tunc apparet de voluntate defuncti: unde §. leg. fauore heredis permittat eum detrahere quod est inductum propter malum principium deficientium in caritate voluntatem implere sine lucro voluntates defunctorum: cō-

59 pelleretur per hanc denuntiationem ad illam implendam. Et his decidit quid de tuto prescriptio qui vere debitor erat: an sic remaneat naturaliter obligatus quod contra eum posset agi via denuntiationis euangelice dicit Barto. quod auditur via denuntiationis euangelice §. denegetur ius agendi in foro seculari: nec obstat quod

prescriptio tollat effectum naturalis. l. si. ff. rem ra. habere. ubi per Dyn. l. sicut. C. de prescriptio. xxx. vel xl. annorum: quia licet tollatur effectus civilis ipsa tamen naturalis non tollitur: nec naturalis effectus illam sequens quod puto verum maxime quando prescribens scit se debitorem: vt no. Barto. in l. sequitur. §. si viam. ff. de vsu ca. quo casu quid in foro contentioso canonico dixi de prescriptio. c. si. et in questione quam florentie disputauit: que incipit clericus.

60 Et his decidit quid de tuto exceptione inacedo. qui vere iniuriam recipit tenet Barto. quod denuntiari non potest: quia hec exceptio surgit ex delicto creditoris quod potest opponi denuntianti: vt dictum est: vt no. Jo. Credo filium denuntiare posse: si ex hoc factus locupletior est. Idem si non est factus locupletior: quia intantum damificauit alium: quia ius naturale tale non presumit delictum quod in necem patris mutauerint quia ex quo purgatum est non obstat exceptio antiqui delicti: quia exceptio delicti non obstat agenti denuntiatione iudiciali: quia crimen non repellit que a suo iure consequendo: sed prima ratio est melior: quia crimen annexum iuris agendi bene obstat. ff. de doli exceptio. per totum. Et his infertur quid de muliere tuta velleiano: dicit Barto. eam non posse denuntiari: quia etiam soluens repetit secundum canones. de solu. c. si tibi no. quia hec naturalis non est firma: quia propter imbecillitatem mulieris se obligantis pro debito alieno. Idem putat in pupillo qui naturaliter obligatur: quia illa naturalis non surgit a deliberato et maturato consensu: nam si sic obligatus solueret restituere tur ex edicto de minoris naturali equitate iducto. C. si aduersus folu. l. si. ff. de condi. indebi. l. interdum. ff. de in integr. restitui. l. i. in muliere et pupillo si facti essent ex hoc locupletiores denuntianti posset absque dubio. Si vero non sunt locupletiores puto in muliere et minore saltem doli capace: si non est saluum ius agendi contra alium stipulanti et agitur de damno quod denuntianti posset si agitur de lucro: vt quia obligatio est ex causa lucrativa vel saluum est ius agendi contra alium. dic quod tunc procedit dictum Barto. Sed an in foro penitentiali teneatur dixi in decret. quia plerique de immu. eccle. dicunt ibi dixi post Innoc. Et his dicit generaliter quod in omni casu quo aduersus naturalem daretur restitutio quod tunc aduersus illam non daretur denuntiatio: quia obligatio naturalis excluditur per aliam naturalem obligationem: vt. l. si vnus. §. pactus. ff. de par. secundum Barto. hoc puto quando causa dande restitutionis fundaretur super imbecillitate consensus: vt non firmi et deliberati.

64 animi: vt dixi supra. Et his decidit quid de tuto prescriptioe que vere debitor erat: an sic remaneat naturaliter obligatus quod contra eum posset agi via denuntiationis euangelice: dicit Barto. quod auditur via denuntiationis euangelice §. denegetur ius agendi in foro seculari: nec obstat quod prescriptio tollat effectum naturalis. l. si. ff. rem ra. ha. ubi per Dyn. l. sicut. C. de prescriptio. xxx. vel xl. anno. quia licet tollantur effectus civiles ipsa tamen naturalis non tollitur nec naturalis effectus illam sequens quod puto verum maxime quando prescribens scit se debitorem: vt not. Barto. in l. se. §. si viam. ff. de vsu ca. quo casu. quid in foro contentioso canonico dixi de prescriptio. c. si.

65 Et his decidit quid de tuto exceptione rei iudicate videtur quod denuntiari possit quia remanet naturalis. ff. de condi. indebi. l. iuliana si quis cum totum. §. plane. et §. si quis ancillam. de excep. rei iudi. de iur. iur. l. nam et poitea. §. j. p. quo facit: quia in certis tantum casibus permittitur: vt per instrumenta de nouo reperta. de re iudi. imperator. dicit tamen quod dubitat: puto quod si vitium sententia et iniustitia non sit per partes remissibilis: quia tunc non purgatur vitium conscientie non cesset denuntiatio immo possit agi de iure communi: quia sententia non transit in rem iudi. vt no. super rubrica. de re iudi. et no. glo. de re iudi. cum bertoldus. z. c. inter monasterium. et no. docto. eo. titu. lator. z. c. consanguinei. vt in beneficiis et matrimoniali. Si vitium sine est per partes remissibile: tunc partis negligentia transit in rem iudi. quia aliquo partis tacito consensu potest excusare conscientiam non auditur denuntiatio ideo dixi quod si a debitore petantur vsure vel executio contractus vsurarij si postea in executione sententie opponatur exceptio vsuraria: non admittit exceptio: si sententia transit in rem iudi. quia acquiescendo potuit vsuras remittere. Idem tenet tamen sentit hic super glo. in verbo. iudicare quod habeat locum denuntiatio: sed prehabita summaria cognitione de iniustitia sententie. Si autem reclamauerit inquantum potuerit vt quia ter appellauit: semper secuta est iniusta sententia: dico quod auditur §. §. iura in foro contentioso eum excludant: sic loquuntur iura que allegat Barto. ex his datur via ad multa. Et hoc patet quid de herede ex inutili testamento: vt quia non habet debitam solennitatem testamenti: vel quia peccat in preteritione filij. Nunquid rumpens testamentum possit denuntiari: vt impleat voluntatem defuncti etiam respectu eius quod in foro contentioso imple non teneretur puto quod si testamentum deficiat in sola solennitate testamenti quod talis possit denuntiari: quia hic adest fundamentum firmitatis consensus testantis et naturali ex eo obligationis qua

quam ius non assistat: nec civile: nec canonicum: in terris imperij in relictis ad non pias causas: ut patet de testa. cum esset. z. c. relatum. z. quod ibi not. nec ob. si dicatur eo quod testator elegit solentiter non testari: elegit z. consensit venientes ab intestato succedere: z. consequenter consensit scriptos non succedere: ut patet ex no. l. consensit. ad si. ff. de iure codi. q. sciebat eos in quos secundum ius naturale consensiebat. de iure naturali succedere. unde quo ad illud ius consensit q. non consensit quo ad ius positivum quod ius sic interpretat. In rumpente autem ratione preteritionis hic est maior dubitatio z. in ipso puto quod non habeat locum denuntiatio: quia ius positivum infringens ex altero capite habet naturalem equitatem obfuscantem equitatem voluntatis: ut quia naturalis equitas dicat ut filij contra debitum ordinem charitatis ab hereditatibus parentum non excludantur alijs heredibus prelati. Unde est quod etiam locus pius instituatur filijs exheredatis: in conscientie foro non est q. in hoc consulendus: ut l. si quis ad declinandum. C. de episc. z. cler. xix. questione. si. c. pe. z. si. xvij. q. iij. quicunque. ex quo concluditur filium ut totum naturali equitate contra naturalem furgentem ex consensu inordinato: z. contra nature instinctum: licite posse retinere p que digi de facto suasionibus inductum ad renuntiandum z. iurandum de non repetendo: sic non rumpendo testamento habere remedia contra iuramentum non obstat si dicatur quod ad hoc fuerit inductus ex novo dolo. per. c. cum dilecti. de dolo z. contumacia.

67 ¶ Ad id ad secundum contra quem competat hic denuntiatio: dic vt ex dictis patet quod competit contra quemcumque iniuste agentem tenentem: in peccato iacentem: non valentem excusare conscientiam. unde dicit hic Inno. quod competit contra peccantem p criminibus perpetratis si recipiant augmentum ppter multiplicationem actuum vel propter continuationem iniurie: sicut est quando aliquis persistit in illicito contubernio: vel quando persistit in iniuria rapine: sed hoc est dubium an z. quomodo possit excusare conscientiam ut sic repellat denuntiationem si habet aliquam iustam causam excusandi de quibus supra digi planum: si nullam aliam causam habet. dicit Inno. hic quod ad excusandum conscientiam sufficit q. d. catre ad repellendam denuntiationem non pertinet ad nos vel denuntiantem cognoscere: an iuste vel iniuste teneat: hic tamen scio quod non teneo contra conscientiam nec aliam teneo excusationem facere: z. si adversa pars. denuntians voluerit probare q. res qua denuntiat tenet ad ipsam spectant non admittitur: quia licet forte fuerit sua potest esse q. per iudicium: vel alio iusto modo: est facta tenetis: et denuntiati: sed vellet pbare q. iniuste t. z. conscientiam admittend est: sed hec est difficilis probatio: quia z. si probet rem suam fuisse non tamen probat quod contra conscientiam: vel alias iniuste teneat. Et concludit tamen quod ad excusandum conscientiam ubi probatur rem denuntiatis fuisse oportet aliquam causam iustam allegari licet non pbetur conscientiam excusantem: puta quia dicat licet sua fuerit amicitia vel fuit mihi pignori obligata: probare tamen non tenetur et creditur dicere verum nisi contra pbetur: quia hoc sufficit si sue conscientie satisfaciatur. hec vera dicit quando occultum est peccatum et quod iniuste teneat. Si autem est publicum: sicut publice constat de peccato: ita z. publice constare oportet de satisfactione conscie. xlv. di. sed illud secundum Innocentium. Residet ergo conclusio si constat notorie z. publice de iniusta detentione: ad purgandam conscientiam non sufficit verbotenus dicere se non habere lesam conscientiam nisi aliter probetur etiam dato quod aliqua iusta causa allegatur si peccatum non est notorium: z. denuntiatio fiat nihilo probato: sufficit ad excusandam conscientiam lesam: sed si aliquid est probatum: p q. concludatur peccatum sufficit ad excusandam conscientiam dicere conscientiam non habere lesam: aliqua iusta causa allegata: z. non probata. Idem dicit quod si probetur rem fuisse denuntiantis concluditur peccatum in tenente: nisi aliud probetur: quia res presumitur eius cuius ante fuit nisi aliud probetur. C. de proba. l. cum res. z. l. si ne possidetis. xlv. di. sed illud: ex quo constat de intentione actoris: nisi probetur exceptio sufficiens in contrarium: actor obtinebit ut eccle. bene. c. i. secundum Idem. Jo. and. persistere videtur in conclusionem. Inno. barto. in extrana. predicta in hoc passu concludit: si nullam causam excusandi habeat non sufficit secundum barto. vt dicit Inno. si alleget aliquam iustam causam: si dependet ex eius facto: q. dicit se soluisse se emisse vel simile. Quid si primo negavit: z. probatum est contra eum: non debet credi assertio: z. excusationi. ff. de probatio. l. cum in debito. de solu. c. fina. C. de non nu. pecu. l. contra qui propriam. Si est confessus intentionem actoris: dicit tamen se soluisse vel emisse standum est excusationi sue: si aliter non probat actor suum intentum. C. de testi. l. si quis de testibus. z. de sent. l. cu. p. ff. de iure iuran. l. cum qui. si probat aliter denuntiator q. per confessionem: tunc recurrendum est ad coniecturas cuius vice fame sit denuntiatus: utrum eius assertioni debeat credi. l. non omnes. §. a barbaris. ff. de re mili. utrum parva sit vel magna. ff. de iure iura. do. l. sed z. si. Si vero causa est talis: que alio dependet: quia dicit se habere ab alijs: sic eis credere: videndi sunt qui sunt illis: cui opo-

nionis: an hoc habuerint ante litem motam. de testi. licet ex qua dam: sufficit quod habuerint a suo procuratore. ff. pro empt. l. q. vulgo. Idem si defunctus aliquid sibi dixit credit enim recte illi heres. ff. de bo. liber. l. qui cum maior. alio si excusaret conscientiam sine causa vel presumptionibus non legitimis non sufficeret: quia licet non teneat contra conscientiam tenet contra conscientiam erroneam z. similiter peccat. de senten. excomm. inquisitioni: non sufficit tamen probare defunctum tenere contra conscientiam: nisi probetur heresdem contra conscientiam tenere per que dicit heredem ante certificationem quam denuntietur: ut l. quod te. ff. si certum petat. ff. de pos. si. l. si quis inficiatus. prius enim peccatum precedere debet quam denuntietur: ut in autoritate si peccaverit in te: sed si heres non patitur certificari se in hoc peccat: perinde est ac si certificatus esset. ff. quod vi aut clam. l. prima. §. sedaristo. Est enim hec affectata ignorantia: de qua dicitur ignorans ignorabitur. secundum Bart. videte si tenetur opinio. Innocentius. multum lederetur virtus denuntiationis: facile enim esset denuntiatio aliquam allegare excusationem: sed p Innocentium. facit quia in istis in quibus agitur de secreto conscientie statuit dicto ipsius ut patet de senten. excomm. si vero de homi. si significasti. puto quod in foro mere penitentiali standum est dicto denuntiantis. Idem puto quo ad viam denuntiationis euangelice non iudicialis. Teneat tamen quod illam recte informet: alio si ignorans ignorantia captata se perderet: vt dicitur agitur via iudiciali: si nihil est probatum: vel probari potest de peccato standum est dicto denuntiantis: si notorie constat de delicto: planum quod tunc debet ex probatione iuste cause allegare z. conscientiam excusare si constat contra eum confessione ex quo aliter non probetur poterit ipsam sola excusationis allegatione purgare: vt dicit Bart. si constat probatio ne aliqua: ex quo in foro iudiciali vere non presumptum concludetur peccatum hic est dubitatio: modus enim procedendi per viam huius denuntiationis exigit certitudinem peccati: non solum apertam sed dato quod appareant testes deponentes: per hoc nec cessario non concluditur peccatum: possunt enim dicere falsum: licet dicant verum multe cause extrinsecus potuerunt accidere: quas innoscere non potest denuntians. unde cum agatur de pulsatione conscientie sue satis puto quod aliqua allegata iusta causa. z. iurato quod de illa non potest facere constare: vt quia non habet probationes in promptu: vel illas perdidit quod statuitur eius iuramento secundum qualitatem persone asserentis z. iurantis. z. hec sit conclusio. ¶ Ad id ad tertium que sit eius forma: dic prius civilis non habet formam monitionis: in quantum agitur in foro civilili cet ex veritate servari possit. ff. de servitu. rustico. predio. l. quidam ibi. In foro canonico bene exigitur monitio de qua loquitur hec decreta. z. trina. z. saltem duarum ultimarum plena probatio. hec vera quando fit denuntiatio peccati in quo est z. perseverat regulariter. salit in matrimonio in quo est speciale: vt valeat denuntiatio absq. monitione: vt no. docto. vt lit. non contesta. capitulo primo. super gloss. ubi possunt specialitates matrimonij: z. est gloss. de despon. impube. ad dissolvendum. Dec vera in crimine commissio: secus si denuntiatio fiat propter committendum: quia non exigit monitio: vt not. gloss. in dicto. c. ad dissolvendum. Ad hoc de spon. tua. licet de plano expediatur: vt hic in si. z. si summariis: sine forma iudicij: non tamen omittenda est veritatis indagatio secundum Idem. Item de plano expeditur quo ad dilationes: quia non dabitur sic prolige dilationes: nec recipientur sicut si alio modo ageretur: z. omnia pendebunt arbitrio iudicis: debent consideratis personis causis z. locis expediri. de transactio. c. fina. secundum hosti. Item in hac causa examinatur z. sententia fertur. Item talis denuntiatio est in scriptis porrigenda: quod lis sit contestanda: vt p. ibi vtruz iusta z. secundum Idem. Idem puto vt sententia sit in scriptis ferenda. argu. cle. si. de verbo. significat. ¶ Ad quartum quis sit denuntiationis huius effectus: dicunt corrigatur peccatum: res restituantur: z. lesus servetur indemnitus: de hac loquitur hic. nam secundum Jo. and. denuntiatio de qua agitur hic fuit iudicialis priuata. ¶ Ad ultimum in quo differt hec denuntiatio iudicialis ab euangelica: in quo convenit loquendo de iudiciali expedienda in foro canonico convenit in fine: quia in qualibet intenditur finis correctionis peccati: sed in euangelica finis q. scit in sola correctione peccati: ex parte denuntiantis non restitutionis directe rei: licet aliqui sequatur finis restitutionis rei quare aliter non potest penitere de peccato: sed hunc finem habet indirecte. Iudicialis habet finem correctionis peccati: restitutionis rei: quia in hac intenditur partis interesse priuatum: z. damnum si aliter penitere non potest: nisi de interesse satisfaciatur. Differunt autem prosecutione: quia prosecutionis finis euangelice est vt habeatur pro publicano: vt sonat autoritas scilicet vt cuitetur sicut publicus peccator. unde precise non cogitur nisi indirecte abstractedo sacramenta: posset tñ in genere excorcariz vt dixi supra argu. de offi. ordi. si sacerdos. Sed in canonica iudiciali li precise compellitur: q. excorcariz: iterum dicit: vt hic z. de ap. nouit. Item euangelica competit pro peccato occulto: dum tamen occulte nuntietur: vt

tietur: ut dicitur supra. iudicialis pro publico. Ad hoc dicitur. c. si sacerdos. Item in euangelica auditur quilibet. In hac solum cuius interest. Item in euangelica proceditur absque forma iudiciali: cum sit fori penitentialis: in hac aliquis ordo iuris observatur: ut patet ex dictis. Item in euangelica admittuntur omnes testes et infames: dummodo non sint criminosi. In ista oportet quod testes sint legitimi: cum intendatur finis temporalis: sicut in Inno. Item euangelica admittitur in omni causa peccati. iudicialis habet locum solum in certis casibus: de quibus dictum est supra in secundo membro. Nam non admittitur in omnibus in quibus concluditur peccatum: alias periret temporalis iurisdictio: ut dicit Bartol. et Joan. an. Errant ergo qui dicunt denuntiationem euangelicam locum non habere: ubi pro remedio habet locum concursus iuris civilis licet peccatus arguatur: nec hoc hic dicit Joan. an. in euangelica negat bene hoc in iudiciali: non enim dicendum quod quando ordinarius possit ad monere subiectum: contra quem potest agi de iure civili: ad penitentiam si peccat. Item nec dicendum: quod non possit ipsum aut occulte aut publice secundum qualitatem peccati habere pro ethico: et evitare: de negare sacramenta: nec ob. si dicatur quod totus foris secularis corrumpitur: quia hec via non est precisa: quoniam enim possit excommunicare in iudiciali: vel aggravare: ut benc. in euangelica: sed tantum vitare. item possit in genere excommunicare: non in specie. habebit ergo locum fori iudicialis: forte enim talia non timebit peccator. Recursus ergo erit pro iustitia ad forum civilem. Item est differentia: ut dicunt hic doc. super gloss. quia in euangelica: licet non repellantur a denuntiando infames: mulieres: repelluntur tamen criminosi. in iudiciali vero: de qua loquitur decreta. etiam criminosi admittuntur: nisi sint excommunicati. de excep. exceptionem: vel nisi alia exceptio legitima opponatur ut exceptio spoliationis. de ord. cog. c. si. vel alia prejudicialis. hoc quia crimine non repellit a suo prosequendo: cuius finalis intentus est huius denuntiationis iudicialis: non solum correctio peccati. ¶ Venio ad tertiam speciem scilicet canonice. et quero quotuplex est: dicit quod duplex: quidam generalis et publica: ut quando agitur de matrimonio dissoluto: vel eius impedimento. de spon. c. preterea. de cl. despon. cum inhibito. et hanc iudex ex officio prosequitur: si denuntians eam prosequi detractat. despon. cum in tua. in hac non requiritur admonitio. ut no. glo. de despon. impu. ad dissolvendum: maxime quando fit pro peccato committendo ut ibi. Alia specialis: quod petens solum illi cuius interest habere bonum prelatum vel bonum ecclesiasticum subditum: sit ad hoc ut quis de suo beneficio remoueat. xvi. q. vii. filijs. de offi. custo. c. i. et requiritur triplex monitio: sicut in iudiciali per eadem iura. de accu. qualiter. ij. de simo. l. z. b. l. z. c. per tuas. et habet locum super criminibus perpetratis. si recipiunt augmentum propter multiplicationem actuum: vel propter continuationem iniurie: sicut quando quis persequitur in illicito contubernio vel quando persequitur in iniuria rapine. de qua de iureiurando quod admodum. et dicit Inno. quod si denuntiare valens videt crimen committendum et non denuntiat quod peccat: si delictum est commissum: et in eo perseverat. dicit quod tanta posset esse denuntiandi oportunitas: et tanta credulitas proficiendi quod esset peccatum non denuntiare: licet non tantum: sicut tacere crimen committendum. Si autem esset graue denuntiantibus denuntiare ut qui debent propter hoc abstrahi et desistere a suis negotijs: vel si hoc faciunt possunt incurere inimicitias vel pericula aliqua non peccant: quamquam enim bonum sit denuntiare: ad hoc quis non artatur sicut nec ad alia opera nisi quando sic se offert oportunitas vel credulitas proficiendi. Sed non credo quod hec habeant locum in canonica: quia ad penam non artatur aliquis ad denuntiandum. ¶ Venio ad ultimam scilicet ad regularem. dicit Joan. and. quod regularis secundum diversas religionum institutiones expeditur de plano et simpliciter: nec contra eam appellatur. de appella. ad nostram. z. c. reprehensibilis. z. c. cum speciali. §. ultimo. de materia huius vide in specu. de denunti. §. ij. versu. ut autem ibi nihil plus dicit: sed simpliciter recitando transit. dicit Inno. hic de alia denuntiatione mentionem faciunt canones que non est modus agendi per se: sed precedit accusatio vel denuntiationem. et de hac loquitur. ij. q. vii. quapropter. z. c. sequen. z. c. accusatum. z. c. sequen. §. de accusa. c. si. et de calum. c. si. et in multis alijs. et de hac que etiam a iure autenticorum fuit inuenta: ut in auten. ut iudi. sine quoquo suffra. §. si quis. z. §. necessitatem. z. §. se. modicum agimus: quia non est modus agendi plene secundum Innocen. nec necessarius sed fit ex vi banitate quadam. ff. de seruitu. ti. rustico. predi. l. quidam yberus. Aduerte tamen quod illa denuntiationem habet vnum effectum quod ubi reus in iudicio veniret et confiteretur: alias non damnaretur in expensis libelli et citationis. sed si ante requisitus denuntiatus quantumcumque confiteretur debitum damnaretur in expensis citationis et libelli: ut dicit Guil. de eug. in l. omnes. C. de episco. z. cle. ¶ Venio ad glo. glo. prima ponit casum. in si. prelatum autem mandat quod sententiam quam ferre contigerit observent. alias comminatur quod eos de negligentia puniet secundum Joannem and. ¶ Oppo. cum gloss. quod se in

tromittit de temporali iurisdictione ut patet infra titu. proximo. l. i. c. et. z. c. sequen. glo. dicit quod regulariter se non intromittit. Exci- pit duos casus. Primus quando iudex est negligens. Secundus quando vacat imperium. Alios addit hic Innocen. sed de his alij videbunt in d. c. licet. z. c. seq. et infra de foro competen. cum sit. z. c. si clericus. Sol. in versu. sed videtur oppo. quod papa habet vtriusque gladium. xvi. distin. duo sunt. de maio. z. obediens. solite. Secundo quia iura celestis et terreni imperij a deo pape tradita sunt. xxi. distin. c. i. Tertio quia habuit auctoritatem euangelij ecce duo gladij sunt hic quos transulit ad successores. xl. distin. c. i. glo. allegat pro et contra. et quod habeat vtriusque faciunt prealleg. in contrarium est hec decre. xvi. distin. cum ad verum. de appel. si duobus. qui fil. sint legitimi. causam. et quia imperium et sacerdotium a deo fuerunt in auten. quomodo oportet epis. in princ. coll. i. ¶ Et concludit quod papa habitu habuit et habet vtriusque gladij potestate. et in hoc imperium dependet a potestate papae: tamen executionem transulit christus et ecclesia in imperatorem quo ad gladium temporale. Alii quando enim illa exercuit per sacerdotes. xi. q. i. relatum. et illam eo transulato exercere non potest: quia quedam possumus in alios trasfere: que nobis non licet retinere. xij. q. ij. quatuor. xi. q. one. ij. te qui dem. Conclusionem hanc communiter canoniste tenent. adducit Joan. Jo. xvi. Conuertere gladium in vaginam: inducit Joan. and. dree. illud Ber. ad Eugenium. Aggredere subditos sed verbo et non facto quid usurpare gladium tentas quem semel iussus es imponere in vaginam. et infra ad Thimotheum. ij. oportet episcopum non esse percussorem. unde fatendum quod minister novi testamenti est minister mansuetudinis: et sacramenti unitatis. Sacramentum vero altaris representat unionem christi et ecclesie quas significat unio anime ad corpus: quia sicut anima vivificat corpus sic christus per sacramentum vivificat ecclesiam. Ideo executio gladij temporalis qui diuidit animam a corpore penes ministrum sacramenti unitatis esse non debet. dicit ergo Ber. ubi supra gladium temporalem habet papa nutu. Imperator iussu: miles vsu: vel manu: et hoc innuit extranaga. Bonifacij vnam sanctam. de hac materia qui si. sint legitimi. causam. per Hostien. co. titu. per venerabilem. §. rationibus. vi. de plene per Inno. j. ti. i. licet per Jo. xx. dist. qm. xxi. dist. c. i. xvi. dist. c. ad verum. z. c. duo. §. q. vii. §. his ita respondetur. xxxviii. dist. epi scopus gubernatorem. de princ. c. ij. in. i. gl. de maio. z. obe. solite. quod papatus habeat habitu iurisdictionem temporalem tenet Joan. de ligna. quia in habentibus ordinem in vniuerso impossibile est duo eque esse perfecta. Imperator ergo: quia non est maior: non erit equalis. Item quia multitudo principatum est mala. Item quia imperator dominus temporalium papa spiritualium et temporalium in finem spiritualium. i. q. ij. si quis abiecerit. sicut ergo anima dominatur corpori: sic papa imperatori. Item quia principatus pape est infusus a deo. xxxi. dist. in nono. principatus temporalis ab homine. xciij. dist. legitimus. ergo principatus dei esse debet supra principatum hominis. Item christi dei vicarius sicut deus hanc omnimoda habet potestatem: quia vicarius idem consistorium habet cum ordinario. de consue. c. ij. de foro compe. Romana. lib. vi. item principatus optimus est ubi vnus principatur. §. politicorum. et iconomiarum. vnus ergo princeps in orbe. item quia sic est in regimine celesti. nobilissimum est ergo regimen spiritualium ergo ab illo dependet imperium. Joan. de lig. ¶ Et glo. in verbo directe oppo. quod imo hic iudicet de feudo. cum cum compellat ad restitutionem cum ipsius compellat ad emendandum peccatum. glo. dicit quod non compellit directo ad restitutionem feudi: nec de illo feudo iudicat sed tantum eum inducit ad penitentiam. et de peccato cognoscit in sequentia cum coget restituere feudum ex quo aliter penitere non potest. et hec fuit mens litera. Hostien. dicit quod etiam ut cognoscat de feudo potuit hic adiri papa recusatur eius processus: quod rex francie volebat esse iudex in causa huius feudi. quod non licet. C. ut nemo in causa propria. l. i. et volebat causam iudicari per pares: quorum iurisdictioni se submittere non volebat. Et volebat rex francie per curiam suam merito illi suspectam audiri: fuit ergo ad ecclesiam recurrendum. in auten. ut dif. indi. §. si vero contigerit. col. ix. So. excusatur processus: quod hic tractabatur de violatione iuramenti et pacis. et hinc innuitur papa. alias quicumque vassallus committeret feloniam contra dominum. et quicumque iniuste damnetur: haberetur recursus ad iudicem ecclesie: sicutum: nec tamen hoc casu dicit omnino deneganda audientia. nam esse posset quod iniuste et iniure processum esset. et hoc ratione peccati examinare posset ecclesia summarie: scdm quod inuenerit admittere vel repellere talem. ar. C. de adul. l. quonia Alexandri. C. de adul. l. i. ubi. et quod no. de of. deleg. pastoralis. §. quia vero. ¶ Nota quod p. in iustitia sententie habetur recursus ad papam. vel per viam denuntiationis quod satis patet: quoniam acquieuit timens appellare ob tyrannidem superioris: secus si sine acquieuisse: quod potest ex hoc consilium suam quali teruncus excusare suam obtinere. ¶ Oppo. quod ad ipsum non spectet cognitio etiam super iure feudi: sed ad pares curie. ut. §. e. ceterum. et quod ibi no. So. dicit glo. quod ad dnm spectat cognitio: quoniam quod est inter vassallos: secus si inter ipsum et vassallum. forte enim hic erat questio inter vassallos

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium

los vel hoc dicit ipsum. i. curiam ipsius sub qua comprehenduntur pares qui censetur esse curia ipsius regis vel erat infendatus in iurisdictione. **C**lo. sequens colligit duo notabilia. Ad primū facit de consue. c. iij. lib. vi. Ad secundū de preben. c. iij. in ecclesijs. li. vi.

76 **C**l. Oppo. cum glo. in verbo quicūq. qd non liceat allegare. l. abrogatam. C. de ve. iur. enu. l. si. y. hec omnia. xij. dist. si romanorum. dic qd lex abrogata potest allegari non ut ius faciat: sed ut ipa. qd beatur notitia ut ostendatur quantam dilectionem habuit princeps ad ecclesiam vel secundo licet lex sit sic sublata ratio motiva legis et naturalis non est sublata que allegari potest. l. eas. ff. de capi. di. vel dic qd princeps arguit ex lege abrogata. C. de consti. pec. l. ij. q. 2. ne minem. non inferior a principe ut ibi: vel dic qd hic lex transiit in contractum vel privilegium non suppositi ut ecclesie: ideo potest reuocari ad preiudicium nō subiecti: secus si non transiit in contractum vel privilegium ut in contrario secundum Inno. et idem Archi. q. i. quicūq. alleg. C. de dona. que sub modo. l. perfecta. xxiij. q. ij. non enim. 2. no. de dona. c. si. ad hoc. l. ij. ff. de decr. decur. 2. quod no. ff. de iustit. iur. l. omnes populi. 2. C. de iure immu. Idem dicitur de statuto ut non reuocetur si transiit in privilegium vel contractum. ut no. de reli. do. cōstitutus. de or. cog. dilectus. Idem dicit archi. qui ad litteram ponit dictum Inno. xi. q. i. quicūq. 2. no. idē de elect. licet canon. lib. vi. dixi non subiecti pro tanto qd bene reuocaret statutu ad preiudicium subiecti. ut no. de iure iuran. in nostra. post Inno. an 2. quando lex abrogata possit allegari. dixi in. j. cōsti. vbi Jo. an. 2. per archi. in. c. frequens. de resti. spo. lib. vi. 2. aliquid de concess. preben. autoritate martini. 2. per Bar. in. l. ij. ff. de coniungē. cum eman. li. per doctien. in summa. de immu. ec. q. inquantū sub qd sed nec illi immunitas. versu. sed nec credendum. 2. sequentibus.

77 **C**l. Ultimo glo. querit an sicut recipit legem pro se papa: ita recipere teneatur contra se. dic qd no. x. dist. lege assignat causam Inno. cen. qd eo qd lex est facta ad cōmodum ecclesie. ligat ecclesiam: qd approbatur per canones. x. dist. si in adiutorium. Conclusio est qd vbi lex cōmunis vel cōsuetudo particularis editur ad vtilitatem ecclesie: ligat ecclesiam: nisi expresse ab ea reprobetur lex sine cōsuetudo particularis nō ligat ecclesiam inquantum disposuit ad eius incōmodum nisi expresse ab ecclesia approbetur statutum autem locale: siue ad cōmodum siue ad incōmodum ecclesie edatur nō ligat ecclesiam nisi expresse approbetur. s. de consti. ecclesia. Patent due prime cōclusiones. x. di. per totum. xxxvij. di. si quid veri. 2. c. se. ad si. de priuile. c. si. de no. oper. nunti. c. i. 2. de cōsue. c. i. Tertium probatur per. c. ecclesia. 2. xvi. di. bene quidem. 2. de cōsti. que in ecclesijs. 2. ad po. nit Inno. hic. 2. doctien. de sol. c. si. archi. x. di. lege. l. xij. di. in sinodo. 2. no. vij. di. quo iure. 2. no. idem archi. xi. q. i. quicūq. vbi est hec lex 2. secundum hoc plus operatur cōsuetudo quam statutum. ratio pōt assignari ex his que habentur. de si. instr. cum. p. tabellio. nec ob. qd teneatur recipere cōtra se qd approbat. p. se. iij. q. iij. si qd testibz: qd hoc speciale in fauore ecclesie: ideo in eius lesione retorqueri nō dōz

78 C. de legi. qd fauore. vel dic ut no. de hereti. fraternitatis. **C**l. Glo. signat cōtrariū in verbo corripere. ff. de peti. bere. l. hereditatis. 2. la concordat: dicit enim 2. est notabilis casus qd ad iudicem ecclesia situm pertinet: licet nulla actio cōpetat compellere heredem ut faciat sepulchrum defuncto. 2. in hoc potest arctare heredem. Concordat enim inquantum hec decre. dicit iudicem ecclesiasticum habere iurisdictionem 2. discordat inquantum negat: sed specialis est casus quia hic est actus pius scilicet sepulture sicut 2. in alijs pñs recurrit ad ecclesiam. ut no. glo. de testamen. cum esset. Nam quando contra pietatem naturalem agitur iudex aditur ecclesiasticus. 2. in hoc edit lex canon. ad hoc. de emptio. 2. vendi. c. ij. de eo qui du. in matrimonio cum haberet. j. de iure iurando. cum quidam. 2. c. quintanalis.

79 **C**l. Oppo. qd non semper peccans puniatur. nam colligens oliuā immaturam peccat: tamen non punitur. ff. ad. l. aquil. si ferus seruum. s. si oliuaz. dic qd immo satis punitur: quia colligendo immaturam tenetur ad damnum: colligens maturam perdit expensas. 2. restituere tenetur oliuam collectaz domino. de malo animo nō punitur: quia lex aquil. respicit damnum qd hic non est: ex quo colligitur

80 cta est matura. **C**l. Glo. pen. querit qualis erit hic processus: dicit glo. qd erit de plano: non in forma iudicij: sed in formam denuntiationis. sic. q. iij. abolitio. vel de plano. i. sine strepitu iudiciorum. de accu. olim. 2. c. sicut. 2. j. de sta. mona. c. si. vbi de hoc. Dicit doctien. qd prime expositioni est standu: quia hic loquitur in denuntiatione iudiciali in qua procedendum est de plano: sed non est examinatio veritatis obmittenda. ut dixi. s. quasi dicat nō ergo excluditur

81 ex toto forma iudicij qd vult prima expositio. **C**l. Quero que exceptiones admittantur contra denuntiationem. dicit glo. qd obijciuntur 2. admittitur exceptio criminis. 2. hoc siue prosequatur iniuriarum suam siue non: cum in modis denuntiationis agat repellitur: quia non moueretur bono zelo ad correctionem alterius. iij. q. vij. qui si ne. 2. s. porro. cum concoz. de quo remittit. ff. qd. si. peccauerit. Tu dic qd in canonica 2. euangelica procedit glo. In euangelica tamen admitterentur infames de crimine emendati. ut no. hic Jo. an. 2. in cen. 2. Innocen. 2. no. ij. q. i. si peccauerit. 2. de testi. in omni. In iudi-

ciali vero de qua agitur. hic dicit doctien. quod etiam criminosus auditur nisi opponeretur excommunicatio. de excep. vel spoliatio siue depredatio. de ordine cogni. cum dilectus. 2. c. fina. vel alia preiudicialis exceptio. putat etiā quod hec denuntiatio sit in scriptis porrigenda. 2. quod sit lis contestanda ut patet in verbis superioribus ibi. vtrum iusta sit.

- 1 **A**ssertio responsio debet fieri in iudicio per ipsas partes non autem per aduocatos partium. nu. seq. nec ex hoc videtur aduocati officium exclusum. nu. 4.
- 2 Lis contestata esse censetur per ipsam dominum quando aduocatus presente clientulo et non contradicente proponit aliquid in iudicio.
- 3 Furiosus licet esse non possit in iudicio potest tamen esse indiscreta persona sed debet factum proponere per alium discretum.
- 4 In responsionibus partiū ad positiones possunt aduocati interesse ne cauilliosa exceptione vel oppositione obscura clientulus capiatur.
- 5 Facta quare sint quandoq. per principales partes proponenda in iudicio nō tamen per ipsos aduocatos. nu. 1.
- 6 Que sint persone que litigare possunt in iudicio per procuratores ut nō teneantur personaliter respondere 2. persone que in iudicio pferant nequeunt qd per procuratorem admittantur. Lururie crimen est maius in muliere quam masculo.
- 7 Prodigis vel luxuriosis datur curatores ex eo quia interest reipublice ne quis re sua male vtatur ac similiter principis interest ut habeant subiectos locupletes.

Distoralis. **C**l. Primo statuit. Secundo a statu vnam causam excipit. 2. nō sumatur propter breuitatem. **C**l. Nota primo qd facti narratio in iudicio debet fieri per principales personas: 2. similiter responsio. 2. sic contestatio litis non habet fieri per aduocatos.

1 **S**i tamen aduocatus proponeret presente clientulo. 2. non contradicente. 2. similiter aduersarij aduocatus responderet: posset dici contestationem fieri sicut enim aduocati confessio preiudicat clientulo. de appel. c. 3. causam. Ita 2. interrogatio 2. responsio. 2. hoc vbi conceditur per iudicem. ut per aduocatos factum proponerent qd fieri potest. ut no. Jo. an. de proba. di. in presentia. in verbo pponi. **C**l. No. secundo qd licet furiosus non possit esse in iudicio. ff. de re iud. l. furioso: potest tamen in iudicio esse indiscreta persona. sed debet factum proponere per alium. Ad declarationem facti dicit doctien. qd episcopus elien. inter alias consultationes inferuit quomodo cauilliosi aduocati: deum non timentes: 2. homines non reuerentes auertebant clientulos a propalanda veritate non sustinentes qd clientuli sine ipsis aliquid de facto proponerent. 2. huic facto pa pa medetur. **C**l. Oppo. secundum hoc excludetur procuratoris officium 2. aduocatorum contra totum titulum. de procurato. et de postulan. dic qd non intendit excludere vsum procuratoris: p quos etiam potest lis contestari que fit narrando 2. respondendo de litis contest. c. vno. sed hoc intendit qd prosequens causam siue sit dominus siue procurator: habet factum narrare secundum Inno. pet. ab. doctien. 2. egi. dicunt tamen qd decr. nō seruatur. non excluditur etiā aduocati officium quia habebit formare libellum apte. alias repellitur. ff. si. mes. fal. mo. di. l. j. 2. j. c. examinata. Idem in exceptionibus 2. positionibus formandis fm Hof. 2. doctien. Sed in responsionibus ad positiones poterit iteresse ut cancat ne cauilliosa exceptio ne vel positione aut obscura aut duplici clientulus capiatur: sic intelligitur fm doctien. ff. de adul. si postulauerit. s. questioni. ff. de of. si. proconsul. l. nec quicq. s. aduocatus. Ad ea vero que sunt facti in terrogati. ut in lit. cōte. vel post. Respondent principales. etatē enim habent de se loquantur. de con. di. iij. cum pro parulis. 2. ipsi principales aduocatos instruent in veritate facti in quo ius positū est. ff. ad. l. acquil. si ex plagis. s. in cliuo. **C**l. Ex quo aduocati pponerent ins vtiliter 2. honeste non opprobriose vel sub dolo. C. de postu. l. quisquis. doctien. Ratio autem quare per principales psonas factum est proponendum: est qz 2. per principales iuratur de calū. ff. de iura. calū. autē. principales: 2. qz melius de facto suo presumitur scire veritatē quam aduocati vel extranei. de rescrip. ab excomuni. cato. cum cōcor. veritas autem ab his qui melius sciunt inquirenda est. de electi. scriptum: qui ma. accu. pos. videtur. de testi. presentiu. lib. vi. fm doctien. **C**l. Opp. qd per alios respondere possit quis in iudicio. ff. de pcura. nō solum. ff. qd cuius vin. l. j. 2. litem corū. Sol. dic qd quedam sunt persone que possunt litigare per seeligunt litigare per se: debent factum pponere nō per aduocatum. ut hic si eligunt litigare per procuratorem 2. possint. 2. idē in eis qd in principibus dixi. Ad hoc reducuntur aliqui casus glo. **C**l. Quidam sunt qui nō possunt litigare per se: sed habent litigare per procuratorem: 2. tunc principales nō arctantur ad pponendum factum: qz nō possunt: sed tunc procuratores sunt principales persone que habent litigare per alium. Si dicit qd regulariter pcedit tex. fallit in casibz.

¶ Primo quando quis ad respondendum tenetur pro alio ratione officij. ff. de

scilicet. ff. de procura. l. non solum. Secundo fallit in vniuersitate que habet respondere per alium secundum glo. vt dicta. l. Item eorum. z. l. i. non obli. secundum Innocen. qd vniuersitas per se iuret de calum. l. ij. §. etiam. C. de iura. calum. dicit Innocen. qd licet per se iuret. vt timore iuramenti lite calumniosam dimittat tamen per alium respondet vel secundum eam vniuersitas non iurat per se sed per alium nec obli. l. predicta: quia iurante sindaco vniuersitatis vel collegij: p consequens ipsa vniuersitas iurare intelligitur. ff. de administrati. tu. l. ita tamen. §. gessisse. de regu. iur. qui per alium. lib. vi. de quo. §. de iura. calum. in pertractandis: nec mirum si per alium qui litem contestatus non est iurare potest vniuersitas cum regulari sit qd principiis iuret. z. tamen per alium respondere potest vt per procuratorem qui fuit litem contesta. vt in anten. principales. C. de iura. calu. secundum Innocen. Idem tenuit Accur. in d. l. ij. sed alternative loquitur qd vel curabit sindaco vel maior pars administrantium ciuitatem vel vniuersitatem: alias absurdum foret totam vnam ciuitatem vel magnam vniuersitatem venire ad iurandum secundum glo. ibi. Et tenet qd si vniuersitas habet sindicum vel iconomum iurabit per illum: si non habet sindicum vel iconomum iurabit maior pars vniuersitatis vel administratorum vniuersitatis. Idem Bar. ibi. Idem dicunt docto. vt per alium respondere possint in pluribus fiduciis: sicut in beredibus vnius. ff. iudi. sol. l. iam tamen. z. in pluribus exercitoribus eiusdem nauis. ff. de exerci. l. i. §. si. Tercius est casus secundum glo. in excommunicato qui potest z. debet per alium respondere. §. eo. intellegimus. hic puto vt per procuratorem: sed non per aduocatum respondet ad factum: scilicet vel ipse vel procura tor: unde casus non recte excipitur: idem in casu precedenti: qd per hoc vniuersitas non respondet per aduocatum: non enim fuit litem intentus excludere officium procuratoris sed aduocati tantum. vt dixi in tex. z. sic non recte excipit iste casus. Quartus casus in episcopo qui litigat per alium. v. que. ij. quia episcopi: sed hic casus non congruit vt precedens non enim litera excludit procuratorem. de quo ibi. Item illustrat. ff. de procu. l. si. nec hic recte excipitur. Item indiscreti: sic ergo erit casus in quo aduocatus respondet z. admittitur ad prosequendam instantiam. licet non habeat mandatum ad litigandum: sed eo qd presens est factum ab aduocato interpretabitur factum a domino. Idem dicit glo. de furioso z. prodigo muliere luxuriosa: casus furiosus non recte excipitur: qd litigabit per curatorem qui curator respondet per se vel per procuratorem. non per aduocatum qd dicit de prodigo procedere possit: qd satis comprehenditur appellatione indiscrete persone: similiter z. qd dicit de luxurioso id est prodigo: qd exponi potest de luxuriosa id est prodiga. ff. de damno infel. ex damni. in fi. respon. cum suis coeoz. de quo in spe. de actore. ver. Item opponitur contra actorem. z. ver. se. vbi tanguntur. An viro luxurioso detur curator: sicut mulieri z. qd mulieri def patet. insti. qui. te. fa. pos. §. prodigus. z. §. mulieri. ff. de priuile. cre. l. dabimus. de postu. l. i. §. si. z. l. seq. de masculino dicit ibi spe. qd non datur curator. Ideo enim magis datur mulieri quam masculino: qd in ea magis ardet stimulus carnis z. magis opprobriosum est amicis z. generi: si mulier fornicetur quam masculus. Item sexus mulieris magis fragilis z. debilis est. Item litigat per alium religiosa. §. e. c. ij. lib. vi. Et ex predictis patet secundum Hosti. qd illud privilegium per alium habent aliqui aliquando propter dignitatem. aliqui propter fragilitatem vel indiscretionem. alij propter multitudinem: alij propter delictum breuiter secundum eum quicumq; seipsum regere non debet vel nescit: sive ex delicto vel alio modo hoc contingat: debet et potest per alium talia expedit. de eta. z. qua. c. ij. z. ij. nisi forsitan tantum sit delictum qd omnis audientia negetur. c. ij. dist. in nomine ad fi. ij. q. i. §. patet. c. ij. q. v. non nos. c. ij. dist. in tantum. c. vj. q. vij. si quis deinceps. alio semper audiendus est. nec consideratur in hoc fauor delinquentis: sed reipublice cui expedit ne quis sua re male utatur. insti. de his que sunt sui vel alieni iuris. §. sed hoc tempore. Interest enim principis vt habeat subiectos. in aut. vt iudi. sine quo quo suffragio. §. cogitatio. coll. ij. alio oportet qd principalis ex quo per se agit vt per se respondeat. remittit ad no. per eum in sum. c. titu. §. que sunt necessaria. sub. §. vtroq; ver. sin autem vtraq; pars. et se. de postu. ver. si. quid pertinet. secundum Hostien. zc.

- 1 Libello ineptam petitionem continente in iudicio per actorem rem proposito seu actione reus absolvitur ab instantia iudicij.
- 2 Actio rei vendica. est debilis pro rebus corporalibus tamen exigit dominium ex parte agentis.
- 3 Actio confessoria z. negatoria que sit cuiq; et contra quem competat.
- 4 Actionem licet quis in libello non arcetur exprimere tamen si ineptam exprimat succumbit in instantia iudicij.
- 5 Instantia iudicij si quis succubuerit propter propositionem actionis inepte non tamen alio iudicio impeditur quominus possit aptam petitionem pro eadem re proponere.
- 6 Actio rei vendicationis potest competere pro re corporali ratione rei incorporalis vt in iure patronatus qd habet quis in ecclesia pote

- patronus vendicare ipsam ecclesiam.
- 6 Sequestri actus cadit in re corporali pro iure incorporali in ea competenti.
- 7 Libellum non habet index incontinenti lacerare ratione ineptitudinis occulte que delegatur in probationibus.
- 8 Fallit quando ineptitudo est aperta.
- 8 Sententia super petitione inepta quomodo formari debeat.
- 9 De vna actione licite ad aliam potest quis transire licet in prima succubuerit.
- 10 Sententia ab instantia seu obseruatione iudicij debet causam in se continere alias non valet.
- 11 Patronus quomodo habet aliquam possessionem in ecclesia ratio ne iuris patronatus vt possit ipsam ecclesiam vendicare. nu. 5.
- 12 Probatio non est admittenda super inepta petitione z. ad hoc solet allegari quod frustra quis admittitur ad probandum quando probatum non releuat.
- 13 Presentare quomodo potest is apud quem sequestrum factum est.
- 14 Iuris exercendi potestas quomodo dicatur esse quandoq; penes eum penes quem est potestas fructus colligendi.
- 15 Sequester quis est.
- 16 Sequestrum an fiat ab vno.
- 17 Actio confessoria vel negatoria datur possidenti ius vel remz alteri ius neganti ad tuitionem sui iuris z. ad reiectionem turbationis libertatis aut iuris datur etiam confessoria possessori ne inquietetur z. hoc cum est in quasi possessione seruitutis z. cui alias seruaduer sus quem ac pro quo competant dicte actiones. nu. 21.
- 18 Actio rei vendicationis datur possidenti contra solummodo detinentem.
- 19 Sequestro spoliato suo sequestro an competat actio rei vendicationis pro sequestro recuperando.
- 20 Sequestro facto an dicatur perdere possessionem rei sequestrate is qui possidebat vt in dubio presumatur possidere is apud quem sequestrum est factum z. que actio competat contra sequestrarium pro sequestro habendo.
- 22 Libellus ex quibus ineptitudinibus possit vitari et quomodo libellus alias ineptus potest sustentari per hec verba adiecta vides licet peto predicta omni iure modo et forma quibus melius potest z. debet. nu. seq.
- 23 Actio ex quibus possit dici inepta z. impertinens.
- 24 Sententiandum quando sit per indicem super libello inepto.
- 25 Sententia super libello inepto quomodo formari debeat.
- 26 Sententie effectus super libello inepto qualis sit.
- 27 Sententiari an possit per indicem libello intentato et formato in actione depositi vbi tantum probatur commodatum etiam confessione partis.
- 28 Condemnatio an possit sequi si peto fundi medietatem ad me spectare pro dimiso et aliam fundi medietatem ad me spectare pro indimiso.
- 29 Delegati iurisditio ex quo durat vsq; ad annum an facta absolutio ne ab obseruatione iudicij propter ineptitudinem libelli perimatur dicta iurisditio vt non possit cognoscere si post apta proponantur.

Examinata. ¶ Si actor ineptam actionem proponit reus absolvitur ab instantia iudicij: si postea aptam proponat reus respondere cogitur. Diuiditur in. iij. partes. In prima pronuntiatio nis ratio. In secunda ipsius rationis declaratio. In tertia pronuntiatio. In quarta protestatio. Secunda ibi. Quia cum. Tertia ibi. Unde. Quarta ibi ita tr. ¶ Premittitur quod est dare rei ven. que competat pro rebus corporalibus. z. hoc exigit dominium ex parte agentis. ff. de rei vendi. l. in rem: possessionem aut detentionem ex parte conuenti. ff. de rei vend. lege officium. z. lege qui restituere. nota in lege prima. C. de aliena. iudi. mutan. causa facta. in speculo. de cef. actio. §. primo versum. Item quid si mihi cedis. ¶ Secundo quia incorporalibus datur quedam realis ad instar corporalium: que appellatur confessoria asserenti sibi ius esse z. negatoria neganti ius esse in re: de quo hic in glo. z. de verborum significatio. abbas te. vbi per Innocentium. et de causa posset. cum super. et capitulo cum ecclesia sutrina. hec datur contra possessorem ad restituendum et datur contra non possessorem turbantem vt desistat a violentia vel turbatione. z. sic in hoc habet naturam diuersam reali pro re corporali: quia ista datur tantum ad restituendum possessionem vel detentionem. hec datur ad restituendum et ad non turbandum. et ex hoc concluditur quod hec datur possessori: illa demum non possessori. ff. si seruitus vendicetur. lege sicuti. §. sed si queratur. et lege si forte. §. primo et nota glossa hic. et in capitulo cum ecclesia. de causa possessio. ff. si seruitus vendicetur. lege si forte. §. primo. ¶ Tercio premitto quod secundum glo. decre. habet duas lect. vna quod hic agebatur confessoria. alia quod rei ven. secundum primam quod

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

ageretur rei vendi. fuit inepta actio et intentio secundum secundam
sola intentio: quia actio erat apta. **C**asus prosequendo vtriusque
lectu. **G**los. Dum esset questio inter nobilem virum. v. de riparia. ex
vna parte. et milites campanos ex altera de iure patronatus cuius
dam ecclesie de concordia partium possidente dicto iure dicto no-
bili viro. v. et fuit factum sequestrum in quendam vicedominum. tan-
dem nobilis ille. v. de riparia dedit petitionem in qua narrabat pri-
mo quod erat verus patronus ecclesie: quare petebat dictos milites
condemnari ad restitutionem possessionis dicte ecclesie: tandem pro-
ductis probationibus ad fundandam intentionem testes proba-
runt quod possidente dicto nobili possessio fuit sequestrata penes se-
questrum. et publicatis attestacionibus papa cognovit quod istius
nobilis intentio non erat apta: quia concludebat ad possessionem
restituendam ecclesie: et agebatur confessoria ad restituendum secun-
dum unum intellectum: secundum alium agebat rei vendi. et similis
erat conclusio ut possessio restitueretur. et de duobus erat alterum:
vel quod possessio transiret in sequestrum. et non competebat sibi
vindicatio vel confessoria ad restituendum contra milites qui non
possidebant vel non transierat possessio in sequestrum: et remanserat
penes nobilem petentem restituere. et sic intus habebat quod extra
petebat: ideo absoluit milites ab instantia protestantis. **C** Nota
primo quod quamquam non ardetur quis ad actionem in libello ex-
primendam: si tamen ineptam proponat: succumbit et aptam po-
test proponere in alio iudicio: sic absolutio que fit ratione inepte
actionis est ab obseruatione iudicij: non autem absoluit diffinitive
seu ad merita concludit etc. **C** Nota. ij. secundum intellectum quod hic
ageretur rei vendi. quod res corporalis ratione iuris incorporalis
potest vendicari. ad hoc. ff. de contrahen. emptione. lege qui taber-
nam. et sic intellegit Innocen. hic. et sic ratione iuris patronatus quod
quis habet in ecclesia: quis potest vendicare ecclesiam: et quod pa-
tronus etiam laicus habet aliquam possessionem ecclesie: sed non
credo quod habeat naturalem vel civilem aliquam: quia non possi-
det ut dominus in totum vel in parte: et habet aliud ius separatum
a dominio usufructu vel usu. quorum iurium deum reali respectu
datur vera possessio vel naturalis aut civilis. habet ergo quandam
quasi possessionem respectu iuris et bonorum ecclesie conseruandis:
quo respectu potest vendicare corpus ecclesie: quo per alium posses-
so tollitur libertas sic bona conseruandi. de restitu. spoliatorum. pila-
nis. **C** Nota tertio quod actus sequestrari cadit in re corporali: pro-
prie incorporali. in ea competenter: sic non bene colligitur quod in
corporalia sequestrantur: nisi hoc indirecto modo. et colligunt do-
cto. quod spiritualia sequestrantur. sicut et in eis cadit missio. infra
de eo qui mitti. in posses. capitulo secundo. item nota quod seque-
strum cadit in re immobili secundum pet. **C** Nota quarto quod ubi
ineptitudo actionis siue in intentione: siue in conclusione: non pa-
tet ex forma proponendi: sed detegitur in probationibus: statim
iudex non lacerat libellum nec repellit: sed reseruat illam discuti-
endam: vsque an probationes ex quibus detegitur ineptitudo. et illam
tunc repellit non ante. Quedam enim aperta est ineptitudo sui pro-
positione. et hoc statim rejicit libellum. Quedam occultata que detegit-
ur improbationibus: et ista tunc repellit cum fuerit facta detectio.
et non ante. **C** Nota. v. quod rei vendi. non datur possidenti vel con-
tra non possidentem: nec datur confessoria prout dirigitur ad resti-
tuendum. **C** Nota sexto practicum pronuntiandi quando actio
et intentio est inepta debet enim dicere pronuntiamus intentionem
tuam non tenere. **C** Nota quod de vna actione licite transitur ad
10 aliam de quo. de religio. domi. constitutus. **C** Nota cautum pro-
testari de iure eius contra quem promulgatur sententia ad quod se
non extendit virtus sententie. item quod in absolutione ab obser-
uatione iudicij causa in sententia est exprimenda. de quo de re iudi-
ca. sicut. et est hoc intantum verum quod aliter non valet absolutio
in autem. de iudi. §. oportet. tenet Joannes and. in capitulo finem.
de dolo. super glo. magna et in addi. que incipit et hos sequitur ad
finem. **C** Nota. v. quod dato quod etiam possiderent milites cam-
pani non potuerint agere rei vendi. ad possessionem restituendam: nec
aliquo alio iure ratione iuris patronatus. patronus enim non ha-
bet nec dominium ecclesie: nec partem domini ut usus vel usufruc-
tus ergo nec naturaliter. nec civiliter possidet. item nec in laicum
cadere posset possessio ecclesie ut spiritualis. de prescriptio. causam
dic quod proprie non potest patronus ratione iuris patronatus:
maxime laicus tenere ecclesiam: sed dicit Hostien. quod hic tenebat
ecclesiam defendendam et ordinandam ad presentationem sui: secun-
dum Hostiensium. idem Hostie. et poterat tolerari quod sic teneret.
exi. questione prima. constitutum. et questione. vii. considerandum
et capitulo filius. alias vero ecclesiam vel aliud ius spirituale: non
poterat proprie possidere. decima questione prima per totum. de
prescriptio. causam. Hostie. Ratione enim cure bonorum ne dilapidetur
et ut ecclesia in bono statu conseruetur. dicitur in ecclesia habere
vindicat liberum ingressum ecclesie et detentio nem quandam: que

tamen non excludit custodiam episcopi sicut dicimus in misso in
possessionem ex primo decreto ratione cuius altero sic detinente po-
test vendicare ecclesiam ratione huius iuris: quod est notandum: vel
sequestrata fuit penes hunc vicedominum: qui erat vicarius episco-
pi: et ecclesiastica persona: in quam cadit possessio spiritualis.
12 **C** Nota. v. quod inepte et contra se hic se fatigaret in possessione
probanda: et sic articulus tanquam impertinens: et probatio non
erat admittenda. **C** de proba. ad probationem. de offi. dele. cum co-
tingat. de testi. c. de testibus. Sol. dicit. pe. et. ab. quod hic voluit pro-
bare possessionem: ne cogeretur restituere rem: nisi aduersarius de
proprietate doceret. ff. de rei vendi. l. fina. vel non producebat testes
super possessione: sed super proprietate: et propter causam predictam
faciebat eos interrogari super possessione: et hoc plus eis placet nec
articulus erat impertinens cum saltem proficeret reo ad absolutio-
nem ratione inepte petitionis. **C** Nota. an vicedominus apud
quem factum est sequestrum possit presentare. Innocen. dicit quod
sic: quia debet interim fructus rei sequestrate percipere: etiam si non
fuerit possessor. **C** Nota bene hoc dictum quod penes eum est po-
testas iuris exercendi penes quem est potestas fructus colligendi:
licet non sit possessor: quod no. quia ampliatur materiam. c. consulta-
tionibus. de iure patrona. et quod no. de electio. querelam. de causa
posse. cum ecclesia. c. cum olim. cum si. Hostien. dicit quod non per-
cipit fructus tanquam pars per quod videtur quod non possit pre-
sentare. et sic limitabitur quod dicitur quod possessor: quia facit fru-
ctus suos. et illos colligit presentabit. Illud est verum. quando illos
colligit nomine proprio: ex hoc patet ratio quare creditor in pri-
mus ecclesiam cum vniuersitate non presentat: quia fructus colligit
nomine alieno. de re iudi. cum bertoldus. Primum tenet Jo. de
ligna. per. c. consultationibus. Nota tamen dictum Innocen. de
iure credo quod procedat dictum Hostiensis. pro quo optime
capi. cum bertoldus. De misso autem in possessionem potestarie: q-
electus est contumace vniuersitate: an interim exerceat iurisdictionem
tenet specu. quod non. in specu. de primo et secundo decreto. §. viden-
13 dum. ver. quid si quis electus. in. iij. colu. **C** Nota. cum glo. i. quod
est sequestratus. dicit glo. quod est is apud quem res in iudicium deducta
communiter a litigantibus deponitur. In quantum exigit glo. rem
in iudicium deducta ut procedat sequestrum. non est hoc necessarium
sufficit enim super huius iure posse discipulari: licet nondum sit in
iudicium deductum ius in quantum exigit. quod communiter a litigan-
tibus fiat hoc verum in sequestratione voluntaria: secus in necessa-
ria. que aliquando fit autoritate iudicis inuita parte. **C** Secun-
do queritur: an sequestrum fiat ab vno. glo. dicit quod non exigitur enim
plures. et in hoc differt a deposito: quia vnus plures deponunt. ff.
de positi. l. licet. Hostien. hoc dicit verum regulariter. interdum enim
fit ab vno: puta a iudice qui mandat ex officio quandoque rem seque-
strari. §. de renun. olim. de sequest. posses. et fruct. c. i. secundum Hostien-
ensem qui remittit ad summam. de deposito. §. in quibus. et vide de
hoc. de deposito. c. i. in. si. §. glo. **C** Nota. ad glo. i. videtur quod res
17 cte egerit super iure patronatus dato quod fuerit possessor. Confessio
enim vel negatoria datur possidenti ius vel rem et alteri ius ne
ganti ad tuitionem sui iuris. et ad reiectionem turbationis liberta-
tis aut iuris. ff. si serui. ven. l. si forte. et l. si cuti. §. sed si queratur. Con-
fessoria enim datur possessori ne inquietetur: et hoc cum est in quasi
possessione seruitutis. **C** Item et possidenti datur rei vindicatio
18 contra solummodo detinentem. ff. de rei ven. l. officium ad si. **C** Nota
19 ius contrarij timore glo. legit dupliciter tex. Primo quod hic ageretur
rei ven. et intentus erat agentis declarari ius patronatus ad se spe-
ctare et rem. i. ecclesiam ratione huius iuris sibi restitui ex dictis tes-
tibus constitit ipsam tempore sequestri possedisse. et hec erat inten-
tio inepta: quod vel eo animo possessionem sequestrauit ut possessionem
transferret. ff. de positi. l. licet. et tunc non milites: sed sequestratus posside-
bat inepte ergo ab eis petebat restituere. vel ipse dedit animo ut sola
detentionem transferret retenta possessione: quod in dubio presumit
glos. nisi tradat hoc animo ut transferat possessionem. et idem: quia
possidebat et possidenti non datur actio. insti. de actio. §. i. ff. uti pos-
sede. l. i. §. i. Ex quibus concluditur quod nec rei ven. nec possessorio ad
restituendum agere poterat. fatetur glo. quod agere poterat depositi
sequestrariam contra sequestrum hoc casu. et etiam rei vendi. contra
eum: quia et illa quandoque datur possessori contra detentatores: ut
commodatarium et similes secundum glo. contra milites autem non
competebat: quod nec erant detentatores nec possessores secundum hoc
actio erat inepta respectu directorij actionis. non autem respectu
principij iuris agendi: quod vindicatio sibi habitu competebat: licet non
actionis directorij. ut. d. l. i. c. de ali. in. mu. causa. fac. Et hoc ha-
bemus plura. primum quod in rei ven. succumbit non probans posses-
sionem vel quas: quando constat eum contra quem agitur non posside-
dere: sed dic hoc verum quando constat et non fuit ab initio inter-
rogatus an possideret. alias si fuerit interrogatus et responderit se pos-
sidere conuenit ut se liti offerens nisi agens sciuerit eum non possidere. ff.
de rei ven. l. i. qui se liti. Item hoc verum si solus persistat actor in sua to-
tali petitione

tali petitione: sed si petat ut super parte promanet scilicet ut de-
 claretur dominus debet pro eo sententari. si plene probauit se do-
 minum ut declaretur dominus et proderit hic declaratoria: quia si
 contingat eum contra quem est lata sententia non iter possidere po-
 terit ex eadem instantia dicta sententia exequi contra eum: contra
 quem est lata ut patet. in l. si a te. §. ff. de excep. rei indica. secundū
 vnam lectū. quam ibi tenet Bart. Nec obstat qd sententia non profer-
 ritur nisi variata possessione: etiam stante idoneitate personarum.
 ut §. de excep. aduersario: et quia hic variatur causa et res: quia non
 agitur ratione recentis possessionis: quia non variatur substantia
 iuris agendi scilicet dominium: sed variatur solus directoriū actio-
 nis: et quia sententia facit notorium dominium: quia attrahit ad se
 possessionem de causa posset. cum super. c. cum dilectis. ca. aduer-
 sario. Non obstat qd absolutio est personalis ex parte rei: ideo enim
 non prodest superueniente possessione: sed declaratio domini reas-
 20 lis respectu et antiquæ et nouæ possessionis. ¶ Secundo dicit glo.
 qd in sequestro non transit possessio: nisi hoc actu sit expresse: hoc
 tenuit Joan. et Innocen. glo. notant contrarium in legibus hic al-
 legatis. et gl. in c. i. de sequest. pos. scilicet qd in dubio possideat: nisi
 contra agatur. ¶ In glo. hoc ideo quidam dicunt qd glo. male di-
 cit vel loquitur de sequestro id est deposito. qd tantum sit ab vno vel
 vbi dicit ea mente et dicit qd presumitur nisi contra agatur. Adoder-
 ni tamen legisse. ut no. et in l. vltima. de probi. sequestra. faciunt dif-
 ferentiam inter voluntariam sequestrationem et necessariam. In pri-
 ma in dubio transfertur possessio. In secunda non: ut quando sit ad
 iudicis mandatum in casibus no. de sequest. pos. c. si ad hoc: quia
 multi sunt modi perdende possessionis inter quos hic non reperit
 ff. de acquir. pos. l. iij. §. genera. et l. si quis ante. Item quia noua
 voluntaria tollit privilegia antiquæ actionis. et fideiussores et pi-
 gnora non necessaria. ff. de noua. l. etiam. et quia alia est causa fideius-
 sionis voluntarie et necessarie. ff. qui satisd. cog. l. si fideiussores. no. de
 offi. delega. ab arbitris. lib. vi. et ibi familia super vltima glo. Ad ob-
 stat qd index facit perditionem possessionis. ff. de acquir. pos. l. qui vni-
 uersas. §. itez preterea: si vellet hoc posset: sed in dubio hoc velle non
 cõsetur ut in tantum præiudicat partibus: ex quo propter solū deti-
 nere habet intentum suum. Non obstat qd facit index facere videtur
 pars. ff. de iur. et ob causam: quia id verum est: latius tamen inter-
 pretatur factum partium quam iudicis: et hoc tenet Joan. et Bar.
 in l. interesse. nisi de voluntate iudicis aliud appareat alias hoc ex-
 pressum de sequest. pos. et fruct. c. i. Fatetur tamen Joan. hic: qd si
 cet perdat possessionem suis casibus: non tamen perdat beneficium
 possessoris competentia tempore sequestri. puta qd sibi non incum-
 bit onus probandi: quod actore non probante absoluitur: his fi-
 milia tollitur tamen secundum legistam onus sequestri necessarij so-
 la satisfactione. ff. de offi. presi. l. senatus. in fi. C. de agri. et cen. l. litib.
 dicit Joan. and. qd hoc non procedit in casu clemen. de sequestra.
 posset. et fruct. et ipse no. in spe. super rubrica. de sequestra. posset. c. si
 hoc: quia ista sequestratio non est simpliciter permissiva sed præce-
 ptiva cum adiectione penarum ex causis ne vitiose incumbat pos-
 sessori beneficij: de eo qui mit. in posset. cum qui. lib. vi. et ne in peti-
 toris grauiamen habentis pro se sententiam litem protelet: sumptus
 litis faciens ex fructibus beneficij. de materia sequestrationis ple.
 per Joan. mo. super regula locupletari. de reg. iur. lib. vi. ¶ Tertio
 dicit ibi glo. qd cõtra sequestrum potest agi de positi. Adrien. dicit
 qd ante completam conditionem sequestri que est ut vincenti detur
 si per partem stat: quominus sententietur. datur prescriptis verbis
 contra sequestrum. ff. de dolo. si oleum. vel contra partem. de dolo
 ut ibi. Si post completam conditionem agendum est cum sequestro
 de positi sequestraria. ff. de positi. l. ei apud quem. §. i. et l. si in alia. §. cu-
 ius sequestri. nulla ergo hic actio competeat contra sequestrum:
 quia nondum vicerat nec steterat per milites quominus vinceret se-
 cundum Adrien. ¶ Quarto dicitur qd contra simplicem detento-
 rem datur rei ven. Aduerte contra naturaliter et ciuilitate possiden-
 tem absq. dubio datur contra naturaliter possidentem. alias deti-
 nentem idem ut no. ff. de rei vendi. in rubrica contra ciuilitate etiam
 possidentem datur. ut ibi no. et no. in l. si. C. vbi in rem ac. et in pluri-
 bus alijs locis: et in specu. de acti. et peti. §. i. verficu. is qui. in. vi. colli.
 vbi Joan. and. in addi. dicit Adrien. idem tenere in summa. de rei ven-
 di. nec obstat qd non habet facultatem rei tradende: quia habet facul-
 tatem animo relaxandi ciuilem. l. si quis vi. §. differentia. ff. de acq-
 rend. posset. Contra etiam solum detentorem datur ut hic. et l. of-
 ficiū. de rei ven. et tenet hoc Archi. iij. q. i. §. sed notandum. Ad hoc ve-
 ra quando habet detentor facultatem rei restituende. ut dicit tex. in
 d. l. officium. ad fi. Inno. in commodato et alijs detentoribus fateri
 videtur hoc verum si non constat eos non possidere vel non liquet
 pendente iudicio: hoc est planum: quia in dubio detinens presu-
 mitur possessor. hec colliguntur ex his que no. in c. quoniam frequen-
 ter. §. qd si super. in glo. super verbo super rebus ibi: commodatarij
 autem: ratio colligitur ex his que not. de priuile. cum olim. in ver-
 bo dederat. in fi. glo. Si autem iudicio pendente vel ante cõset euz

non possidere non conuenitur rei ven. et sic dicit debere intelligi. leg-
 officium in fine. Registe per illam legem communiter damnant
 istud dictum: sed non intelligunt. Nec est mens Innocen. antequā
 esset inuentum remedium nominationis in iudicio indistincte de-
 tentor conueniebatur: quia habebat facultatē rei restituende. Adrien.
 die autem habet privilegium ne cogatur subire præiudicium nomi-
 nando dominum in iudicio. Est ergo sensus Inno. qd si non cõset
 detentorem esse detentorem qd presumitur possessor ut dicit. no. aus-
 datur nisi aliquam faciat fidem qd ab alio detineat nominando do-
 minum in iudicio. audiretur tamen hoc probando. Ex his appa-
 ret an contra missum in possessionem possit agere rei ven. Adrien.
 ut recitat Joan. and. de do. et contu. contingit. tenet qd sic per dictā
 legē officium. ad fi. Fatetur qd non restituit: nisi ille præstet cautionē
 si actor euinceret infra annum rem restitui. ff. de rei ven. l. si a quo
 cautum tamen dicit qd vocetur possessor: ut si voluerit rez defendat
 Innocen. in d. c. quoniam. in verbo possessionem. tenet cõtra: quia
 missus solus non detinet: immo ipse cum alio antiquo possessore
 rem custodit: sic non habet facultatem rei restituende: quia tāquā
 custos et cum alio. ff. de damno infec. l. si finita. §. si quis autem. et al-
 legat pro se dictam. l. officium. in fine. primum ergo procederet quā-
 21 do sic esset missus qd solus haberet detentionem. ¶ Venio ad se-
 cundum intellectum glo. dicit secundo intelligi qd hic agebatur cõ-
 fessoria ad cuius declarationem dicit qd est dare negatoriam et confes-
 soriam: que competit pro iuribus vendicandis in re. et dicit qd con-
 fessoria datur asserenti sibi ius in re: negatoria datur neganti alteri
 ius esse et dicenti rem liberam: et dicit quod habet naturam: ut detur
 non possidenti ad consequendam possessionem iuris vel rei ratio-
 ne iuris: et datur etiam possidenti ad tuendum se aduersus molestā-
 tem. ff. si serui. vendi. l. siuti. §. i. et l. si forte. §. i. et l. siuti. §. sed si que-
 ratur. vnde dicit glo. hic nobilis vir egit negatoria negando ius de-
 beri militibus et asserendo eos possidere. et petendo ut possessio sibi
 restitueretur. In hoc male egit in quantum petebat possessionem re-
 stitui. et sic intentio fuit inepta: licet actio fuisset apta. de hac mate-
 ria cui competat confessoria vel negatoria: an in terminis nostris
 esset negatoria vel confessoria: patet ex his que no. infra de verbo-
 rum significat. abbate. et no. de oper. no. nuntia. l. si prius: huius intellectui
 obuiat secundum Adrien. semper: quia iste actiones competant domi-
 nis prediorum. ff. si serui. ven. l. si. §. hec autem actio. at patronus do-
 minus non est. dicit Boffr. et Adrien. hoc verum in directis: vtiles
 vero competunt non dominis. ut conductor et vectigalis. ff. de serui.
 l. ei qui. vel dicit qd licet non habeat dominium ecclesie habet domi-
 nium illius iuris. vel dic illa iura loquuntur in seruitutibus reali-
 bus. que debentur a re rei. quo casu oportet qd agens sit dominus
 fundi dominantis. In personalibus autem sufficit esse dominum
 iuris ut patet in usufructuario. ff. si usufruct. petat. per confessoriam
 vel negatoriam. per totum. Intentans ergo iura hec: caneat an ad-
 uersarius possideat rem ratione iuris. et debet agere et concludere
 possessionem restituendam ecclesie ut libere illo iure vtatur. an pos-
 sideat scilicet agens vel aliter. et concludat. ne molestetur. alias licet
 sibi actio competere intentio foret inepta: concludendo ad restitu-
 endum: sed huius intellectui obuiat litera ibi nec rei vendicationem
 intentare. nec possessionis: et quia exponendo rei vendi. vel confes-
 soriam vel negatoriam: illa poterat intentari: licet non posset con-
 cludere ad restitutionem possessionis. ¶ Tertius intellectus quod
 actio et intentio erat inepta. eo quia pro iuribus incorporalibus non
 datur rei vendicatio: sed datur confessoria vel negatoria. lege prima
 §. per hanc. et l. vendicatio. ff. de rei vendi. Adrien. autem egit rei vendi.
 et concludit in ea ad restituendam possessionem actio fuit inepta: quia
 rei vendicatio pro tali re non competeat. Itē et intentio: quia da-
 to quod competisset non datur ad restituendam possessionem con-
 tra non possidentem et proportionatur hic intellectus literę: que pon-
 derare videtur duos defectus et respectu actionis et respectu inten-
 tionis id est nec rei vendi. et non tenet Innocen. hunc intellectum
 quia litera hic innuit. quod etiam pro incorporalibus competat rei
 vendi. sed hic inepte proponebat scilicet agendo ad restitutionem
 possessionis contra non possidentes ratione iuris enim iure datur
 rei vendi. ff. de cõtrabenda emptione. lege qui tabernam. secundum
 eum. ff. de lega. primo. lege si domus. et si fuisset actio patuisset defe-
 ctus libelli a principio non in probationibus: et sic a principio de-
 buisset rejici. ¶ Quartus intellectus quod hic agebat quādā actio
 ne reali seu in rem. que dicitur vendicatio late: non tamen in totū
 sapit naturam rei vendi. quia datur pro iuribus in re. lege prima. §.
 per hanc. ff. de rei vendi. et hec non ex toto habet naturam confes-
 sorie: quia ista datur etiam possidenti. Illa non possidenti ad rem ve-
 dicandam. de qua. ff. si usufructus petatur. lege vltima. §. si. in si-
 tu. de actio. §. primo. de exceptio. cum venerabilis. de maiestate et
 obedientia. inter quatuor. actio ergo erat apta: sed intentio erat ine-
 pta: de hac actione in rem generali facit Innocentius mentionem.
 infra de restitutione spoliatorum. olim causam. in verbo dominus.
 alleg. ff. de mor. infec. lege prima. de religi. et sumpt. fune. l. si sepulchra

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

quod nota. sic ergo: quia intentio est inepta licet non actio: bene pronuntiatur intentionem suam non tenere. ff. si me. fal. mo. di. l. i. vnde propter hoc actio dicitur inepta: quia intentio est inepta. ¶ Quintus intellectus quod hic egit exprimendo se agere rei vend. et in substantia actionis non defecit: quia hoc verbum est aptum comprehendere confessionem: et negationem. et sic indubio debuit libellus interpretari: sed habuit intentionem ineptam: quia licet confessoria competat et vendicatio lata possessori: non datur tamen ad possessionem vendicandam: contra non possidentem: vel possidendi ad petendam possessionem. Ideo papa bene pronuntiavit suam intentionem non tenere. et sic pronuntiat. l. ff. si me. fal. mo. di. l. i. et propter hoc dicitur actio inepta: quia intentio est inepta: quod ex ipsis apparuit: quamquam enim confessoria competat etiam possidenti: dummodo ius habeat in re: ut patronus: qui agere potest contra eum: qui prohibet uti iure patronatus: vel se liti obtulit ff. de rei vendi. l. i. §. hoc autem. si usufructu. pe. l. vlti. ff. si feni. vendi. l. loci. §. si quis mihi. et lege si quis diuturno. Sed cum iste. m. non tantum ius sed etiam possessionem haberet ut probatum est: male intentavit rei vendicatio. vel confessionem. Habentur ergo tres intellectus principales. Primus quod actio erat apta: sed intentio inepta. Secundus intellectus quod agere rei vendi. vel confessionem vel vendi. lata: vel quia generaliter fuit proposita vendicatio: et sic subdividitur in quatuor. Alius quod erat inepta actio et intentio. dicit hic Innocentius quod poterat agi uti posside. scilicet pro molestis. Hostiensis dicit quod melius sibi competit quasi uti possidetis. ff. si feni. vendi. lege secunda. §. pompo. vel secundum eum datur ei officium iudicis. §. de offic. iudi. capitulo secundo secundum Soffred. sed dicit Hostien. quod canonista non habet de his curare: cum non habeat actionem proponere in iudicio. §. e. dilecti. Et iste advocatus fatuus fuit exprimere actionem. forte ut videretur Rabi: qui si tacuisset philosophus fuisset secundum eum. ¶ Pro declaratione materie huius videnda sunt plura. Primo que ineptitudines vitient libellum. Secundo de modo sententiarum: et quando sententietur. Tercio de effectu sententie super ineptitudine libelli. ¶ Ad primū dicitur: quod quando libellus est ineptus ratione solennitatis: de qua in criminali. secunda questione. viij. libellorum. et. ff. de accus. libellorum. In civilibus de libel. obla. c. j. et in clemen. fina. de verborum significat. hoc absque dubio vitiat libellum. Quandoque datur ineptitudo forme respectu narrationis et conclusionis: ut quia narratio non proportionatur conclusioni: dicit se dominum et concludit ad dandum. vel dicit se possessorem et concludit damnari ad restituendum possessionem: et adhuc vitiat ut hic elegit prima. §. primo. ff. ut posside. si tamen libellus est sine conclusionem. et habeat solam narrationem. dicunt aliqui: quod non vitiat libellus. no. glo. ff. de accus. libellorum. C. de accus. in causis. Barto. in lege quid ergo. §. pena gravior. ff. de his qui notan. infra. et magime in possessorio. no. Joan. ij. q. iij. quia prefatus. no. de ordine cogni. cum dilectus. et quod scribit. Innocen. de sepul. in nostra presentia. et hoc tenet Innocentius. de lit. contesta. cap. primo quod dicit magime verum: quando de iuribus agitur vel ubi confessoria vel negatoria intentatur. ff. si usufructu. peti. lege uti frui. tutius tamen est aliquid petere. secunda questione prima. notum. i. questione. iij. quia prefatus. Hostien. in dicto cap. i. dicit libellum non recipiendum in quo nihil petitur. cum sine petitione condemnari non debeat. ff. communi dividun. l. ut fundus: nec in alio quam petitur est potest condemnari. ff. de fidei. lib. l. i. nisi forsan. de spiritualibus: et inter religiosos agatur de quo de iudi. dilecti. et quando factum coram papa proponitur. Bart. in libellorum. remanet quod in criminali procedat libellus sine conclusionem: per. l. i. in fine. ff. ad turpil. et similiter dicit in §. pena gravior. quod iudex non habet sequi conclusionem partis. quod no. per dictam. l. i. in fine. ff. de postu. quos prohibet. Puto quod in his in quibus iudex ex officio supplere potest: sufficiat libellus sine conclusionem: et in talibus credo quod alterare possit petitionem et conclusionem partis ut notanter dicit Barto. in dicto. §. pena gravior: quod bene no. vnde si inepte concluderet. Iudex ex officio apte suppleret: dum tamen factum esset sic propositum. quod iudex de conclusionem iuris esset certus. Si sumus in causis in quibus iudex non habet supplere: oportet quod pars concludat aliquid petendo: quia per petitionem in iure proposita et. C. de iudi. lege rem non novam. C. de lit. contesta. l. i. alias non esset dare causam: quare contestatio non induceretur per responsum ad positionem quod negat tex. de lit. contesta. capitulo primo. hec procedunt magime: quando pars non potest concludere obstante iuramento: et non deficit officium iudicis. de iureiuran. ad nostram. si tamen narratio sit latior quam conclusio: attenditur libellus respectu conclusionis et non narrationis. de foro competent. ex parte. b. de dila. litere. et no. Sy. in regula nullus pluribus. de regulis iuris libro. vi. Ideo dicit Ly. de proba. cum te. quod narrata superflua vel tra conclusionem libelli non subiciuntur necessitati probandi. allegat. de appella. scio. et lege magistratus. de verborum obligati. Et si

narratio esset strictior quam conclusio: ad huc attenderetur conclusio. argumen. lege prima. §. si stipulanti. ff. de verborum obligati. ad hoc quod not. Cal. de ordi. cogni. cum dilectus. generaliter autem hec conclusio procedit: peto mihi iustitiam exhiberi: licet aliter conclusio non specificetur. de offi. ordina. c. j. de ordi. cogni. cum dilectus. vbi per Innocen. Et consulo quod in libellis ponatur etiam post specialem conclusionem et multum inuat libellos. Consulo et quod ponatur ista que communiter etiam hodie ponitur: peto predicta omni iure modo et forma quibus melius potest et debet: puto tamen quod licet libellus aliquo casu non procedat sine conclusionem quod semper procedat sine narratione si habet conclusionem: quia conclusio concludit nisi narrationem. ut si dico peto te condemnari ex multo ad centum. Sed est dubium: quid si conclusio fieret super executione. ut peto eum cogi et compelli antequam petatur condemnari. Barto. in lege prima. C. de except. rei iudi. dicit quod non procedit ut in l. si cum nulla. ff. de re iudi. per ista iuraque dicunt ante non debere executionem fieri quam fiat condemnatio. satis potest saluari libellus intelligendo quod petita executione per prius videatur petita condemnatio ex quo narratio est ad hoc apta: quia executiva supponunt dispositiva precedere. ad hoc. §. capitulo primo. lege illud. ff. de acquirenda hereditate. de sponsa. ex parte. no. glo. de religio. domi. constitutus. in verbo iuxta ratum. verfic. immo: factis ad hoc quod no. Barto. ff. de rei vendi. lege ex diverso. vbi dicit quod si peto rem restitui. quia dominus video: per prius petiisse me dominum declarari: quasi hoc sit preambulum necessarium. Et si dico peto cogi et compelli: quia potest intelligi cogi via executiva et hoc redderet petitionem ineptam. et via condemnationis: hec apta in dubio interpretari debet deducta. ad hoc lege prima. ff. de rei vendi. Non ob. lex si cum nullam. ff. de re iudi. vbi dicit Barto. et dicta lege prima. quia ibi constabat agentem velle executionem ante condemnationem. Idem si diceret. peto cogi et compelli. et ad predicta condemnari: quia prepossessionis non vincit. ff. de heredi. institui. lege talem. de solu. lege nec ordo. §. de rescriptis causam. ut dicit Barto. in dictis al. Obmissio autem petitionis executionis non vitiat libellum. ut nota. de rescriptis. c. auditor. in prima glo. nec puto prepossessionem narrationis ad conclusionem: ut quia narrationem precedat conclusio vitiat libellum. de restitui. spoliati. literas. de exceptio. cum venerabilis. Quandoque libellus est ineptus respectu cause et non procedit libellus. ut si dicerem ago quia rex est in Francia: vel quia gavis talia promissit. no. §. e. dilecti. vnde dicit Hui. de fuz. in lege edita. C. de edendo. quod sic quis succumbit super inepta causa deducta in libello. sicut super inepta actione: quia causa subrogatur loco actionis. de constitui. ecclesia. ad hoc lege prima. §. hec actio. ff. si quis testa. l. esse inf. ff. de donat. inter virum et uxorem. si donat. in principi. Quandoque libellus est ineptus respectu cause et actionis. ut quia contra messorum narro me locasse: puto condemnari ex locato contra quem illa non competit: sed actio prescriptis verbis: ex edicto si messor. ut lege. i. §. j. si messor falsus modum dixit. Quandoque est ineptus in actione ad causam. ut quia causa in se apta: actio inepta ad causam vel e converso: et adhuc si opponatur libellus non est admittendus. ut dicam infra. Quandoque libellus est ineptus actionis. et potest esse multipliciter. primo: ut quia narro conclusionem actionem et peto condemnari officium iudicis implorandum: talem actionem vel obligationem non supponit. ut ff. de actione empti. lege qui per collusionem: sed saluatur: quia videtur intentatum officium actionis deseruiens. dicit butrigarius. in lege harum. ff. si feni. vendi. C. de usuris. lege quarta. et lege in contrariis. ex quibus causis maiores. ¶ Secundo modo est inepta actio respectu materie. super qua intentatur: quia rei vendicatio nem intento pro re incorporali et si hoc constaret rejiceretur libellus. Si tamen non constet verbum vendicatio. la tilime sumptum comprehendit confessionem: et procedit libellus: dumtamen intentio sit apta ut dixi supra post Innocentium. ¶ Tercio modo actio dicitur inepta respectu intentionis: quia narratio et conclusio sunt apte: sed respectu facti deficit intentio: quia narro titulum possidere. dico me dominum et peto condemnari ad restitutionem hic libellus ab initio procedit: sed constituto quod intentio sit inepta: quia ille non possidet: sed ego: rejicitur agens et pronuntiat intentionem non tenere ut hic: vel dicitur sibi ne se fatiget in prosequendo. de restitutione spoliatorum. capitulo primo. Idem si deficiat in directorio actionis. ¶ Quarto modo est ineptitudo actionis respectu iustitie: quia narratio non competere et vere non competit: tunc si defectus iuris est notorius non procedit et rejicitur libellus. ut notat Innocentius hic in additio. et in capitulo primo. de officio iurari. de libello obla. capitulo secundo. Si non est notorius procedit libellus. ff. de inofficio. testamento. lege postumus. §. primo. ff. familie heriscun. lege cum putarem. Quandoque libellus est ineptus respectu modi agendi: ut quia non est proportionabilis via agendi ad id ad quod agitur: licet alia proportionetur: ut quia possum accusare: eligo viam denuntiandi vel possum denun-

sum de nuntiare: religo viam accusandi: non procedit libellus. de despon. impube. ad dissoluendum: puto tamen quod si talis sit materia: in qua iudex ex officio supplere possit quod si sint talia narrata ex quibus iudici innoscat: quia reiecta conclusionem accusatio: nis poterit procedere vt super intimatione: et denuntiatione quadam: vt est casus recte intuenti in dicto capitulo ad dissoluendum. Si tamen libellus comprehendere posset duas vias: vna: competentem: alteram incompetentem: adhuc procederet libellus. vt super competentem: quia libellus est diuiduus et indiuiduus: vt ille non inficitur ab inutili: vt in regula vtile. et nota in dicto capitulo ad dissoluendum. ad hoc de. rescriptis inter ceteras. ad hoc lege si a te. §. i. de exceptio. rei iudi. ¶ Venio ad secundum circa quod videndum est. Primo quando super ineptitudine libelli sit sententiandum. Secundo qualiter. Tercio de effectu sententie super ineptitudine: 24 et cum hoc expedio glo. vlti. ¶ Oppo. quod iudex statim debeat lacerare libellum et sententiar super ineptitudine. §. eo. causam. ff. de offic. assessor. lege prima. de desponsa. impube. ad dissoluendum. de electio. constitutus. gl. dicit quod si ineptitudo est solennitatis patens ex serie libelli. vel alias notoria. iudex debet illam statim reijcere: que dicit vera Innoc. siue appareat ineptitudo ex forma libelli. Idem si notoria esset ineptitudo licet non proposita. §. de offic. vica. rii. c. i. et quod ibi no. dicit autem quod reijcit libellum absoluendo reum ab instantia iudicij: et condemnando actorem in expensis. ff. de iudi. l. cum quem temere: dicunt etiam aliqui vt Innoc. quod si iudex potest libellum dentibus lacerare. vt not. in illa. l. i. ff. de offic. assessor. et hoc maxime: quando ex tenore libelli patet defectus potestatis seu iurisdictionis quo casu facto iudicat libellum incidendum. xi. q. i. sacerdotibus. Sed si libellus seu libelli ineptitudo est dubia: statim non est reficiendus libellus: quia licet iudex supplere debeat de iure. de facto supplere non debet: suppleret autem de facto. quicquid senserit Abb. et Hostien. si supplerent factum dubium vt certum: supponendo: et propria autoritate examinando quamquam enim supplere de iure sit reficere libellum: quando est ineptus non est supplere de iure examinando factum dubium ex quo surgit libelli ineptitudo. non putat tamen Innoc. libellum ineptum: si nec actor: nec reus possideat. vt lite non contest. quoniam. §. quod si super. et sic falsitas cause non reddit petitionem ineptam nisi sit notoria. Erit autem notoria vbi pendente iudicio detecta est ineptitudo sententiando intentionem non tenere. vt dicit hic glossa et sic debet intelligi et declarari quod scribit specu. in titu. de offi. iudi. §. de ser. ver. in sententia quoque prolatione. et idem tenet Frede. suo consilio cen. Si tamen quoquomodo tolerari potest petitio admittenda est: quia interpretandus est libellus pro actore. ff. de iudic. lege si quis intentionem. et lege solemus. secundum Innocentium. et si dubitetur quomodo hic erat ineptitudo. dicit Innocentius quod apparet eo quia super tali libello non potest aliqua promulgari sententia condemnatoria vel absolutoria: si enim absoluat reum non potest et quia non possidet: sic non proderit sententia: et si postea possidere ceperit eidem agenti non obstat exceptio rei iudicate: propter nonam possessionem. Item eum condemnare non potest: propter impossibilitatem sententie. et contra ius vt rem restituat quam non possidet: nec possidet: vel ad minus dolo non desit possidere. 25 re. ¶ Ad secundum qualis erit sententia: dicit quod vbi ab initio est notoria: vel apparens ineptitudo ex forma: sententia erit interlocutoria ab obseruatione iudicij: cum condemnatione expensarum: poterit etiam facto pronuntiare lacerando libellum vt hic dicit Innocentius. ff. de assessor. lege prima vel incidendo. vnde decima questio: ne prima sacerdotibus. si libellus est ineptus et notoria iniustitia: satis puto quod poterit sententia ferri diffinitiva: tanquam super notorio: ita quod non erit tantum interlocutoria: facit quod dicit de exceptio. litis finite. infra de exceptioni. pastoralis. et quod nota. de lit. contesta. capitulo primo. libro sexto. Quandoque libellus non est euidenter ineptus: ex sui serie vel forma: quia formaliter narratur: et concluditur: sed detegitur in probationibus ineptitudo in intentione vel directorio actionis. Petrus dicit quod formalis pronuntiatio est: vt litera dicit vt pronuntietur intentionem non tenere quod sequitur hic Innocentius et specu. in loco proxime allegato. videlicet in dicto versiculo in sententia. et dicit Petrus quod erat interlocutoria: et quo ad instantiam tantum: vt patet hic: quia apta proponere potest secundum pet. puto quod si super libello pronuntietur aliquid pro actore: vt quia feratur declaratoria pro eo quod fieri potest. vt dixi supra quod hec erit diffinitiva. Si pronuntietur contra actorem tantum videtur quod sit diffinitiva: quia non solum finit instantiam: sed ius agendi. nulli enim est dubium hanc sententiam fore diffinitivam per quam quis in reali absoluitur: quia non possidet: sicut illam. quia non probat: quicquid senserit Innocentius. de officio delegati. cum contingat. vnde non debet pronuntiare absoluendo ab obseruatione iudicij: sed pronuntietur intentionem non tenere. vt hic dicit Innocentius et speculator in loco preallegato. Non obstat si dicatur: non est diffinitiva: quia

si postea aptam producat audire: quia dico prout prius agebatur ex illa diffinitiva est: et nisi mutet actionem stantibus terminis vt prius non audire: nunquam enim illam iterare poterit: nisi noua superueniat possessio ex parte rei: et tunc noua dicitur actio: et ex noua causa non ex antiqua. de exceptioni. aduersario: nisi dicamus eam interlocutoriam hoc respectu: quia non tollit substantiam actionis: sed solum ius actionem dirigendi: hinc est quod vt dixi. potest ferri sententia pro actore. vbi probauit intentum respectu iuris sui: ergo absolutoria non totaliter finit ius actoris. alias illa agere non posset superueniente noua possessione quod est falsum. vt dicta lege si a te. §. primo. et de exceptioni. aduersario. quod tamen non puto tutum cum negari non possit: quin semper oporteat causam agendi mutare. si agere velit succumbens. ibi autem dubium est. an sententia fuerit ab obseruatione iudicij. vt quia simpliciter reus fuit absolutus: si inepta est petitio. in dubio presumere debemus eam latam propter ineptam petitionem: quia secundum precedentia intelligi debet sententia. ff. de suspecti tutoris. lege hec enim nota. de electio. super eo. et in regula in penis. de regulis iuris libro sexto sicut dicit specula. in titulo de officio iudicis. §. deseruit. versiculo quid si iudex. ad hoc gloss. in lege prima. §. primo ff. si messor falsum modum dixerit. et vbi ex actis non pateret. dicit specula. quod poterit hoc probare per indices et consiliarios cause argumen. lege tertia. ff. de suspectis tuto. Anum aduerte quod sententiando debet exprimere causas quando absoluit ab obseruatione ne vt hic est casus: adeo quod si non exprimit Joannes andree tenet in capitulo finem. de dolo quod non valet sententia. ¶ Ad tertium de effectu sententie super inepto libello. an si super eo pro actore pronuntietur aliquo casu valeat sententia: et an pronuntiare possit hanc questionem tangit specu. in titulo de officio iudicis dicto §. deseruit. versiculo quid si iudex. vbi dicit quod quandoque libellus est ineptus respectu rei petite: quia ius quod petitur non proportionatur ad rem: et tunc specula. dicit quod si actor probat eius intentum et actio potest quoquomodo proportionari intentioni agentie: puta si per confessoriam petuntur usufructus earum rerum que usu consumuntur: si probet usufructum condemnabitur sibi aduersarius: licet improprie petierit usufructus: quia usum petere debuit ff. de iureiurando. lege sed et si possessor. §. penulti. si non potest ad aptari negotio de quo agitur absolutio est facienda vt supra dictum est: et si ferretur sententia super probato: non teneretur tanquam super non deducto. Attende tamen quod si verba libelli forent generalia: et incerta respectu rei. et aliquid certum probaretur. illud videtur deductum quod est probatum. vt dicit Bartolus in lege inter stipu. §. primo. ff. de verborum obligatio. Sed an teneat condemnatio vel ferri possit. dicit quod quandoque est ineptus ex serie libelli. quia patet defectus iuris agendi notorius et impossibilitatis instantie vt quia filius agit contra patrem cum quo lis nulla esse potest. ff. de iudi. lege lis nulla. et tunc non tenet sententia super inepto libello. Idem puto si ex causa notorie deficiente est ineptus: quod non valeat de re iudica. capitulo inter ceteras. de appella. sollicitudinem. §. si vero: secus si non esset notoria. ff. famil. herciscunde. lege cum putarem. ff. de inoffi. testamen. lege si quis possumus. dicit glo. in titu. de oblig. circa princip. Quandoque libellus est ineptus ratione forme: vt quia deficiunt formalitates libelli. et satis puto quod non potest super illo pronuntiare quantumcumque constet super eo de intentione agentis: quia deficiente forma libelli deficit petitio. et consequenter lit. contesta. et fundamentum super quo est dicenda sententia: vnde hec est de sententijs. que reddunt iudicium retro nullum vt dicit butriga. C. de procuraio. lege licet. vbi dicit quod exceptio libelli male concepti poterit opponi quandoque. alleg. lege libellorum. ff. de accusa. vbi nomen rei aboletur patente ineptitudine libelli: ergo et post lit. contesta. admittitur talis exceptio. Quandoque libellus est ineptus ex intentione vel directoria actionis et inquantum fertur super substantia actionis declaratoria pro actore valet sententia lege si a te. §. primo. ff. de exceptio. rei iudica. Inquantum fertur contra reum: si agens haberet possessionem inutilis esset sententia. altero autem possidente: quantumcumque condemnaretur ad restitutionem possessionis. Puto non valere sententiam: tanquam continentem impossibilitatem. non enim possumus dicere istum teneri ad interesse tanquam liti se offerentem. cum semper ne gauerit se possidere: et sic non obstat lex is qui se liti. ff. de rei vendicatio. Quandoque libellus est aptus ex causa agendi: sed ineptus in actione: vt quia dico me dominum. peto condemnari ad restitutionem rei: et hoc actione ex locato. vel dico te obligatum: quia deposui: quare peto te condemnari. et hoc actio ex locato. Innocentius dicit quod si probetur causa. ineptitudo actionis non impedit sententiam super causa apta nihil allegat. hoc non placet Hostien. per hanc decreta. sed hic alia erat ineptitudo. hoc tangit specula. in titulo de actio. et petitio. §. sequitur. versic. hoc quoque. vbi Joannes andree tenet quod valet sententia et promulgari potest: quia hec inutilis additio sit ex supernacuo: inquantum deducit actionem:

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

z sic separabilis est a causa: quia sui actione z cum causa agendi agitur non vitatur ergo utile ab inutili separabili: vt in regula vtile. de regu. iur. Et idem ibi Joan. an. in addi. hoc tenet. idem hic. Cal. fatetur qd si ab initio opponatur de ineptitudine z illam nō remouet repellitur: quia apparet quod eius intentio est inepta. Ideo nō debet audiri. alleg. de con. diuinc. iij. si non sanctificatur. Ideo Ly. in. l. i. C. vt q. defunt aduoca. contrarium consueui tenere. z sequi videtur Lyn. in. l. ij. C. loca. vbi si locator narrat quod locauit et petit ex conducto: pro eo non est sententiandum: probō hoc ex actione agitur. non ex sola causa circumscrip̃ta actioe. l. i. §. deinde. ff. de ori. iur. institu. de actio. in princi. alias superfluo fuisse actio introduc̃ta: si sola causa sufficisset. Illa ergo expressa: vel ex causa tacita collecta est illa ex qua agitur: si actor causam exprimit aptam. z actio nem ineptam. causam restringit ad actionem expressam. et excludit tacitam. C. de dotis promiss. l. fina. ff. soluto matrimo. l. si cum dotē. cle. constitutionem. de electio. in clemen. nō potest ergo pronuntiar̃ si super causa: quia ex illa non agitur: sed ex actione non super tacta actione ex causa surgente: quia illa est exclusa per expressam: non ex actione expressa: quia illa non est probata in iudicio. igitur zc. de causa possel. cum super. z ad hoc est quasi casus secundum vnum intellectum. de restitut. spolia. cum ad sedem: hoc tenere consueui. re. perio Joan. de ligna. concordare opti. An causa comprehendatur in sola narratione. vt dico quod locauit: quare peto te condemnari: z hoc actione ex deposito: tunc nō possit ferri sententia super causa inepta: quia in illa non reperitur apta cōclusio in causa etiam re. petatur in conclusione: vt quia dicat dico quod mutuauit: quare peto te ratione mutui cōdemnari: et hoc actione ex locato: tunc possit super cōclusionē pronuntiar̃: vtrobiz procedit ratio de quo. §. quia semper se restringit ad actionem ineptam. et excludit aptam: nisi dicatur qd expressione inepte actionis non excludatur apta: qd inutili hominis prouisione non excluditur prouiso competens de iure communi. l. iij. §. ex conuentione. ff. de re iudi. z not. Ly. in. l. ij. C. de iure emphite. z no. in. l. fina. de pactis. Et hanc opin. sequitur Barto. in. l. i. §. ff. de eden. z hoc maxime de iure cano. in quo nō est necessarius vsus actionis: sic ex sola causa agitur. Ideo procedit clare tunc dictum Joan. andre. z cal. Si tamen sententiaret: an teneret sententia. si super causa apta z probata: planum quod valeret: si super actione inepta: adhuc valeret: si responso ad libellum cōcluderet ad actionem. alias non: bec vera. vbi causa narrata est omnino disproportionabilis ad actionem ineptam: quia tunc actio non potest restringere causam. vel illam trahere ad se: sed vbi causa narrata potest adaptari actioni inepte: non sequitur sententia: quia tunc actio restringit se ad casum: licet et apte possit proportionari: vt si narro quod talis metitus est agrum pro pretio tanto: narratio bec potest proportionari actioni ex edicto. si messor. fal. mo. z potest proportionari actioni ex locato contra eum ago ex illo edicto: sed non ex locato. sed peto condemnari actione ex locato. declaro ad quid mihi narrauerim metitus de eo qd est: si inepta est actio: z exactio ne declaratur inepta causa: z fortius idem si simul causa z actio esset inepta vt ibi. sic intellige glo. in. l. i. §. si messor. fal. mo. di. si tamen sententiatur tenet sententia contra ius litigatoris. Quandoq; libellus est ineptus ex causa z actione: puto sententiam nullam: quia super non petito: vt quia contra messorē narraui in actione ex conducto vel locato: narrando qd conduci ad metiendum agrum: postea probauit super mensura z tulit sententiam super locato illa tenebit: licet contra ius litigatoris super actione autem prescriptis verbis ex edicto nō teneret: quia non deducta: bec sic dubia procedunt quando non potest actio aliquo modo proportionari cause: sed si potest quomodo proportionari licet improprie: quia tūc valet sententia: et pronuntiar̃ potest: quia libellus latissimi iuris est. de causa possel. cum ecclesie. de iudi. si quis intentione. z lege solemus. nam si dico deposui penes te librum: quare peto te condemnari ad restituendum. z hoc rei ven. nam depositarius eo quia depositarius non intentat rei ven. sed bene eo quia dominus: z quamq; se dixerit deposuisse non dixit per hoc se dominum z depositum proportionari potest domino: ideo potest super deposito pronuntiar̃. sic dicit. specula. in titu. de acti. z peti. §. hoc quoq; notandum: in principio: z fuit dictum Jaco. Bal. per que dicit specula. in titu. de offic. iudi. §. de seruit. verficu. Item quid si libellus. quod si petatur per confessionē vsufructus rei: que vsu consumitur vt pecunie: quia in ipsa nō cadit vsufructus: sed vsus poterit sententiari super vsu: quia quomodo libellus proportionatur: saltem in lata significatione. alleg. ff. de iur. iur. l. i. sed et si possessori. §. presbyter. nam in dubio libellus debet intelligi productus super iure libellanti competente. vt no. Innocen. §. co. ceterum. no. Hostien. de offi. ordina. cōquerente. Ideo si libellus est datus super actione simpliciter: illa videtur intentata sit utilis vel directa: que libellanti competeat. vt ibi no. ad hoc qd no. glo. in. l. i. si mater. §. eandem. z ibi Barto. ff. de excep. rei iudi. per Ly. C. de transactio. lege vbi pactum. z lege. j. C. de actio. z obligat. z Barto. ff. de actio. z obligat. lege. j. fatetur quod in libello super do

minio: non potest ferri sententia super quasi dominio: vt ipse ibi notat licet Innocen. dicat in dubio deductam directam. argu. l. nec vllam. §. si quis sciens. ff. de petitio. heredita. sic z alias dicit Barto. li bellum debere intelligi secundum illum modum qui magis facit p actore vt scribit Barto. in. l. stipu. non diui. ff. de verborum obliga. tertia questione circa practica. verficu. sed circa hoc quero: z etia z in proprietas verbis. et hoc tenent Innocen. z Hostien. de offi. ordina. conquerente. vt si dicat se dominum intelligatur de quasi dominio: hoc non placet vt dixi supra: inquantum dicit de quasi dominio non ex defectu verborum: sed ex quadam contrarietate. z ita si dicat se possessorem intelligitur de quasi possessione. dicit Huil. de eug. in. l. olei. C. locati. z in lege scire debemus. de verborum obligat. z hoc tenet: quicquid senserit specu. in titu. de acti. z peti. §. sequitur. verficu. hoc autem. de quo dicam infra. de dila. litere. post Innocen. vbi remisi ad specu. qui idem dicit. quod hic supra dixi: quod tenet domini de rota sua conclu. c. lxxiij. Quandoq; libellus non est ineptus in substantia actionis: sed in sola qualitate: quia narratio et conclusio concludit ad actionem directam: z competit sibi sola vt illis vel econuerso: z sic super libello directe probata est utilis. gl. tan git in dicta lege si mater. §. eandem. z Ly. in lege. j. C. de acti. z obligat. specu. in titu. de acti. z peti. §. sequitur. verficu. in summa. ad fines. §. tenet quod non fertur sententia pro agente: sed sequi debet absolutoria ab obseruatōe iudicij quasi sit inepta petitio. ff. si messor. fal. mo. di. in. l. i. §. j. z hic debet iudex inferre causam absolutiois in petitione. vt no. j. de re iudica. sicut per quem. in verficu. sequen. dicit quod arctatur actor ad exprimentum: an proponat directam vel vtilem. ne actionum turbentur officia: salvo nisi ex proponendi modo z cause expressione: appareat quam intendet vel vtilem vel directam: nisi aliud videatur iudici ex circumstantijs. hanc opin. tenet pe. per legem si cum argentum. §. si fundum. ff. de excep. rei iudica. z per. l. i. §. qui in perpetuum. ff. si ager. vecti. vel emphi. peti. ad hoc quod no. butri. in lege emptor. C. de heredi. vel acti. ven. vbi dicit quod nunquā quis censetur agere velle actione cessante: nisi de cessione faciat mentionem. Barto. in dicta lege prima. dicit quod si libellus a principio est ineptus. ff. si messor. fal. mo. dice. lege prima primum tamen dicit euidentius patere in reali quam in personali cum in reali exprimitur causa proxima magis generalis: in personali remota magis specifica. Idem tenet in lege si mater. §. eandem. ff. de excep. rei iudi. specu. in titu. de senten. pro. §. qualiter. verficu. quid si lis. ad finem. §. tenet quod super vtili sententiare potest z valet sententia: quia ex quo sibi liquet de debito non est locus alijs cōiecturis: quia notorium est. alleg. ff. de p̃uileg. credi. l. ij. z glo. in. l. i. in fine. ff. si messor. fal. mo. dice. z idem tenent domini de rota sua conclusionē. c. lxxiij. quod non placet: quia non deductum non est notorium glo. de confes. c. fina. z not. de cohabitata. clerico. z mulie. tua ad hoc quod no. Barto. ff. de adul. l. denuntiasse. §. quid tamen: quia alteratio qualitatē: ex qua substantia facti narratur: narrat excep. rei iudica. bec vera quando a principio competeat vtilis z intentata est directa: vel econuerso: sed si a principio cōpetebat directa que est intentata: pendente iudicio variata est in vtilem: vel econuerso: tunc bene potest ex eadem instantia sequi condemnatio. de quo per Lynum. in. l. i. C. de ali. iudi. mutan. causa facta. z butrica. in titu. de actio. super rubrica. Barto. in lege quamq; §. iulia. ff. de aqua pluua arcenda. z ibi concludit Barto. quem sequor: sententiam promulgari posse: quia vel vult sententiam ferri super vtili. z potest. l. cum hereditatis. ad trebel. z lege. j. §. j. e. titu. vbi instantia super directa contra heredem transit ad fideicommissum in vtili. ad hoc. l. ij. §. si sub conditione. de secun. tabu. institu. de sen. prola. §. qualiter. verficu. quid si lis. ad fi. §. Ego credo sententiam ferri non posse vt super nō deducto. etiam si de eo constaret confessione. idem Joannes andree in additio. specu. in titu. de actio. et petitio. §. sequitur. verficu. hoc quoq; notandum. vltra medium additionis magne. Dicit tamen Joan. an.

Jo an. in predicta addi. qd vbi de debito ex altera ca constat cofessio summa est equitas qd super eo in eadem instantia sequat sententia ex quo nihil opponit qd obstat actori secus si aliquid obstat: vt quia dicat comodatum sed vsu non completu. Sed in contrarium est qd dicit glo. de confes. c. i. et quod no. doc. de cohab. cler. et mu. taa. in materia notoria: vbi si sup libello dato in vna ca fiat cofessio in separata super illa non pot fieri condonatio: qd per illa no fedet iudex ad hoc. de ord. cogni. cum dilectus. de except. c. j. vbi cofessio criminis non tenet si no punitur ex eadem instantia satis puto quod si a principio porrecti libelli antequam fiat contestatio super illo hoc debitum cofitetur: qd super confessione potest fieri preceptum de soluendo non vt sententietur super libello porrecto si ex post facto apud eadem acta cofitetur debitum ex altera causa non poterit ferri sententia: nisi aliud habeat verborum latitudo libelli. ¶ Aliquid autem si egi ex mutuo et probetur confessio ex mutuo: possit sequi condemnatio. vide in specu. de testi. §. opponitur. ver. sed pone egi. de quo et similibus questionibus plene dixi. §. de fide instrumento. c. si cautio. dicendum est vt ibi. ¶ Ex his deciditur dubitatio: an si peto fundi medietatem ad me spectare p diuiso: et alia fundi medietatem ad me spectare p diuiso: an sequatur condonatio. ¶ Hanc questionem tractat Frede. in suo consil. c. iij. et cōcludit condemnatoriam ferri non posse: sed absolutoriam ab obseruatione iudicij: si postea petat partem dimidiam p diuiso audiri debet. Non obstat exceptio. re iudica. ¶ Primo: quia non pot in alio qd in petito condemnare. ff. com. uni. diui. l. vt fundus. super petitione. ergo p diuiso non potest formare sententiam p diuiso. Secundo quia regulariter iudex non pronuntiat super alia re qd petita si pars fundi p diuiso est fundus per se: quia diuisio cofituitur fundus vt. l. quod in rerum. ff. de leg. i. pars fundi p diuiso non est fundus: sed pars fundi igitur et. Item petendo partem fundi p diuiso designat certam partem sed p diuiso non: quia in quolibet globo terre habet partem suam. Alia ergo est res super eo igitur non potest fieri condonatio. ad hoc alle. insti. de actio. §. si quis. vbi si quis petit aliud p alio absoluitur reus et auditur petens qd debetur decisio placet: sed puto qd absolutio erit diffinitiva: quia ex quo variatur res quo ad rem super qua est pronuntiatio: si eodem modo deducatur obstat exceptio erit ergo diffinitiva: quia alia est actio in specie competens ad fundum p diuiso: et alia competens p diuiso et variata re: dicitur variari agendi causa. vt. l. si qd cum totum. et. l. si mater. ff. finali. et. l. sequen. ff. de exceptio. rei iudic. ¶ Sed est dubium: an absolute facta ab obseruatione iudicij: ppter ineptam petitionem perimatur iurisdicatio delegata: vt cognoscere non possit apta proponatur. De. et Abb. hic. et Sui. in spe. de officio iudic. §. deseruit. ver. quid si proponens. tenet quod no expirat iurisdicatio cum vsq ad sententiam diffinitivam et postquam fuerit executioni mandata: vel saltem vsq an annum habeant iurisdictionem. de offi. delega. querenti. et idem ibi ostien. de officio iudic. consulti. licet Sui. na. diceret contra. per decre. in literis. de offic. delega. et. c. significantibus. sed dicit Jo an. an. quod p prima parte facit. i. eodem. c. primo. et ad contraria respondetur fm Franc. qd contraria procedunt in sententia diffinitiva: secus in interlocutoria dicit si sola alteratur instantia et non actio procedit opi. prima: vt non finiat iurisdicatio: quia non limitatur communiter iurisdicatio ad instantiam: sed limitatur ad fin. cause. §. eodem. c. penultimo. Si alteratur actio vt est necesse in terminis ppositis. c. nostri. qd agere non poterant quin alteretur actio: intelligendo quod egi rei ven. puto quod tunc non poterit delegatus cognoscere nisi latitudo libelli habeat aliud. Si alteretur solum directorium actionis: qd primo agebat cofessoria ad restituendum nunc agit ad turbandum cognoscere idem delegatus dummodo conclusio rescripti hoc pateatur proprie vel improprie. vt not. de rescript. super literis. Si alteretur sola qualitas: vt quia agebatur directa: nunc agitur vt si ita factum narretur quod non posset proportionari conclusioni: narrationi rescripti non poterit cognoscere: alias sic per. not. in dicto c. super literis. ¶ Ultimo glo. hic tangit vnum. in fi. quod expeditum puto per dicta. §. c. dilecti. ideo non insto. Anto.

- 1 Templi preceptores possunt agere et defendere pro suis domibus nec eis obstat religio vel quod eorum sit ignota origo. nu. 18.
- 2 Clerici seu persone ecclesiastice possunt agere contra laicum in foro seculari.
- 3 Prior et preceptores ecclesiarum tanq habentes administrationem agere possunt pro prioratibus et administrationibus sibi commissis.
- 4 Religio et exceptio religionis non inhabilitat quem ad agendum pro suis administrationibus.
- 5 Fallit in claustralibus non habentibus administrationem. nu. 7.
- 6 Agere quis non impeditur propter defectum notitie sue originis vel qualitis persone dumtamen sciatur quod habeat ius agendi.
- 7 Iudex ecclesiasticus potest coercere iudicem secularem non administrantem iustitiam clericorum: sic est hic casus in quo iudex ecclesiasticus

- 8 sicus supplet potestatem secularem et de illa se intromittit.
- 9 Priorum manualium officium quod et quale sit.
- 10 Religiosi habentes administrationem an possint agere iudistincte pro suis administrationibus vt si agant et velint superiores agere an preferantur superioribus. nu. 11.
- 11 Beneficio manuali vacante in potestate administrandi non succedit capitulum vel conuentus sed superior domus.
- 12 Agendo pro re vna vbi plures habentes administrationem concurreunt quomodo iudex potest eligere magis idoneum.
- 13 Administratores ecclesie an possint impediri per superiores ne agant pro re eorum administrationis vt superiori debeat illis preferri in agendo si agere vult.
- 14 Administratores dolo aut culpa an teneatur locus in solidum etiam si sit papurior et locupletior factus vbi quis bona fide contraxit.
- 15 Dol o qd dicatur aliquid factum esse.
- 16 Administratores seu preceptores ecclesie per quos sint instituendi de iure communi si per electionem creantur vel curam habeant.
- 17 Prelatus agens pro negocijs ecclesie ante litem contestatam an teneatur fidem facere quod sit prelaus.
- 18 Infames consueuerunt fugere propria loca et non possunt esse procuratores vel iudices et non est frustratorum querere notione eorum nationis iure civili. nu. 19.
- 19 Religionis ingresse omnis tollitur irregularitas et infamia.

¶ De deputati. ¶ Preceptores templi pferendere possunt. nec obstat eis religio. vel qd eorum ignota sit origo. ¶ Primo ponit iniuriam que inferbatur preceptoribus templi. Secundo eam inhibet fieri. secunda. ibi ne quis. ¶ Nota primo personam ecclesiasticam agere debere contra laicum in foro seculari. ¶ Nota secundo qd preceptor et priores isti manuales eo quod preceptores sunt aut priores tanquam habentes administrationes agere possunt pro prioratibus et administrationibus sibi commissis vide Innocen. de rescript. cum dilecta. et. c. edo. ceri. ¶ Nota tertio quod religio et exceptio religionis non inhabilitat quem ad agendum pro suis administrationibus. ad hoc de postulatio. c. primo. vbi agit nomine alieno. dicit vt in clemen. si religiosus. de procuratori. et no. §. de re iudic. cum. §. 2. et. post Innocen. ¶ Nota quod no notitia nationis alicuius. dumtamen hoc sciatur quod habeat ius agendi: defectus notitie origi. vel qualitis persone non impedit quem ab agendo: et sic defectus accidentis extrinseci non vitiat actum: ex quo non concludit ad intrinsecos actus. ¶ Nota quod ad iudicem ecclesiasticum spectat immedia coercere iudicem secularem non ministrantem iustitiam clericorum: sic habes vnum casum in quo supplet ecclesiasticus potestatem secularem et de illa se intromittit. ¶ Oppo. quod admittatur exceptio religionis. de qua in text. de postula. c. secundo. nam a religionis appetenda est quies animi et labor manuum. xvi. q. i. de presentium. So. obiectio procedit in claustralibus non habentibus administrationem. Sed in habentibus administrationem non: quia ad agenda negotia constituti agere et defendere possunt. de procura. petitio. et. c. dilectus. et. c. qui generaliter. lib. vi. fm Hostien. ¶ Primo quod quale sit officium istorum priorum manualium: vel qui a superiori reconstituuntur administratores. dicit Inno. quod comparari possunt institutoribus qui preponuntur negotio dominico. de quibus. de fideiussoribus. quod in quibusdam per Innocen. et hoc dicit quando superior domus: an cuius prelato instituitur non solum est superior domus: sed etiam est dominator bonorum et reru ipsius: alias fecus. ff. de instituti. l. tertia. et. l. quicunq. §. primo. et. §. si filio. comparat etiam eos Innocen. custodibus vel commendatariis vel visitatoribus vel vicarijs: quia visitare et curare debent loca sibi per maiorem magistrum commendata quorum officium habetur. lxx. distin. sanctorum. viij. questione prima. que nos. viij. questione prima. constitutum. de officio vica. per totum. xij. questione prima. quoniam. et questione secunda. de laicis. et. c. sequenti. ¶ Secundo quero an administratores isti possunt agere iudistincte pro administratoribus suis: si agant et velint superiores agere: an ipsi superioribus preferantur vel econuerso. ad materiam hanc tractat Innocen. in tribus locis hic. de restitutio. spoliato. olim. de relig. do. cum venerabilis. et de rescript. auditis. de maio. et obediens. intra quatuor. vide Joa. calde. in clemen. abbates. de rescript. dicit Innocen. quod quantumcunq tales administratores ad arbitrium superioris possint remoueri. tamen dicti preceptores agere possunt: et conueniri pro administrationibus suis et non solum: sed simpliciter eorum superiores agere possunt et conueniri: etiam si sint plures qui possunt eos remouere. ff. de instituti. l. quicunq. §. fina. et de restitutione spolia. olim. et. c. de sacro sanc. eccle. l. sancimus. ff. de tribu. l. procuratoris. §. j. ff. de exerc. l. prima. §. magistrum. et. §. est autem nobis. quia vt ibi dicitur electio est debitoris quem preferat in conueniendo. ¶ Aliquid autem preferatur superior inferiori an econuerso sunt opi. quidam di-

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

cunt qd si inferior est remouibilis ad arbitrium superioris in agendo prefertur maior: quia si potest illum ab administratione remouere: qd est maius: et in totum: multo fortius a prosecutione cause. ff. de procur. l. in cause: si est perpetuus preceptor: id est qui non potest sine causa remoueri. de quo. j. de sta. mo. monacho. §. priores. preceptor superior non poterit agere: pro rebus tunc ad istum pertinentibus. no. j. de resti. spo. cum olim. de suc. ab inte. c. si. nec est vis an non possit remouere sine consilio: vel de consilio capituli. j. de his que fi a prela. ca. quanto: quia nec etiam ardua negocia agit sine eo: vt. d. c. quanto: et tamen agere et conueniri potest sine consensu alii cuius de rescrip. edoceri. 2 qd ibi no. Item predicta procedere dicit non adhibita differentia an bona loci particularis sint omnino distincta a bonis superioris domus: an non dummodo possit illum remouere ad libitum: et obedire teneatur de stando ibi: aut recedendo quia quando amouetur inde minor minister superioris administrat: quia licet sint separata bona in tantum etiam quod non possit portare ad domum superioris: tamen administratio est diuisa que bene potest esse penes plures preceptores: sicut et penes plures tutores: et alios administratores. ff. de adm. tuto. l. inter plures. de quo no. §. de rescrip. edoceri. ¶ Nota hoc dictum Innocen. qd vacante manuali beneficio in potestate administrandi: non succedit capitalium vel conuentus: sed superior domus: de quo nota. de rescrip. edoceri. ¶ Secunda est opi. quam sub dubio forte dicit meliorem: vt no sit differentia an rector sit temporalis: an perpetuus. Item non est differentia an possit remoueri sine causam vel non. Item an vacante domo veniat administratio ad superiorem: vel non: sed solum est differentia an ambo possint simul administrare: et quis sit administratio superioris: et tunc ambo poterunt conueniri. maior tamen prefertur in agendo: sicut est in exercitoribus. ff. de exerci. l. j. §. cum autem in prin. et filio fami. C. de bo. que lib. non solum. et idem in institutoribus. ff. de insti. ac. l. cuiusq: in preposito: et canonico: quando agitur de prebenda: vt no. de preben. ex literis et in vicariis ex c. distin. c. si. xxiij. di. ca. j. Item nec est adhibenda differentia totum lucrum: vel danum: ad aliquem spectet: dummodo alterius sit administratio: vt no. de rescrip. edoceri. fatentur tamen qd pro his administrationibus multi alij agere possunt: sed non congruitur: etiam si no habeant administrationem: de quibus no. de testi. cum olim plus tamen sibi placet quod no. de excep. cum venerabilis Innocen. in d. capitulo cum venerabilis: distinguit: quod quando administratio seu prioratus est in vltis monachorum concessa: quandoq: est solum eorum quo ad ius patronatus. ¶ Primo casu recitat duas opi. vna quod superior abbas preferatur in agendo: et defendendo: quia superior dicitur proprie prelatum quantum ecclesia subiecta habebat proprium prelatum: ad vitam vel vicarium: vel custodem vel commendatorem quantumcunq: etiam bona ipsius a bonis monasterij sint distincta quia abbas magis proprie dicitur prelatum ipsius ecclesie qd ille qui eam tenet per quem et abbas ipsam possidet de resti. spo. cum venissent. de sup. ne. prela. ca. ij. vnde et apud abbatem sunt non solum dominium et possessio rerum ipsius ecclesie sed etiam actiones. de reli. do. capitu. ij. de offi. ordi. conuenerunt vbi de hoc fatetur tamen quod potest vterq: conueniri quia vtriusq: est vnum consistorium et vna administratio sicut est vnum consistorium episcopi et vicarij. de ap. Romana. libro. vi. prefertur tamen superior sicut episcopus quo ad vicarium. ¶ Secunda est opi. vt distinguatur inter vicarios perpetuos et temporales in temporalibus procedat quod est dictum sicut sunt priores simplices preceptores et similes quia custodibus equirantur vt dicitur supra. vnde tantum est agendum contra abbatem et abbas solus superior prefertur in agendo et sic vbi ecclesia est coepta in proprios vltis monachorum agatur contra abbatem tantum superiorem. Si autem sunt perpetui tunc sicut sine causa non possunt remoueri a totali administratione etiam si sint religiosi. de sta. mona. monachi. sic nec ab agendo seu defendendo. ¶ Secundo casu principaliter: quando tantum habet ius patronatus tunc si agitur de iure patronatus patronos tangente agitur contra abbatem si de alijs tunc non abbas conuenitur sed suus prelatum. §. de officio ordina. cum nos. de appellatio. bone. de insti. cum venissent. concludit tamen quod vbi sunt plures qui conueniri possunt sub eadem questione: nomine alicuius ecclesie nunquam debet inde procedere ad missi. in posse. etiam si vnus sit contumax. nisi prius alij vocentur. ff. de mino. l. emilius. ff. qui. ex cau. in possessio. eatur. l. hec autem. fatetur tamen quod si legitimus defensor ecclesie sit conuentus: quod sententia lata contra eum mandabitur executioni contra ecclesiam nec compellitur talis cauere: de indica. solu. ff. de adm. tu. l. vulgo. nam et alias certum est quod quilibet admittetur ad defendendum: etiam sine mandato: cum cantione. C. de sa. da. l. vnica. C. de procur. exigendi secundum Innocen. ibi. Inn. de resti. spolia. olim. concludit quod si agatur de restitutione: vel subiectione interioris ecclesie: agit superior: et non administrator inferioris domus. Item agatur de iure instituendi: quia hoc ius spectat ad superiorem: et

non ad interiorem: vt de re iudicata suborta. In alijs causis inferioris domus dicit quod superior domus agit: et si est magna causa requiruntur fratres: concludens quod in titis inferioribus: que sic subiecte sunt alijs: quod de rebus eorum faciunt et disponunt ad libitum et preceptorem admonet: quando volunt omnes illi qui hanc potestatem habent supra domos illas: agere possunt et conueniri: et semper erit in optione maioris vt ceteris. preferatur: vt dicta decreta. cum olim. nam si potest minorem ab administratione domus remouere: multo magis et fortius potest ipsum remouere a lite agenda ad hoc de transac. veniens. et capitulo preterea. de prescrip. ex transmissa. de deci. dudum. ad hoc de deci. ex parte. qui si. sint legiti. per venerabilem: quia etiam magis sua interest cum in domo maioris potestatem habeat. ff. q. vi. biduum versiculo in propria. Si tamen maior minorem remoueret: teneatur per se vel per alium: lite defendere. Alioquin contra eum: tanq: contra contumacem procedere: de eo qui mit. in pos. causa rei fer. capitulo. ij. et. ij. secundum Innocen. Item hiet secundum eum: si inferior citatus in iudicio superioris rem nominauit: et postea apparet contumacem vterq: vt lit. non non testa. quoniam. §. qd si sup: qnq: ecclesie no sunt sic subiecte: sunt tñ ali quo modo subiecte sicut sunt ecclesie vel domus alicuius spatius vel archidiaconatus: vel archiepiscopatus: qd platus rideat de spiritualibus abbatibus: vel alijs personis ecclesiasticis: vel etiam laicis patronis: de preben. in lateranensi. de priuile. cum et plantare. §. in ecclesijs: tunc speciales administratores sunt illi. qui habent pro rebus et in rebus ecclesiarum agere: et responderet admittuntur primo loco: quod si negligentes sint: vel non possunt hoc agere: alio iusto impedimento detenti. tunc primo admittent superiores spirituales: et in eorum defectu temporales: tandem omnes illi: quorum interest sunt admittendi. xvi. q. j. constitutus. 2. q. vij. filius. xij. questione. ij. non liceat. no. de re. ec. non ali. si quis presbiter. de procur. c. j. de testi. cum olim. vnde in defectum domum agunt de suc. ab inte. c. si. et not. j. de testa. requisisti. et. C. de sacrosan. ec. sancimus. vbi innuitur quod episcopus: et conuenerunt cultos valorem: agere potest: nec mirum: si episcopus admittatur: quia ipse preordinator est in cunctis. xvi. distin. per electionem. et ipse est tam spirituali qd temporalium omnium ecclesiarum ciuitatis et diocesis omnis cura. x. q. j. c. i. ij. et se. xij. q. j. episcopus et c. p. p. m. s. c. nobis. et. c. se. et. xvi. q. vij. omnes basilice: etiam omnium priorum locorum. de reli. do. de zenodochijs. per que videtur quod episcopus in agendo et defendendo sit omnibus preferendus. ¶ Ultimo relict quod inde: qui de causa debet cognoscere: examinabit summarie qd quis preferatur: ceteris paribus: quod ad temporalia: principia est causa inferioris ministri qd episcopi. xij. q. ij. quia cognouimus. j. de reb: ecclesie non ali. c. ij. in spiritualibus autem prior et precipua est causa episcopi qd inferioris ministri: nam et omnes alij sub eo ipsius nomine curam gerunt: vt patet supra de officio archi. c. i. et fi. ¶ Dis igitur: et alijs pensatis circumstantijs: qualitate et fide personarum et vniuersisq: interesse quandoq: plures simul concurrant ac se offerunt eligi iudex magis idoneum. ff. de popu. ac. l. ij. quantumcunq: tamen vnus eligatur et ceteris preferatur nihilominus hi quorum interest possunt assistere licet prosequerent. C. de liti. au. nunc si heres. ff. de lega. iij. l. cum queri. §. si. ff. vt in pos. leg. l. is qui. de vfu et ha. l. si ita legatur. §. domus. et si contrarium sententiam reporter poterit appellare de re iud. cum super controuersia. Non ob. de rescriptis edoceri quia vbi administrationes sunt diuise ille solus potest agere qui administrationi preest et ipsam regit quia in procedit nisi iusta causa subit secundum Innocen. quod placet docti. Nam episcopus quandoq: suspenditur et coadiutor datur vt no. de officio delegati venerabilis et quandoq: propter ipsius infirmitatem vel aliud iustum impedimentum administrare non potest vnde datur et talis coadiutor: qui administrat in omnibus loco sui vt no. de cle. egro. c. j. libro. vi. ¶ Tercio secundo dicit Inno. qd decre. edoceri loquitur quando administratores sunt ex toto diuise hic non sunt ex toto diuise immo omnes sunt administratores secundum Inno. declarat Joannes andre. quia inferior sub superiore administrat. §. officio archi. pref. c. iij. Dic tu quandoq: agitur de iure preferendi in agendo: quando concurrunt capitulum et prelatum: et dic vt de Rescrip. edoceri. Quandoq: agitur de iure preferendi: inter episcopum et alium secularem prelatum. quando etiam habet alios superiores: satis potest procedere quod dixit Inno. in d. c. cum olim: quod posui. §. in. versicu. quandoq: ecclesie non sunt omnino subiecte et. Quandoq: agitur de prelatione inter prelatum regularem: et suum inferiorem: et excludendo casus non dubios: si agatur de iure subiectionis: vel de potestate instituendi: quod ius tangit solum superiorem defensoris spectat ad superiorem prelatum et contra eum est dirigendus libellus: vt no. in d. c. cum venerabilis: et no. de ma. et obe. inter quatuor: et de rescrip. auditis: nisi forte inferior gereret se pro libero: vt vtrobiq: no. Si agitur de bonis inferioris domus: vel iuribus. Si causa est ardua defensor spectat ad superiorem prelatum: vel saltem agi non debet sine consensu superioris prelati: §. his que fi. a prela. c. si. et no. in dicto. c.

in dicto. c. cum olim. ad hoc quod not. de rescri. edoceri. Si causa non est ardua: tunc si consuetudine: vel statuto: vel privilegio patere potest quis sit superior in administratione: ille preferatur: ideo si administratione est tantum concessa inferiori: inferior agit: sed si superiori superiorum: ut patet in filio et patre in bonis aduenticijs. l. i. C. de bo. ma. l. cum oportet. C. de bo. que liberis. Si consuetudo nil differt attendenda est qualitas subiectionis: quia quandoque ecclesia est subiecta superiori quo ad bona et prelatum quandoque quo ad prelatum tantum non quo ad bona quandoque est subiecta quo ad quid temporale vel spirituale: quandoque est subiecta quo ad in patronatus tantum. Si est subiecta ex toto quo ad bona et prelatum: ut quia superior de rebus ecclesie vel administrationis subiecti disponit ad libitum suum et preceptorem admonet quando vult: tunc quantumcunque inferiores omnes tales prelati: qui habent immediatam potestatem super illas domos possint agere et conueniri ut hic semper tamē est in optione superioris ut omnibus proponatur si voluerit. ut de rescri. spo. olim. q. 3: quia si potest superior talem remouere a temporali administratione fortius a particulari litis agere: et etiam quia magis sua interest: cum maiorem habeat potestatem in domo. ij. q. vi. §. propria. Si tamē maior minorem admonet oportet ipsius causam agere: alioquin contra ipsum tanquam contra contumacem procedatur: ut dicit Inno. in d. c. cum olim. ut dicit. §. sic potest intel ligi prin. glo. sue. de relig. do. cum venerabilis. Assignat causam: quia tunc superior prelatum est prelatum inferioris ecclesie et ipsius dicitur possidere. de rescri. spo. olim. 2. c. cum venissent. et utriusque una est administratio sicut unus episcopi et vicarij unum consistorium. de appel. romana. lib. v. §. de consuetudine. c. ij. Secundo casu quando est subiecta quo ad prelatum tantum: non quo ad bona ex toto: ut quia etiam inferior habet bona sua separata a bonis superioris: et tunc si prelatum est remouibilis ad nutum superioris et si agere possit: et defendere et si temporalis est prelatum et voluntarius. Primus modus loquendi est Inno. hic. Secundus. §. de relig. do. cum venerabilis. et adhuc preferitur superior prelatum. ut d. c. cum olim. ff. de insti. l. quicunque. §. si. et l. seq. Item quia tales superioribus equiparantur: ut dictum est. §. Non obstat. q. 3. non moueat sine consensu capituli. de his que fi. a prela. c. si. de rescri. edoceri. Si prelatum est perpetuus et necessarius Inno. variat hic. Aliquando dicit quod inferior preferatur hoc firmat. de reli. do. cum venerabilis: quia sicut non possunt ab administratione sine causa moueri: ita nec ab agendo. de sta. mon. monachi. hic recitat opi. et dicit quod forte melius preferatur maior in administratione in c. cum olim. videtur velle quod sit in electione superioris: credo quod si causa aliqua allegatur: quia administrator inferior non est potens vel negligit vel non est sagax: vel non legalis preferatur superior: si nulla causa allegatur eligi potest magis idoneus ceteris paribus preferendus est inferior. Hoc autem discutere est in potestate superioris: ut causa cognita et probata eligat magis idoneum omnibus paribus inferior preferatur: nisi ante ceperit superior. Ita quod preoccupauerit. ff. de procurat. l. pluribus. de procura. si duo. lib. vi. Altero tamen electo ceteri possunt: si volunt assistere. ff. de in offi. testa. l. si suspecta. §. i. et possunt appellare. de re iudi. cum super. Item aduertendum quod licet alter preferatur ad hoc tamē ut ratio: ne contumacie possit pcedi ad missionem contra ecclesiam: non sufficit alterum ex eis citatum. Immo oportet omnes citatos esse. ff. de mino. l. emilius. ff. ex qui. cau. in pos. ea. l. hoc autem. ut dicit Inno. in dicto. c. venerabilis. et tenet glo. et Pau. in cle. i. de rescri. Item dato quod quandoque superiores possint agere pro inferioribus ecclesijs: et quandoque preferantur ut est dictum tamen dicitur ecclesia sine legitimo defensore si prelatum specialis est mortuus: et si superior prelatum vincit: ideo contra talem ecclesiam ut prelatum vacante sen carentem non currit prescriptio: quia nec cessat causa constitutionis: quia non habet legitimum et specialem defensorem: qui specialem eius curam gerat. Ido. autem dicit quod necit de qua constitutione loquatur: et ponit casus aliquorum decre. in tit. ne se. va. credo quod loquatur. de c. de quarta. similibus que dicunt quod vacante sede non currit prescriptio. dicit autem Ido. quod constitutiones. ne se. va. inquantum prohibet alia agere: vacante sede ut testes non recipiant vacante sede: et quod nihil dicit inuari vacante sede: vel quod non est tunc qui iura ecclesie exigere possit. ut in c. de q. rta. pcedit in carbe dralibus tñ ecclesijs: et tamen constitutio que de inferioribus loquitur que dicit iura ecclesie minui non posse vacante ecclesia: quia non est specialis defensor: qui iura illius teneatur. de re. eccl. non alie. dudum. lib. vi. non tamen presumendum est quod Inno. de illa fecerit mentionem que nondum erat: dicit ibi Ido. quod non est differentia an aliquid fiat in preiudicium ecclesie sine dignitate vacantis vel et. de nouo institute: sententię et plato de nouo instituto si nondum adeptus est possessione et ipedit vel timeat ipediti aut differri. ar. j. de insti. cū venissent. de ele. offi. §. nos aut. de rescri. in ite. cum ex lris. §. j. quod est dignum nota fm Ido. Item in omnibus casibus quibus dixi plures ad agendum admitti aliquos tamen aliquibus pre-

ferri si tamen presente vno. vel vnus ex eis nomine ecclesie sit conuictus: et sententia lata contra eum mandabitur executioni sententia contra eum: et poterit sine causa rem in iudicio deducere. ut no. in d. c. cum venerabilis. et latius dicit. §. Non ob. de rescri. edoceri. quia responsum est supra. quandoque ecclesia est subiecta quo ad aliquid temporale vel spirituale: ut quia sunt de archidiaconatu alicuius aliqui de presbyteratu: aliquando respondet abbatibus de temporalibus aliquibus vel alteri persone: tunc ius agendi et defendendi competit spiritualibus administratoribus domorum nec competit talibus superioribus nisi in subsidium illis negligentibus vel aliqua iusta causa subsistente premissa aliqua summaria cognitione per iudicem qui debet de causa cognoscere. xvi. q. vii. constitutum. 2. c. filijs. xij. q. ii. non liceat. de re. eccl. no. alie. si quis. fm Inno. in dicto. c. cum olim. Quarto casu quando ecclesia est subiecta quo ad in patronatus tantum si contenderetur de iure patronatus agere et defendere spectat ad superiorem patronum: si agitur de iuribus inferioribus ecclesie suus specialis prelatum agit et defendit. de officio. ordina. cum nos. de institu. cum venissent. de appel. bone. et ille omnibus preferatur hoc dicit Inno. in dicto. c. cum venerabilis. ¶ Sed quero an propter dolum vel culpam administratorum teneatur locus: dic quod de dolo non: nisi sit factus locupletior. C. quando ex fac. tu. l. ij. ff. de tribu. l. sed si. §. j. de quo de depo. grauis. ff. de actio. emptio. l. iulius. §. i. ff. de regulis iur. l. neque interdicto. de culpa autem preceptoris tenetur in solidum locus si potest seruari indēnis a preceptore alias non. ff. de admini. tut. l. si. in princip. Si autem bona fide contraxit emptor: tenetur in solidum locus etiam si sit pauperior. §. de preca. c. ij. ff. de min. l. patri. §. si pecuniam. ff. de eue. l. illud. §. j. Alio aliter dicunt in aliquibus predictorum. ¶ Sed quero quando dicatur dolo tutorum vel preceptoris factum: dic si accepit vel retinuit scienter plusquam deberet. ff. de tribu. l. sed et si. Idem si non tenuit quod debuit retineri. ff. de tribu. l. quod in heredem. §. si. Si autem igno rante secus dummodo restituat citius et potest. ff. de tribu. l. illud §. si cuius. ¶ Sed quero qui habeant potestatem talem instituendi de iure communi si per electionem creantur vel curam habeant: dic quod erigitur diocessani autoritas. de sta. monac. monachi. §. priores. de priuileg. cum et plantare. §. in ecclesijs. Si simplicem habeant custodiam sine cura nec electione creantur: sufficit quod a superiore simplici nominentur seu deputentur. de sta. mona. monachi. §. priores. et c. cum ad mona. §. tales. de consilio tamen sine consensu collegiorum nisi aliud habeat superior ex priuilegio vel prescriptione: vel prescripta consuetudine que iuri deroget. de his que fi. a prela. ea noscitur. de elec. sacrosancta. ¶ Nunquid autem prelatum ecclesie agens pro negotijs ecclesie. ante lit. contestata. teneatur fidem facere quod sit prelatum. vide in specu. de actore. §. j. vers. sed pone quis dam. vbi ad litteram inuenies. no. compo. de elec. nihil. ¶ Sed glo. opp. quod non frustra queretur notio sue nationis nam utile erat querere: quia forte infames erant et tales consueuerunt fugere propria loca. xix. q. ij. due. cum si. et infamis non potest esse procurator vel iudex. ij. q. vii. c. j. et c. infamis. So. hec fuit causa dubitandi ratio decidendi in oppositum: quia eo quod promotus est ad administrationem presumitur dignus nisi probetur indignus et presumitur liber ex quo est in possessione libertatis. ij. q. vii. §. tria. vel dic quod eo quod deputantur se obsequio iesu christi omnis tollitur irregularitas et infamia: ideo non repelluntur: quia legitime persone presumuntur. xj. q. ij. corum. ff. de probati. l. verius. ¶ Tria dicit glo. primum quod infamis non potest esse procurator: hoc verum de iure canonico vel in foro suo secus de iure civili. insti. de excep. §. si. de iura. cal. Imperatorum in vltima glo. Sol. dic quod seruus non potest stare in iudicio hoc verum nisi putetur liber. ij. q. vii. §. tria. ff. de offi. preto. l. barbarus. C. de testi. l. j. vnde sententia lata contra talem mandaretur executioni contra ecclesiam. ff. si quis cau. l. si. ff. de eue. illud. quamuis durante causa fieret absolutio de seruitute. apparet. ff. eo. l. non igitur co. de quo de seruus non ordi. c. j. ¶ Ultimo dicit quod religionis in gressu tollitur irregularitas: sed de hoc dic ut de appel. ex literarij. Inno. glo. quod de potestate iudicandi arguitur ad potestatem procurandi et econuerso ut qui non potest esse iudex non possit esse procurator.

- 1 ¶ Iudices ecclesiastici debent laicis de clericis iustitiam facere.
- 2 Iudice negligente iustitiam exhibere non potest statim quis sibi ius dicere sed ad superiores est recurrendum.
- 3 Clausula facias plenam iustitiam tollit appellationes frustratorias.
- 4 Iudex secularis non supplet negligentiam iudicis ecclesiastici ut in iustitia ministranda. nu. 8.
- 5 Clericorum cause cum laicis sunt tractande coram iudice ecclesiastico secundum iura canonica et non civilia.
- 6 Clericus potest reconueniri coram iudice seculari sed non omnino trahi.
- 7 Clericus non potest etiam consensu episcopi constituere sibi iudicem laicum.

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

- 8 Laicus propter negligentiam iudicis secularis potest coram iudice ecclesiastico trahi.
Iudex negligens perdit iurisdictionem ut ad alios vel alios vel iudicem ecclesiasticum possit haberi recursus.

Maliter. ¶ Iudices ecclesiastici debent laicis de clericis iustitiam facere. Tria facit precipit. Impedimentum remouet. Grauiamen suspicatur et prohibet. secunda ibi. Non obstat. tertia ibi. Ne pro defectu. ¶ Nota primo quod iudice negligente iustitiam exhibere non potest statim quis sibi ius dicere: sed ad superiores est recurrendum ut compellatur usque ad papam. ¶ Nota secundo de effectu horum verborum facias plenam iustitiam: quia ex hoc remouetur videntur appellatōes frustratorie. ¶ Nota tertio quod iudex secularis non supplet negligentiam ecclesiastici ut in ministranda iustitia. ¶ Nota. argu. quod causa contra clericum cum laico coram iudice ecclesiastico tractanda est secundum ius canonicum: et non secundum ius civile: scilicet quo ad preparatoria iudicij: nam in tali iudicio repelluntur sole appellatōes frustratorie non repelluntur ergo appellatōes legitimis causis interpositae. ¶ Nota illam vniuersalem omnino: quia facit quod clerici etiam in causam reconuentio- nis omnino non possint reconueniri coram iudice seculari de quo. s. eo. at si clerici. et. j. c. si. ¶ Oppo. quod aliquo casu trahantur coram seculari. no. s. eo. at si clerici. et. j. c. si. So. reconueniri potest ut ibi: om- nino trahi non ut hic. aliud est trahi. hoc vniuersaliter hic inhibet. Aliud est reconueniri et hoc permittitur: ad hoc. de rescrip. nonnulli. et quod ibi no. et sic loquitur etiam. c. j. q. j. quod loquitur etiam in de trahente: licet quidam fm de. dicant contra. per hanc litteram et ma- le secundum eum. Nec vera dicit Hosti. dummodo nihil dolose agatur. ¶ Quid enim si laicus auferret clerico bonem: ut conueniat eum cor- ram iudice laico ut possit eum ibi reconuenire. de quo de iurepatr. relatum. ff. rescripto. ad hoc. l. ij. §. sed si agant. ff. de iudi. et si dicas in quo verificabitur hoc vniuersalis omnino. dic quod siue inuitus siue volens trahatur siue inuito siue consentiente episcopo. j. titu. j. si di- ligenti. et. c. significasti. agatur civiliter vel criminaliter: faciat epis- copus iustitiam vel non ut hic fm Hosti. ¶ Quid si non possunt per se exhibere iustitiam: dic quod scilicet per alios exhibere debeat: quia nec semper decet eos iudicare. xj. q. ij. te quidem. de offi. deleg. cum te. j. titu. j. significasti. agatur civiliter vel criminaliter faciat epis- copus iustitiam vel non: ut hic fm Hosti. ¶ Querit cum glo. an possit clericus etiam cum consensu episcopi sibi constituit iudicem laicum. Glo. quod non. j. titu. j. si diligenti. xj. q. j. inoluta. et. c. placuit. et. c. significasti. j. titu. proxi. ¶ Oppo. quod trahatur coram seculari in defectum iudicis ecclesiastici. ut. j. titu. proxi. licet. Sol. propter ne- gligentiam secularis bene trahitur laicus coram ecclesiastico: imo perdit iurisdictionem negligens. ut in auct. statimimus. C. de episco. et cleri. sed propter negligentiam ecclesiastici non trahitur coram iudi- ce seculari clericus ut hic. Ad ob. auct. clerici a pud proprios episco- pos. in prin. col. vi. q. j. si quis cum clero. quia illa censentur per hoc reuocata: si queritur de ratione diuersitatis dic quod olim omnes cause clericorum et laicorum deferbantur ad ecclesiam. j. quisi. sint legitimi. per venerabilem. xj. q. j. relatum. ff. q. v. si quis presbyter. et ideo si redeat laicus ad suum principium forum non videtur eius co- ditio deterior: sicut nec dotis conditio sit deterior: quando redit ad suam naturam. ff. de pac. l. si vnus. §. quod si no. Hosti. ad hoc. xxv. dist. ab exordio. Item hoc est naturale quod maior minoris negligen- tia suppleat. xj. q. ij. cum finis. ad hoc. xj. q. j. placuit. ut no. xj. q. j. in summa. Non ob. quod no. Jo. xvi. q. vj. filijs et nepotibus. q. i. falsum. Nec ob. illud. c. q. dicitur regi ut rex ammoneat vel instet coram superio- re vel annuat non ut ipse iudicet sic debet ibi intelligi et hoc tenet ibi archi. quod glo. sit falsa. et. c. ex transmissa. j. tit. j. quod alleg. glo. hoc non probat: ut dicit archi. et bene. Anto.

- 1 Iudex habens causam consimilem remouetur a iudicio et que dicatur illa causa consimilis. nu. 6.
2 Iudex non debet de honestate reuocari nisi causa legitima subsistente et causa legitima est quando est nimis propitius alteri parti vel sit inimicus.
3 Visitandi et procurandi ius potest abbas in archidiaconum acqui- rere.
4 Iudex non reuocatur causa legitima proposita nisi ea pbata.
5 Delegatus potest reuocari etiam sine causa per delegantem tamen hoc fieri non potest siue inhonestate.
7 Iudex quandoque possit recurri a iudicio ubi bz consimilem cau- sam in alio iudicio an hec causa sit sufficiens ad recusandum ex quo videtur sufficiens ad surrogandum.

Ausam. ¶ Iudex habens consimilem causam a iudicio remouetur hoc dicit. Primo recitat delegationem cause. Secundo causam remotio- nis minus delegat: alium subrogat. ibi. q. vero. ¶ No.

hic vnam causam legitimam reuocandi iudicem quando iudex da- tus habet causam consimilem ut pars cum alio illi in qua habet co- gnoscere ut iudex. ¶ Nota secundo quod non debet ex honestate iudex reuocari nisi causa legitima subsistente. ¶ Nota tertio hic bo- num tex. ad arbitrandam causam recusandi aut remouendi fore le- gitimam: quia ubi non apparet iuris expressa: nec oratio est similis expressa ad quos arbitrius iudicis primo debet dirigi: ut no. de ap- pel. cum speciali. et. c. legitima. lib. vi. Illa dicitur legitima que con- cludit specialiter quem fore nimis propitium et fauorabilem alteri parti: ad hoc. j. ut lit. non contest. accedens. ff. et vide in specu. de de- lega. §. superest. in prin. et in versi. Item si sit inimicus in. ff. col. ad hoc. de accusa. inquisitionis. versi. tertie. ¶ Nota abbatem posse ac- quirere ius visitandi et procurandi in archid. et dicit Jo. an. quod cum simpliciter hic loquatur de archidia. et plures sint archidia. in eccle- sia Carnocen. videtur quod intelligi debeat de maiori archidia. ar- eorum que no. de offi. delega. quoniam abbas et scdm hoc queri po- test etiam in archid. ecclesie cathedralis quod no. ¶ Oppo. quod non reuocetur iudex sine causa: et ea non probata. argu. ff. de arbi. li- tigatores. de senten. excom. ad hoc. ff. de vaca. mu. l. pector. §. penul. de rescrip. ex tenore. in fi. ¶ So. q. p. iudex delegans delegatum reuo- care possit sine causa. ff. de iudi. l. iudicium. tamen ex honestate non reuocatur nisi subsit causa: et probetur et intelligi hoc quod vtrique pars erat presens: vel hoc notum erat et modicum preiudicium partibus inferebatur: alias non valisset subrogatio nisi de literis facta fuis- set mentio: quia non est verisimile quod subrogatio fiat de facili: quod postea sine causa: ut in iuribus preallegatis. de quo Hosti. remittit ad sum. de offi. delega. §. que delegari. ver. sed nunquid potest reuo- care commissio. ¶ Querit cum glo. que dicatur consimilis cau- sa ex qua causetur iusta causa recusandi. Dicit glo. quod non omnis consimilitudo sufficiens est: nam non sufficit quod sit eiusdem qua- litatis in genere: ut quia quelibet sit spiritualis. nam si iudex habet causam decimarum non reuocabitur in causa iurispatronatus: vel electionis. dicit tamen quod similis dicitur causa quando est eadez in specie: ut quia habet causam exemptionis et committitur sibi causa alterius exemptionis. Joan. and. super tex. dicit quod similis quā- do dicatur relinquatur arbitrio iudicantis: nec exigitur quod omni- no sit similis: sed quod pene sit similis ad hoc. de offi. delega. suspi- tionis: exemplum dico consuetudinem in regno quod stetur dicto profonete super contractu: tu quem iudicem impetraui in alia cau- sa dicis idem: vel de verbis dubijs privilegiorum eadem est questio inter iudicem et aduersarium: vel pone exemplum ex no. de offi. vic. libro sexto. c. ij. in. j. glo. et hoc tene secundum Joan. and. licet Fran- hic dixerit: quod quadruplex est genus fori. ut quia vterque spiritualis rei: ut quia vterque petit fundum cause: ut quia vterque petit ex causa exemptionis actionis: ut quia vterque agit rei vendica. dicit deere. procedere demum quando datur similitudo cause: sed dicit Hosti. quod hec distinctio ratione caret. Abb. dicit quod tunc datur similitudo cause: quando ex ea fortior redditur causa iudicis: et ita erat hic: cum officia archidiaconalia multum in consuetudine con- sistant: puto similitudinem cause dari quando ex decisione cause co- ram iudice concluditur: ad decisionem cause quam habet ut pars: quod ratione putat equum quod petitur pars putabit equum quod indicat ut iudex cum conscientia non posse esse diuisa in eodem fa- cto quo ad diuersos ut in. c. penul. de elect. lib. vi. ¶ Querit an hec causa sit sufficiens ad recusandum. Glo. dicit quod non videtur ius- ta causa ad recusandum: licet sufficiens sit causa ad subrogandum: quia ex leuiori causa sit subrogatio quam recusatio. Recitat alias opi. et in hac persistit: quod causa sit sufficiens ad recusandum quia de fa- cili iudex moueretur ad sententiandum pro illo. dat simile in testis: qui a testificando repellitur propter similitudinem cause. de testib. personas. Nec ob. eo. titu. quotiens. quia soluitur ibi: sed de teste di- cit. ut in dicto. c. personas. pro opi. quod solū sufficiens fuerit hec causa ad subrogandum. Facit antiqua littera que talis erat dicti ve- ro Abb. et conuentus nolentes alteri parti respondere nisi nos prius consulerent super privilegia a romano pontifice concessis monas- terio. Dilectum filium. v. eiusdem monasterij monachum ad sedez apostolicam transmiserunt: nihilominus supplicantes quod te fili decane loco parisi. archidiaconi supradicti subrogare ad defensio- nem istius negotij dignaremur. Est autem differentia ut dicit pe. inter subrogationem et recusatōem: quia recusatio pponitur cor- ram iudice qui recusatur. Subrogationis autem petitio coram iudice superiori: et hanc opi. glo. tenet Vincen. Inno. et Hosti. et pla- cet mihi: nam si aduocatus cui publicatum est consilium et respondit potest recusari ut suspectus. ut no. per Innocen. de offi. ordi. irrefra- gabili. ff. de iurisd. omnium iud. l. pector. fortius potest recusari is qui semel litem mouendo ostendit intentam iustitiam super tali cau- sa vel consimili. Item quia hic concluditur nimis fauens alteri par- ti: ergo potest recusari: ut in. c. accedens. ut lit. non contesta. fatetur tamen quod hoc non probat necessario tex. Jo. de ligna. hoc relin- quit

quis arbitrio indicantis: dicit hic Hostien. dicere per que dicit si
militer esse in arbitrio iudicis an repellat indicem impetratum in
causa alicuius qui erat iudex eius in alia causa: dicit hoc Hostien.
dicere &c. *Ex to. de But.*

- 1 Appellari licite potest a iudicibus simul cognoscentibus de
principali & exceptionibus preiudicialibus vel super principali
cedenti sine litis contestatione vel ad testium receptionem.
- 2 Electioni prelati ecclesie possunt se opponere canonici eiusdem ec
clesie.
- 3 Ad electionis confirmationem datus non dicitur merus executor
sed pcedere debet parte citata.
- 4 Citandi practica que sit in actu electionis confirmande.
- 5 Inquirere verbum non denotat nouum pcedendi modum vbi can
sa committitur inter aliquos discutienda sed scdm naturam cause no
tat actum veritatis inuestigande ordine iuris nature cause propor
tionali seruato.
- 6 Verba sunt intelligenda secundum materiam subiectam.
- 7 Iudex ex officio non procedit nec supplet ad commodum partium
in causa etiam tangente vtilitatem publicam.
- 8 Excommunicationis vel conspirationis exceptio repellit reum vo
luntarium se voluntarie opponentem & non vocatum vel se electio
ni opponentem.
- 9 Appellationem ab interlocutoria iustificat exceptionis obiectio &
oblata illius probatio absq; probatione veritatis exceptionis.
Idem quando petitur fieri tempore congruo & non admissio. nu.
m. 20. 24.
- 10 Exceptiones dilatorias videtur iudex repellere procedendo ad vl
teriora quibus propositis & non admissis pcessus inde secutus est
nullus.
- 11 Sententia super exceptionibus dilatorijs dicitur interlocutoria.
- 12 Sententia de pcedendo contra iuris ordinem non iustificat proces
sum contra iuris ordinem habitum.
- 13 In causa inquisitionis proceditur lite non contestata & quandoq; in
electionis negotio.
- 14 Super electione hodie procedi potest duplici modo licet antiquis
tus summarie. nu. 19.
- 15 Appellatio interposita ex pluribus grauaminibus copulatiue qñ
potest ex altero tantum iustificari. nu. 31.
- 16 Attentata post appellationem etiam ab interlocutoria sunt tanq;
nulla reparanda.
- 17 Appellari potest a sententia nulla nec auditur appellans nisi appella
tione iustificat. nu. 22. & quare liceat appellare cum processus foret
nullus. nu. 20.
- 18 In appellatione etiam ab interlocutoria non sufficit causam subesse
nisi appellans illi inuitatur.
- 19 Exceptiones sunt in processu exordio proponende & super illis est
prius cognoscendum siue sint contra iudicem vel partem ppositite.
- 20 Procedendi modus non attenditur vbi agitur via restitutionis in
integrum quia non refert si proponatur via exceptionis vel actionis.
Idem in querela intentata.
- 21 Sententia est nulla vbi est lata super processu in quo non fuit serua
tus ordo iudicarius vel ex defectu litis non contestate.
- 22 Nullitas processus potest prosequi ante appellationem & post ap
pellationem quando vult ipse appellans recedere ab appellatio
ne principaliter tamen principiando nullitatis instantiam.
- 23 Euocandi qui sint.
- 24 Circa electionem que sint contingentia vt possit dici valida aut in
firma.
- 25 Iudices oēs debent studere ad veritatem inquirendam siue examinan
do ipsas partes aut testes.
Clausula quod veritatem inquirent importat modum iudicialis
commissionis licet inquisitores possint procedere lite non contesta
ta. numero. 12.
- 26 Accusatores seu denunciatores quomodo possint ab accusando re
pelli.
- 27 Excommunicationis exceptio non admittitur contra agentem via
excipiendi vel quando quis venit vocatus aut non vocatus in gene
re seu specie ex quo quis licet excommunicatus venit pro defensione
ecclesie.
- 28 Sententia potest contra contumacem ferri lite etiam non contes
tata.
- 29 Copulativa & non requirit semper concursum vtriusq; copulati
quinimmo sufficit verificari in altero.

Exhibita. Si indices de principali et exceptio
nibus preiudicialibus simul cognoscant
vel super principali sine litis contestatione procedant ad tes
tium receptionem ab eis licite appellat. diuisi in duas partes.
In prima ponit appellantis petitio. In secunda appellatiois commissio:

secunda ibi. Quia &c. *¶* Nota i. electi prosequi posse electionem suam
absq; nota ambitionis. *¶* Nota secundo electioi prelati ecclesie se
opponere posse canonicos eiusdem ecclesie: vide de accusa. sup. his. de
electio. vt circa. libro. vi. Et nota qd plures in eadem causa possunt ab
eisdem constitui procuratores: de quo de procur. si duo. li. vi. scdm do
cto. *¶* Nota. formam commissionis citationis: quando plures se oppo
nere possunt: vt vocatis vocandis super negotio procedatur. de hac
citatione & similibus vide per Inno. de excep. dilecti. *¶* Nota. da
tum ad confirmationem electionis non fore merum executorem: sed
procedere debere parte vocata & practica autem citandi habetur ho
die de elec. c. i. lib. vi. *¶* Nota. qd vbi causa committitur inter aliquos
discutienda: verbum inquirere: non notat nouum modum proceden
di: sed notat secundum naturam cause actum veritatis inuestigande
ordine iuris nature cause proportionali seruato: et sic verba exau
diuntur secundum naturam subiecte materie. ff. loca. si vno. de vris
stipulatus. *¶* Et no. qd etiam in causa tangente publicam vtilita
tem iudex: nisi inter partes causa committitur: ad decisionem eius qd
inter partes est discutiendum: non procedit ex officio: nec supplet ad
commodum partium. vide de elec. cu nobis olim. *¶* Nota. qd exceptio
conspirationis & excommunicationis repellit se electioni opponens
tem: si intelligeretur text. qd hic se opposuerunt via exceptionis:
hic esset casus qd excommunicatio repellit reum voluntarium: se vo
luntarie opponentem: non vocatum. de quo de excep. cum inter.
& c. dilecti. & c. significauerit. de accusa. super his. & hic p. gl. *¶* Nota.
qd exceptionis obiectio: & eius oblata probatio iustificat appella
tionem ab interlocutoria absq; probatione veritatis exceptionis.
Et nota qd non solum talis exceptionis repulio: sed etiam illius
congruo tempore non admissio: vel non congruo ordine: aut mo
do iustificat appellationem: & pondera qd iustificat: non solum quo
ad finem deuolutionum: sed etiam quo ad finem attentati retractan
di: & pondera quia sufficit vt se offerat probaturum. non oportet er
go qd in promptu habeat probationes paratas. contra Joā. and.
de appella. interposita: vt dixi de testi. ex pte. ade. *¶* Nota. quod
processus eodem instanti habitu super principali: dilatorias est
nullus: vel saltem tribuit instam causam appellandi: hoc propter
contrarietatem: quia dilatorie dicunt non pcedendum super prin
cipali: processus dicit procedendum. nam procedendo ad vltiora
repellere videtur exceptiones dilatorias. de offi. deleg. cum super.
Et enim ordo cause ad causam eandem: & eius pretermisio repugnā
tiam habet quandam. Si tamen iudex procederet in principali re
seruatis dilatorijs exceptionibus discutiendis ad merita ex hoc non
vitiaretur processus. vt est. ex. de despon. impub. ad dissoluendum.
licet hoc facere non debeat iudex. vt no. de offi. deleg. cum contin
gat. quod not. pro processibus iudicium: qui admittunt exceptiones
si in quantum: & pronuntiant ad vltiora procedendum saluis ex
ceptionibus oppositis. Immo reseruare possunt proponendas vt
litera dicit in dicto. c. ad dissoluendum. *¶* Nota. quod per pcessum
ad vltiora quis non videtur dilatorias repellere quando datur p
cessus super dilatorijs & ad merita simul. *¶* Nota. super dilatorijs
tacite vel expresse pronuntiandum: & dicitur pronuntiatio interlo
cutoria de qua. de ordi. cogni. c. i. *¶* Nota. sententiam de proceden
do contra iuris ordinem: non iustificare processum contra iuris or
dinem habitum per que dicendum videtur quod si iudex pronun
tiat pcedendum esse in plenaria lit. non contest. vel pronuntiat lit.
contest. esse. vbi non est ex tali sententia pcessum non validari. Tunc
quia talis sententia est expresse contra ius: tum quia continet impos
sibile: tum quia non potest facere quod leges habeant locum in actis
suis. ad hoc glo. de verb. sig. cum olim. vbi si iudex pronuntiat iniu
riam manifestam que non est non inuat pronuntiatio: quia qd est
manifestum non ponitur in iudicis potestate. Idē determinat Ly.
in causis quarum salennitatum remissio non pendet a potestate par
tium: & fuit opi. asar. de sil. vt ponit in aut. offeratur. C. de lit. con
testa. in. xi. q. d. i. de lib. obl. c. i. *¶* Nota. quod in causa inquisitio
nis proceditur lit. non contesta. & quandoq; in electionis negotio
potest procedi lit. non contesta. vt lit. non contesta. quoniam. §. fin
autem. & §. quod si forsan. hodie seruati. cle. dispendiosam. & super ea
potest procedi per viam inquisitionis: sic in causa in qua procedi
potest via inquisitionis: si inter duos proceditur ordo iuris seruari
debet: scdm formam agendi. *¶* Nota. duplicem modum proceden
di super electione per modum commissionis: & per modum inquisitio
nis: secundum primū non contestatur: scdm secundū sic. *¶* Nota.
ta appellationem interpositam ex pluribus grauaminibus copula
tiue iustificari ex altero tantum: sic pluralitas causarum distribui
tur in singularitates: quando quilibet specificē de se sufficit ad victo
riam cause. *¶* Nota. attentata post appellationem ab interlocutio
ne fore nulla: & pondera quia dicit post & non contra: de quo. de elec.
cum inter canonicos. & de appel. peruenit. *¶* Nota. quod a senten
tia nulla potest appellari. & no. prosequentem nullitatem sententie
appellationis via non obtinere appellatione non iustificata ex sui
forma a grauamine: sic dato qd nullitas veniat incidenter ex quo

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

tamen deducitur appellationis via oportet quod via iustificetur: 17 et ex forma servetur. de hoc plene. de appel. dilecto. ¶ Nota non sufficere in appellatione ab interlocutoria causam subesse nisi illi appellationis innotetur. ad hoc de appel. dilecto. c. dilecto. ¶ Opp. i. quia dato quod isti forent inquisitores: non potuerunt procedere super dilatoribus: ad merita eodem instanti. Immo prius de dilatoribus cognoscere habent. de accu. cum oporteat. Sol. fm. Hoff. in duobus male processerunt. primo in quantum reputarunt se inquisitores procedendo lit. non contesta. et procedendo simul cum exceptionibus: negato principali erraverit etiam in alio: quia in quantum etiam se reputarent inquisitores et essent: non potuerunt procedere simul super negotio principali et dilatoribus. vnde concludit Innoc. quod dilatorie vel peremptorie fori: siue proponatur exceptio contra id de quo fit inquisitio. de purga. cano. cum dilectus sine contra personam iudicis inquireret: siue contra personam prosequentis inquisitionem. vt in decre. cum oporteat. eodem tit. veniens. semper tamen cognoscendum est primo de exceptionibus. C. de excep. si qui dem. et sunt in ingressu negotii proponende. C. de excep. l. si tamen iudex procedat ex officio: et ministrum inquisitionis substituerit: si contra ministrum opponi contingat exceptio ex officio suo procedit illo remoto. de accusa. cum oporteat. de quo dicit ibi in prima 19 et ibi super illa. ¶ Opp. ij. quod in causa electionis procedatur summarie et sic lit. non contesta. vt in cle. dispendiosam. de iudicis. inuncta clemen. sepe. de verborum signifi. Sol. illud procedit bodie. 20 ¶ Opp. tertio quod frustra appellaret cum processus nullus foret. quia lit. non contesta. Sol. dicit quod ideo forte: vt processus iudicum impedirent: qui forte processissent: et ipsam de facto grauassent. simile vt lit. non contesta. accedens. i. ff. rem. ra. ha. l. ij. §. falsus. et sic patet quod a processu nullo appellatur: non tamen appellatio validat sententiam quando vitium non pendet a consensu appellantis: alias appellando videtur validare sententiam. vt. d. §. falsus. 21 ¶ Opp. iij. innuit hic litera modum proponendi ponderandi an inquisitionis via: an via ordinaria agatur videtur quod non attendatur: quia in reitutio. in integ. non refert an per viam excipit: di: an per viam agendi illa proponatur. ff. de iur. i. l. na. z. postea. §. si minor. Idem in querela inofficio. ff. de inoffi. testa. l. pape. §. si filio. So. dicit Vinc. generaliter attendendum modum proponendi an via inquisitionis an actionis fiat propositio. Item an via exceptionis an principaliter. de ordi. cog. cum dilectus. de testi. veniens. Fallit in reitutio et in querela fm. Vincen. Sed certe quo ad ordinem procedendi bene refert an in reitutio et in querela: an proponeretur per viam agendi an per viam reitutio: quia primo casu foret necessaria litis contestatio. de offi. iudi. c. ij. scdo casu non vt ibi: sed quo ad effectum bene est speciale in ea. de quo per Innoc. 22 de ordi. cog. c. fi. ¶ Opp. v. quod non sit necessarium docere de appellatione cuius contrarium litera dicit ibi si appellatum consistere maxime cum iudex esset papa quomodo cum ageretur: erat enim sententia nulla: ex defectu lit. conte. et modi procedendi. dicit Host. quod ad ter. supplendum est maxime in quantum dicit si consistere appellatum: nam idem fieret si appellatum non esset: ex quo seruatus non est ordo iudicarius: vt patet de lit. conte. c. vno. vel ideo dicit quod si seruatus esset ordo iudicarius: et excoicatio esset occultata: et iudices sententia essent secuti dicta conspiratores. i. de re iudi. c. j. z. A. valuisse sententia: nisi appellatio probaretur facta. j. x. dies de elec. cum dilecti. de testi. significauerunt. fm. Host. Sed casus talis non est hic. ideo persistendum videtur in prima so. ¶ Puto si queritur an ante appellationem interpositam possit prosequi nullitatem puto quod sic posset etiam prosequi nullitatem simul cum appellatione scdm. practiam. gl. in l. i. C. quando prono. non est ne. z. §. de in integ. resti. constitutus. de appel. dilecto. z. ff. de appella. si expressum. et sic possunt intelligi hic docto. Si queritur an quando appellatum est possit super appellationis instantia ostendere nullitatem: puto qd si vult recedere ab appellatione principaliter principando instantiam nullitatis quod hoc possit: immo et si repulsus: quia deseruit vel quia non rite appellauit: sed si super libello et instantia appellationis prosequatur: doceat nullitatem non iustificata appellatione: dicit quod si appellatur a diffinitiu: ab eodem articulo potest de iure civili: ex viribus appellationis obtinere nullitatem: sed etiam si expressa causa nullitatis appellet vel alia expressa causa vel nulla expressa: quia sententia est iniusta eo quod nulla. de offi. deleg. cum contingat. de appella. si expressum. ff. de iure autem canonico posset prosequi etiam nullitatem: quia appellatur a processu nullo vt hic: propter grauamen facti: oportet tamen quod doceat illam formalem: ex quo illam vt appellationem prosequitur vt hic. Idem si appellatum et de nullitate dicitur in diuersis articulis: et tunc bene potest coram iudice appellationis in vno ostendere nullitatem: quia nulla contrarietas quasi incidenter possit de nullitate cognosci. l. cornelia pia. l. de iurepatr. z. l. quedam. ff. fami. hercis. quandoq; appellatur ab interlocutoria: et tunc vt quis consequatur nullitatem: quando preterit illius principaliter appellat: oportet

quod appellatio ista iustificetur preterit cause nullitatem inducentis et sic loquitur hic. non ob. vt lit. non contesta. accedens. quia ibi fuit deducta nullitas: et hanc conclusionem tenet Innoc. hoc late disputans in c. dilecto. de appel. ¶ Opp. vi. quod non sufficiat docere appellatum ex dictis causis nisi aliter iustificetur. vt. j. de except. dilecti. et patet. de appel. vt debitus. So. hoc ideo quia fuerunt propositae exceptiones et oblate probationes quo casu iustificatur appellatio et pondera: quia dicit hic quod se offerebat probaturum tamen non incontinenti actu: in iudicio probationes presentabat contra ea que dicit Jo. and. de appel. interposita. ¶ Ultimo per hanc decre. dicunt doc. quod multe decre. que habent decisam clausulam reuocato in irritum et. per hanc suppletur. de quo de rescrip. Rodolphus. z. c. significauit. de excep. dilecti. et vide de appella. dilecti. fm. Jo. and. sed videtur hic tex. contra ibi no. tenet enim ibi Joan. and. clausulam non apponi: quando exceptio opponitur ad processum: alias obtineret contrarium intentum si procederet: nam et hoc opponeretur ad concludendum processum contra partem. dicit quod si appellatur propter exceptionem obiectam et probatam: vel que probari mandatur in causa appellationis: quia non est oblata probatio in principali tunc non apponitur hec clausula cum ea probata debeat excludi processum. Sed si appellatur propter eam non admissam: et habeatur probata ex oblatione probationis: tunc apponitur hec clausula: quia tunc iustificata appellatione habet cognoscere de veritate exceptionis: et tunc officium erit iudicis ad quem: vt cognoscat. de excep. et si obstat repellit iudicem: si non obstat cognoscat de principali: quia saltem primi iudices grauauerunt non admittendo excep. oblata probatione: vt hic est casus ex quo patet quod iustificata appellatione et grauamine: licet postea cognoscat de veritate cause: et appareat causam falsam esse: et sic appareat iniusta appellatio ex instantia nihilominus iudex ad quem procedit: vt hic. et de testi. ex parte ade. et si dicatur ad quid cognoscat de exceptione: an sit vera ex quo habetur pro probata: quia respondendo habetur pro probata quo ad iustificandam appellationem quo ad finem deuoluendi causam: et finem attentata retractandi sed non quo ad finem exceptionis opposite: et repellantur agentes nisi aliter probetur. vt no. j. de testi. ex parte ade. ¶ Glo. j. querit qui sunt euocandi: est clara. dicit vt in fi. de reg. iur. quod omnes. ¶ Quero secundo quod sint contingentia circa electionem. glo. dicit de meritis elect. et studiis eligentium: et de zelo: an aliquid simoniace prauitatis iniurere fecerit. §. de appel. rescriptum. cum si. ¶ Opp. quod fuerint inquisitores ex quo enim mandabatur vt inquirerent veritatem ex verbis inquisitores sunt: et sic poterant procedere lit. non contesta. vt lit. non contesta. quoniam. §. sunt et alii. de accusa. qualiter et quando. §. debet. Sol. illud verbum mouit iudices ad errandum: sed dato qd illud verbum sonaret inquisitionem: tamen errabant iudices non ponderando subiectam materiam: quia causa committebatur inter duos disceptare nolentes hinc inde cui proprie non adaptatur inquisitio: ideo illud verbum non notabat modum procedendi: sed indagacionem veritatis quam habet facere omnes iudices etiam qui proceditur via ordinaria: vt vndiq; inquirant et inuestigent veritatem: partes interrogando et testes. Est enim vt dicunt doc. omnibus iudicibus commune veritatem inquirere. C. de iudi. l. iudices. xxx. q. v. indicantem. et quod esset inter disceptantes: patet: quia committitur vocatis vocandis: vnde si constat quod voluerit dare eos inquisitores planum: si est certum quod non planum. In dubio dicit Vinc. quod ex quo patenter non constat qd eos voluerit dare inquisitores presumitur quod committere voluerit in modum iudicialis commissio nis. de quo in specu. de inquisi. §. i. vers. quid si in litera. vbi spe. id est tenet quod res de facili reuertitur ad naturam suam. xxxv. dist. ab egordio. et rescripta semper sunt ad ius cōducenda. ff. de vulga. et pupill. ex facto. de rescrip. causam. maxime si in litera est vocatis vocandis. ad hoc de appel. c. i. et quod ibi no. secus si in litera continetur cum ad nos per frequentem clamorem peruenit: vel ex clamore in insinuatione peruenit vel personaliter accedentes ad locum. de 28 rescrip. cum dilecta. fm. Hoff. ¶ Colligit sequens glo. plures exceptiones legitimas ad repellendum accusantem electionem conspirationis exceptio: et hoc ideo quia tales conspiratores sunt inimici: et sic ab agendo repelluntur: dicunt doc. vtrum etiam in criminibus exceptionibus. Sed aduertendum est quod hoc pcedit in co iuratione illicita: que in dubio illicita presumitur: quia semper presumitur contra coniurationes. xi. q. j. si quis clericorum. maxime si fiat in perpetuum vel generaliter fm. Innoc. et Hoff. Idem Vinc. de testi. co. c. fi. de quo de verbo. signi. c. ij. super verbo conspiratores. lita autem est fm. Hoff. et Innoc. quando scilicet iurant clerici: et stant vt teneant se simul: et non permittant prelatu dilapidare: vel excommunicatum non admitterent vel heretico non obediret: vel se inuicem securant super facienda et non prodenda accusacione heretici: vel aliter perniciosi prelati vel si contra potentem prelatum: vel infamatum boni viri coniurant. xvi. q. i. sane et pessalonicensis. vbi de hoc. lxxij. distinct. c. ij. de materia coniurationum vide. xi. q. iij. coniurationum

furationum. de testi. c. penult. de verborum signi. constitutionem. 29 lib. vi. de heret. is. c. fraternitatis. de re iudi. i. 2. a. ¶ Oppo. cum gl. seq. qd nō admittatur excommunicatio cōtra agentē cōtra electū. de excep. dilecti. Solu. refert an veniant se opposcentes: per viam agendi: et repelluntur: vt hic an per viam excipiendi: etiam si veniant vocati: vel nō vocati: in specie: vel in genere: ex quo veniunt pro defensione ecclesie: stimulantur stimulo interesse ecclesie: non repelluntur: vt dicto ca. dilecti. Sed ob. quia voluntarius reus ab opponendo: obstante excommunicatione: repellitur: sicut et actor vt patet ex no. per Innocē. de excep. cum inter: 2. c. signauerunt. Hostien. tamen ibi cōtradit si voluntarie se opponens veniat via agendi: repellitur: vt hic si via excipiendi: sed specifice vocatus admittitur: quia eius persona est firmata: per vocationem in iudiciū in dicto capi. cum dilecti. Si nō est specifice vocatus: si se opponit stimulatus ratione priuati interesse: admittitur: vt dicto. c. cum dilecti: nisi delictam quod opponit sit idem cum suo in genere: quo casu fit compensatio: de excep. c. 3. ecclesiastice. Si venit ad iudiciū stimulatus ratione interesse ecclesie: adhuc admittitur: vt dicto. c. dilecti. Si venit non specifice vocatus pro interesse communis: publico: licet sit vocatus generali edicto: repellitur: et sic procedit dicitur Innocē. in dicto. c. signauerunt. 2. c. cum inter: cum habeat glo. hic concor. Innocē. de accu. super his: 2. sic debent limitari gl. Innocē. in prealle. loco. quod non. per hoc dicit Innocē. quod excommunicatus nō potest prosequi populares actiones. ¶ Oppo. quod potuerit procedi lite non contesta. ad sententiam: etiam iure isto: vt lit. non contesta. quoniam. §. porro. Solu. in absentem contumaciter: poterit procedi: vt ibi: non in presentem: vt hic. hodie etiam in presentem 2 absentem: vt in cle. dispendiosam. immo plus dicunt quidam litem fore contestandam super exceptionibus. §. de elec. du dum. primo. §. licet. Aliter non valet processus. Alij dicunt et forte non male quod ibi non fuit facta lit. contesta. super exceptionibus: sed super principali: secundum Innocē. et Hostien. 31 dic de hoc vt per glo. de officio deleg. prudētiam. §. sexta. ¶ Oppo. quod non sufficit appellationem altero de grauaminibus copulatis in appellatione iustificari quia copula 2 non verificatur in vno: ad hoc de rescrip. olim. gl. respondit quod quandoq; plura copulantur in appellatione quorum alterum distributiuē 2 singulāriter sufficit ad finem iustitie appellationis et sufficit alterum probare vt hic nam quilibet defectus grauabat partem: quod contra eam lite non contesta. procederet: et quod procederet simul super dilatorijs: et negocio principali. Si autem plura copulantur: quorum alterum distributiuē nō sufficit ad iustitiam appellationis: vel respiciant illa diuersos effectus 2 integraliter quilibet non concludat: tunc oportet quod omnia probentur: 2 non sufficit alterū probare. vt hic. 2 de rescrip. c. ij. de preben. cum iam dudū. de appel. significauit. de proba. licet causam. j. di. omnes autē leges 2 archi. de priuileg. ex parte. per Dr. de reg. iur. nullus pluribus. li. vi. archi. de testi. presentium. co. lib. 2. ponit Jo. an. super verbo articulus. de elec. c. j. lib. vi. in verbo defecerit. glo. de elec. vt circa. lib. vi. in verbo probare. 2 de elec. ab eo. lib. vi. co. ti. is qui. lib. vi. in glo. pe. 2 si. per Cald. de rescrip. c. ij. dic quod si plura narrantur distributiuē sufficit alterum probare. de rescrip. inter cetera. Si plura narrantur simpliciter copulatiue aut collectiue si se astringit ad vtrumq; pbandum: mos gerendus est. de proba. licet causam. 2 hoc verum inquantum tangitur preiudicium priuati: in his in quibus se astringit ad potest sibi preiudicare. inquantum autem tangitur preiudicium publicum: si alterum tantum pbatum sufficit. iudex ex officio superplet iudicando scdm qd iustitia dicat non prout se astringit. vt notat glo. de proba. licet causam. in verbo astringit. si se non astringit: 2 hoc constat vt quia protestetur quod nō se astringit: nisi prout necesse est ad victoriam: vel qd ponit diuisim 2 separatim 2 distributiuē est planum qd sufficit alterum probare: dummodo sufficit ad victoriam. Si nihil protestatur tunc si omnia distributiuē 2 specialiter nō sufficiūt: sed omnia simul iuncta sic vel diuersos respiciūt effectus ad illos omnes consequendos: oportet omnia probari. de rescrip. olim. si quodlibet distributiuē sufficit ad victoriam cause. doc. cōmuniter dicunt qd sufficit alterum probare. dic fin Bart. 2 doct. de proba. licet causam Barto. ponit. ff. de re iudi. l. diuus. Si plura copulantur in eadem oratione: quorum vnum venit qualificate ad aliud non sufficit alterum probare. de re iudi. l. diuus. de probatio. licet causam. ad hoc. de elec. ab eo. li. vi. plus dicit archidia. de testi. presentium. lib. vi. quod si in vno articulo vel capitulo plura copulētur quod artasse videtur se ad vtrumq; probandum: ideo nō sufficit alterum probare per que instruit aduocatū ne nimium sit verborum in iudicio articulatio. vt quod potius plures articulos repetat quod plura facta in vno concernet: qd non placet: nisi qualificate ponat. Si vero plura geminet etiam in eadem oratione: ita qd vnu non veniat qualificate ad alterum: sed ponit separatim vel copulatiue vel simpliciter in vna oratione: nec vnum qualificatur ad alterum: 2 regulariter sufficit alterum probare: hec vna quando eodem

instanti prosequitur vtrumq;: sed si vnum prosequitur 2 deficiat po test ab alio repelli tanquam calumniosus. de electi. si forte. libro. vi. quia licet alterum tantum probare sufficiat ad victoriam: non sufficit ad vitandam calumniam 2 peritium ex calūnia: ex quo simpliciter iurat que proponit esse vera: vt est tex. cum glo. de elec. si forte. libro. vi. in verbo euidenter. 2 eo. ritu. is qui. contra in glo. penult. p que dicunt domini de Rota sua cōclusionē. lxx. 2. lxxv. quod si im petrans narret impetrando plures modos vocandi: vt quia per cōstitutionem execrabilis acceptauit duo incompatibilia: 2 quia nō sint promotos. j. annum. sufficit alterum modum vocandi probare quia quodlibet distributiuē sufficit ad finem victorie: quod puto nisi aduersarius probato altero modo vocandi: velit probare qd al tero vacet quia non sunt compatibiles. Si enim vacat per constitu tionem execrabilis non potest vacare per non assumptionem ordi nis. ad hoc de rescrip. susceptum. li. vi. Ex his deciditur quod si plu ra narrantur in rescripto 2 aliqua sunt surreptione narrata: aliqua autem narrata vere an ex hoc totum rescriptum vitietur: 2 siquidēz alternatiue narrantur est planum quod non vitietur. de rescrip. in ter ceteras. Si copulatiue tunc dicit Lapsus sua alle. lxxv. in fi. quod ponderandum est super qua se fundet papa ad rescribendum: 2 si il la est falsa rescriptum est surreptitium: si nō: non attenditur falsitas circa alia sed simpliciter recurrendum est ad predicta si non appareat super quo se fundet: tunc si velit prosequi narratur surreptitium ei obstat. Si velit prosequi narratum non surreptitium: obtinet. de re scrip. si eo tempore. lib. vi. ad hoc qd no. de rescrip. constitutum 2c.

- 1 Instantia iudicij non perit lapsu triennij de iure cano. maxi me quando est subterfugijs aduersarij protelata 2 quō nō procedat ad litem de nouo contestandā. nu. 5. et. 6.
- 2 Clausula cōmissa decisione cause importat cognitionē eiusdez cau se 2 quid econtra nunquid cōmissa cognitione cause videatur com missa sententia 2 decisio.
- 3 Jurisditio delegata non perimitur perempta iudicij instantia. nu. mero. 8.
- 4 Cauillatio quid significat.
- 6 Instantia iudicij perempta per lapsum triennij de iure civili nō au ditur pars nisi lis nouiter inchoetur vt pereant etiaz oia acta dicta instantia perempta.
- 7 Fallit quando acta sunt publica manu retenta. nu. 7.
- 8 Instantia perempta an videatur extincta iurisditio delegata.
- 9 Instantia iudicij an indistincte pereat lapsu temporis tam iure ci uili q̄ canonico.
- Actio criminalis contra laicum d̄z terminari infra biennij contra vero clericum infra duos menses.
- 10 Instantia iudicij pōt dici perempta in arbitrio.
- 11 Rescriptum per qd mandatur iudici vt causam infra instantiā deci dat alias incurrat penam intelligitur si pars inisset 2 procurer cause decisionem.
- 12 Instantia an in compromisso prorogetur vt interim non currat tempus.

Venerabilis. ¶ Instantia iudicij non perit lapsu triennij. Sūt due par tes. In prima conuestio. In secunda pape prouiso. se cunda ibi. 2. dandamus. ¶ Nota primo quod cōmissa decisione cause cōmissa videtur cause cognitio. Nūquid autē cōmis sa cognitione videatur commissa sententia 2 decisio: vide docto. de offi. deleg. super questionum. 2 vide in cle. auditor. de rescrip. in cle. vbi plene scripsi. ¶ Nota secundo scdm vnum intellectum quod in re canonico non perit instantia lapsu triennij: quādo est per subter fugia 2 cauillationes aduersarij protelata. ¶ Nota tertio secundū alium intellectum: qd perempta instantia iudicij non perimitur iurisditio delegata. ¶ Quero primo quid est dicere cauillatio. doc. dicunt qd regula cato. ff. de regu. iur. dicit quod ea est natura cauillationis: vt ab euidenter veris per breuissimas disputationes ea q̄ euidenter falsa sunt concludantur. ff. de verb. sig. natura. ¶ Quero an procedatur ad litem nouiter contestandam: dic quod non sed super prius contestata: quia dicit hic non obstante exceptione. Si enim obstarer exceptio pcederet etiam super lite nouiter conte standā: vt patet fin Hostien. ¶ Ad glo. opp. quod lapsu triennij perimatur instantia: sic non audiat pars nisi noniter lis inchoetur: cum perempta instantia pereant omnia acta. vt lit. contesta. et similia. C. de iudi. properandum. §. si autem reus. ¶ Prima solu. glo. est qd aliud scdm leges vt ibi aliud fm canones vt hic. ¶ Secū da sol. glo. est qd perempta instantia non perimitur iurisditio de legata: vt hic sed bene perimuntur acta: vt in cōtrario. ponderet er go opponens an opponat contra iurisdictionem 2 repellitur an cō tra acta: vt ex ipsis non procedatur 2 recte opponit. ¶ Tertia sol. tangitur in glo. perimitur instantia lapsu triennij a die lit. contest. sed hic non erat lis contesta. ideo nō potuit principiari cursus. glo. dd iij

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

dicit quod immo lis hic fuit contestata. quod patet ex litera: quia dicit quod cause decisio fuit prorogata: ergo erat lis contestata. ¶ Quarta solutio colligitur ex dictis glo. ubi stat per eum: causa eius cavillatione protrahitur non perit actioni instantia: ut hic. alias fecus: ut ibi. ¶ Primo videndum an perempta instantia perimatur acta. glo. dicit quod perempta instantia de iure civili acta perimuntur. dicit hic Soffr. quod acta per manum publicam scripta non pereunt. C. de re indi. l. gesta. in aut. ut fratrum filij. §. j. col. ix. fm Aincen. ad hoc. de testi. significavit. §. de si. instru. c. si. ff. ad. l. aq. l. in. l. aq. l. si deletum. C. de testa. l. publicati. de quo plene. de testi. causam. per legistas. in. l. is apud. C. de eden. z per Barto. in. l. cum lite. que est. l. §. ff. ind. fol. ¶ Secundo est videndum an perempta instantia perimatur iurisdicito delegata. glo. hic qd non. Idē doc. §. eo. examinata. per Innoc. de offi. deleg. consultat. z de testi. causam. per specu. in titu. de cōtu. §. nunc nobis. in fi. §. j. Et tenent doctores de Rota sua conclusionē. l. vi. z in specu. in titu. de offi. iudic. §. deferuit. Paul. in cle. ut calumnijs. de re iudic. dic quod instantia perempta non perimitur iurisdicito: quando peremptione instantie non perimitur causa: vel quando iurisdicito non est ad instantiam limitata: secus si perimatur causa vel sit iurisdicito ad instantiam limitata: ut patet in iurisdicitione data in causa appellationis. ut. §. de rescrip. ex parte. §. z in clemen. sicut appellationem. de appella. in clem. ¶ Tercio est videndum an instantia lapsu temporis pereat indistincte: tam de iure civili qd de iure canonico. Circa quod est advertendum quod causa civilis terminatur triennio: z habet instantiam triennij. C. de iudi. properandum. §. sin autem. Criminalis vero. §. biennium. C. ut. §. cer. temp. cri. que est. ter. l. si. inter clericos. infra duos menses. in aut. ut cle. apud propri. episcopos. §. si tamen. col. vi. Sunt z alij casus in quibus restringuntur. ut in officiali. ut. C. ut omnes. tam civil. qd crimina. cum. l. §. si. Item alleg. C. de naufr. z de submersis. lib. xi. C. de dolo. l. si. z restringitur etiā quedam civiles. C. de decur. l. generali. lib. xi. C. de edifi. priua. l. si. in aut. de mā. prin. §. si tibi. colla. ii. §. ff. de dam. infec. l. §. fm Soffr. z Hostien. dic ergo si queritur an pereat instantia de iure canonico lapsu triennij. quedā quod non: ut glo. hic. z de dolo. c. si. z tenet Hosti. z sic practicitur: z est differentia inter leges z canones: quia scdm leges regulariter non appellatur ante sententiam. Ideo diligentia iudicis bene potest causa finire. §. triennium. sed secus scdm canones. de appella. cum sit. fm De. Albb. z Hosti. ad hoc supra. de in integ. ressi. cum ex lite ris: z tenet specu. in titu. de deleg. §. ressiat. vers. item quod instantia de iure autem civili si nondum lis est conte. lapsu temporis non perit instantia ut hic. fm vnam lectu. z hoc quia cursus incipit a tēpo re lit. contesta. ut. l. properandum. §. sin autem reus. Si lis est cepta si stat per iudicem videtur quod non pereat instantia. argu. huius. z in aut. ut spon. lar. §. hoc quoq. glo. ff. ex qui. cau. ma. l. sed z si per pretozem. in princip. licet glo. sentiat contra. in aut. de appella. §. primo. col. iij. glo. alie dicunt quod currit: sed datur restitutio: hoc tenet Bart. in. l. arbitrio. §. si. ff. de dolo. quod satis puto in instantia principali. In instantia appellationis dicam. §. de appella. ex ratione. Si stat per partem. glo. tenet hic: quod tempus non currit: hoc tenet Pbi. hoc dicens: qd ideo hic non currit instantia: ne cernientes per quorūz subterfugia fuerat causa prorogata reportet cōmodum de suo dolo. de rescrip. sedes. de dolo. contingit. tu tene qd currat nec datur restitutio: sed dabitur de dolo contra partē: ut dicto. §. dolo. quod sequitur ibi Bar. z gl. in dicto. §. hoc quoq. Si stat per extraneum currit: nec datur restitutio cōtra partem: sed agitur contra tertium z hoc si est soluēdo: als in subsidium subuenitur: quandoq. stat per eum qui debet causam prosequi sed fuit legitime impeditus: quia absens currit sed datur restitutio. l. sed z si sine. §. si. ff. de minoribus. fallit in causis fiscalibus ut. l. properandum. preal. per que Soffr. dicit hic. Idem fore in ecclesia que fisco equiparatur z sic procedet hec decre. in causis ecclesie non clericorum scdm eum: quia sufficit in hoc legem non correctam. hec vera tenēdo qd currat de iure canonico. Nunquid autem minor restituatur: dicit qd prius convenitur tutor: antequam restituatur ut. l. properandum. in fi. §. ultimo. liter alter habeat electionem agendi cōtra quem vult. Letia §. j. ff. de minoribus. C. si tut. vel cura. l. etiam. licet hanc electionem non habeat ubi est lapsus ex contractu tutoris vel curatoris: quia prius convenit pcuratorem: quam restituatur. ff. de mino. l. cū man dato. Adverte tamen quia tenet Soffr. quod instantia habeat locū in primatis causis clericorum: hoc credo in quantum ille tractantur coram iudice seculari: quia in talibus attenditur locus iudicij: ut dicam. §. de foro compe. quod clericis. Sed in causis que tractantur in foro ecclesiastico non credo quod hic admitteretur ad hoc quod scribit Calde. in. q. que incipit statuto cautetur: quia bona clericorum ibi gaudent privilegio ecclesiarum. de pigno. ex literis. An autem in arbitrio censetur esse secuta instantia iudicij. glo. quod sic in. l. si de meis. §. si. ff. de arbi. z hoc quia ad instar iudiciorum zc. l. j. C. de arbi. Idem glo. in. l. sed si in compromissum: z in. l. item si vnus. §. j. de arbi. ¶ Abi aut iudici imponitur pena si causam non decidat. §.

instantiam. intelligitur si pars instet. l. iij. §. hoc autem. ff. de dam. infec. sic no. C. de iudi. properandum. §. sin autem reus. z ponit glo. §. de rescrip. c. si. ad hoc. l. petende. C. de temp. in integ. ressi. pe. vbi vero partes in tantum se astrixerunt: quod labitur tempus z inde non est informatus de causa consuluit Bu. qd iudex pnuictet sic absolvo: vel condemnno prout absolvendus vel condemnandus est: ut ex actis patet: sic dicit Butri. in. l. iudex. C. de sen. quod nota bis. de materia glo. vide. ij. q. vij. anteriorum. §. ad bec. de instantia autem data per statutum: an post terminum statutum possit iudex pronuntiare. vide in specu. de lega. §. ressiat. vers. item si instantia. quod non pono hic: quia melius cadit ad. c. de causis. §. de offi. de lega. z vide in. l. j. C. ut omnes tam civil. qd cri. z per Cy. z Bart. in. l. properandum. §. sin autem reus. z plenissime ponit Jo. and. in addi. predicta. ¶ Aliquid autem in compromisso instantia proroget ut interim non currat tempus: sicut dicimus in instantia appellationis. ut in aut. si tamen. C. de temp. appel. z in cle. si appellationē de appel. Joan. an. in addi. specu. in titu. preallega. z vers. tenet qd currat: quia non apparet iure tantum quod non currat in instantia principalis: quia expreso consensu partium non potest prorogari ut no. glo. in. §. sin autem reus. nec est eadem ratio in cursu instantie principalis z appellationis: cum agitur in appellationis instantia de maiori preiudicio: quia perimitur illa instantia z causa: hic sola actus perimuntur z non causa principalis: hoc tenet Bar. in. l. properandum. etiam si pactum sit iuratum: quia contra utilitatem publicam. z modum autem vnum ibi ponit de prorogando: si partes promittunt non opponere: quod non placet Barto. in dicta. l. properandum. quia iudex ex officio videns sententiam nō valere: quia perempta est instantia dē abstinere ne frustratoria esset sententia. Dicit scō qd alius est modus ut partes vouent vnicui acta: se cundum formam. l. mutari. ff. de procu. ut quia dicant sic litem cōte stari zc. que tuta non esset si perempta instantia perēpta esset actio vel causa. Item forte cum in aliquibus exigatur formalitas nō sufficeret illud generaliter recenseri acta ut in. c. clericus. de iure iuran. z in. c. quintanallus. z ibi dicam.

- 1 ¶ Sententia exequi pot nō obstante temporis feriati exceptio ne propter vindemias z maxime quando res est peritura tempore. numero. 14.
- 2 Delegatus non potest trahere partes ultra duas dietas a prouincia virtute sue commissionis licet habeat iurisdictionem extra prouinciam. nu. 17.
- 3 Iudex quicq. potest appellari potestas.
- 4 Possessio vera sed quasi nō cadit in incorporalibus.
- 5 Libellū nō vitiat in possessorio narratio proprietatis nec vires libelli ampliat ut proprietates deducta videatur.
- 6 Libellus in quo aliquid alternatiue narratur valet quando alternatiua cadit inter illa que saltim in lata significatione sunt idem ut est possessio vel quasi.
- 7 Sententia in possessorio est diffinitiva.
- 8 Reconuentionis privilegium cessat quādo iurisdicito ex fori diuersitate est impropragabilis.
- 9 Sicut contra agentem in possessorio nō admittitur petitio peritiorij ab alia parte super eadem reita nec contra petitionem executionis in possessorio.
- 10 Potestati seculari queritur ius administrandi sola electione absq. alia confirmatione immo sola sufficit admissio.
- 11 Possessione sua quomodo possit reintegrari priuatus quasi possessione iuris eligendi.
- 12 Sententia super incorporalibus quomodo exequi z formari debeat.
- 13 Iudex secularis potest esse iudex in causa spoliationis rerum ecclesie tamen de voluntate ipsius ecclesie ut pro sacrilegio vel facto ex quo surgit crimen sacrilegij.
- 14 Ferie etiā tempore vindemiarum sunt cōcedende p causis plenarijs quibus possunt ipse partes renuntiare. nu. 14.
- 15 Factum personale ubi ad tēpus terminatur finito tempore finitur ins ut altero tempore impleri nequeat quasi omnino diuicificetur factum ex temporis diuersitate cū alie sint opere temporis diuersi.
- 17 Rescriptum ultra prouinciam valet dummodo non sit ultra duas dietas.
- 18 Civitas an possit eligere sibi aliquē in potestate perpetuam.
- 19 Electionis causa iuris eligendi ad dignitatem nō pot tractari corā iudice seculari quasi sit spiritualis.
- 20 Possessoria questio super beneficijs an dicat spūalis indistincte tractari coram seculari iudice nequeat. nu. 22. et. 23.
- 21 Senia super possessorio an dicatur interlocutoria vel diffinitiva.
- 23 Reconuentionis an possit fieri corā alio iudice maxime durante iudicio intentato corā vno iudice de re super qua fieri poterat.
- 14 Feriarum tēpore inductarij ad dei honore vel alterius pro quibus causis pot iudex procedere inuitis etiam partibus.

Significauerūt

Significauerunt. **C**onon obstante exceptione temporis feriat propter vindemias mandanda est sententia executioni: hoc dicit. **E**t secundum abbatem. cum actor et reus sint diuersi fori: causa proprietatis et possessionis possunt coram diuersis iudicibus agitari. **h. d.** Sunt due partes. In prima parte conuictio. In secunda pape pronisio. secunda ibi. **mandamus.** In prima facit tria. Primo ponit factum et cause delegationem. **ne bimebrem.** scda ibi. **Teru** reorū exceptiones. tertia ibi. **Respon-**
dente responsionem actoris. **C**onota primo iuncta subscriptione: qd sufficit qd causa nō committatur vltra duas dietas: licet committatur egra prouinciam: de quo. **ij. q. vi. neminez.** **C**onota scdo pro vulgari: vt inde appellat in feminino ptas: vide. **cxvi. di. si** imperator alibi appellat in masculino. de homi. tua. vide ad primū. **x. q. ii. p. ca. rie.** vt pecunia. **C**onota tertio qd denegatio subiectiois: vt nō admisione rectoris electi: quis quasi subiectionis possessione spoliari videtur: pro qua consequenda agi potest possessio: et sic pro spoliatioe iurium incorporalium datur possessio: saltim quando sint iura realia: vel personalia: ad rem competentia: ad hoc de elec. que relam: qd nō de cens. puenit. **l. y. C. de pac. l. si certis anis.** **C**onota quarto qd in incorporalibus nō cadit vera possessio sed qd: ad hoc **l. si ferus. §. incorporales.** de acqui. re. do. sic nec in illis cadit vera traditio. **ff. de serui. l. quoties. C. de vsuf. l. iij. sic** nec in ipsis cadit vera proprietatis: sed quā: vt dicit **tex. b. notabiliter.** idem **tex. x. glo. in. l. ij. §. quedam.** ff. de interdic. vidu. **l. ij. de serui. le. Inno. de consti. cum. ad. in verbo** renocat. iuxta. **fi. glo.** **C**onota quinto qd narratio ppetuatis in libello nō vitiat libellū in possessio nec ampliat vires libelli: vt ppetuas deducta videatur: quia attenditur penes medium concludendi de quo. **i. titu. i. ex parte. b.** **C**onota qd pro cedit libellus in quo aliquid alternatim narratur: quando alternatim a cadit inter illa que saltem in lata significatione sunt idem: ibi possessio: vel quā. **C**onota qd sententia in possessio est diffinitiva: vide **glo. de offi. dele. consultationibus: et de resti. spo. cu. ad sedem.** **C**onota qd data diuersitate fori conuenit ad reconuenitūz cause continentia diuiditur: cessat priuilegium reconuentionis: quādo iurisdicō ex fori diuersitate est improgabilis: et sic hic videtur casus qd in ciuili nō procedat reconuentione de clerico corāz iudice seculari: qd potest restringi: quādo agitur nō de re patrimoniali clerici: sed de re ecclesiastica: de quo dicit **vt. dixi supra. c. at si clerici.** **C**onota qd data incompāibilitate causarum attento intentū mōdo priuilegium reconuentionis cessat: et diuiditur cause: continetia: nam pendentia possessio. **quo. z ad executionem: nō patit peti-**
torum a diuersa parte intentatū. **i. titu. i. ex parte. b. C. de resti. spo. cu. ad sedem.** **C**onota qd contra agentem possessio nō admittitur cumulatio petitiōis ab alia parte: super eadem re. Ita nec contra petitionem executionis in possessio: sic nō solus pendentia possessio impedit petitionem ab alia parte intentatū: sed etiam pendentia executionis possessio. **C**onota arg. qd pro grauamine illato coram iudice seculari clerico immediatate potest adiri ecclesia: quando grauamen inferi in re ecclesiastica: nec est necesse vt adeat ppetuus superior secularis ad hoc. **§. e. cum deputati. dicaz. i. titu. i. ex parte. b. C. de resti. spo. cu. ad sedem.** **C**onota qd in titis potestatibus secularibus: sola electione: absq; alia confirmatione: queritur ius administrandi: nec est opus alia confirmatione: sed sola sufficit admissio: que est pro confirmatione. vide hoc per **gl. Bar. but. z l. y. in. l. priuilegium. C. de iur. om. iudi. per Bar. in. l. publi. de con. z de. per eundem in. l. ante. ff. de testa. mili. Si tamen aliquid opponitur nō potest administrare: ante qd possessio nem habeat. **no. spe. in. l. de cens. §. ij. ver. pe.** **C**onota practica reintegeandi ad possessionem priuatam quasi possessione iuris eligendi: quia reintegratur eo quod ab eo electus admittitur: tractatur pro electo. nō sufficit ergo sola electio: nisi vt electus habeatur: vide **Inno. de in. inte. resti. c. ij.** **C**onota practica egequendi sententiam in titis incorporalibus: quia iudex compellit partem succumbentem ad patientiam exercitij iuris: vide **Inno. de concessio. preben. cum nostris. Bar. de oper. no. nun. l. si prius. de dam. infec. l. a quo. ff. de serui. l. si cui.** **C**onota hic apertum: quod pro spoliatioe iurium ecclesie: agi potest coram laico: sic pro sacrilegio: et ex facto ex quo surgit. crimen sacrilegij. electio est ecclesie: agat coram iudice ecclesiastico: vel seculari. ad hoc. **de foro competentij. cū sit. in. ver. vtrū.** **C**onota qd cause plenarie regulariter silent ppetue riarū ppter videmias. **z. no. casuz exceptū qū peti executio finez iazlate z maxime qū res est peritura tēpore.** **C**onota qd vbi factū personale determinat ad tēp: finito tēpore: finit ius: ideo altero tēpore hic impelleri nō potest: quasi oio factū diuersificet ex tēpore: diuersitate: cū alie sint ope tēpore diuersi. **ff. de condi. inde. l. si nō for. tē. §. si libertus.** ad hoc. **l. si vsufructus** mibi in biennij. **ff. de vsuf. le. et sic est casus formalis de eo qd querit Bar. in. l. si ita stipulatus. que precedit. l. si chuz. ff. de verbo. ob. Si potestas eligitur pro primis sex mēibus: et casu cōtingat qd nō possit primis sex mēibus vti iurisdictione: an illi tempus reintegretur: et dicit quod nō: quia alij****

sunt sex mēses primitiā secundū tēpore diuersitate ad hoc dicit **§. si libertus.** **C**onota qd causa nō possit delegari extra prouinciam. **ij. q. vi. neminez.** **Solu. dicit Jo. an. qd** sufficit scdm hec tempora: qd nō committatur vltra duas dietas: qd committeretur extra prouinciam: vt patet hic: vel dic qd hoc fuit de certa scientia pape vel dic quod nō fuit exceptum: dicit tamen **Boff. disputasse: rescriptum vltra prouinciam valere: dūmodo non vltra duas dietas ad hoc. §. de iureiuran. olim: de quo per Hostiē. in sum. de rescrip. §. que obici possunt. vers. l. ibi Hostiē. tenet qd procedit exceptio nisi pcelleret ex certa scientia pape: qd scire nō presumitur. de consti. c. i. lib. vi. z sic stant iura: ex quo nō sunt correcte: de elec. constitutio. lib. vi. z licet sic videatur de iure scripto: cōtra tamen de consuetudine seruatur: secundū cal. archi. in. d. cap. neminem. tenet opin. Hostiē. z dicit hodie stādum esse. c. statutum. §. cum autē. de rescrip. lib. vi. Sed dici potest: qd ille. §. loquit in datis a papa: in inferioribus autem iudicibus stādum est dicto. c. neminem: qd sic loquitur. **C**onota qd nō recte exciperent cōmunitas castri: quia nō erant rei: sed actores. **Solu. dicit qd excipiebant inquantū petebatur executio possessorij: quia inquantū agitabatur causa ppetuatis erant actores vt patet supra.** **C**onota qd an ciuitas possit sibi eligere alij quem in perpetuum potestatem. i. quoad vixerit: idē queritur de quacūq; vniuersitate. arg. qd sicut procur. vniuersitatis potest in perpetuum cōstitui. Secundo quia et veneti perpetuo sibi duces constituerunt. Item est expressum qd permittitur perpetua potestas. **C. de murile. l. i. lib. xij.** Item quia ciuitas z vniuersitas approbata: potest sibi perpetuaz legem cōstituere. **ff. qd cuiusq; vni. l. ius z eius statuta sunt ppetuo seruanda. ff. de decre. ab ord. fa. l. si. Item sicut societas ppetuo cōtrahitur. ff. pro socio. l. i. Item qd quilibet pōt se iurisdictioni alterius submittere. ff. de iudi. l. i. z etiam in perior inferiori. ff. de iur. om. iudi. l. est receptū. multo fortius potest sibi rectorē perpetuū eligere. ff. de ori. iur. l. ij. §. deinde: quia difficile. z. §. ex eodē tempore. z. §. nouissime. Item quia exercitus facit imperatorē. **cxij. distin. legimus: z qd generaliter vniuersitas eligit rectorē sibi ppetuū. de elec. c. i.** In cōtrariū est veritas: quia leges de officiis loquentes nolunt illa esse perpetua. **C. de castren. l. i. C. de decur. l. i. C. de mello. l. vnica. C. de domesti. l. pragmatica. C. de muri. l. eternam. C. de cōsulis. l. pe. C. de fabricen. l. ij. ff. de offi. ppet. fec. vt. l. ista. ff. de offi. ppet. cōsul. l. meminisse. de offi. ppet. l. si forte. de ori. iur. l. ij. §. deinde populo. de adul. l. si adulterium. §. si. z. l. si maritus. ff. de iureiuran. l. vt magistratibus. ff. de iudi. l. pars literarū: cum multis similibus. Item multiplici ratione nō expedit officia perpetuari: cōtinuari. Prima: quia nō expedit reipublice vt summam potestatem habens sit perpetuus: vt palle. §. populo. quod intelligendū est de perpetuitate vt trāseat ad heredes ad hoc quia summus princeps excipitur vt **ca. l. y. meminisse. ad hoc. §. de elec. venerabilem: ad si.** Secūda ne detur via corruptioni z ambitioni. **C. de tabu. l. i. lib. xij.** Tertiū si delinquit facilius corrigi possit. **C. de suscep. et archa. l. neminez. lib. x.** Quarta ne transeat ad heredes in aut. de defen. ciui. §. si colla. ij. Quinta quia sic possent securitates auertere z subtrahere a vero domino: dādo se sic forsā potentiori de excess. prela. dilecta. de ali. in. mu. cā. fac. c. si. **Solu. dicit Hostiē. qd secundū iura. ff. honores dignitates z munera tēporalia esse de bebant. ff. de mu. z ho. l. munerū. §. gerendū: mado qd cōtinuari nō possunt in eadem persona: fallit in subsidij vbi desunt qui gerant. ff. de mu. et ho. l. vt gradatim. §. quoties. z in sacerdotij dignitate que sponte repeti potest. ff. de mu. z ho. l. sponte. z fuit habilis regularis vocatio quinquennij et alia tricennij ad legationem biennij. **C. de mu. non conti. l. secunda. l. i. et per tantundem tempus poterit in officio detineri: amplius non etiam si decretum ciuitatis aut decurionum auctoritas hoc desideret. C. de suscep. z archa. l. neminem. libro. x. hodie vero per biennium in officio esse potest: et interpellato biennio iterum potest assumi si placet: alter non: in auten. de defen. ciui. §. si colla. ij. alias aspirans vel desiderans promoueri incidit in. l. iul. ambi. ff. ad. l. iul. ambi. l. prima. Ratio ne si perpetuo teneant rempublicam occupatam: perpetuo aspere dominantur ne habeant occasionem delinquendi. ff. de ori. iur. l. secunda. §. deinde. in auten. de defen. ciui. §. finali. Ideo vult leg quod deponant officium: z rationem videant. C. vt omnes tam ciui. §. cri. l. vna. Item si locus est sub dominio alicuius: hoc et minus licet sine consensu illius cui subest. de excess. prelatorum. dilecta. de officio archidia. ad hec. Hoc locum habet in secularibus rectoribus p electionem creandā secus in alios qui succedūt hereditario iure. **§. e. nouiter. z de voto licet.** Itē secus in imperatorib; regibus z ducib; qui de antiqua z approbata cōsuetudine ppetuo. i. quādiu viuunt eliguntur: qbus nō succedunt heredes. exēplum vt in duce venetorū z imperatore. de elec. venerabilem. ad si. Item secus in rectoribus ecclesiasticis qui perpetuo. i. quādiu viuunt cōstituantur vt plurimum: et si sint vicarij. de fi. instru. §. ppetuus. de officio vica. ca. i. z si. vnde tales qd diu bene regunt non soluuntur. **Adora vero omnia soluit. in autē. de nup. deinceps: de regimine ci************

Antonius de Butrio super prima parte. ij. Decretalium.

19 uitalis romanetene q habes de elec. fundamēta. lib. vi. ¶ Opp. glo. i. qd non poterit causa electionis tractari corā iudice seculari: quasi spiritualis sit. j. de or. cog. tuā. de elec. sacrosancta. z. c. maiana Sol. causa iuris eligendi ad dignitatem: vel beneficium spirituale: est spiritualis: z. hec non tractatur coram iudice seculari: causa iuris eligendi ad temporalem dignitatem est temporalis quia et potest coram iudice seculari tractari ut hic: quia abbas z. cōuent? fuerūt actores ut hic: ideo forum rei eos conuenit sequi. de fo. compe. cum sit. Vel secundo: secundum An. ut ponit Joan. an. super textu. hic causa erat super possessione: non super proprietate iuris eligēdi. vnde dicit: qd licet causa iur. patro. vel electionis: quo ad proprietatem sit spiritualis: non possit corā iudice seculari tractari: quo ad possessionem: tamen quando de illa sola disputatur illa potest coram iudice seculari tractari: quasi illa non sit spiritualis: maxime si incidenter tractetur: licet fo. possit tolerari in se. tamen fo. non est vera ad tex. quod patet: quia hic non agebatur de electioe rectoris ecclesie: sed castri: erat rector temporalis: ut patet in fi. ibi. z. tempo re regiminis zc. z. ideo potest agi coram iudice seculari. ¶ Jo. tamen dictum An. qui vult qd questio possessoria super re spirituali non dicat spiritualis. ad hoc glo. de iura. ca. litteras. de elec. dilecti: per Inn. s. c. de rescript. ceterum. de fo. compe. ex parte. b. ¶ Item tenet Archi. de resti. spo. c. j. li. vi. in verbo ciuilibus: de eo qui mit. in pos. causa rei ser. c. j. li. vi. in verbo obtinendis: ibi Archi. z. Inno. vide Joā. an. de resti. spo. frequens. li. vi. in nouella. Credo qd qstio possessoria rei spiritualis sit spiritualis: sicut z. questio proprietatis: quia eiusdem est nature possessio: cuius est pprietas. de rescrip. c. causaz. alias licet vera pprietas vel pprietas possessio caderet in laicū contra dictum. c. causam. idem puto qd si questio legitimatatis dependeat a colorata possessione matrimonij: qd si de hac reuocet in dubium: cum ad ecclesiaz spectet de colore matrimonij statuere. de clan. despon. cum in hibito. ita eius erit cognitio an matrimonij sit in facie ecclesie cōtractū. Si vero est dubium de solo facto per no. in. c. causaz. de ord. cog. Jo. and. dicit alibi z. spe. qd hec questio possessoria super matrimonio vel alia re spirituali nō est spiritualis. sed quasi spiritualis. ponit Jo. and. in addi. spe. in ti. de peti. z. poss. s. j. qd si. quid si ago possessio. nō ob. qd dicit Inno. s. e. ceterum. z. c. ex parte. b. j. tit. i. quia fatendum qd questio possessionis nō est questio proprietatis. Ideo si lex ponderat proprietatis questionem: quo ad iurisdictionem pcedit qd nō includitur possessoria: sed questio possessionis late est questio rei. Ideo si ius ponderat in proprietate rei: vel qualitatem questio possessionis includitur. Sed tunc ultra nō vide tur qd debuerat adiri papa de iudicio seculari: sed su? superior. s. e. nouit. So. dicit hic Jo. an. qd qd voluerunt ut responderetur de causa proprietatis ante qd restituerentur monachi grauauerunt. z. ppter grauamen aditus est papa per viam appellationis: z. papa commissit causaz. ut s. patet. Alij dicunt qd papa fuit aditus per viā que rele. z. sic patet qd vbi clericus litigando grauatur coram iudice seculari: immediate potest papa adiri appellationis via: vel querele. ad hoc s. e. deputati. dicaz. i. ti. i. licet pro tanto papa ut grauamen reuocetur: mandat ut ante omnia admittatur rector quam procedatur ad cognitionem iudicij proprietarij. ad hoc quod appellatio nis via fuerit delata: patet ibi. audituri zc. qd forma talis commissio nis solet apponi in commissionibus appellationum: ut probas to grauamine procedatur in alijs. de app. ut debitus. z. c. ex parte: secundum dōsti. ¶ Jo. in fi. colligit quod sententia in possesso ria est diffinitua: alle. ut lit. non cont. c. ij. Et hoc est expressū in cle. j. de sequet. pos. z. fruc. ad hoc no. j. de resti. spo. cum ad sedem. In con trarium est tex. quod est interlocutoria: de insti. cuz venissent. bar. z. gl. in. l. j. C. si de momen. pos. dicit quod est diffinitua quod patet: quia in camlis contestatur. alle. l. incerti. de interdic. insti. de inter dic. s. retinende. z. ibi tenet idem Ly. quia diffiniuit negotiū prin cipale. Idem but. et omnes: dic si deducitur in iudicium per viam exceptionis: est interlocutoria: ut est tex. de or. cog. c. ij. verficulo nos autem: ibi interloquendo pronunciamus. Si per viam actionis: et secum accumulatur conditio z. l. si quis in tantam. C. vnde vi. illa est diffinitua. Ita loquitur glo. de resti. spo. cum ad sedem. scilicet glo. pe. ad. fi. Si secum accumulatur petitorium: tunc dicit Inno. quod est interlocutoria: et ita intelligit de insti. cum venissent ut ipse ibi not. de hoc: quia non omnino finit negotium principale: cum spere tur sententia: que secum attrahit vires possessionis. de causa pos. cum dilectus. Si questio possessionis incidenter deciditur ad tuendum possessorem: hic etiam est interlocutoria: ut dicto capitulo cum ve nissent: secundum alium intellectum: sed si principaliter intentatur questio possessoria tunc si haberetur respectus ad solam questionem possessionis: hec dicitur diffinitua: quia in ipsa lis contestatur: ut lit. nō conte. accedens. de offi. dele. contestationibus: et quia illam totam diffinit. Idem si habetur respectus ad conditionem. l. si qd in tantam: que potest intentari: z. quia non intermedia cause diffi nitur: et quia cōmuniter ex eius fine finitur questio proprietatis: propter difficultatem probandi illam. de resti. spo. sepe. Si ha

betur respectus ad petitorium: qd potest intentari: quia ex toto nō diffinit causam: cum aliquando possit intentari petitorium nō est omnino qstionis diffinitua: qd etiam effect? pendet ab euentu sen tentie in petitorio: ut d. c. cum dilectus. de ordi. cog. de cau. pos. cū ecclesiaz. c. cum super. Ideo hoc respectu gl. ipsam appellat quasi diffinituam: ut no. glo. in. d. c. consultationibus. de offi. dele. ideo ex hoc sequitur qd appellabatur ab ea ut diffinitua: quia non exi getur expressio cause sicut nec in diffinitua. ff. de appell. l. scio. Ita debet intelligi Archi. ij. q. vi. s. sunt quorum. vers. de possessore. et 22 glo. de re iudi. quod iussit que dicit ipsam diffinituam. ¶ Ele mio ad glo. pe. oppo. quod potuerit abbas super proprietate con ueniri coram iudice seculari: quia questio possessionis z. proprietatis ut conueat: ne contingat continentiam cause diuidi debent coram eisdem iudicibus tractari. C. de iudi. nulli. j. de sequet. pos. et fruc. c. j. Item quia causa cōventionis z. reconuentionis debet corā eisdem iudicib? agitari. ¶ Hos laborat ad so. cōtrarij: primo res pōndit ad id quod dicitur de cōtinentia cause: qd hoc operatur di uersitas fori. q. d. vbi actor et reus sunt eiusdem fori: debet questio possessionis z. proprietatis coram eisdem iudicibus agitari. Sed si sunt diuersi fori: tunc ex quo ab eodem non intentatur sed a diuersa parte: quilibet agendo habet sequi forum rei: ne offendatur res gula que habet qd actor segtur forum rei causa debet corā diuersis iudicibus agitari: tunc continentia cause diuiditur maxime cum omnino nō sint cōnexę cause possessionis z. proprietatis immo certo respectu nil habet innicem cōe. ff. de acq. pos. l. naturaliter. s. nihil cōe. eodem modo pōt solui Inno. qd diuersitas fori tollat priuile gium reconuentionis: sic nō fiat reconuentio coram eisdem: sed ista fo. nō videtur bona nec ad primū nec ad scōm cōtrarium. pcederet enim si ex diuersitate fori cessaret iurisditio super reconuentione quo casu ex necessitate causa esset corā diuersis iudicib? agitata. sed hic super reconuentione non cessat iurisditio: qd data cōtinentie prozo gatur iurisditio ad reconuentionem etiā super diuerso nedum super cōnexo. cum ergo nō esset iurisditiois fundamentū: nō debet offen di regula que dicit. cause cōtinentiam nō diuidi. Ideo so. primi con trarij dependet a solutioe secundę: qd si progarur iurisditio in cleri cum in causa reconuentis coram iudice seculari: cum hic nō cessat iurisditio nulla subest causa aut necessitas recedendi a regula ne cau se cōtinentia diuidatur qd dicit pōt qd opi. que habet qd nō proce dat reconuentio clerici corā iudice seculari: pcedat de iure maxime vbi sit reconuentio de re ecclesiastica vel iuriz hoc pbat decre. ¶ Al re sponde secūdo ad scōm cōtrariū qd quandoq reconuentio sit eodē durante iudicio z. pcedit reconuentio quo ad priuilegium proga tium iurisdictionis: z. simultanei processus: tunc non cessaret iurisditio in reconuentā ecclesiam. z. cōtra nō deberet offendere regula: que habet causarum continentiam non diuidi: sed si reconuentio fiat primo iudicio conuentionis ex pedito non procedat reconuen tio etiā quo ad finem prorogatiuū iurisdictionis in reconuentum: z. si necessario oportet quod offendatur regula que habet causarum cōtinentiam diuidi non debere. Solu. ista dependet ab opi. ¶ Non quid quo ad priuilegium prorogatiuum iurisdictionis procedat reconuentio: si non fiat eodem durante iudicio: aliqui tenent quod procedat: saltem quo ad illud priuilegium: licet non procedat quo ad priuilegium simultanei processus. vnde secundum illam non pro cederet solutio de quo de rescrip. dispensia. libro. vi. z. in cle. sepe. de ver. fig. z. de or. cog. c. ij. z. plenissime dicam de mn. peti. c. j. vbi teneo qd non pcedat quo ad aliquod priuilegium: ideo pcederet hec sol. Sed quia hec so. pendet ab opinionibus gl. dat regulam ibi: et tūc dic qd vbi cause sunt cōpassibiles procedunt regule conuentionis z. reconuentionis z. regule que habet causarū cōtinentiam diuidi nō debet: vbi vero cause sunt incōpassibiles attēto modo accumulan di: tunc nō procedunt regule qd necessario cause debēt tractari corā diuersis iudicibus et etiam eārum continentia diuidi ut hic. ¶ Dic enim erat intentatū possessoriū recuperāde cuius priuilegiū est ut ab aduersa parte non admittat ad intētatiū: ut patet de or. cog. c. fi. de resti. spo. ex cōquestione. ij. q. ij. ca. i. z. qd ibi no. nisi ante omnia spoliat? restitatur: qd ergo hic obtinuit abbas sniaz i possesso rio: nōdum illius erat facta executio: qd non erat adhuc commissus in rectorem electus per abbatem non poterat ergo aliud iudicium accumulari: quasi diceret si fuisset facta executio: procederent tunc regule de quibus dictum est: et causarum continentia non diuide retur: s. qd nolebant admittere rectorem: sic ecclesiam reintegrare ad possessionem et volebāt ante discuti debere de proprietate: fuit grauatus abbas z. appellauit ad papam: z. papa commissit ut in li tera patet. vnde dicit hic Inno. quod siue a principio mona. egerit interdicto vnde vi adhuc spoliatū manet siue a principio uti possi tis: et post sentētiā spoliatum fudit de nouo qd negauerunt electi ab eis admittere in rectorem legitima est hec exceptio: non respon debo de proprietate nisi prius fuero restitutus. j. de or. cog. cum di lectus. Idē esset z. si petitorio egisset z. postea monasteriū fuisset spo liatū. j. de app. qstutus. s. ad fi. scōm Inno. Est tūc dīa iter primū z secundum

secundum casus: quia primo casu sufficeret ostendere solam pendentiam possessionis. Secundo casu artaretur ad probandum spoliationem: ut no. de ordi. cog. c. si de rest. spolia. ex conquestione. pro hac lec. facit quod no. spe. in ti. de reconuen. §. nunc dicamus. versiculo. quid sit conuenio. ff. colum. ubi dicit quod illud privilegium habet actionem iudicati ex sententia super possessore: quod habet possessorem: quia durat prima actio et privilegium eius licet feratur sententia. ff. de pig. ac. l. grege. §. etiam. C. de usuris rei iudi. l. i. ff. de nona. alia.

14 **C** **+** **O**ppo. quod non necessitetur quis ad litigandum tempore vindemiarum. ff. de fer. l. i. §. si feriatis. §. de fer. c. si. So. dicit glo. inter ferias ad honorem dei: et ob necessitate hominum est hec differentia: quia in feriis ob necessitate hominum: potest de voluntate partium procedi: quia talibus feriis: ut ad utilitatem primatum inductis potest renuntiari. In feriis in honorem dei non potest procedi: etiam voluntate partium: quia illis ob publicam utilitatem: et in honorem alterius inductis: partes non possunt renuntiare: ut d. ca. fin. Inuitis tamē partibus regulariter procedi non potest in vtriusque. Ad hanc dec. respōdet glo. q. licet sit hoc regulare. Fallit in actu porrectionis libelli: qui die feriata potest offerri. l. miles. §. sexaginta. ff. de adul. quod intellige in obligatioe que fit iudici: sed in obligatioe: que fit parti: quia non debet offerri die feriata. ut not. de lit. cōte. c. i. Fallit secundo quando res est tempore peritura: quo casu potest procedi tali tempore: ut hic. Idem si periret instantia iudicii: quia tunc ne pereat instantia: potest tali tempore procedere de offi. dele. consiluit. Illa potius probat contra. not. tamen glo. Jo. an. q. iij. placita. hoc non tenet: quia licet pereat iurisdictio non perit causa. de remedio autem tunc est recurrendum ad glo. de officio delegat. de causis. et adde Jo. an. ibi secundum Archi. in d. c. placita: et ad But. cuius dicta posui. §. c. prior. Sit ergo regula quod inuitis partibus diebus feriatis procedi non potest: nec in feriis ob dei reverentiam: nec in feriis ob utilitatem hominum. Fallit in actu porrectionis libelli: quod intellige ut §. Fallit secundo quando res est tempore peritura: et non dicitur peritura quando sola iurisdictio perimitur: sed quando ipsa res perit: vel ipsum de quo agitur: vel actio. Idem si perimat probatio. ut not. i. d. ost. et Jo. an. de proba. in presentia: in verbo altero mense. in fi. alle. l. i. §. si. ff. de fer. l. i. de feriis. c. fin. ad hoc no. Jo. an. and. ut lit. non cont. quoniam §. j. et procedit hec etiam in feriis in honorem dei: ut ponit Jo. an. and. in d. c. §. j. in verbo admittendi: est dictum spe. in spe. de fer. §. iij. versiculo sed quid sit tunc: hoc sentit: immo expresse dicit spe. in ti. de libel. concep. §. nunc dicendum. versic. xxv. ad fi. et Frede. suo consil. cxxix. Fallit tertio quando vniuersitas litigat per syndicum et quando vniuersitas conuenitur: quia tota non potest in vindemiis occupari: quo casu litigare potest per syndicum. ff. quod cuiusque vni. l. i. et sic dicit Huil. na. qui dicit se in hac causa fuisse aduocatum: et sic debet intelligi hic. Sed contra hoc puto verius no. Jo. an. de fer. c. conquesti. et dato qd eēt verū hoc eēt restringēdū ad ferias hominū cā introductas: ut ex ratioe patet. Fallit quarto in causis publicis: que tractantur diebus feriatis. C. de fer. l. publicis: et publica causa hec censetur quia agitur de regimine publico: ut castri. unde sicut cause fiscales tunc aguntur: ita et cause ecclesiarum: quod dicit Host. verum: quādo ecclesia agens contra laicum ad hoc instat: secus contra. argu. C. de legi. l. quod fauore. Non placet mihi quod in singulis causis ecclesiarum possit causa tractari tempore messium: alias iura canonica frustra induxissent ferias: cōtra id de feriis. capitulo conquestus. et ideo Host. dicit hic hoc non seruari. Fallit quinto in executione sententie: que potest fieri in die feriata. quod dicit Frede. suo consilio cxxix. procedere etiam in feriis introductis in honorem dei ad hoc. de pe. di. j. Adam. §. quest. prima sicut. hoc maxime dicit Fredericus verum quando sit executio in bonis: super quibus est specificē sententiatum: quia in illis sit executio sine cause cognitione: ut no. de re iudi. c. iij. sepe. in fin. de testi. veniens. ut not. ff. de re iudi. l. a. diuio pio. ergo talia possunt expediri die feriata: quia cessat mens iurium prohibentium causas agitari: que prohibent iudicia: cuius appellatione comprehenduntur que precedunt iudicium: et sententiam. ut no. de re iudi. i. iudicij. ad hoc de feriis capitulo ultimo. ibi iudicia lis strepitus et. de verb. sig. forus. ad hoc quia examinatio testium: quia in ea non exigitur cognitio: potest fieri die feriata: etiam in honorem dei: in spe. de fer. §. iij. versic. quid sit tunc: no. glo. in cle. j. de of. dele. in cle. ad hoc: quia et extra territorium talia fieri possunt: ut no. de iudi. nonit. Hoc idem videtur tenere Archi. §. q. i. sicut. dicit quod si petatur executio in alia re qd petita: quia illa exigit. summariam cognitionem: non potest fieri die feriata: si petatur executio in re petita: quia ista non exigit cognitionem etiam summariam: ut no. in iuribus prealle. et no. Archi. §. q. i. sicut. Jo. an. in addi. spe. in titu. de libel. concep. §. nunc dicendum. versic. xxv. hoc latius examinat quā alibi excludendo casus non dubios: si res est tempore peritura: planum quod potest fieri executio: et hoc pōderat hic textus. Si res non est tempore peritura: et tunc si queris an preceptum iudicis de exe. quando possit fieri die feriata: et hoc fieri non potest per iura que ferias seruari precipiūt. xv. q. x. placita. v. q. vj. capitulo primo de fer

c. si. C. e. l. oēs. et l. si. maxime ubi executio requiritur cause cognitione: et quia aliquae exceptiones possunt opponi contra executionem: quas aliquando examinat iudex: ut no. de re iudi. de cetero. C. si contra ius vel vtili. pub. l. et si non cognitio. xxv. q. ij. et si non cognitio. ff. de iudi. si petor. C. de sal. l. ij. de offi. dele. pastoralis. §. quia vero. C. de exe. rei iudi. l. ordo. Si queritur an precedente mandato ipsa nudi facti executio fieri possit et in ciuilibus: dicit ipsa fieri posse in feriis introductis in honorem hominum: et repentinis: quia talis est nudus minister: ad hoc de app. nonit: secus in feriis solēnibus: ob honorem dei: nisi res esset subito peritura: ut dixi: vel immineret periculum animarum: ut in decre. h. de fer. in criminali dicit executionem fieri posse in feriis repentinis: vel fauore hominum introductis. §. q. i. sicut. de pe. di. j. adam: secus in solēnibus ad honorem dei et sanctorum per. c. placita: per decre. j. eo. ti. et per. l. si. C. e. nisi esset publicus latro: ut no. de fer. c. j. super verbo ad mortem. scdm Jo. an. Fallit quādo imminet periculum fuge: et etiam die feriata in honorem dei capipōt ut ad iudicē ducatur: quia in illo actu non exigitur cognitio. ut scribit Bar. ff. de his que in frau. cre. l. ait petor. §. si debitorem. Fallit sexto reuertendo ad alias so. in datione administratoris: ut hic: nam et tutor potest dari tempore feriata. ff. de fer. l. ij. sic et curator res dari possunt scdm Host. hec intelligo in feriis hominum causa. Fallit quādo in loco non sunt vinee: quo casu homines non occupantur in vindemiis: ita dicunt quidā fuisse hic: quod tempore in isto castro non erant vinee: hoc dicit hic pe. et egi. hoc non inuait si tamen aliunde parant: ut no. j. de feriis. c. si. pōt etiam dici qd licet hoc tps esset feriatus bononie: non florentie. ubi tardius colligunt vna. fa. ciunt hec ad. q. an si magister iuxta scholas alterius cōducit domū ex qua voces se inuicē impediunt: dicit qd primus repellit vltimum. C. de stud. libero. l. i. li. xi. in fi. et dicit qd causa tractari pōt his dieb. de quo p. doc. in l. i. ff. so. ma. secundū Jo. an. et.

De foro competent. Rubrica.

1 Fori appellatione quid comprehendatur.

C Quia rei ad iudicium vocati frequēter excipiunt de foro: et solet sepius dubitari quod forus sit excipiens sequi debeat: ideo post tractatū et. habetur materia. xvi. dist. iij. q. vi. et vii. q. iij. et iij. q. i. xvi. q. i. per totum et repeti. in. vi. et in cle. **C** **+** **Q**uero quid cōprehendatur appellatione fori: dicit qd in neutro cōprehendit territorium cuiusque iudicis. §. q. pōt in facinorosos homines aduocare. ff. de verb. signi. si pupillus. §. territorium. unde et tota dioecesis dicitur territorium episcopi. xvi. q. vj. omnes basilice. extra qd impune non parit: de consil. c. ij. lib. vi. Dicitur forus in masculino locus in quo quis redditur. de ver. sig. forus. Dicitur forus locus in quo sunt nundine. Tertio dicitur forus locus in quo calcantur vinee ut torcular. i. calcatorium. Quarto dicitur quoddam spaciū planum in nubiis et dicitur a ferendo pro eo quia fert homines. Quinto forus tamen in nauti: per quod emittitur remus: a forando: siue perforando. Forulus dicitur bursa: siue scriptorium pro eo qd crebro sit perforatum ad pennas et cornua recipienda secundum Host. Appellatione tamen fori comprehenduntur iurisdictionalia: non que sunt ordinis episcopalis: de offi. or. si episcopus. li. vi. quod no. pro privilegij in quibus inferioribus cōceduntur omnia que spectant ad forum ecclesiasticum.

- 1 Clericus coram suo episcopo conueniri debet et sic non subest inferiori episcopo de iure communi nec potest iurisdictionem prorogare in alium iudicem ecclesiasticum etiam in archiepiscopum absque episcopi cōsensu nisi per appellationē aut negligentiam ipsius episcopi. nu. 2.
- 2 Consilium quādoq; sumitur pro consensu ubi exigitur ab eo de cuius superioritatis agitur preiudicio.
- 3 Actio sumitur quādoq; pro petitione.
- 4 Clerici non possunt etiam volentes et de consensu episcopi trahi coram iudice seculari.
- 5 Iudices an possint peti dari ad voluntatem partium vel alterius tantum.

Quis clericus. **C** **+** **C**lericus coram suo episcopo conueniri debet. b. d. **C** **+** **N**ot. i. clericū conueniendū corā epō: sic regulariter inferior epō de iure cōi non habet iurisdictionē in clericū. **C** **+** **N**o. ij. clericū alteri iudicis non posse prorogare iurisdictionem absque cōsensu: licentia sui epī proprii: et sic cōsiliū hic ponitur per licentia. **C** **+** **O**ppo. qd aliquādo conueniatur clericus coram metropolitano. no. s. de offi. ordi. pastoralis. xi. q. iij. cum scimus. Sol. prius coram epō. aliquādo etiam coram archiepō scilicet epō negligente vel qñ aditur per appellationem scdm Host. **C** **+** **O**ppo. qd ad sufficiat cōsiliū sed exigitur licentia vel cōsensus. j. c. proxi. et c. romana. e. ti.